

દેવ વંદન માળા.

[વિધિ સહિત]

શ્રી જ્ઞાનવિમળસૂરિ, શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરિ, પં. રૂપવિ
જયજી, દાનવિજયજી, પ. વીરવિજયજી,
પ. પદ્મવિજયજી વિરચિત દસ દેવ-
વંદનો તથા ભૈન એકાદશીનું
દોહસો કલ્યાણકનું ગણણું
અને ચૈત્રોપૂનમની
કથા સહિત

પ્રકાશક

પ્રિંટ મહેતલાલ ઝવેરચંદ
જેતપાળની પોળ-અમદાવાદ
માસ્તર રતિલાલ બી. ગાહ
ડોમીવાડાની પોળ, મોતી ન્યાતની ખડકી-અમદાવાદ.

વીં સ ૨૪૬૬ વિક્રમ મં ૧૯૯૬

સને ૧૯૪૦

આવૃત્તિ ૨ ૭

દિ ૧-૨-૦

પ્રથમ આવૃત્તિના બે બોલ.

પૂર્વે ઘણીવાર છપાયેલ આ દેવવંદનમાળાની પ્રસ્તાવનાની જરૂર ન હોય તે સ્વાભાવિક છે. તેમજ આમાં દાખલ કરવામાં આવેલ તે તે પર્વના મહિમા પોષક દેવવંદન અને પર્વથી ભાગ્યેજ કોઈ અજ્ઞાત હશે. કારણકે પ્રતિદીન કરાતી ધર્મક્રિયા કરતાં પણ પર્વના અનુષ્ઠાન વધુ ફળદાયક અને જગતના બાળજીવોને પણ ધર્મમાં જોડનારા હોય છે.

આ દેવવંદનમાળામાં દાખલ કરેલા દેવવંદનના કર્તા ૧ જ્ઞાનવિમળસૂરિ, ૨ વિજયલક્ષ્મીસૂરિ, ૩ પં. રૂપવિજયજી, ૪ દાનવિજયજી, ૫ પં. વીરવિજયજી, ૬ પં. પદ્મવિજયજી છે. અહિં તેમનો હુંક પરિચય અસ્થાને નહિંજ ગણાય. માટે તે આપીએ છીએ—

આચાર્ય જ્ઞાનવિમળસૂરિ.

સિદ્ધમાળ શહેરના વતની વીશા ઓસવાળ વંશના વાસવ ગોત્રી વાસવશેઠ પિતાના અને કનકાવતી માતાના તે પુત્ર હતા. જન્મ ૧૬૯૪ માં થયો નામ નાથુસદ્દા રાખ્યું. સં. ૧૭૨૬માં દીક્ષા પં, ધીરવિમળગણિ પાસે લીધી નામ નયવિમળ રાખ્યું. અમૃતાવસળગણિ તથા મેરૂવિમળગણિ પાસે વિદ્યાભ્યાસ કર્યો. ત્યારપછી તેમને તે વખતના તપાગ-અઞ્ઞાધિપતિ આચાર્યવિજયપ્રભસૂરિએ સાદડી પાસેના ઘાણેરાવ ગામમાં ૧૭૨૭ ના મહા શુદ્ધિ ૧૦ ના દિવસે પંડિત (પંન્યાસ) પદ આપ્યું. ત્યારબાદ તમના ગુરૂ ધીરવિમળગણિ સં. ૧૭૩૬ માં સ્વર્ગવાસ થયા.

સં. ૧૭૪૭ માં અણહિલપુર પાટણમાં આવ્યા ત્યાર-બાદ સં. ૧૭૪૮ ના ફાગણ સુદી પાંચમને ગુરૂવારે વિજય.

પ્રભસુગ્ગિની આજ્ઞાથી મહિમાસાગરસૂરિએ હાલ પણ વિદ્યમાન પાટણ પાસે સંડેસર (સંડેર) મા ઋષભદેવના મહિમા આચાર્યપદવી આપો જ્યા તેઓનું જ્ઞાનવિમળસૂરિ નામ રાખ્યું આચાર્યપદ મહોત્સવ શ્રેષ્ઠિ નાગજી પારેજે ખુબ દ્રવ્ય ખર્ચી કર્યો હતો.

તેઓના ઉપદેશથી સ ૧૭૭૭મા સુરતના શેઠ પ્રેમજી પારેજે સિદ્ધાચળનો સઘ કાઢ્યો હતો કે જેનું વર્ણન કવિ દીપસાગરગણિના શિષ્ય સુળસાગર કવિએ પોતાના પ્રેમવિલાસ નામના રાસમા કરેલ છે, જે રાસ 'નરભવદૃષ્ટાન્ત ઉપનય-માળા'ની પ્રસ્તાવનામા પ્રગટ થયેલ છે

તેમનો વિહાર ઘણું કરીને સુગત, રાજનગર, પાટણ, ગધનપુર, સાદડી, ઘાણેગવ, શિરોડી પાલીતાણા જુનાગઢ વિગેરે સ્થળે થયેલ છે પાલીતાણામા તેમના હસ્તક નિત-પ્રતિમાની મત્તર વાગ પ્રતિષ્ઠા થઈ છે આખરે તેઓએ સ ૧૭૮૨મા ખલાત ચોમાસુ ઈર્ષુ ત્યા આગળ ચોમાસામા સ. ૧૭૮૨ ના આમે વહમા ૮૯ વર્ષની વયે સ્વર્ગસ્થ થયા ત્યાના ધાવકેએ ખલાતમા સકકરપરામા સ્તુપ પગલાયુક્ત દેરી કાપી, જે આજે પણ વિદ્યમાન છે

આ મહાત્માએ નયવિમળગણિ અવસ્થામા ૧ નરભવ-દૃષ્ટાન્તમાળા, ૨ પાદિકવિધિ પ્રકરણ ૧૭૨૮, ૩ આધુવદના ગ્રંથ ૧૭૨૮, ૪ ઉપાસકદશાગ ટીપ્પણ વિગેરે મળી કુલ ૧૩ ગ્રંથો અને જ્ઞાનવિમળમૃગ્પિત્ત્વામા પ્રશ્નચાકરગુવૃત્તિ ૭૫૦૦ શ્લોકપ્ર-માણ ચંચારદાવાવૃત્તિ વિગેરે ૧૫ ગ્રંથો તથા ગણ્યગણ સ્તવનો સન્નગો વિગેરે બનાવેલ છે આ રીતે તેઓનો ઉપકાર શુદ્ધગતી ગેય સાદિત્યમાં નાનો સૂનો નથી તેઓના ચગ્નિ

સંબંધી વિશેષ જિજ્ઞાસુએ વિજ્ઞાપુરનો ઇતિહાસ તથા પં. સુકિત વિમલજગણિસંગૃહિત પ્રાચીન સ્તવનસંગ્રહથી જાણી લેવું.

આચાર્ય વિજયલક્ષ્મિસૂરિ-

આણુ પાસેના પાલડી ગામના રહીશ પોરવાડ વણિક હેમરાજ પિતા અને આણુંદમાતાના પુત્ર હતા, જન્મ સં. ૧૭૬૭ ચૈત્ર સુદ ૫ નો થયો હતો ને તેઓનું નામ સુરચંદ્ર રાખવામાં આવ્યું હતું. સં. ૧૮૧૪ ના મહા સુદી ૫ ને શુક્રવારે સૌભાગ્યસૂરિ પાસે સીનોરમાં દીક્ષા. નામ સુવિધિવિજય રાખ્યું. આચાર્યપદ પણ સીનોરમાં ચૈત્રી સુ. ૯ શુક્રવારે આપવામાં આવ્યું. તેઓનો સ્વર્ગવાસ પાલીમાં સં. ૧૮૬૬ માં થયો.

૬૪ મી પાટે વિજયઋદ્ધિસૂરિ થયા તેઓના બે પટધર થયા ૧ સૌભાગ્યસૂરિ. ૨ પ્રતાપસૂરિ. વિજયસૌભાગ્યસૂરિના વિજયલક્ષ્મીસૂરિ અને વિજયપ્રતાપસૂરિના વિજયઉદયસૂરિ થયા. તે ઉદયસૂરિના સ્વર્ગવાસ પછી ૧૮૪૬માં તેમની પાટપર વિજયલક્ષ્મીસૂરિ આવ્યા. વિંશતિસ્થાનક તેમજ ઉપદેશ પ્રાસાદ, પટ્ટાવલી વિગેરે સંસ્કૃત કૃતિઓ પણ તેઓની ઘણી બનાવેલા છે.

તેઓની ગુર્જર ભાષાબદ્ધ પૂજા, સ્તવનો, ઢાળીયાં વિગેરે અનેક ગેયકૃતિઓ આજે વિદ્યમાન છે. પ્રસ્તુત દેવવંદનમાળામાં જ્ઞાનપંચમીના દેવવંદન પણ તેઓએજ બનાવેલા છે. તેઓ સંબંધી જૈનયુગ, ઐતિહાસિક રાસમાળા વિગેરેથી વિશેષ જિજ્ઞાસુઓએ જાણવું,

પં. રૂપવિજયછ—

આ મહાત્માનો જન્મ કયા થયો તે ઉપલબ્ધ નથી, પરંતુ તેઓશ્રીના ગુરૂ સ ૧૮૬૨ ચૈત્ર સુદ ૪ ના દીવસે સ્વર્ગ-ગામી થયા છે અને પોતે સ ૧૯૦૫ માં સ્વર્ગગામી થયા છે આ ઉપરથી સમજાય છે કે તેઓનો દીક્ષા પર્યાય લગભગ પચાસ વર્ષનો હોવો જોઈએ તેઓની કૃતિઓમાં સનાતનપૂજા, પચકલ્યાણકપૂજા, પચજ્ઞાનપૂજા, વીસસ્થાનકપૂજા સ ૧૮૮૩, પીસ્તાલીસ આગમપૂજા સ ૧૮૮૫ વિગેરે અનેક ગેય કૃતિઓ તેઓની બનાવેલ આજે વિદ્યમાન છે ઉપરાંત સંસ્કૃત ભાષામાં પૃથ્વીચંદ્ર ગદ્યમાં બનાવેલ છે તેમજ તેઓશ્રીને ૫. કીર્તિવિજયગણિ ૫ અમીવિજયગણિ, ૫ ઉદ્યોતવિજય, મોહનવિજય (લટકાળા) વિગેરે હતા તેમજ આજે જે વિજયપદને શોભાવનારા, મુનિઓ છે, તે પ્રાય તેઓની પદપર પરાના છે તેઓના છવનચરિત્ર સંબધી આજે વિશેષ ઉપલબ્ધ નથી .

દાનવિજયછ—

આ મહાત્મા વિજયરાજસૂરિના કાળમાં થયેલ છે, જ્યારે વિજયરાજસૂરિ સ ૧૭૦૩ માં શીરોહીમાં આચાર્ય અને સ ૧૭૪૨ અષાઠ વદિ ૧૩ બલાતમાં કાળધર્મ પામ્યા છે. આથી આ મહાત્મા પણ તે કાળમાં થયા છે, તેમ સહવે છે તેઓના સ ૧૭૫૬ માં બનાવેલ અષ્ટાપદ સ્તવનમાં અતે—

સવત મત્તરને વગ્સ છપને, રહી બારેજ ચોમામ,
ઋષલ શાંતિ જિનરાજ પદમે, સ્તવન ગચ્ચુ ઉલ્લાસ ૧૪
તપગચ્છપતિ શ્રી વિજયગજસૂરિ, તસ પદ મેવાદારી,
દાનવિજય દહે મધને હોન્ને, એ તીરથ જયદારી રે. ૧૫
૧૭૭૨ માં સપ્તમગી ગણિત વીર-સ્તવનમાં અતે—

વિજયરાજ સૂરીશ્વર રાજે, થુણિઉં શ્રી જિનરાજ રે,
પંડિતમાંહિ પ્રધાન વિરાજે, શ્રી તેજવિજય બુધરાજ રે;
તેહ ગુરૂ પંકજ સેવી, બુધ દાનવિજય મન હરખે રે. ૬૦

આ ઉપરથી તેઓના ગુરૂ તેજવિજય છે અને તેઓની કૃતિઓના રચના કાળ સં. ૧૭૩૦ થી સં. ૧૭૭૬ સુધીનો છે. તેઓના પણ ઉક્ત પુસ્તકમાં મૌનએકાદશી અને ચૈત્રીપૂનમના બે દેવવંદન આપેલ છે. આ ઉપરાંત એમના જીવનચરિત્ર સંબંધી વિશેષ મળતું નથી.

પં. વીરવિજયજી—

આજ રાજનગરમાં ઔદિચ્ય બ્રાહ્મણ કુળમાં જગદીશ્વર પિતા અને માતા વિજયકોરને ત્યાં સંવત ૧૮૨૯ ના આસો સુદી ૧૦ જન્મ. નામ કેશવરામ. તેઓને ગંગા નામની બેન હતાં. રળીયાત નામની બ્રાહ્મણી સાથે લગ્ન. સં. ૧૮૪૮ માં ખંભાત નજીક ગામમાં પં. શુભવિજય પાસે દીક્ષા. ત્યારબાદ પંચાસ પંદ. સં. ૧૮૬૭ માં ગુરૂનું સ્વર્ગગમન, સં. ૧૯૧૦ માં તેઓનું સ્વર્ગમાન.

આ મહાત્માના કાવ્યો એટલાં બધાં મનોહર છે કે શ્રોતાને ભક્તિમાં તદ્દુપ બનાવે છે. તેઓના બનાવેલ અનેક પ્રકારનાં સ્તવનો, પૂજાઓ, શુભવેલી, મોતીશાનાં ઢાળીયાં—હઠીભાઈના દેરાનાં ઢાળીયાં વિગેરે અનેક કૃતિઓ વિદ્યમાન છે. તેમજ તેઓશ્રીની તીથિ આજે પણ રાજનગરની તમામ જનતા ધંધો રોજગાર બંધ કરી ધર્મમાં લીન રહી ઉજવે છે. આ સંબંધી વિશેષ જૈનધર્મપ્રસારક સલા તરફથી બહાર પડેલ તેઓના જીવનચરિત્ર દ્વારા જાણવું.

પં. પદ્મવિજયજી—

રાજનગરમાં શામળદાસની પોળમાં (શામળાની પોળમાં) શ્રેષ્ઠ ગણેશ અને તેમની પત્ની ઝમકુ નામે આદર્શ દંપતી હતાં. તેમને ત્યાં સંવત ૧૭૬૨ ના ભાદરવા શુદ્ધિ

ર ના દિવસે પુત્રનો જન્મ થયો જેનું નામ પાનાચદ રાખ્યું આ પાનાચદની છ વર્ષની ઉંમર થતા માતા મૃત્યુ પામ્યા તેથી પોતાની માસી જીવીળાઇની છત્રછાયામા ઉછરતા ધર્મ-સંસ્કાર પામ્યા માસી સાથે વ્યાખ્યાને જતા મહાળલ મુનિનો અધિકાર સાલળી વૈરાગ્ય પામી સવત ૧૮૦૫ મહા શુદ્ધિ પ ને દિને પાચ્છાવાડીમા (કૃષ્ણ સીનેમા પાસે પ્રથમ વાડી હુતી તેમા) શુદ્ધ ઉત્તમવિજયજી પાસે દીક્ષા લીધી

ધાર્મિક સંસ્કૃત, ન્યાય વિગેરેનો સારો અભ્યાસ કર્યા પછી વિદ્વાન પદ્મવિજયજીને રાધનપુરમા વિક્રમ સવત ૧૮૧૦ મા તપગચ્છમા તે વળતના ગિરાજમાન આચાર્ય વિજય-ધર્મસૂરિએ, પડિત પદ આપ્યું

મુરત, ભુગણપુર, ઘોઘા, પાલીતાણા પાલણપુર પાટણ મિદ્ધપુર, સાણદ, લીળડી, વિમનગર, રાધનપુર, અમદાવાદ વિગેરે સ્થળોએ મુખ્યત્વે તેઓના ચાતુર્માસ થયા છે

તેઓએ તેઓના જીવનમા મુરત, ગધનપુર, પાટણ, ઘોઘા, પાલીતાણા, અમદાવાદ વિગેરે ઠેકાણે મેકડો ગિળોની પ્રતિષ્ઠા ઉપધાન ઉજમણા વિગેરે કરાવેલ છે તેમજ ૧ જ્યાનદ કેળવણી ચગિત્ર ગદ્ય, ૨ જ્યાનદ ગમ સ ૧૮૫૮, ૩ સમગદિત્ય કેવળી ગમ વિગેરે લાલવાહક અનેક પ્રકારનું ગેય ગુર્જર સાહિત્ય મર્ચ્યું છે જે આજે પણ અનેક લબ્ધ પુરપોના કંઠમ્થ થઇ પ્રચાર પામી રહ્યું છે તેઓ અવત ૧૮૬૨ ના ચૈત્ર સુદ ૪ ના દિવસે પ્રતિક્રમણ બાદ કાળ-ધર્મ પામ્યા છે

આ દેવવદનમાળાને પૂર્વે છપાયેલ ગે ત્રણ દેવવદન-માળા દ્વારા સચોધન પૂર્વક છપાયેલ છે છતાં રહેલ ગ્રેસ દોષ અથવા દૃષ્ટિદોષ બદલ વાચકગણ દામા આપશે

એજ લી

પડિત મફતલાલ ઝવેરચંદ

જેતપાળની પોળ-અમદાવાદ

ખીજી આવૃત્તિના બે બોલ

પ્રથમ આવૃત્તિ પૂર્ણ થતાં આ ખીજી આવૃત્તિ છપાવવાની આવશ્યકતા ઉત્પન્ન થઈ છે. તેજ તેની ઉપયોગીતા સૂચવે છે જોકે અમારી પ્રથમ આવૃત્તિની નકલ કરનારાઓએ વગર મહેનતે કમાવાને અક્ષર પણ ફેરફાર વિના નકલ કરી છે છતાં તે નકલ નકલરૂપ છે તે જણાયા વિના રહી નથી.

પ્રકાશક

અનુક્રમશીલકા.

ક્રમાંક દેવવંદન નામ	કર્તાનાનામ	પૃષ્ઠ.
૧ દિવાલીના દેવવંદન	જ્ઞાનવિમળસૂરિ	૧-૧૦
૨ જ્ઞાનપંચમીનાદેવવંદન	વિજયલક્ષ્મીસૂરિ	૧૦-૩૧
૩ મૌનએકાદશીનું ગણણું		૩૧-૪૦
૪ મૌનએકાદશીનાદેવવંદન	પં. રૂપવિજયજી	૪૦-૬૨
૫ મૌનએકાદશીનાદેવવંદન	જ્ઞાનવિમળસૂરિ	૬૨-૭૮
૬ ચૈત્રીપૂનમનાદેવવંદન	જ્ઞાનવિમળસૂરિ	૭૬-૧૨૦
૭ ચૌમાસીનાદેવવંદન	જ્ઞાનવિમળસૂરિ ૨	૧૨૧-૧૫૦
૮ ચામાસીનાદેવવંદન	પં. વીરવિજયજી	૧૫૦-૧૮૪
૯ ચૌમાસીનાદેવવંદન	પં. પદ્મવિજયજી	૧૮૫-૨૧૨
૧૦ ચૈત્રીપૂનમનાદેવવંદન	જ્ઞાનવિજયજી	૨૧૩-૨૩૩
૧૧ ચૈત્રીપૂનમનીકથા		૨૩૪-૨૪૨
૧૨ અગ્નીઆરણ્યધરનાદેવવંદન	જ્ઞાનવિમળસૂરિ	૨૪૨-૨૬૦

॥ श्री पार्श्वनाथाय नमः ॥
 - श्री ज्ञानविमलसूरि कृत.

દી વા લી ના દે વ વં દ ન

સ્થાપનાચાર્ય આગળ નવકાર પચિદ્ધિ વડે પુસ્તકની સ્થાપના સ્થાપીને પ્રથમ ઇચ્છિયાવહીં તસ્સ ઉત્તરીં અન્નત્ય કહી એક લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો અને ન આવડે તો ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહી ખમાસમણ દેઇ ઇચ્છાકારેણુ સદ્ધિસહ લગવનું ! ચૈત્યવદન કરૂં ? ઇચ્છ, કહી ચોગસુદ્રાએ ખેચી નીચે પ્રમાણે ચૈત્યવદન કરવું

॥ અથ પ્રથમ ચૈત્યવંદન ॥

વીર જીનવર વીર જિનવર, ચરમ ચૌમાસ, નયરી અપાપાયે આવીયા ॥ હસ્તિપાલ રાજન સભાયે કાર્તિક અમાવાસ્યા રયાણુયે ॥ મુહૂર્ત શેષ નિર્વાણુ તાંહિ ॥ સોલ પહોર દેઇ દેશના, પહોત્યા મુક્તિ મોઝાર ॥ નિત્ય દીવાલી નય કહે, મલિયા નૃપતિ અઢાર ॥ ૧ ॥

પછી જ કિચિં નમુન્યુણું કહી એવણા આભવમળડા મુધી અર્ધા જયવીયરાય કહેવા

પછી ખમાસમણ દેઇ ઇચ્છાકારેણુ મદ્ધિસહ લગવનું ? ચૈત્યવદન કરૂં ? ઇચ્છ કહી ખીલુ ચૈત્યવદન કહેવું તે આ પ્રમાણે—

॥ દ્વિતીય ચૈત્યવંદન ॥

દેવ મલિયા દેવ મલિયા, કરે ઉત્સવ રગ, મેરઘયાં હાયે ગ્રહી ॥ દ્રવ્ય તેજ ઉદોત પ્રીધો, ભાવ ઉદોત જિ-

નેંદ્રને ॥ ઠામ ઠામ એહ ઓચ્છવ પ્રસિદ્ધો ॥ લખકોડી
છટ્ટ ફલ કરી, કદયાણુ કરો એહ ॥ કવિ નયવિમલ કહે
ધશ્યુ, ધન ધન હહોડો તેહ ॥ ૨ ॥

પછી જંકિંચિં નમુત્યુણું કહી અરિહંત એધયાણું કરેમિ
કાઉસગ્ગ વંદણુ વત્તિઆએં અન્નતથં કહી, એક નવકારનો
કાઉસગ્ગ કરી પારી નમોહર્તં કહી પ્રથમ થાય કહેવી
પછી લોગસસં સંવલોએ અરિહંતં અન્નતથ કહી એક
નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી પારી ખીણ થાય કહેવી. પછી
પુખ્ખાર વરદીં સુઅસસ લગવઓ કરેમિ કાઉસગ્ગ—વંદણુવત્તિ-
આએં અન્નતથં કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી પારી
ત્રીણ થાય કહેવી. પછી સિદ્ધાણું બુદ્ધાણું વેયાવચ્ચગરાણું
અન્નતથ કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી પારી નમોહર્તં
કહી ચોથી થાય કહેવી તે આર થાયો આ પ્રમાણે—

અથ પ્રથમ વીરસ્તુતિ.

મનોહર સૂતિ મહાવીર તણી, જિણે સોલ પહોર
દેશના પભણી ॥ નવ મહી નવ લચ્છી નૃપતિ સુણી,
કહી શિવ પામ્યા ત્રિભુવન ધણી ॥ ૧ ॥ શિવ પહોંત્યા
રૂપભ ચઉ દશ ભકતે, બાવીશ લહ્યા શિવ માસ થિતે ॥
છટ્ટે શિવ પામ્યા વીર વલી, કાતિ વદી અમાવાસ્યા
નિરમલી ॥ ૨ ॥ આગામિ ભાવિ ભાવ કહ્યા, દીવાલી-
કદપે જેહ લહ્યા ॥ પુણ્ય પાપ ફલ અજ્ઞયણે કહ્યાં, સવિ
તહત્તિ કરીને સદ્દહ્યાં ॥ ૩ ॥ સવિ દેવ મલો ઉઘોત કરે,
પરભાતે ગૌતમ જ્ઞાન વરે ॥ જ્ઞાનવિમલ સદા ગુણ વિ-
સ્તરે, જિનશાસનમાં જયકાર કરે ॥ ૪ ॥

પછી બેસી નમસ્કૃત્ય કહી અરિહત ચેઈઆણું ૦ અન્નત્ય,
કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી પારી નમોહર્ત્ કહી
બીજા જોડાની પ્રથમ થાય કહેવી ત્યારપછી લોગસ્સ ૦
સંવલોએ અન્નત્ય કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી બીજા
જોડાની બીજી થાય પછી પુખ્ખરવરદી મુઅસ્સ લગવઓ ૦
અન્નત્ય ૦ કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી પારી ત્રીજી થાય
કહેવી પછી સિદ્ધાણું ૦ વેચાવચ્ચ ૦ તસ્સ ઉત્તરી ૦ અન્નત્ય
કહી પારી નમોહર્ત્ ૦ કહી ચોથી થાય કહેવી એ ગીતે પૂર્વની
પેઠે આરે થાય કહેવી

॥ અથ દ્વિતીય વીરસ્તુતિ ॥

જય જય ભવિ હિતકર, વીર જિનેશ્વર દેવ ॥
સુર નરના નાયક જેહની સારે સેવ ॥ કર્ણા રસ કંદો,
વદો આણુંદ આણી ॥ ત્રિસલા સુત સુદર, ગુણમણિ
કેરો ખાણી ॥ ૧ ॥ જસ પચ કલ્યાણક, દિવસ વિશેષ
સુહાવે ॥ પણ થાવર નારક, તેહને પણ સુખ થાવે ॥ તે
અવન જનમ વ્રત, નાણુ અને નિર્વાણુ ॥ સવિ જિન-
વર કેરાં, એ પાંચે અહિઠાણુ ॥ ૨ ॥ જિહાં પાંચ સમિતિ
યુત, પચમહાવ્રત સાર ॥ જેહમાં પરકારયા, વલિ પાંચે
વ્યવહાર ॥ પરમેષ્ટિ અરિહત, નાથ સર્વજને પાગ ॥ એહ
પંચ પદે લલો; આગમ અર્થ ઉદાગ ॥ ૩ ॥ માત્ત ગ
સિદ્ધાઈ, દેવી જિનપદ સેવી ॥ દુઃખ દુગિત ઉપદ્રવ, જે
ટાલે નિતમેવી ॥ શાસન સુખદાયી, આઈ સુણો અરદાશ

॥ શ્રી જ્ઞાનવિમલ ગુણ, પૂરો વંછિત આશ ॥ ૪ ॥
ધતિ દ્વિતીય થુઈ જોડો.

ખેસી નમુત્યું જાવંતિ ચેઈઆઈં ખમાસમણું જાવંત
કેવિસાહૂં નમોહંત કહી સ્તવન કહેવું તે સ્તવન આ પ્રમાણે.

॥ અથ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન ॥

॥ આજ સખી સંખેશ્વરો ॥ એ દેશી ॥

શ્રી મહાવીર મનોહર, પ્રણમું શિર નામી ॥ ૧ ॥ કંથ
જશોદા નારિનો, જિન શિવગતિ ગામી ॥ ૧ ॥ ભગિની
જાસ સુદંસણા, નંદીવર્ધનભાઈ ॥ હરિ લંછન હે
જાલુઓ, સહુકો ને સુખદાયી ॥ ૨ ॥ સિદ્ધાર્થ ભૂપતિ
તણો, સુત સુંદર સોહે ॥ નંદન ત્રિશલા દેવિનો, ત્રિભુ-
વન મન મોહે ॥ ૩ ॥ એક શત દશ અધ્યયન જે, પ્રભુ
આપ પ્રકાસે ॥ પુણ્ય પાપ ફલ કેરડાં, સુણે ભવિક ઉદ્ધાસે
॥ ૪ ॥ ઉત્તરાધ્યયન છત્રીશ જે, કહે અર્થ દિદાર ॥ સોલ
પહોર દીયે દેશના, કરે ભવિક ઉપગાર ॥ ૫ ॥ સર્વાર્થ
સિદ્ધ સુહૃત્તમાં, પાછલી જે રચણી ॥ યોગ નિરોધ કરે
તિહાં, શિવની નીસરણી ॥ ૬ ॥ ઉત્તરાધ્યાયનની ચંદ્રમા
જોગે શુભ આવે ॥ અજંરામરપદ પામીયા, જ્યજ્ય
રવ થાવે ॥ ૭ ॥ ચોસઠ સુરવર આવીયા, જિન અંગ
પખાલી ॥ કલ્યાણક વિધિ સાચવી, પ્રગટી દીવાલી
॥ ૮ ॥ લાખ કોડી ફલ પામીયે, જિન ધ્યાને રહીયે ॥

ધીરવિમલ કવિરાજનો, જ્ઞાનવિમલ કહિયે ॥ ૯ ॥
ધૃતિ વીરજિન સ્તવન ॥

પછી અર્ધા જયવીરરાય કહેવા

પછી ખમાસમણ દઈ ઇચ્છાકારેણુ સદિસહ ભગવનૃ ।
ચૈત્યવંદન કરૂં ? ઇચ્છ કહી તીજુ ચૈત્યવંદન કહેવુ તે
આ પ્રમાણે

॥ તૃતીય ચૈત્યવંદન ॥

શ્રી સિદ્ધાર્થ નૃપકુસુમતિલો, ત્રિશલા જસ માત ॥
હરિ લંછન તનુ સાત હાથ, મહિમા વિખ્યાત ॥ ત્રીશ
વરસ શૃહવાસ છડી, લીએ સયમ ભાર ॥ ખાર વરસ
છન્નસ્થ માન, લહી કેવલ સાર ॥ ત્રીશ વરસ એમ સવિ
મલી એ, બહાંતેર આયુ પ્રમાણુ ॥ દીવાલી દિન શિવ
ગયા, કહે નયતેહ ગુણુખાણુ ॥૩॥ ધૃતિ ચૈત્યવંદનત્રયમ્

પછી જ દિવિં નમુત્યુણુ કહી આખા જયવીરરાય કહેવા

॥ ધૃતિ પ્રથમ જોડો ॥

॥ અથ ખીન્તે જોડો ॥

આ ખીન્ત જોડામા પણ પ્રથમ ઇચ્છાકારેણુ મદિસહ
ભગવનૃ । ચૈત્યવંદન કરૂં ? કહી પ્રથમ ચૈત્યવંદન કહેવુ
વગેરે પ્રથમના જોડાની પેઠે મર્વ વિધિ કરવી

॥ અથ પ્રથમ ચૈત્યવંદન ॥

નમો ગણુધર નમો ગણુધર, લખિં ભડાર ॥ ઈંદ્ર-

ભૂતિ મહિમા નિહો, વડ વજ્ર મહાવીરકેરો ॥ ગૌતમ
ગોત્રે ઉપન્યો; ગણિ અગ્યાર માંહે વડેરો ॥ કેવલજ્ઞાન
લહું જિણે, દીવાલી પરભાત ॥ જ્ઞાન વિમલ કહે
જેહના, નામ થકી સુખશાત ॥ ૧ ॥

॥ અથ દ્વિતીય ચૈત્યવંદન ॥

ઈંદ્રભૂતિ પહિલો ભણું, ગૌતમ જસ નામ ॥ ગોખર
ગામે ઉપન્યા, વિધાના ધામ ॥ પંચ સયા પરિવારશું,
લેઈ સંયમ ભાર ॥ વરસ પચાસ ગૃહે વસ્યા, વ્રતે વર્ષજ
ત્રીશ ॥ બાર વરસ કેવલ વર્યાએ, બાણું વરસ સવિ
આય ॥ નય કહે ગૌતમ નામથી, નિત્ય નિત્ય નવનિધિ
થાય ॥ ૩ ॥

॥ અથ પ્રથમ થુઈ જોડો ॥

ઈંદ્રભૂતિ અનુપમ ગુણ ભર્યા; જે ગૌતમ ગોત્ર
અલંકર્યા ॥ પંચશત છાત્રશું પરિવર્યા, વીર ચરણ
લહી ભવજલ તર્યા ॥ ૧ ॥ ચઉ અઠ દશ દોય જિનને
સ્તવે, દક્ષિણ પશ્ચિમ ઉત્તર પૂરવે ॥ સંભવ આદિ અષ્ટા-
પદ ગિરિયે વલી, જે ગૌતમ વંદે લળીલળી ॥ ૨ ॥ ત્રિપદિ
પામીને જેણે કરી; દ્વાદશાંગી સકલ ગુણે ભરી ॥ દીયે
દીક્ષા તે લહે કેવલસિરિ, તે ગૌતમને રહું અનુસરી
॥ ૩ ॥ જક્ષ માતંગને સિદ્ધાચિકા, સુરિ શાસનની પર-

ભાવિકા ॥ શ્રી જ્ઞાનવિમલ દીપાલિકા, કરો નિત્ય નિત્ય
મંગલમાલિકા ॥ ૪ ॥ ઇતિ સ્તુતિઃ ॥

॥ અથ દ્વિતીય થુઈ જોડો ॥

શ્રી ઈંદ્રભૂતિ ગણવૃદ્ધિભૂતિ, શ્રી વીરતીર્થાધિપમુ-
ખ્યશિષ્યમ્ ॥ સુવર્ણકાંતિ કૃતકર્મશાંતિ, નમામ્યહં
ગૌતમગોત્રરત્નમ્ ॥ ૧ ॥ તીર્થકર ધર્મધુરાધુરીણા, ચે
ભૂતભાવિપ્રતિવર્તમાનાઃ ॥ સત્પંચ કલ્યાણકવાસરસ્થા,
દિશતુ તે મંગલમાલિકાં ચ ॥ ૨ ॥ જિનેદ્રવાક્ય
પ્રથિતપ્રભાવ, કર્માટકાનેકપ્રભેદસિંહમ્ ॥ આરાધિત
શુદ્ધમુનીંદ્રવર્ગે-જગત્યમેય જયતાત્ નિતાંતમ્ ॥ ૩ ॥
સમ્યગ્દશાં વિધ્નહુગ ભવતુ, માત ગયક્ષાઃ સુરનાયકાશ્ચ ॥
દીપાલિકાપર્વાણિ સુપ્રસન્નાઃ; શ્રીજ્ઞાનસૂરિવરદાયકાશ્ચ
॥ ૪ ॥ ઇતિ ગૌતમસ્વામીસ્તુતિઃ ॥

॥ અથ સ્તવન ॥

॥ તુ ગીયા ગિગિ શિખર સોહ ॥ એ દેશી ॥

વીરમધુરી વાણી ભાંજે, જલધિ જલ ગંભીરે ॥
ઈંદ્રભૂતિ ચિત્ત ભ્રાંતિ રજકણ, હરણ પ્રવર મમીરે ॥
વીર ॥ ૧ ॥ પચ ભૂત થકીજ પ્રગે, ચેતના વિજાનરે ॥
તેહમાં લય લીન થાયે, ન પરભવ મંજાનરે ॥ વીર ॥
૨ ॥ વેદ પદનો અર્થ એહવો, કરે મિથ્યારૂપરે ॥

વિજ્ઞાનધન પદ વેદ કેરાં, તેહનું એહ સ્વરૂપ રે ॥ વીરં
 ॥ ૩ ॥ એતના વિજ્ઞાનધન છે, જ્ઞાન દર્શન ઉપયોગ
 રે ॥ પંચભૂતિક જ્ઞાનમય તે, હોય વસ્તુ સંયોગ રે ॥
 વીરં ॥ ૪ ॥ જિહાં જેહવી વસ્તુ દેખિયે, હોય તેહનું
 જ્ઞાન રે ॥ પૂરવ જ્ઞાન વિપર્યયથી, હોય ઉત્તમ જ્ઞાન
 રે ॥ વીરં ॥ ૫ ॥ એહ અર્થ સમર્થ જાણી, મ ભણુ પદ
 વપરીત રે ॥ ઇણિપરેં જ્ઞાંતિ નિરાકરીને; થયા શિષ્ય
 વિનીત રે ॥ વીરં ॥ ૬ ॥ દીપાલિકા પ્રભાતે કેવલ લહું
 તે ગૌતમસ્વામિરે ॥ અનુક્રમે શિષ્યસુખ લહ્યા તેહને, નય
 કરે પ્રણામ રે ॥ વીરં ॥ ૭ ॥ ઇતિ સ્તવનં ॥

॥ અથ દ્વિતીય સ્તવન ॥

॥ અલખેસાની દેશી ॥

દુઃખહરણી દીપાલિકા રે લાલ, પરવ થયું જગ-
 માંહિ ॥ ભવિ પ્રાણીરે ॥ વીર નિવાર્ણથી થાપનારે લાલ
 આજ લગે ઉચ્છાહિ ॥ ભવિં ॥ ૧ ॥ સમકિત દૃષ્ટિ
 સાંભણે રે લાલ, એ આંકણી ॥ સ્યાદ્વાદ ધરધોલીએ રે
 લાલ, દર્શનની કરી શુદ્ધિ ॥ ભવિં ॥ ચરિત્ર ચંદ્રોદય
 આંધિયેરે લાલ, ટાલો [રજ] દુઃકર્મ બુદ્ધિ ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥
 સમં ॥ સેવા કરો જિનરાયની રે લાલ, હિલ દોઠાં મિઠાશ
 ॥ ભવિં ॥ વિવિધ પદારથ ભાવના રે લાલ, તે પકવાનની
 રાશિ ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥ સમં ॥ ગુણિજન પદની નામના

રે લાલ, તેહિજ બુહાર ભદાર ॥ ભવિં ॥ વિવેક રતન
 મેરાઈયાં રે લાલ, ઉચિત તે દીપ સભાર ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥
 સમં ॥ સુમતિ સુવનિતા હેજશુ રે લાલ, મન ધરમાં
 કરે વાસ ॥ ભવિં ॥ વિરતિ સાહેલી સાથશું રે લાલ,
 અવિરતિ અલગ્છી નિકાસ ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥ સમં ॥
 મૈત્રાદિકની ચિંતના રે લાલ, તેહ ભક્ષા શણુગાર ॥ ભવિં ॥
 દર્શન ગુણ વાઘા બન્યારે લાલ, પરિમલ પર ઉપગાર
 ॥ ભવિં ॥ ૬ ॥ સમં ॥ પૂર્વ સિદ્ધ કન્યા પખેરે લાલ,
 જનઈયા અણુગાર ॥ ભવિં ॥ સિદ્ધશિલા વર વેદિકા
 રે લાલ, કન્યા નિવૃત્તિ સાર ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥ સમં ॥
 અનત અતુષ્ટય દાયન્તે રે લાલ, શુદ્ધ યોગ નિરોધ
 ॥ ભવિં ॥ પાણિગ્રહણ પ્રભુજી કરે રે લાલ, સહુને
 હરખ વિખોધ ॥ ભવિં ॥ ૮ ॥ સમં ॥ ઇણિ પરે પર્વ
 દીપાલિકા રે લાલ, કરતાં કોડિ કલ્યાણ ॥ ભવિં ॥
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ ભક્તિશુ રે લાલ, પ્રગટે સકલ ગુણ
 ખાણુ ॥ ભવિં ॥ ૯ ॥ સમં ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ તૃતીય ચૈત્યવંદન ॥

હવંકેગે હવંકેરો, અંછે મનમાંદિ ॥ મશય વેદ
 પદે કરી, કહી અર્થ અભિમાન વાર્યો ॥ શ્રી મદાવીર
 મેવા કરી, ગ્રાની મયમ આપ તાર્યો ॥ ત્રિપદી પામી
 ગુંથીયા, પૂરવ અઉદ્ધ ઉદાર ॥ નય કરે તેડના નામથી

હોયે જય જયકાર ॥૩॥ ઇતિ ગૌતમ ચૈત્યવંદનત્રયમ્ ॥

॥ ઇતિ શ્રી દીવાલીના દેવ વાંદવાનો વિધિ સમાપ્તઃ ॥

આચાર્ય વિજય લક્ષ્મીસૂરિકૃત—

॥ અથ શ્રી જ્ઞાનપંચમી દેવવંદન પ્રારંભ ॥

॥ પ્રથમ વિધિ ॥

પ્રથમ બાજેઠ અથવા ઠવણી ઉપર રૂમાલ ઢાંકી પાંચ પુસ્તકો મૂકીને વાસદેવથી જ્ઞાનની પૂજા કરીયે, વળી પાંચ દીવે-ટનો દીવો કરીયે, તે દીવો જયણા પૂર્વક પુસ્તકને જમણે પાસે સ્થાપીયે અને ધૂપધાણું ડાબે પાસે મૂકીયે, પુસ્તક આગલ પાંચ અથવા એકાવન સાથીયા કરી ઉપર શ્રીફલ તથા સોપારી મૂકીયે, યથાશક્તિ જ્ઞાનની દ્રવ્ય પૂજા કરીયે, પછી દેવ વાંદીયે. અને સામાયિક તથા પોસહ મધ્યે વાસપૂજાએ પુસ્તક પૂજીને દેવ વાંદીએ, અથવા દેહિરા મધ્યે બાજેઠ ત્રણ ઉપરા ઉપર માંડી, તે ઉપર પાંચ શ્રી જિનમૂર્તિ સ્થાપીયે, તથા મહાઉત્સવથી પોતાને ઠામે સ્નાત્ર લણાવીયે, પ્રભુ આગળ જમણી તરફ પુસ્તક માંડયું હોય, તેની પણ વાસદેવ પ્રભુએ પૂજા કરીયે; તથા ઉજમાણું માંડયું હોય ત્યાં પણ યથાશક્તે કરી જિનગિંબ આગળ લઘુ સ્નાત્ર લણાવીને અથવા સત્તરલેહી પૂજા લણાવીને પછી શ્રો સૌભાગ્યપંચ-મીના દેવ વાંદીયે. ॥

હવે દેવ વાંદવાનો વિધિ કહે છે.

પ્રથમ પ્રગટ નવકાર કહી ઇરિયાવહી પડિછમી એક

લોગસ્મનો કાઉસ્મગ્ગ કરી, ન આવડે તો ચાગ નવકારનો
 કાઉસ્મગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી જમાસમણ દેઈ ઇચ્છા-
 કારણ મદિસ્સહ ભગવન્ ! મતિજ્ઞાન આરાધનાર્થ ચૈત્યવદન
 કર ? એમ કહી પછી યોગમુદ્રાએ ચૈત્યવદન કરીયે, તે
 કહે છે

અથ શ્રી મતિજ્ઞાનનું ચૈત્યવદન

શ્રી સૌભાગ્યપત્રમી તણે, સયલ દિવસ સિણગાર
 પાંચે જ્ઞાનને પૂજીયે, થાય સફલ અવતાર ॥ ૧ ॥ સામા-
 ચક પોસહ વિપે, નિરવધ પૂજા વિચાર ॥ સુગંધ ચૂર્ણ-
 દિક થકી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહાર ॥ ૨ ॥ પૂર્વ દિશે ઉત્તર
 દિશે, પીઠ ગચ્છી ત્રણ સાગ ॥ ૩ ॥ પચ વરણ જિન બિબને,
 સ્થાપીજે મુખકાર ॥ ૪ ॥ પચ પચ વસ્તુ મેલવી, પૂજા
 સામગ્રી લેગ ॥ ૫ ॥ પચ વરણ કલશા ભરી, હરીયે દુઃખ
 ઉપભોગ ॥ ૬ ॥ યથાશક્તિ પૂજા કરો, મતિજ્ઞાનને કાજે
 ॥ ૭ ॥ પચ જ્ઞાનમાં ધુરે કહ્યું, શ્રી જિનશામન રાજે ॥ ૮ ॥
 મતિ શ્રુત વિણુ દેવે નહિ એ, અવધિ પ્રમુખ મહાજ્ઞાન
 ॥ ૯ ॥ તે માટે મતિ ધુરે કહ્યું, મતિ શ્રુતમાં મતિ માન ॥ ૧૦ ॥
 કાય ઉપશમ આવરણનો, લખિય દેવે મમકાલે ॥
 સ્વામ્યાદિકથી અભેદ છે, પાણુ મુખ્ય ઉપયોગ કાલે
 ॥ ૧૧ ॥ લક્ષણ ભેદે ભેદ છે, કાગળ કારજ યોગે ॥ મતિ
 માધન શ્રુત માધ્ય છે. કવચ કલશ મયોગે ॥ ૧૨ ॥
 પગ્માતમ પરમેશ્વર એ. મિદ્ધ મયલ ભગવાન ॥ મતિ

જ્ઞાન પામી કરી, કેવલ લક્ષ્મી નિધાન ॥ ૯ ॥ ઇતિ
ચૈત્યવંદન ॥ ૧ ॥

જંકિંચિં નમુત્યું ॥ જાવંતિ જાવંતં ॥ નમોર્હતં
કહી સ્તવન કહેવું તે આ પ્રમાણે—

॥ અથ શ્રી મતિજ્ઞાનનું સ્તવન ॥

॥ રસિયાની દેશી. ॥

પ્રણમો પંચમી દિવસે જ્ઞાનને, ગાજે જગમાં રે
જેહ ॥ સુજ્ઞાની ॥ શુભ ઉપયોગે ક્ષણમાં નિજજી રે મિથ્યા
સંચિત ખેહ ॥ સું ॥ ૧ ॥ પ્રણં ॥ સંત પદાદિક નવ દારે કરી
મતિ અનુયોગ પ્રકાશ ॥ સું ॥ નય વ્યવહારે આવરણ
ક્ષય કરી, અજ્ઞાની જ્ઞાન ઉદ્ધાસ ॥ સું ॥ ૨ ॥ પ્રણં ॥
જ્ઞાની જ્ઞાન લહે નિશ્ચય કહે, દો નય પ્રભુજીને સત્ય ॥
સું ॥ અંતરમુહૂર્ત રહે ઉપયોગથી, એ સર્વ પ્રાણીને
નિત્ય ॥ સું ॥ ૩ ॥ પ્રણં ॥ લખિંધ અંતરમુહૂર્ત લઘુ-
પણે. છાશઠ સાગર જિહ્વ ॥ સું ॥ અધિકો નરભવ બહુ
વિધ જીવને, અંતર કહિયે ન દિહુ ॥ સું ॥ ૪ ॥ પ્રણં ॥
સંપ્રતિ સમયે એક ખે પામતા, હોય અંથવા નવિ હોય
॥ સું ॥ ક્ષેત્ર પદ્યોપમ ભાગ અસંખ્યમાં, પ્રદેશ માને
બહુ જોય ॥ સું ॥ ૫ ॥ પ્રણં ॥ મતિજ્ઞાન પામ્યા જીવ
અસંખ્ય છે, કહ્યા પડિવાઈ અનંત ॥ સું ॥ સર્વ આશા-
તન વરજો જ્ઞાનની, વિજયલક્ષ્મી લહો સંત ॥ સું ॥
॥ ૬ ॥ પ્રણં ॥

ઇતિ શ્રી મતિજ્ઞાન સ્તવનમ્ ॥

પછી જયવીરગય કહી, ખમાસમણ દેઈ, ઇચ્છા કારેણ
સદિસહ ભગવન્ ! શ્રી ભાતજ્ઞાન આગધનાર્થ કાઉસ્સગ
કર ? ઇચ્છ ! મતિજ્ઞાન આગધનાર્થ કરેમિ કાઉસ્સગ
વદણવત્તિઆએ અને અન્નતથ ઉસમિએણ કહી એક લોગ-
સ્સનો ચદેસુનિમ્મલયગ મુધીનો અને ન આવડે તો ચા-
નવકાગનો કાઉસ્સગ કરી કાઉસ્સગ પારી નમોહર્ત્ત મિદ્ધા-
ચાર્યોપાધ્યાય સર્વ સાધુસ્ય કહી પછી થાય કહેવી, તે નીચે
પ્રમાણે

॥ અથ થુઈ ॥

[શ્રી સ ખેશ્વર પાસ જિનેસર.—એ દેશી]

શ્રીમતિજ્ઞાનની તત્ત્વ ભેદથી, પર્યાયે કરી વ્યા-
ખ્યાણ ॥ ચઉવિહ દ્રવ્યાદિકને જાણે, આદેશે કરી
દાખ્યાણ ॥ માને વસ્તુ ધર્મ અનતા, નહી અજ્ઞાન
વિવદા ॥ તે મતિજ્ઞાનને વ દો પૂતે, વિજયસક્તી
ગુણ કાંક્ષા ॥ ૧ ॥ ઇતિ સ્તુતિ ॥

પછી ખમાસમણ દેઈ એક ગુણનો દુહો કરી, પછી
બીન્ન ખમાસમણ દેઈ બીન્ને ગુણ વગ્નાયો ॥ એ રીતે
મતિજ્ઞાન મળધી અદ્વારીય ખમાસમણ દેના તેની પીઠિ-
મના દુહા પ્રથમ કહેવાના તે આ પ્રમાણે—

॥ દુહા ॥

શ્રી શ્રુતદેવી ભગવતી; ને યાત્રી લીપિરૂપ ॥ પ્રાગ્ભે

જેહને ગોયમા, હું વંદૂ સુખ રૂપ ॥ ૧ ॥ જોય અનંતે
 જ્ઞાનના, ભેદ અનેક વિલાસ ॥ તેહમાં એકાવન કહું,
 આતમધર્મ પ્રકાશ ॥ ૨ ॥ ખમાસમાણ એક એકથી,
 સ્તવિયે જ્ઞાન ગુણ એક ॥ એમ એકાવન દીજીએ,
 ખમાસમાણ સુવિવેક ॥ ૩ ॥ શ્રી સૌભાગ્યપંચમી દિને,
 આરાધો મતિજ્ઞાન ॥ ભેદ અકુવીશ એહના, સ્તવીયે
 કરી ખહુમાન ॥ ૪ ॥ ઈંદ્રિય વસ્તુ પુગ્ગલા, મલવે
 અવત્તવ નાણુ ॥ લોચન મન વિણુ અક્ષતેં, વ્યંજનાવ-
 ગ્રહ જાણુ ॥ ૪ ॥ ભાગ અસંખ્ય આવલી લઘુ; સાસ
 પહુત ઠિઈ જિહુ ॥ પ્રાપ્યકારી ચઉ ઈંદ્રિયા, અપ્રાપ્ય-
 કારી દુગ દિહુ ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ ખમાસમાણના દુહા ॥

સમકિત શ્રદ્ધાવંતને, ઉપન્યો જ્ઞાન પ્રકાશ ॥
 પ્રણમું પદકજ તેહના, ભાવ ધરી ઉદ્ધાસ ॥ ૧ ॥

અહીં પહેલું ખમાસમાણ દેવું ને એ પ્રમાણે એ દુહા
 ગુણ ગુણ દીઠ કહેવો અને કહ્યા પછી ખમાસમાણ આપવું
 ખમા ॥ ૧ ॥

॥ દુહા ॥

નહી વાણીદિક યોજના, અર્થાવગ્રહ હોય ॥
 નોઈંદ્રિયપંચઈંદ્રિયે, વસ્તુગ્રહણ કાંઈ નોય ॥ સમનાર ॥
 અન્વય વ્યતિરેકે કરી, અંતરમુહૂર્ત પ્રમાણ ॥

પથે દ્વિય મનથી હોયે, ઇહા વિચારણા જ્ઞાન ॥ સમ૦ ॥
 ॥ ૩ ॥ વર્ણાદિક નિશ્ચય વસે, સુર નર એહિ જ વસ્ત ॥
 પથે દ્વિય મનથી હોયે, ભેદ અપાય પ્રશસ્ત ॥ સમ૦ ॥
 ॥ ૪ ॥ નિર્ણીત વસ્તુ સ્થિર ગ્રહે, કાલાંતર પણ સાચ ॥
 પથે દ્વિય મનથી હોયે; ધારણા અર્થ ઉવાચ ॥ સમ૦ ॥
 ૫ ॥ નિશ્ચય વસ્તુ ગ્રહે છતે, સતત ધ્યાન પ્રકામ૦ ॥
 અપાયથી અધિકે ગુણે, અવિચ્યુતિ ધારણા ઠામ ॥
 સમ૦ ॥ ૬ ॥ અવિચ્યુતિ સ્મૃતિતણુ, કારણ કારણ
 જેહ ॥ સખ્ય અસખ્ય કાલજ સુધી, વાસના ધારણા
 તેહ ॥ સમ૦ ॥ ૭ ॥ પૂર્વોત્તર દર્શન દ્વય. વસ્તુ અપ્રાપ્ત
 એકત્વ ॥ અસખ્ય કાલે એ તેહ છે, જાતિસ્મરણે તત્ત્વ
 ॥ સમ૦ ॥ ૮ ॥ વાજિત્ર નાહ લહી ગ્રહે, એ તો દુઢુભિ
 નાહ ॥ અવગ્રહાદિક જાણે બહુ, ભેદ એ મતિ આલ્હાહ
 ॥ સમ૦ ॥ ૯ ॥ દેશ સામાન્યે વસ્તુ છે, ગ્રહે તદ્દપિ
 સામાન્ય ॥ શબ્દ એ નવ નવ જાતિનો, એ અબહુ
 મતિમાન ॥ સમ૦ ॥ ૧૦ ॥ એકજ તુગિયના નાદમાં,
 મધુગ તરુણાદિક જાતિ ॥ જાણે બહુ વિધ ધર્મશુ,
 કાય ઉપશમની જાતિ ॥ મ૦ ॥ ૧૧ ॥ મધુગતાદિક
 ધર્મમાં, ગ્રહવો અદ્ય મુવિચાર ॥ અબહુવિધ મતિ
 બેદનો, કીધો અર્થ વિસ્તાર ॥ સમ૦ ॥ ૧૨ ॥ શીઘ્રમેવ
 જાણે મદો, નવી દોય બહુ વિલંબ ॥ ક્ષિપ્ર
 ભેદ એ જ્ઞાનનો, જાણો મતિ અવસર ॥ સ૦ ॥ ૧૩ ॥

ભાવનો, જાણે ભાગ અનંત ॥ ઉદયિકાદિક ભાવ
જે, પંચ સામાન્યે લહંત ॥ સમ ૦ ૨૪ ॥ અશ્રુત નિશ્ચિત
માનિયે, મતિના ચાર પ્રકાર ॥ શીઘ્ર સમય રોહા પરે,
અકલ ઉત્પાતકી સાર ॥ સમ ૦ ॥ ૨૫ ॥ વિનય કરતાં
ગુરુતણે, પામે મતિ વિસ્તાર ॥ તે વિનયિકી મતિ કહી,
સઘલા ગુણ શિરદાર ॥ સમ ૦ ॥ ૨૬ ॥ કરતાં કાર્ય
અભ્યાસથી, ઉપજે મતિ સુવિચાર ॥ તે બુદ્ધિ કહી
કાર્મકી, ન દીસૂત્ર મઝાર ॥ સમ ૦ ॥ ૨૭ ॥ જે વચના પરિ-
પાકથી, લહે બુદ્ધિ ભરપૂર ॥ કમલ વને મહા હસને,
પરિણામિકી એ સનૂર ॥ અડવીશ બત્રીશ દુગ ચઉ,
ત્રણશેં ચાલીશ જેહ ॥ દર્શનથી મતિ ભેદ તે, વિજય-
લક્ષ્મી ગુણુગેહ ॥ સમ ૦ ॥ ૨૮ ॥ ઇતિ મતિજ્ઞાન સંપૂર્ણમ્ ॥

॥ અથ શ્રુતજ્ઞાન ॥

પછી બમામમણુ દેહ ઇચ્છાકારેણુ સદ્મિહ લગવનુ !
શ્રીશ્રુતજ્ઞાનઆરાધનાર્થ ચૈત્યવદન કરે ? ઇચ્છ ! કહી
ચૈત્યવદન કહેવું તે નીચે પ્રમાણે—

॥ દ્વિતીય શ્રુતજ્ઞાન ચૈત્યવંદન ॥

શ્રી શ્રુતજ્ઞાનને નિત્ય નમોઃ સ્વપર પ્રકાશક જેહ ॥
જાણે દેખે જ્ઞાનથી, શ્રુતથી ટલે સદેહ ॥ અનભિજ્ઞાપ્ય
અનંત ભાવ, વચન અગોચર દાખ્યા ॥ તેહનો ભાગ
અનંતમો, વચન પર્યાયે આખ્યા ॥ વલી કથનીય પદા-

થ'નો એ, ભાગ અનંતમે જોહ ॥ ચઉદે પૂરવમાં રચ્યો,
 ગણધર ગુણ સસનેહ ॥ ૧ ॥ માંહોમાંહે પૂરવધરા, અક્ષર
 લાભે સરિખા ॥ છઠાણવડીયા ભાવથી, તે શ્રુત મતિય
 વિશેષા ॥ તેહિજ માટે અનંતમે, ભાગ નિખદ્ધા વાચ્યા ॥
 સમક્ષિત શ્રુતના માનીયે, સર્વ પદારથ સાચ્યા ॥ દ્રવ્ય
 ગુણ પર્યાયે કરી, જાણે એક પ્રદેશ ॥ જાણે તે સવિવસ્તુને
 નંદીસૂત્ર ઉપદેશ ॥ ૨ ॥ એવીશ જિનના જાણીએ,
 ચઉદ પૂરવધર સાધ ॥ નવશત તેત્રીશ સહસ છે, અઠાણું
 નિરુપાધ ॥ પરમત એકાંતવાદીનાં, શાસ્ત્ર સકલ સમુદાય ॥
 તે સમક્ષિતવંતે ગ્રહ્યાં, અર્થ યથારથ થાય ॥ અરિહંત
 શ્રુત કેવલી કહે એ, જ્ઞાનાચાર ચરિત્ત ॥ શ્રુતપંચમી
 આરાધવા, વિજયલક્ષ્મીસૂરિ ચિત્ત ॥ ૩ ॥ ઇતિ ચૈત્ય-
 વંદન ॥

પછી નમુશ્ચુગું જાવંતિં જાવંતં ॥ નમોહર્હતં ॥
 કહી સ્તવન કહીએ તે આ પ્રમાણે—

॥ શ્રીશ્રુતજ્ઞાનનું સ્તવન ॥

॥ હરીયા મન લાગ્યો. ॥ એ દેશી ॥

શ્રી શ્રુત ચઉદ ભેદે કરી, વરણવે શ્રી જિનરાજરે ॥
 ઉપધાનાદિ આચારથી, સેવિયે શ્રુત મહારાજરે ॥ શ્રુત-
 શું દિલ માન્યો ॥ દિલ માન્યો રે, મન માન્યો પ્રભુ
 આગમ સુખકાર રે ॥ શ્રુતં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥

એકાદિ અક્ષર સ યોગથી, અસ યોગી અનંત રે ॥ સ્વ-
પર પર્વાયે એક અક્ષરો, ગુણ પર્વાય અનંત રે ॥ શ્રુત૦ ॥
૨ ॥ અક્ષરનો અનંતમો, ભાગ ઉઘાડો છે નિત્ય રે ॥
તે તો અવરાએ નહી, જિવ સૂક્ષ્મનુ એ ચિત્તરે ॥ શ્રુત૦
॥૩॥ ઇચ્છે સાંભલવાં ફરી પૂછે, નિર્મુણિ ંહે વિચારંત
રે ॥ નિશ્ચય ધારણા તિમકરે, ધીગુણ આઠ એ ગણંત
રે ॥ શ્રુત૦ ॥ ૪ ॥ વાદી ચોવીશ જિનતણા એક લાખ
છત્રીશ હજાર રે ॥ બશે સયલ સભામાંહે, પ્રવચન
મહિમા અપાર રે ॥ શ્રુત૦ ॥ ૫ ॥ ભણે ભણાવે સિદ્ધાં-
તને, લખે લખાવે જેહરે ॥ તસ અવતાર વખાણીયે;
વિજયલક્ષ્મી ગુણગેહ રે ॥ શ્રુત૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ સ્તવન ॥

પછી જયવીરરાય કહી, ખમાસમણ દેઈ ઇચ્છાકારેણુ
સદિસહ ભગવન્ ! શ્રી શ્રુતજ્ઞાનઆગધનાર્થ કાઉસ્સગ્ગ કરે ?
ઈચ્છ ! કરેમિ કાઉસ્સગ્ગ વદણુ વન્તિઆએ૦ અન્નત્થ૦ કહી
લોગન્સનો, અથવા આ૦ નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ પારીને થાય
કહેવી, તે કહે છે—

॥ શ્રી શ્રુતજ્ઞાનની થુઈ ॥

॥ ગોયમ ગોલે ગ્રંથ સભાલી ॥ એ દેશી ॥

ત્રિગડે ખેસી શ્રી જિન ભાણુ, ખોલે ભાપા અમીય
સમાણુ ॥ મત અનેકાંત પ્રમાણુ ॥ અરિહંત શાસન

સફરી સુખાણુ, અઉ અનુયોગ જિહાં ગુણ ખાણુ ॥
 આતમ અનુભવ ઠાણુ ॥ સકલ પદારથ ત્રિપદી જાણુ,
 જોજન ભૂમિ પસરે વખાણુ ॥ દોષ ખત્રીશ પરિહાણુ ॥
 કેવલી ભાષિત તે શ્રુત નાણુ, વિજયલક્ષ્મી સુરિ કહે
 બહુમાન ॥ ચિત્ત ધરજે તે સયાણુ ॥ ઇતિ સ્તુતિઃ ॥
 પછી ખમાસમાણુ દેઈ શ્રુતજ્ઞાનના અઉદ ગુણુ વર્ણુ-
 વવાને અર્થે દુહા કહેવા તે આ પ્રમાણે તેમાં પહેલા જે
 દુહા પીઠિકાના છે અને તે પછીનો દુહો દરેક ગુણુદીઠ કહેવો.

॥ શ્રી શ્રુતજ્ઞાનના દોહા ॥

વંદો શ્રી શ્રુતજ્ઞાનને, ભેદ અતુર્દશ વીશ ॥ તેહમાં
 અઊદશ વરણુવું, શ્રુત કેવલી શ્રુત ઇશ ॥ ૧ ॥ ભેદ અઠાર
 પ્રકારના, એમ સવિ અક્ષરમાન ॥ લખિંધ સંજ્ઞા વ્યંજન
 વિધિ, અક્ષર શ્રુત અવધાન ॥ ૨ ॥ પીઠિકા ॥ પવયણુ
 શ્રુત સિદ્ધાંત તે, આગમ સમય વખાણુ ॥ પૂજે બહુ-
 વિધ રાગથી, ચરણુ કમલ ચિત્ત આણુ ॥ ૧ ॥
 આ દુહો ગુણુ ગુણુ દીઠ કહેવો ॥ કરપક્ષવ ચેષ્ટાદિકે, લખે
 અંતર્ગત વાચ ॥ એહ અનક્ષર શ્રુતતણે, અર્થ પ્રકા-
 શક સાચ ॥ પવ૦ ॥ ૨ ॥ સંજ્ઞા જે દીહકાલિકી, તેણે
 સનિયાજાણુ ॥ મન ઇન્દ્રિયથી ઉપન્યુ. સંજ્ઞી શ્રુતઅહિ-
 ઠાણુ ॥ પવ૦ ॥ ૩ ॥ મન રહિત ઇન્દ્રિય થકી, નિપન્યુ
 જેહને જ્ઞાન ॥ ક્ષય ઉપશમ આવરણુથી, શ્રુત અસંજી
 વખાણુ ॥ પવ૦ ॥ ૪ ॥ જે દર્શન દર્શન વિના, દર્શન

તે પ્રતિપક્ષ. ॥ દર્શન દર્શન હોય જિહાં, તે દર્શન પ્રત્યક્ષ
 ॥ લલિત ત્રિભગી ભગભર નૈગમાદિ નય ભૂર ॥ શુદ્ધ
 શુદ્ધતર વચનથી, સમક્ષિત શ્રુત વડનૂર ॥ પવન ॥
 ॥ ૫ ॥ ભગબલ નર બાલ મતિ રચે વિવિધ આયાસ ॥
 તિહાં દર્શન દર્શન તણે, નહીં નિદર્શન ભાસ. ॥ સદ્
 અસદ્ વેહે અણુ વિના, ગ્રહે એકાંતે પક્ષ ॥ જ્ઞાન ફલ
 પામે નહી, એ મિથ્યા શ્રુત લક્ષ ॥ પવન ૬ ॥ ભરતા-
 દિક દશ ક્ષેત્રમાં, આદિ સહિત શ્રુતધાર ॥ નિજ નિજ
 ગણધર વિરચિયો, પામી પ્રભુ આધાર ॥ પવન ॥ ૭ ॥
 દુષ્પસહ સૂરીશ્વર સુધી, વર્તશે શ્રુત આચાર ॥ એક
 જીવને આશરી ॥ સાદિ શાંત સુવિચાર ॥ પવન ॥ ૮ ॥
 શ્રુત અનાદિ દ્રવ્ય નય થકી, શાશ્વત ભાવ છે એહ ॥
 મહાવિદેહમાં તે સદા, આગમ રચણુ અછેહ ॥ ૯ ॥
 અનેક જીવને આશરી, શ્રુત છે અનાદિ અનંત ॥ દ્રવ્યા-
 દિક અંત ભેદમાં, સાદિ અનાદિ વિરતંત ॥ પવન ॥ ૧૦ ॥
 સરિખા પાઠ છે સૂત્રમાં, તે શ્રુત ગમિક સિદ્ધાંત ॥ પ્રાચે
 દષ્ટિવાદમાં, શોભિત ગુણુ અનેકાંત ॥ પવન ૧૧ ॥
 સરિખા આલાવા નહી, તે કાલિક શ્રુતવંત ॥ આગમિક
 શ્રુત એ પૂજ્યે, ત્રિકરણ યોગ હસંત ॥ પવન ॥ ૧૨ ॥
 અઢાર હજાર પદે કરી, આચારાંગ વખાણુ ॥ તે આગલ
 દુગુણા પદે, અંગપ્રવિષ્ટ મુઅનાણુ ॥ પવન ॥ ૧૩ ॥ બાર
 ઉપાંગહ જેહ છે, અંગ બાહિર શ્રુત તેહ ॥ અનંગપ્રવિષ્ટ

વખાણીયે, શ્રુત લક્ષ્મીસૂરિ ગેહ ॥ પવન ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ
શ્રુતજ્ઞાનમ્ ॥

॥ અથ અવધિજ્ઞાન ॥

પછી ખમાન દેઈ ઇચ્છાકારેણ સંહિસહ ભગવન્ ! શ્રી
અવધિજ્ઞાનઆરાધનાર્થે ચૈત્યવંદન કરું ? ઇચ્છું કહી ચૈત્ય-
વંદન કહેવું તે આ પ્રમાણે—

॥ તૃતીય શ્રી અવધિજ્ઞાન ચૈત્યવંદન ॥

અવધિજ્ઞાન ત્રીજું કહ્યું, પ્રગટે આત્મ પ્રત્યક્ષ ॥
ક્ષય ઉપશમ આવરણનો, નવિ ઇન્દ્રિય આપેક્ષ ॥ દેવ
નિરય ભવ પામતાં. હોય તેહને અવશ્ય ॥ શ્રદ્ધાવંત
સમય [અવધિ] લહે, મિથ્યાત વિભંગ વશ્ય ॥ નર
તિરિય ગુણથી લહે, શુભ પરિણામ સંયોગ, કાઉસ-
ગમાં મુનિહાસ્યથી વિવર્યો તે ઉપયોગ ॥ ૧ ॥ જઘ-
ન્યથી જાણે જુએ, રૂપીદ્રવ્ય અનંતા ॥ ઉત્કૃષ્ટા સવિ
પુર્જલા, મૂર્તિ વસ્તુ મુણંતા ॥ ક્ષેત્રથી લધુ અંગુલતણે
ભાગ અસંખિત દેખે ॥ તેહમાં પુર્જલ ખંધ જે, તેહને
જાણે પેખે ॥ લોક પ્રમાણે અલોકમાં એ, ખંડ અસંખ્ય
ઉક્ષિપ્ત ॥ ભાગ અસંખ્ય આવલિતણે, અદ્ધા લધુપણે
દિદુ ॥ ૨ ॥ ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી એ, અતીત અ-
નાગત અદ્ધા ॥ અતિશય સંખ્યાતિગપણે, સાંભલો ભાવ
પ્રખંધા ॥ એક એક દ્રવ્યમાં ચાર ભાવ, જઘન્યથી તે
નિરખે ॥ અસંખ્યાતા દ્રવ્ય હીઠ, પર્યાવ ગુરૂથી પરખે ॥

ચાર ભેદ સક્ષેપથી એ, નદીસૂત્ર પ્રકાસે ॥ વિજય-
લક્ષ્મીસૂરિ તે લહે, જ્ઞાન ભક્તિ સુવિલાસે ॥૩॥

પછી નમુચ્ચુણુ ૦ જ્ઞવતિ ૦ જ્ઞવત ૦ નમોઽર્હત ૦ કહી
સ્તવન કહેવું, તે આ પ્રમાણે—

॥ શ્રી અવધિજ્ઞાનનું સ્તવન ॥

॥ કુમર ગભારે નજરે દેખતાંજી ॥ એ દેશી ॥

પૂજે પૂજે અવધિજ્ઞાનને પ્રાણિયારે, સમકિતવતને
એ ગુણ હોય રે ॥ સવિ જિનવર એ જ્ઞાને અવતરી રે,
માનવ મહોદય જોય રે ॥ પૂજે ૦ ॥૧॥ શિવરાજ ઋષિ
વિપર્યય દેખતો રે, ક્ષીપ સાગર સાત સાત રે ॥ વીર
પસાયે દોષ વિભગ ગયો રે, પ્રગટ્યો અવધિ ગુણ
વિખ્યાત રે ॥ પૂજે ૦ ॥ ૨ ॥ ગુરૂ સ્થિતિ સાધિક છાસઠ
સાગરુ રે, કોઈને એક સમય લધુ જાણુ રે ॥ ભેદ અસ-
ખ્ય છે તરતમ યોગથી રે, વિશેષાવશ્યકમાં એહ વખાણુ
રે ॥ પૂજે ૦ ॥૩॥ ચારશે એક લાખ તેત્રીશ સહસ છે રે,
એહીનાણી મુણી દરે ॥ ઋષભાદિક ચતુર્વીશ જિણુંદનાં
રે, નમે પ્રભુ પદ અરવિ દરે ॥ પૂજે ૦ ॥૪॥ અવધિજ્ઞાની
આણુ દને દીએ રે, મિચ્છામિદુક્કડં ગોયમ સ્વામિ રે ॥
વરજે આશાતન જ્ઞાન જ્ઞાનીતણી રે, વિજયલક્ષ્મી
સુખ ધામ રે ॥ પૂજે ૦ ॥ ૫ ॥

પછી જયવીરરાય કહી ખમાસમણ દેઈ ઇચ્છાકારેણુ

સંદિસેહુ ભગવન્ ! અવધિજ્ઞાન આરાધનાર્થે કાઉસ્સગ્ગ કરું ?
 ઇચ્છું ? કરેમિ કાઉસ્સગ્ગ વંદણુઠ અન્નતથઠ કહી એક
 લોગસ્સનો ન આવડે તો ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી
 પારી થાય કહેવી, તે આ પ્રમાણે—

॥ શ્રી અવધિજ્ઞાનની થુઈ ॥

॥ શંખેશ્વર સાહિબ જે સમરે ॥ એ દેશી ॥

ઉહી નાણુસહિત સવિ જિનવર, ચવિ જનની કુખે
 અવતર ॥ જસ નામે લહીયે સુખતર, સવિ ઇતિ ઉપ-
 દ્રવ સંહર ॥ હરિ પાઠક સંશય સંહર વીર મહિમા
 જ્ઞાન ગુણાયર ॥ તે માટે પ્રભુજી વિશ્વંભર, વિજયાં-
 કિત લક્ષ્મી સુહંકર ॥ ૧ ॥

પછી ખમાસમણ દેઈ ઉભા થઈ અવધિજ્ઞાનના ગુણુ
 વર્ણવવાને અર્થે દુહા કહેવા, તે આ પ્રમાણે—

॥ શ્રી અવધિજ્ઞાનના દુહા ॥

અસંખ્ય ભેદ અવધિ તણા, પદ્ તેહમાં સામાન્ય ॥
 ક્ષેત્ર પનક લઘુથી ગુર, લોક અસંખ્ય પ્રમાણુ ॥ ૧ ॥
 લોચન પરે સાથે રહે, તે અનુગામિક ધામ ॥ છાશઠ
 સાગર અધિક છે, એક જીવ આશરી ઠામ ॥ ૧ ॥
 ઉપન્યો અવધિજ્ઞાનનો, ગુણુ જેહને અવિકાર ॥
 વંદના તેહને માહરી, શ્વાસ માંહે સો વાર ॥ ૧ ॥

॥ આ દુહો સર્વત્ર ખમાસમણુ કહેવો ॥

જે ક્ષેત્ર ઓહી ઉપન્યું, તિહાં રહ્યો વસ્તુ દેખંત ॥

થિર દીપકની ઊપમા, અનનુગામી લહત ॥ઉપ૦ ॥૧॥
 અંગુલ અસખ્યેય ભાગથી, વધતું લોક અસખ્ય ॥
 લોકાવધિ પરમાવધિ, વર્દ્ધમાન ગુણ કખ્ય ॥ ઉપ૦ ॥
 ॥ ૩ ॥ યોગ્ય સામગ્રી અભાવથી, હીનમાન પરિણામ ॥
 અધઅધ પૂરવ યોગથી, એહવો મનનો કામ ॥ ઉપ૦ ॥
 ૪ ॥ સખ્ય અસખ્ય જોજન સુધી, ઉત્કૃષ્ટો લોકાંત ॥
 દેખી પ્રતિપાતિ હોય, પુદ્ગલ દ્રવ્ય એકાંત ॥ ઉપ૦ ॥
 ॥ ૫ ॥ એક પ્રદેશ અલોકનો, પેળે જે અવધિનાણુ ॥
 અપડિવાઈ અનુક્રમે, આપે કેવલનાણુ ॥ ઉપ૦ ॥ ૬ ॥
 ॥ ઇતિ અવધિજ્ઞાન ॥

॥ અથ મનઃપર્યવ જ્ઞાન ॥

પછી ખમાસમણ દેઈ ઇચ્છાકારેણ સદિસહ ભગવન્ ।

શ્રીમત્ પર્યવજ્ઞાન આરાધનાર્થે ચૈત્યવદન કરે ? ઇચ્છ,
 ઠહી ચૈત્યવદન કરુ તે આ પ્રમાણે—

॥ શ્રી ચતુર્થ મનઃપર્યવજ્ઞાન ચૈત્યવદન ॥

શ્રી મનઃપર્યવ જ્ઞાન છે, ગુણપ્રત્યયી એ જાણો ॥
 અપ્રમાદિ ઋદ્ધિવંતને, હોયે સયમ ગુણહાણો ॥ કોઈક
 ચારિત્રવંતને, ચઢતે શુભ પરિણામે ॥ મનના ભાવજાણે
 સહી, સાગાર ઉપયોગ ઠામે ॥ ચિંતવિતા મનોદ્રવ્યના
 એ, જાણે ખધ અનંતા ॥ આકાશે મનોવર્ગણા, રહ્યા
 તે નવિ મુણંતા ॥૧॥ સંજ્ઞી પંચેદ્રિય પ્રાણીયે, તનુ
 યોગે કરી ગ્રહીયા ॥ મનયોગે કરી મનપણે, પરિણમે

તે દ્રવ્ય મુણીયા ॥ તિર્થમાણસક્ષેત્રમાં, અઢી દ્વીપ સ
હિ વિલોકે ॥ તિર્થલોકના મધ્યથી, સહસ જોયણ અ-
ઘોલોકે ॥ ઉરધ [ઉર્ધ્વા] જાણે જ્યોતિષી લગે એ, પલિ-
યનો ભાગ અસંખ્ય ॥ કાલથી ભાવ થયા થશે, અતીત
અનાગત સંખ્ય ॥ ૨ ॥ ભાવથી ચિંતિત દ્રવ્યના;
અસંખ્ય પર્યાયજાણે ॥ ઋણુમતિથી વિપુલમતિ, અધિ-
કા ભાવ વખાણે ॥ મનના પુદ્ગલ દેખીને, અનુમાને
ગ્રહે સાચું ॥ વિતથપણું પામે નહી, તે જ્ઞાને ચિત્ત રાચું
॥ અસૂર્તિ ભાવ પ્રગટપણે એ, જાણે શ્રી ભગવંત ॥
ચરણ કમલ નમુ તેહનાં, વિજયલક્ષ્મી ગુણવંત ॥ ૩ ॥

પછી નમુશ્ચુણું ॥ જાવંતિં જાવંતં ॥ નમોઽર્હંતં
કહી સ્તવન કહેલું તે આ પ્રમાણે—

॥ ચતુર્થ શ્રીમનઃપર્યાવજ્ઞાન સ્તવન ॥

॥ જ રે જ ॥ એ દેશી ॥

જ રે મહારે શ્રી જિનવર ભગવાન, અરિહંત
નિજ નિજ જ્ઞાનથી ॥ જ રે જ ॥ જ ॥ સંયમ સમય
જાણુંત, તવ લોકાંતિક આનથી ॥ જ રે જ ॥ ૧ ॥ જ ॥
તીર્થ વર્તાવો નાથ, ઇમ કહી પ્રણમે તે સુરા ॥ જ રે
જ ॥ જ ॥ ૫૮ અતિશયવંત દાન લેઈ હરખે સુર
નરા ॥ જ રે જ ॥ ૨ ॥ જ ॥ ઇણુ વિધ સવિ અરિહંત
સર્વાવિરતિ જળ ઉચ્ચરે ॥ જ રે જ ॥ જ ॥ મનઃપર્યાવ

તવ તાણુ, નિર્મલ આતમ અનુસરે ॥ જ રે જ ॥ ૩ ॥
 ॥ જ ॥ જેહને વિપુલમતિ તેહ, અપ્રતિપાતીપણે ઊપજે
 ॥ જ રે જ ॥ જ ॥ અપ્રમાદિત્તદિવ ત, ગુણઠાણે ગુણ
 નીપજે ॥ જ રે જ ॥ ૪ ॥ જ ॥ એક લક્ષ પીસ્તાલીશ
 હજાર, પાંચશે એકાણુ જાણીયે ॥ જ રે જ ॥ જ ॥
 મનનાણી મુનિરાજ, ચોવીશ જિનના વખાણીયે ॥ જ
 રે જ ॥ ૫ ॥ જ ॥ હુ વદુ ધરી નેહ, સવિ સશય હરે
 મનતણા ॥ જ રે જ ॥ જ ॥ વિજયલક્ષ્મી શુભ ભાવ
 અનુભવજ્ઞાનના ગુણ ધણા ॥ જ રે જ ॥ ૬ ॥

પછી જયવીરરાય કહી, ખમાસમણ દેઈ ઇન્છાઝારેણુ
 સદિસહ ભગવન્ ! ચોથુ મન પર્યવજ્ઞાન આરાધનાર્ય
 કાઉસ્મગ્ગ કરૂ ? ઇચ્છ ! કરેમિ કાઉસ્મગ્ગ વદણુવઠ
 અન્નત્યઠ કહી એક લોગસ્સનો અથવા ન આવડે તો ચાર
 નવકાગ્નો કાઉસ્મગ્ગ કરી પારી થોય કહેવી તે આ પ્રમાણે—

॥ શ્રી મનઃપર્યવજ્ઞાનની થોય ॥

॥ શપ્તેશ્વર પાસ જિનેશ્વર ॥ એ દેશી ॥

પ્રભુજી સર્વ સામાયિક ઉચ્ચરે, સિદ્ધ નમી મહવારી
 જ ॥ છદ્મસ્થ અવસ્થા રહે છે જિહાં લગે, યોગાસન
 તપ ધારી જ ॥ ચોથુ મનઃપર્યવ તવ પામે, મનુજ
 લોક વિસ્તારી જ ॥ તે પ્રભુને પ્રણમો ભવિ પ્રાણી,
 વિજયલક્ષ્મી મુખકારીજ ॥

પછી ખમાસમણ દેઈ ઉભા ગ્હી મન પર્યવજ્ઞાનના
 ગુણ સ્તવવા અર્થે દુહા કહેવા, તે આ પ્રમાણે—

॥ દુહા ॥

મનઃપર્યવ દુગ ભેદથી, સંયમ ગુણ લહી
શુદ્ધા ભાવ મનોગતસંજીના, જાણે પ્રગટ વિશુદ્ધ ॥૧॥
ઘટ એ પુરૂષે ધારીયો, ઇમ સામાન્ય ગ્રહંત ॥ પ્રાપ્તે
વિશેષ વિમુખ લહે, ઋતુમતિ મનહ મુણંત ॥ ૨ ॥ એ
ગુણ જોહને ઊપન્યો, સર્વ વિરતિ ગુણઠાણ ॥ પ્રણમું
હિતથી તેહના. ચરણ કમલ ચિત્ત આણ ॥ ૧ ॥ ખમા-
સમણ દેઈ-નગર જાતિ કંચન તણો ધાર્યો ઘટ એહ રૂપ
॥ ઇમ વિશેષ મન જાણતો વિપુલમતિ અનુરૂપ ॥ ૨ ॥
એ ગુણ જોહને ० એ આંકણી ॥ ઇતિ મનઃપર્યવજ્ઞાન
સંપૂર્ણમ્ ॥

॥ અથ કેવલજ્ઞાન ॥

પ્રથમ ખમાસમણ દેઈને ઇચ્છાકારેણ સંહિસહ ભગ-
વન્ ! પંચમ કેવલજ્ઞાનઆરાધનાર્થે ચૈત્યવંદન કરું ? ઇચ્છું !
કહી પંચમ શ્રીકેવલજ્ઞાનનું ચૈત્યવંદન કરવું, તે આ પ્રમાણે—

॥ પંચમ શ્રી કેવલજ્ઞાનનું ચૈત્યવંદન ॥

શ્રી જિન ચરિનાણી થઈ, શુકલધ્યાન અભ્યાસે ॥
અતિશય આત્મરૂપ, ક્ષણ ક્ષણ પ્રકાશે ॥ નિદ્રા સ્વપ્ન
જાગર દશા, તે સર્વિ દૂરે હોવે ॥ ચોથી ઊજાગર દશા,
તેહનો અનુભવ જોવે ॥ ક્ષપકશ્રેણી આરોહિયા એ,
અપૂર્વ શક્તિ સંયોગે ॥ લહી ગુણઠાણું ખારમું તુરીય
કપાય વિયોગે ॥૧॥ નાણ દંસણ આવરણ મોહ, અંત

રાય ધનધાતી ॥ કર્મ દુષ્ટ ઉચ્છેદીને, થયા પરમાત્મ
જાતી ॥ દોય ધરમ સવિ વસ્તુના, સમયાંતર ઉપયોગ ॥
પ્રથમ વિશેષપણે ગ્રહે, ણીજે સામાન્ય સંયોગ ॥ સાદિ
અન ત ભાંગે કરી, દર્શન જ્ઞાન અન ત ॥ ગુણુકાણુ લહી
તેરમું, ભાવ જિણુ દ જયવ ત ॥૨॥ મૂલ પયડિનો એક
બધ, સત્તા ઉદયે ચાર ॥ ઉત્તર પયડીનો એક બધ,
તિમ ઉદયે રહે બાયાલ ॥ સત્તા પચાસી તણી, કર્મ
જેહવાં રજજી છાર ॥ મન વચ કાયા યોગ જાસ, અવિ-
ચલ અવિકાર ॥ સયોગી કેવલી તણી એ, પામી દશાયે
વિચરે ॥ અક્ષય કેવલજ્ઞાનના, વિજયલક્ષ્મી ગુણ
ઉચરે ॥ ૩ ॥

પછી નમુશ્ચુ ॥ જાવતિ ॥ જાવત ॥ નમે હૃત ॥ કહી
સ્તવન કહેવું, તે આ પ્રમાણે—

॥ પંચમ શ્રી કેવલજ્ઞાનનું સ્તવન ॥

॥ કપૂર હોયે અતિ ઉજ્જ્વલે ॥ એ દેશી ॥

શ્રી જિનવરને પ્રગટ થયું રે, ક્ષયિકભાવે જ્ઞાન ॥
દોષ અદાર અભાવથી રે, ગુણ ઉપન્યા તે પ્રમાણે રે ॥
ભવિયા, વંદો કેવલજ્ઞાન ॥૧॥ પંચમી દિન ગુણ ખાણુ
રે ॥ ભવિયા વ દો ॥ એ આંકણી ॥ અનામીના નામનો
રે, કિશો વિશેષ કહેવાય ॥ એ તો મધ્યમા વૈખરી
વચન ઉદ્દેશ હાય રે ॥ ભવિ ૨ ॥ વ દો ॥ ધ્યાન
દાણે પ્રભુ તું દોય રે, અલ્પ અગોચર રૂપ ॥ પરા

પશ્યંતિ પામીને રે, કાંઈ પ્રમાણે મુનિરૂપ રે ॥ ભવિં
 ॥ ૩ ॥ વંદો ॥ છતી પર્યાયે જે જ્ઞાનના રે, તે તો નવિ
 બહુલાય ॥ જોયની નવનવી વર્તનારે, સમયમાં સર્વ
 જણાય રે ॥ ભવિં ૪ ॥ વંદો ॥ બીજા જ્ઞાન તણી પ્રભા
 રે, એહમાં સર્વ સમાય ॥ રવિ પ્રભાથી અધિક નહી રે,
 નક્ષત્ર ગણ સમુદાય રે ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥ વંદો ॥ ગુણ
 અનંતા જ્ઞાનના રે, જાણે ધન્ય નર તેહ ॥ વિજયલક્ષ્મી
 સૂરિ તે લહે રે, જ્ઞાન મહોદય ગેહ રે ॥ ભવિં ॥ ૬ ॥
 ॥ વંદો ॥

પછી ખમાસમણ દેઈ ઇચ્છાકારેણુ સંદ્વિસહ ભગવન્
 શ્રીકેવલજ્ઞાનઆરાધનાર્થે કાઉસ્સગ્ગ કરું ? ઇચ્છું ? કરેમિ
 કાઉસ્સગ્ગ વંદણુવત્તિઆએ અન્નતથ કહી એક લોગસ્સનો
 અથવા ન આવડે તો ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી નમો
 ડહંત્તં કહી થોય કહવી, તે આ પ્રમાણે—

થોય—॥ પ્રહ ઉઠી વંદૂ ॥ એ દેશી ॥

છત્રત્રયઆમર, તરૂંચરોક સુખકાર ॥ દિવ્ય ધ્વનિ
 દુંદુભિ, ભામંડલ ઝલકાર ॥ વરસે સુર કુસુમે, સિંહા-
 સન જિન સાર ॥ વંદે લક્ષ્મીસૂરિ કેવલજ્ઞાન ઉદાર ॥

પછી ખમાસમણ દેઈ ઉભા રહી કેવલજ્ઞાનની ગુણ
 સ્તવવા અર્થે હુહા કહેવા, તે આ પ્રમાણે—

॥ પંચમ શ્રી કેવલજ્ઞાનના દૂહા ॥

અહિરાતમ ત્યાગે કરી, અતર આતમ રૂપ ॥ અનુ-
ભવિ જે પરમાતમા, ભેદ એકજ ચિદ્રૂપ ॥ ૧ ॥ પુરૂષો
તમ પરમેશ્વર, પરમાનંદ ઉપયોગ ॥ જાણે દેખે સર્વને,
સ્વરૂપ રમણ સુખ ભોગ ॥ ૨ ॥ ગુણ પર્યાય અનંતતા,
જાણે સધલા દ્રવ્ય ॥ કાલત્રય વેદિ જિણુદ, ભાષિત
ભવ્યાભવ્ય ॥ ૩ ॥ અલોક અનંતો લોકમાં, થાપે જેહ
સમત્થ ॥ આતમ એક પ્રદેશમાં, વીર્ય અનંત પસત્થ
॥ ૪ ॥ કેવલ દંસણ નાણનો, ચિદાનંદ ધન તેજાજ્ઞાન
પંચમી દિન પૂજ્યે, વિજયલક્ષ્મી શુભ હેજ ॥ ૫ ॥

શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરિવિરચિત શ્રીજ્ઞાનપંચમી

દેવવદન સંપૂર્ણ

॥ શ્રી મૌનએકાદશીનું દોઢસો કલ્યાણ-
કનું ગણણું ॥

૧ જગદીષે ભરતે અતીત ચોવીશી

૪ શ્રી મહાયશઃ સર્વજાય નમઃ ॥

૬ શ્રી સર્વાનુભૂતિઅર્હતે નમઃ ॥

૬ શ્રી સર્વાનુભૂતિનાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી સર્વાનુભૂતિ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૭ શ્રી શ્રીધરનાથાય નમઃ ॥

૨ જંબુદ્વીપે ભરતે વર્તમાન ચોવીશી.

૨૧ શ્રી નમિનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૧૯ શ્રી મલ્લિનાથ અર્હતે નમઃ ॥

૧૯ શ્રી મલ્લિનાથ નાથાય નમઃ ॥

૧૯ શ્રી શ્રીમલ્લિનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૧૮ શ્રી ચરનાથ નાથાય નમઃ ॥

૩ જંબુદ્વીપે ભરતે અનાગત ચોવીશી.

૪ શ્રી સ્વયંભૂત સર્વજ્ઞાય નમઃ

૬ શ્રી દેવ શ્રુત અર્હતે નમઃ ॥

૬ શ્રી દેવશ્રુત નાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી દેવશ્રુત સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૭ શ્રી ઉદ્ધયનાથ નાથાય નમઃ ॥

૪ ધાતકી ખંડે પૂર્વ ભરતે અતીત ચોવીશી.

૪ શ્રી અકલંક સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૬ શ્રી શુભંકરનાથ અર્હતે નમઃ ॥

૬ શ્રી શુભંકરનાથ નાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી શુભંકરનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૭ શ્રી સપ્તનાથ નાથાય નમઃ ॥

૫ ધાતકી ખડે પૂર્વભરતે વર્તમાન ચોવીશી

૨૧ શ્રી બ્રહ્મેદ્રનાથ સર્વજાય નમઃ ॥

૧૯ શ્રી ગુણનાથ અર્હતે નમઃ ॥

૧૯ શ્રી ગુણનાથ નાથાય નમઃ ॥

૧૯ શ્રી ગુણનાથ સર્વજાય નમઃ ॥

૧૮ શ્રી ગાંગિકનાથ નાથાય નમઃ ॥

૬ ધાતકી ખડે પૂર્વભરતે અનાગત ચોવીશી

૪ શ્રી સાંપ્રત સર્વજાય નમઃ ॥

૬ શ્રી મુનિનાથ અર્હતે નમઃ ॥

૬ શ્રી મુનિનાથ નાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી મુનિનાથ સર્વજાય નમઃ ॥

૭ શ્રી વિશિષ્ટનાથ નાથાય નમઃ

૭ પુષ્કરવરદીપે પૂર્વભરતે અતીત ચોવીશી

૪ શ્રી સુમૃદ્ધનાથ સર્વજાય નમઃ

૬ શ્રી વ્યક્તનાથ અર્હતે નમઃ ॥

૬ શ્રી વ્યક્તનાથ નાથાય નમઃ

૬ શ્રી વ્યક્તનાથ સર્વજાય નમઃ

૭ શ્રી કલાશત નાથાય નમઃ ॥

૮ પુષ્કરવરદીપે પૂર્વભરતે વર્તમાન ચોવીશી

૨૧ શ્રી અરણ્યવાસ સર્વજાય નમઃ ॥

૧૯ શ્રી યોગનાથ અર્હતે નમઃ ॥

૧૯ શ્રી યોગનાથ નાથાય નમઃ ॥

૧૯ શ્રી યોગનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૧૮ શ્રી અયોગનાથ નાથાય નમઃ ॥

૯ પુષ્કરવરદ્વીપે પૂર્વભરતે અનાગત ચોવીશી.

૪ શ્રી પરમ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૬ શ્રી શુદ્ધાર્તિનાથ અર્હતે નમઃ ॥

૬ શ્રી શુદ્ધાર્તિનાથ નાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી શુદ્ધાર્તિનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૭ શ્રી નિઃકેશનાથ નાથાય નમઃ

૧૦ ધાતકીખંડે પશ્ચિમભરતે અતીત ચોવીશી.

૪ શ્રી સર્વાર્થ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૬ શ્રી હરિભદ્ર અર્હતે નમઃ ॥

૬ શ્રી હરિભદ્ર નાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી હરિભદ્ર સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૭ શ્રી મગધાધિપ નાથાય નમઃ ॥

૧૧ ધાતકીખંડે પશ્ચિમભરતે વર્તમાન ચોવીશી.

૨૧ શ્રી પ્રયચ્છ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૧૯ શ્રી અક્ષોભનાથ અર્હતે નમઃ ॥

૧૯ શ્રી અક્ષોભનાથ નાથાય નમઃ ॥

૧૯ શ્રી અક્ષોભનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૧૮ શ્રી મલયસિંહ નાથાય નમઃ ॥

૧૨ ધાતકીખડે પશ્ચિમભરતે અનાગત ચોવીશી

૪ શ્રી દિનરૂ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૬ શ્રી ધનહનાથ અર્હતે નમઃ ॥

૬ શ્રી ધનહનાથ નાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી ધનહનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૭ શ્રી પૌષધનાથ નાથાય નમઃ ॥

૧૩ પુષ્કરવદીપે પશ્ચિમભરતે અતીત ચોવીશી

૪ શ્રી પ્રલંબસર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૬ શ્રી ચારિત્રનિધિ અર્હતે નમઃ ॥

૬ શ્રી ચારિત્રનિધિ નાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી ચારિત્રનિધિ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૭ શ્રી પ્રશમરાજિત નાથાય નમઃ ॥

૧૪ પુષ્કરવદીપે પશ્ચિમભરતે વર્તમાન ચોવીશી

૨૧ શ્રી સ્વામિ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૧૯ શ્રી વિપરીતનાથ અર્હતે નમઃ ॥

૧૯ વિપરીતનાથ નાથાય નમઃ ॥

૧૯ શ્રી વિપરીતનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૧૮ શ્રી પ્રસાદનાથ નાથાય નમઃ ॥

૧૫ પુષ્કરવદીપે પશ્ચિમ ભરતે અનાગત ચોવીશી

૪ શ્રી અધરિતનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૬ શ્રી ભ્રમણેન્દ્રનાથ અર્હતે નમઃ

૬ શ્રી ભ્રમણેન્દ્રનાથ નાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી ભ્રમણેન્દ્રનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ

૭ શ્રી ઋષભચંદ્ર નાથાય નમઃ

૧૬ જંબુદ્વીપે ઐરવતે અતીત ચોવીશી.

૪ શ્રી હયાંત સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૬ શ્રી અભિનંદનનાથ અર્હતે નમઃ ॥

૬ શ્રી અભિનંદનનાથ નાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી અભિનંદનનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૭ શ્રી રત્નેશનાથ નાથાય નમઃ ॥

૧૭ જંબુદ્વીપે ઐરવતે વર્ત્તમાન ચોવીશી.

૨૧ શ્રી શ્યામકોષ્ઠ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૧૯ શ્રી મરૂદેવનાથ અર્હતે નમઃ ॥

૧૯ શ્રી મરૂદેવનાથ નાથાય નમઃ ॥

૧૯ શ્રી મરૂદેવનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૧૮ શ્રી અતિપાર્શ્વનાથ નાથાય નમઃ ॥

૧૮ જંબુદ્વીપે ઐરવતે અનાગત ચોવીશી.

૪ શ્રી નંદિષેણુ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૬ શ્રી વ્રતધરનાથ અર્હતે નમઃ ॥

૬ શ્રી વ્રતધરનાથ નાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી વ્રતધરનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૭ શ્રી નિર્વાણનાથ નાથાય નમઃ ॥

- ૧૯ ધાતકીખડે પૂર્વ ઐરવતે અતીત ચોવીશી
 ૪ શ્રી સૌંદર્ય સર્વજાય નમઃ ॥
 ૬ શ્રી ત્રિવિક્રમનાથ અર્હતે નમઃ ॥
 ૬ શ્રી ત્રિવિક્રમનાથ નાથાય નમઃ ॥
 ૬ શ્રી ત્રિવિક્રમનાથ સર્વજાય નમઃ ॥
 ૭ શ્રી નરસિંહનાથ નાથાય નમઃ ॥
- ૨૦ ધાતકીખડે પૂર્વ ઐરવતે વર્તમાન ચોવીશી
 ૨૧ શ્રી ખેમત સર્વજાય નમઃ ॥
 ૧૯ શ્રી સતોષિતનાથ અર્હતે નમઃ ॥
 ૧૯ શ્રી સતોષિતનાથ નાથાય નમઃ ॥
 ૧૯ શ્રી સતોષિતનાથ સર્વજાય નમઃ ॥
 ૧૮ શ્રી કામનાથ નાથાય નમઃ ॥
- ૨૧ ધાતકીખડે પૂર્વ ઐરવતે અતીત ચોવીશી
 ૪ શ્રી મુનિનાથ સર્વજાય નમઃ ॥
 ૬ શ્રી ચંદ્રદાહ અર્હતે નમઃ ॥
 ૬ શ્રી ચંદ્રદાહ નાથાય નમઃ ॥
 ૬ શ્રી ચંદ્રદાહ સર્વજાય નમઃ ॥
 ૭ શ્રી દિલાહિત્ય નાથાય નમઃ ॥
- ૨૨ પુષ્કરાદે પૂર્વ ઐરવતે અતીત ચોવીશી
 ૪ શ્રી અષ્ટાહિક સર્વજાય નમઃ ॥
 ૬ શ્રી વણિકનાથ અર્હતે નમઃ ॥
 ૬ શ્રી વણિકનાથ નાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી વણિકનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૭ શ્રી ઉદયજ્ઞાન નાથાય નમઃ ॥

૨૩ પુષ્કરાર્દે પૂર્વઐરવતે વર્તમાન ચોવીશી.

૨૧ શ્રી તમોકંઠ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૧૯ શ્રી સાયકાક્ષ અર્હતે નમઃ ॥

૧૯ શ્રી સાયકાક્ષ નાથાય નમઃ ॥

૧૯ શ્રી સાયકાક્ષ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૧૮ શ્રી ક્ષેમંતનાથ નાથાય નમઃ ॥

૨૪ પુષ્કરાર્દે પૂર્વઐરવતે અનાગત ચોવીશી.

૪ શ્રી નિર્વાણિક સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૬ શ્રી રવિરાજ અર્હતે નમઃ ॥

૬ શ્રી રવિરાજ નાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી રવિરાજ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૭ શ્રી પ્રથમનાથ નાથાય નમઃ ॥

૨૫ ધાતકીખંડે પશ્ચિમઐરવતે અતીત ચોવીશી.

૪ શ્રી પૂરુષ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૬ શ્રી અવળોધ અર્હતે નમઃ ॥

૬ શ્રી અવળોધ નાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી અવળોધ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૭ શ્રી વિક્રમેન્દ્ર નાથાય નમઃ ॥

૨૬ ધાતકીખંડે પશ્ચિમ ઐરવતે વર્તમાન ચોવીશી.

- ૨૧ શ્રી સુશાંતિ સર્વજાય નમઃ ॥
 ૧૯ શ્રી હરદેવ અર્હતે નમઃ ॥
 ૧૯ શ્રી હરદેવ નાથાય નમઃ ॥
 ૧૯ શ્રી હરદેવ સર્વજાય નમઃ ॥
 ૧૮ શ્રી નદિદેશ નાથાય નમઃ ॥
 ૨૭ ધાતકીખડે પશ્ચિમ ઐરવતે અનાગત ચોવીશી.
 ૪ શ્રી મહામૃગેદ્ર સર્વજાય નમઃ ॥
 ૬ શ્રી અશોચિત અર્હતે નમઃ ॥
 ૬ શ્રી અશોચિત નાથાય નમઃ ॥
 ૬ શ્રી અશોચિત સર્વજાય નમઃ ॥
 ૭ શ્રી ધર્મેન્દ્રનાથ નાથાય નમઃ ॥
 ૨૮ પુષ્કરદીપે પશ્ચિમઐરવતે અતીત ચોવીશી.
 ૪ શ્રી અશ્વત્થ હ સર્વજાય નમઃ ॥
 ૬ શ્રી કુટિલક અર્હતે નમઃ ॥
 ૬ શ્રી કુટિલક નાથાય નમઃ ॥
 ૬ શ્રી કુટિલક સર્વજાય નમઃ ॥
 ૭ શ્રી વર્ણમાન નાથાય નમઃ ॥
 ૨૯ પુષ્કરવદીપે પશ્ચિમ ઐરવતે વર્તમાન ચોવીશી
 ૨૧ શ્રી નદિદેશ સર્વજાય નમઃ ॥
 ૧૯ શ્રી ધર્મચંદ્ર અર્હતે નમઃ ॥
 ૧૯ શ્રી ધર્મચંદ્ર નાથાય નમઃ ॥
 ૧૯ શ્રી ધર્મચંદ્ર સર્વજાય નમઃ ॥

૧૮ શ્રી વિવેકનાથ નાથાય નમઃ ॥

૩૦ પુષ્કરવરદ્રીપે પશ્ચિમઐરવતે અનાગત ચોવીશી

૪ શ્રી કલાપક સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૬ શ્રી વિશેષનાથ અર્હતે નમઃ ॥

૬ શ્રી વિશેષનાથ નાથાય નમઃ ॥

૬ શ્રી વિશેષનાથ સર્વજ્ઞાય નમઃ ॥

૭ શ્રી ચરણનાથ નાથાય નમઃ ॥

॥ પંડિત શ્રી રૂપવિજયજી વિરચિત ॥

॥ મૌન એકાદશાના દેવવંદન ॥

॥ પ્રથમ દેવવંદન જોડો ॥

સ્થાપનાચાર્ય આગળ અથવા નવકાર પંચિદ્વિયવડે પુસ્તકની સ્થાપના સ્થાપીને પ્રથમ ઇરિયાવહીં તસ્સ ઉત્તરીં અન્નતથ કહી એક લોગસસનો કાઉસસગ્ગ કરવો અને ન આવડે તો ચાર નવકારનો કાઉસસગ્ગ કરી પારી પ્રગટ લોગગસસ કહી ખમાસમણુ દેઈ ઇચ્છાકારેણુ સંહિસહુ લગવન્ ! ચૈત્યવંદન કરું ? ઇચ્છું કહી યોગમુદ્રાએ બેસી નીચે પ્રમાણુ ચૈત્યવંદન કરવું.

॥ પ્રથમ ચૈત્યવંદન ॥

નગરગજપુરંપુરંદરપુર-શોભયા અતિજિત્વરં ॥
ગજવાનિરથવરકોટિકલિતં ઇંદિરાભૂતમંદિરં ॥ નરનાથ-
બત્રીસસહસસેવિત-- ચરણપંકજસુખકરં ॥ સુરઅસુ-
રવ્યંતરનાથપૂજિત, નમો શ્રીચરજિનવરં ॥ ૧ ॥ અપ્સ-

રાસમરૂપઅદ્ભૂત-કલાયૌવનગુણભરી ॥ એકલાખ-
ખાણુસહસ ઉપર, સોહિયે અતેઉરી ॥ ચોરાશી લખ
ગજ વાજી સ્યદન, કોટિછન્નૂ ભટવરં ॥ સુર અ૦ ।
॥ ૨ ॥ સગ પણિદી સગ એગિંદી, ચઉદ રત્નશુ શો-
ભિત ॥ નવ નિધાના-ધિપતિ નાકી, ભક્તિભાવભૂતૈર્નાતં
॥ કોટિછન્નૂ આમનાયક, શકલશત્રુવિજિત્વર ॥ સુર અ૦
॥ ૩ ॥ સહસ અષ્ટો-ત્તર સુલંછન-લક્ષિત કનકચ્છવિ
॥ ચિન્હન દાવર્તશોભિત, સ્વપ્રભાનિર્જિતરવિ ॥ ચક્રિ
સપ્તમ ભુક્તભોગી, અષ્ટાદશભો જિનવર ॥ સુર અ૦
॥ ૪ ॥ લોકાંતિકામરખોધિતો જિન, ત્યક્તરાજ્યરમાભરં
॥ મૃગશિર એકાદશી શુકલપક્ષે, ગ્રહિતસયમ સુખકર ॥
અરનાથપ્રભુપદ પદ્મ સેવન, શુદ્ધરૂપ સુખાકર ॥ સુર
અ૦ ॥ ૫ ॥

પછી જ કિંચિં નમુચ્ચુણ ૦ અને જયવીરરાય અર્દ્રા
કહી પછી ખમાસમણ દેખને ખીજી ચૈત્યવંદન કરણુ, તે
આ પ્રમાણે—

॥ દ્વિતીય ચૈત્યવંદન ॥

રાય સુદર્શન કુલ નભે, નૂતન દિનમણી રૂપ ॥
દેવી માતા જનમિયો, નમે સુરાસુર ભૂપ ॥ ૧ ॥ કુમર
રાજ્ય ચઢીપણે, ભોગવી ભોગ ઉદાર ॥ ત્રેસઠ સહસ
વરપાં પછી, લીયે પ્રભુ સયમભાર ॥ ૨ ॥ સહસ પુરુષ

સાથે લીયે, સંયમ શ્રીજિનરાય ॥ તસ પદ પદ્મ નમ્યા
ચક્રી શુદ્ધ રૂપ નિજ યાય ॥ ૩ ॥

પછી જકિંચિં નમુચ્ચુણું અરિહંત ચેઘ્યાણું
અન્નતથં કહી એક નવકારનો કાઉસસગ કરી પારી એક થાય
કહેવી, પછી લોગસસં સંવલોએ અરિહંત અન્નતથં કહી
એક નવકારનો કાઉસસગ કરવો પછી પારી બીજી થાય કહેવી.
પછી પુષ્પારવરં સુઅસસ ભગવઓ કરેમિકાઉસસગં વંદણ-
વત્તિઆએ અન્નતથં કહી એક નવકારનો કાઉસસગ કરી પારી
ત્રીજી થાય કહેવી. પછી સિદ્ધાણું બુદ્ધાણું વેયાવચ્ચગત
તસસઉત્તરીં અન્નતથ કહી ચોથી થાય કહેવી તે થોયો આ
પ્રમાણે—

॥ શ્રી અરજિનની થોયો ॥

થોયો—શ્રી અરનાથ જિનેશ્વર, ચક્રી સપ્તમ સોહે ॥
કનક વરણ છબી જેહની, ત્રિભુવન મન મોહે ॥ ભોગ
કરમનો ક્ષય કરો, જિન દીક્ષા લીધી ॥ મનઃપર્યાવ નાણી
થયા, કરી યોગની સીદ્ધિ ॥ ૧ ॥ માગશિર શુદ્ધિ એકા-
દશી, અર દીક્ષા લીધી ॥ મહિસજનમ વ્રત કેવલી, નમી
કેવલ ઋદ્ધિ ॥ દશ ક્ષેત્રે ત્રણ કાલનાં, પંચ પંચ કલ્યાણ
॥ તિણે એ તીથિ આરાધતાં, લહીએ શિવપુર ઠાણ ॥ ૨ ॥
અંગ ઇચ્છાર આરાધવાં, વલિ બાર ઉપાંગ ॥ મૂલસૂત્ર
ચારે ભલાં, ૫૮ છેદ સુચંગ ॥ દશ પયન્ના દીપત, નંદી
અનુયોગદ્વાર ॥ આગમ એહ આરાધતાં, લહો ભવ જલ

પાર ॥ ૩ ॥ જનપદ સેવાનિત્ય કરે, સમકિત શુચિકારી
 ॥ જક્ષેશ જક્ષ સોહામણો, દેવી ધારણો સારી ॥ પ્રભુપદ
 પદ્મની સેવના, કરે જે નરનારી ॥ ચિદાનંદ નિજ રૂપને,
 લહે તે નિરધારી ॥ ૪ ॥

પછી ખેસી નમુત્યુણ કહી અરિહંત ચેઇઆણું અન્નતથં
 કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી પારી નમોઽર્હત કહી
 ખીજા જોડાની પ્રથમ થાય કહેવી ત્યારપછી લોગમ્સં સંવ-
 લોએં અન્નતથં કહી નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી પારી ખીજા
 જોડાની બીજી થાય કહેવીં પછી પુણ્યવરદીં સુઅરસ
 ભગવત્તોં અન્નતથં કહી નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી પારી
 ત્રીજી થાય કહેવી પછી સિદ્ધાણું વેચાવચ્ચં તમ્સઉત્તરી
 અન્નતથં કહી ચેથી થાય કહેવી એ રીતે પૂર્વની પેઠે ચારે
 થાય કહેવી તે થાયો નીચે પ્રમાણે—

॥ શ્રી અરજિન થાયો ॥

॥ શ્રી અરજિન ધ્યાવો, પુણ્યના થોડ પાવો ॥

સવિ દુરિત ગમાવો, ચિત્ત પ્રભુ ધ્યાન લાવો ॥
 મદ મદન વિરાવો, ભાવના શુદ્ધ ભાવો ॥
 જિનવર ગુણ ગાવો, જિમ લહો મોક્ષ ઠાવો ॥ ૧ ॥
 સવિ જિન સુખકારી, ક્ષય કરી મોહ ભારી ॥ કેવલ શુચિ
 ધારી, માન માયા નિવારી ॥ થયા જગ ઉપગારી, ક્રોધ ચોદા-
 પહારી ॥ શુચિગુણગણધારી, જે વર્યાં સિદ્ધિ નારી
 ॥ ૨ ॥ નવતત્ત્વ વખાણી, સમ્મલ ગી પ્રમાણી ॥ સગ નયથી
 મિલાણી, ચાર અનુયોગ ખાણી ॥ જિનવરની વાણી,

જે સુણે ભવ્ય પ્રાણી ॥ તિણે કરી અઘહાણી, જઈ વરે
 સિદ્ધિ રાણી ॥ ૩ ॥ સમક્રિતિ નરનારી, તેહની ભક્તિકારી
 ॥ ધારણી સૂરી સારી, વિઘ્નના થોક હારી ॥ પ્રભુ આણા
 કારી, લલ્લિછ લીલા વિહારી ॥ સંઘ દુરિત નિવારી,
 હોજ્યો આણુંદ કારી ॥ ૪ ॥

પછી નમુશ્ચુણું કહી, જાવંતિ ચેઈઆઈં કહી પછી જાવંતિ
 કેવિસાહું કહી પછી નમોડર્હત કહી સ્તવન કહેવું. તે
 આ પ્રમાણે--

॥ શ્રી અરજિન દીક્ષા કલ્યાણુક સ્તવન ॥

॥ ક્તેમલના ગીતની દેશી ॥

જગપતિ શ્રી અરજિન જગદીશ, હસ્તિનાગપુર
 રાજ્યો, જગપતિ રાય સુદર્શનનંદ, મહિમા મહિ માંહે
 ગાજ્યો ॥ ૧ ॥ જગપતિ કંચન વરણ શરીર, કામિત
 પુરણ સુરતરુ ॥ જગપતિ લાંછન નંદાવર્ત, ત્રણ ભુવન
 મંગલકર ॥ ૨ ॥ જગપતિ પટખંડ ભરત અખંડ, ચક્ર-
 વર્તિની સંપદા ॥ જગપતિ સહસ્ર અત્રીસ ભૂપાલ, સેવિત
 ચરણ કમલ સદા ॥ ૩ ॥ જગપતિ સોહે સુંદર વાન,
 ચક્રિસહ સહસ્ર અંતેઉરી ॥ જગપતિ ભોગવી ભોગ રસાલ,
 ભોગદશા ચિત્તમાં ધરી ॥ ૪ ॥ જગપતિ સહસ્ર પુરુષ
 સંઘાત, મૃગશિર શુદ્ધિ એકાદશી ॥ જગપતિ સંયમ લીયે
 પ્રભુ ધીર, ત્રિકરણ યોગે ઉલ્લસી ॥ ૫ ॥ જગપતિ ચોસઠ
 સુરપતિ તામ, ભક્તિ કરે ચિત્ત ગહ ગહી ॥ જગપતિ નાચે

સુર વધુ કોડિ, અ ગ મોડી આગલ રહી ॥ ૬ ॥ જગપતિ
વાળે નવ નવ છદ્ધ, દેવ વાળિ ત્ર સોહામણા ॥ સુરપતિ
દેવદુષ્ય ઠવે ખધ, પુષ્પવૃષ્ટિ કરે સુર ધણા ॥ ૭ ॥
જગપતિ ધન્ય લેવા ધડી તેહ, ધન્ય તે સુરનર ખેચરા
॥ જગપતિ જોણે કલ્યાણક દીઠ, ધન્ય જનમ તે ભવ
તર્યા ॥ ૮ ॥ જગપતિ પ્રભુપદ પદ્મની સેવ, ત્રિકરણ
શુદ્ધ જે કરે ॥ જગપતિ કરીય કરમનો અત, શુદ્ધ રૂપ
નિજ તે વરે ॥ ૯ ॥

પછી જયવીયરાય અર્ધાં કહીને ગમાસમણ દહ ચૈત્ય-
વદનનો આદેશ માગી ત્રીણુ ચૈત્યવદન કહેવુ, તે આ પ્રમાણે

॥ તૃતીય ચૈત્યવદન ॥

અવધિજાને આભોગિને, નિજ દીક્ષા કાલ ॥ દાન
સ વચ્છરી જિન દીયે, મનોવાંછિત તતકાલ ॥ ૧ ॥ ધન
કણ ક ચન કામિની, રાજ નકલિ ભ ડાર ॥ છ ડી સયમ
આદરે, સહસ પુરૂપ પરિવાર ॥ ૨ ॥ મૃગશિર શુદ્ધ એકા-
દશી એ, સયમ લીયે મહારાજ ॥ તસ પદ્મ સેવન
યકી, સીઝે સવલાં કાજ ॥ ૩ ॥

પછી જ કિચિ દહી નમુચ્ચુણ કહીને, જયવીયગય સ પૂર્ણ
કહેવા ॥ ઈતિ પ્રથમ દેવવદન જોડા ॥ ૧ ॥

દેવવંદનનો બીજો જોડો.

વિધિ—પ્રથમના જોડાની માફકજ હવે પછીના સઘળા જોડાની વિધિ જાણવી,

॥ પ્રથમ ચૈત્યવંદન ॥

જય જય મહિલ જિણુંદ ચંદ, ગુણ કંદ અમંદ ॥
નમે સુરાસુર ચંદ, તિમ ભૂપતિ વૃંદ ॥ ૧ ॥ કુસુમગેહ
શય્યા કુસુમ, કુસુમાભરણ ચોહાય ॥ જનની કુખે જળ
જિન હુતા, મહિલ નામ તિણે ઠાય ॥ ૨ ॥ કુંભ નરેશ્વર
કુલતિલો એ, મહિનાથ જિનરાજ ॥ તસ પદ પદ્મ નમ્યા
થકી, સિઝે સઘલાં કાજ ॥ ૩ ॥

॥ દ્વિતીય ચૈત્યવંદન ॥

નીલ વરણ દુઃખ હરણ, શરણ શરણાગત વત્સલ ॥
નિરૂપમ રૂપ નિધાન સુજસ, ગંગાજલ નિરમલ ॥ ૧ ॥
સૂગુણ સુરાસુર કોડિ, દોડિ નિત્ય સેવા સારે ॥ ભકિત
જુક્તિનિત્યમેવ, કરી નિજ જન્મ સુધારે ॥ ૨ ॥ બાલપણે
જિનરાજને એ, સવિ મલી હુલરાવે ॥ જિન મુખ પદ્મ
નિહાલીને, બહુ આણુંદ પાવે ॥ ૩ ॥

॥ ત્રીયોનો પ્રથમ જોડો ॥

સુણ સુણ રે સહેલી, ઉઠી સહુથી પહેલી ॥ કરી

સ્નાન વહેલી, જિમ વધે પુણ્ય વેલી ॥ તજી મોહની પક્ષી
ખડ કરી કામવક્ષી ॥ કરી ભક્તિ સુલક્ષી, પૂજિ જિન-
દેવ મક્ષી ॥ ૧ ॥ સવિ જિન સુખકારી, મોહ નિદ્રા
નિવારી ॥ ભવિજન નિસ્તારી, વાણી સ્યાદાહધારી ॥
નિર્મલ ગુણધારી, ઘૌત મિથ્યાત ગારી ॥ નમિએ નર
નારી, પાપ સતાપ છારી ॥ ૨ ॥ મૃગશિર અનુઆંલી,
સર્વ તીથિમાં રસાલી ॥ એકાદશી પાત્રી, પાપની શ્રેણિ
ગાલી ॥ આગમમાં રસાલી, તિથિ કહી તે સભાલી ॥
શિવવધુક્ષટકાળી, પરણશેદેઈ તાલી ॥ ૩ ॥ વૈરુટયા દેવી,
ભક્તિ હિયડે ધરેવી જિન ભક્તિ કરેવી, તેહનાં દુઃખ
હરેવી ॥ મમ મહિર કરેવી, લમ્છી લીલા વરેવી ॥ કવિ
રૂપ કહેવી, દેને સુખ નિત્યમેવી ॥ ૪ ॥

॥ થોયોનો ખીજો જોડો ॥

મિથિલાપુરી જાણી, સ્વર્ગ નગરી સમાણી ॥ કુંભ
નૃપ ગુણખાણી, તેજથી વજ્રપાણી ॥ પ્રભાવતી રાણી,
દેવનારી સમાણી ॥ તસ કુંખ વખાણી જન્મ્યા જિહાં
મલિન નાણી ॥ ૧ ॥ દિશકુમરી આવે, જન્મ કરણી
ઠરાવે ॥ જિનના ગુણ ગાવે, ભાવના ચિત્ત ભાવે ॥ જન્મો-
ત્સવ દાવે, ઇંદ્ર સુર શેષ ઠાવે ॥ હરિ જિન ગૃહ આવે,
લેઈ પ્રભુ મેરૂ જાવે ॥ ૨ ॥ અમ્યુત સુર ગજ, સ્નાત્ર

કરે ભકિત ભાજી ॥ નિજ નિજ સ્થિતિ ભ્રાજી, પૂજેજિન.
ભકિત તાજી ॥ નિજ ચઢતદિવાજી, સૂત્રમર્યાદ ભાજી ॥
સમકિત કરી સાજી, ભોગવે સુખ માજી ॥ ૬ ॥ સુરવધુ
મલી રંગે, ગાય ગુણ બહુ ઉમંગે ॥ જિન લઈ ઉચ્છરંગે,
ગોદે થાપે ઉમંગે ॥ જિનપતિને સંગે. ભકિતરંગ પ્રસંગે
॥ સંઘ ભકિત તરંગે, પામે લચ્છી અભંગે ॥ ૪ ॥

શ્રી મદ્વિલજિન જન્મ કલ્યાણુક સ્તવન ॥

મારો પીયુડો પર ઘર જાય, સખી શું કહીયેરે.

કિમ એકલકાં રહેવાય, વિયોગે મરિયેરે. ॥ એ દેશી ॥

મિથિલા તે નયરી દીપતી રે કુંભ નૃપતિ કુલહંસ ॥
મદ્વિલ જીણુંદ સોહામણો રે, સયલદેવ અવતંસ ॥ ૧ ॥
સખી સુણ કહિયે રે, મહારો જિનજી મોહનવેલિ, હિયડે
વહિયે રે ॥ એ આંકણી ॥ છપ્પન દિશી કુમરી મલી રે,
કરતી જન્મનાં કાજ ॥ હેજાલી હરખે કરી રે હુલરાવે
જિનરાજ ॥ સખીં ॥ ૨ ॥ મહારોં ॥ વીણા વજ્રવે
વાલહી રે, લખી લખી જિનગુણ ગાય ॥ ચિરંજીવો એ
બાલુડો રે, જિમ કંચનગિરિ રાય ॥ સખી ॥ ૩ ॥
॥ મહાં ॥ કેઈ કરમાં વીંજણુ ગ્રહી રે, વીંજે હરખે
વાય ॥ ચતુરા ચામર ઢાલતી રે, સુર વધુ મન
મલકાય ॥ સખીં ॥ ૪ ॥ મહાં ॥ નાચે સાચે પ્રેમથી
રે, રાચે માચે ચિત્ત ॥ જાચે સમકિત શુદ્ધતા રે, ભવજલ
તરણુ નિમિત્ત ॥ સં ॥ ૫ ॥ મહાં ॥ ઊર શિર સ્કંધ

ઉપર ધરે રે, સુરવધુ હોડા હોડિ; જગત તિલક ભાલે
ધરી રે, કરતી મોડા મોડિ. સં મહાં ॥ ૬ ॥ તવ
સુરપતિ સુરગિરિ શિરે રે, નમન કરે કરજોડિ; તિર્થો-
દક કુંભા ભરી રે, સાઠ લાખ એક કોડિ સં મહાં
॥ ૭ ॥ જિન જનની પાસેઠવી રે, વરસી રચણની રાશિ,
સુરપતિ નદીશ્વર ગયા રે, ધરતાં મન ઉદ્ધાસ. સં
મહાં ॥ ૮ ॥ સુરપતિ નરપતિએ કયોરે, જન્મ ઉચ્છવ
અતિ વ્યગ; મહિ જિણુંદ પદ પદ્મશું રે, રૂપવિજય
ધરે રંગ. સં મહાં ॥ ૯ ॥

તૃતીય ચૈત્યવંદન.

પુરૂષોત્તમ પરમાતમા, પરમ જ્યોતિ પરધાન; પર-
માનંદ સ્વરૂપ રૂપ, જગમાં નહી ઉપમાન. ॥ ૧ ॥ મરકત
રત્ન સમાન વાન, તનુ કાંતિ ધિરાજે; મુખ સોહા શ્રી-
કાર દેખી, વિધુમહલ લાજે ॥ ૨ ॥ છદિવરદલ નયન
સયલ, જન આણુંદકારી, કુંભરાય કુંભ ભાણુ ભાલ,
દીધિત મનોહારી. ॥ ૩ ॥ સુરવધુ નરવધુ મલિ મલિ,
જિનગુણ ગણુ ગાતી, ભક્તિ કરે ગુણવંતની, મિથ્યા
અધ ધાતી. ॥ ૪ ॥ મહિ જિણુંદ પદ પદ્મની એ, નિત્ય
સેવા કરે જોહ; રૂપવિજય પદ સપદા, નિશ્ચય પામે
તેહ. ॥ ૫ ॥

[ઇતિ દ્વિતીય જોડા]

અથ દેવવંદનનો તૃતીય જોડો.

વિધિ-હવે પછીના ગદ્યા જોડામાં પ્રથમ જોડાની પેઠે સર્વ વિધિ કરવી.

પ્રથમ ચૈત્યવંદન.

અદ્ભૂત રૂપ સગંધિ શ્વાસ. નહીં રોગ વિકાર ;
મેલ નહી જસ દેહ રેહ, પ્રસ્વેદ લગાર. ॥ ૧ ॥ સાગર-
વર ગંભીર ધીર, સુરગિરિ સંમ જોહ; ઔષધિપતિ સમ
સૌમ્ય કાંતિ, વર ગુણ ગણ ગોહ. ॥૨॥ સહસ્ર અષ્ટોત્તર
લક્ષણે એ, લક્ષિત જિનવર દેહ; તસ પદ પદ્મ નમ્યા
થકી, ન રહે પાપની રેહ. ॥ ૩ ॥

દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

મહિનાથ શિવ સાથ, આઠ વર અક્ષયદાયી; છાજે
ત્રિભુવન માંહિ, અધિક પ્રભુની ઠકુરાઈ. ॥૧॥ અનુત્તર
સુરથી અનંત ગુણ, તનુ શોભા છાજે; આહાર નિહાર
અદશ જસ, વર અતિશય રાજે. ॥૨॥ મૃગશિર શુદ્ધી
એકાદશીએ, લીયે હીક્ષા જિનરાજ; તસ પદ પદ્મ નમ્યા
થકી, સીજે સઘણાં કાજ. ॥ ૩ ॥

થોયોનો પ્રથમ જોડો,

નમો મહિ જિણંદા, જિમ લહો મુખ વૃંદા; દસિ

દુરગતિ દંદા, ફેરી સસાર ફદા; પદ યુગ અરવિદા,
 સેવિયે થઈ અમંદા, જિમ શિવ સુખ કદા, વિસ્તરે
 છડિ દંદા. ॥ ૧ ॥ જિનવર જયકારી, વિશ્વ લગ્યોપકારી;
 કરે જળ વ્રત ત્યારી, જ્ઞાન ત્રીજે નિહારી, તવ સુર
 અધિકારી, વિનવે ભક્તિ ધારી; વરો સયમનારી, પરિ-
 ગ્રહારંભ છારી. ॥ ૨ ॥ મણુપજ્જવ નાણી, હુઆ ચારિત્ર
 ખાણી, સુરનર ઈદ્રાણી, વંદે બહુ ભાવ આણી; તે
 જિનની વાણી, સૂત્રમાંહિ લખાણી; આદરે જેહ માણી,
 તે વરે સિદ્ધિ રાણી. ॥ ૩ ॥ પારણુ જસ ગેહે, નાથ કરે
 જઈ સ્વદેહે; ભરે કંચન મેહે, ઓક તસ દેવ નેહે; સઘ
 દુરિત હરેહિ, દેવ દેવી વરેહિ; કુખેર સુરેહિ, રૂપવિજય
 મદેહિ. ॥ ૪ ॥

દ્વિતીય ગાય જોડો.

મહિ જિન નામે, સ પદા કોડિ પામે; દુરગતિ દુઃખ
 વામે, સ્વર્ગના સુખ જામે, સયમ અભિરામે, જે યથા-
 ખ્યાત નામે; કરી કર્મ વિરામે જઈ વમે સિદ્ધિ ધામે.
 ॥ ૧ ॥ પંચ ભરહ મઝાર પંચ અરવત્ત સાર; ત્રિહુ-
 કાસ વિચાર, નેત્રુ જિનનાં ઉદાર; કહ્યાણુક વાર, જાપ
 જપિયે શ્રીકાર; જિમ કરી ભવ પાર, જઈ વરો સિદ્ધિ
 નાર. ॥ ૨ ॥ જિનવરની વાણી, સૂત્રમાંહે ગુથાણી; ૫૮

ક્રોધ વખાણી, ચાર અનુયોગ ખાણી; સગભંગી
 પ્રમાણી, સપ્ત નયથી ઠરાણી; સાંભળે દિલ આણી, તે વરે
 સિદ્ધિ રાણી. ॥ ૩ ॥ વૈરદયાદેવી, મહિ જિન પાય સેવી;
 પ્રભુ ગુણ સમરેવી, ભક્તિ હિયડે ધરેવી; સંઘ દુરિત
 હરેવી, પાપ સંતાપ ખેવી; રૂપવિજય કહેવી, લગ્ન
 લીલા વરેવી. ॥ ૪ ॥

શ્રી મહિજિન દિક્ષા કથ્યાણુક સ્તવન.

[સખી આવી દેવ દીવાલી રે, એ-દેશી.]

પંચમ સુરલોકના વાસી રે, નવ લોકાંતિક સુવિ-
 લાસી રે, કરે વિનતિ ગુણની રાશી. ॥ ૧ ॥ મહિજિન
 નાથજી વ્રત લીજે રે, ભવિ જીવને શિવસુખ દીજે;
 મહિં એ આંકણી. તુમે કરુણારસ ભંડાર રે, પામ્યા
 છો ભવજલ પાર રે; સેવકનો કરો ઉદ્ધાર. મહિં ભવિં
 ॥ ૨ ॥ પ્રભુ દાન સંવત્સરી આપે રે, જગનાં દારિદ્ર
 દુઃખ કાપે રે, ભવ્યત્વ પણે તસ છાપે [થાપે]. મહિં
 ભવિં ॥ ૩ ॥ સુરપતિ સઘલા મલિ આવે રે, મણિ રચણ
 સોવન વરસાવે રે, પ્રભુ ચરણે શીશ નમાવે. મહિં
 ભવિં ॥ ૪ ॥ તીર્થોદક કુંભાલાવે રે, પ્રભુને સિંહાસન
 ઠાવે રે; સુરપતિ ભકતે નવરાવે. મહિં ભવિં ॥ ૫ ॥
 વસ્ત્રાભરણે શણગારે રે, ફૂલ માલા હૃદય પર ધારે રે;
 દુખડા ઇદ્રાણી ઉવારે. મહિં ભવિં ॥ ૬ ॥ મહ્યા સુર

મૌન એકાદશીના દેવવંદન

નર કોડા કોડીરે, પ્રભુ આગે રહ્યા કર જોડીરે, કરે ભક્તિ
યુક્તિ મદ મોડી. મહિં ભવિં ॥૭॥ મૃગશિર શુદીની
અનુઆલી રે, એકાદશી ગુણુની આલી રે વર્યા સયમ
વધુ લટકાલા. મહિં ભવિં ॥ ૮ ॥ દીક્ષા કલ્યાણુક
એહ રે, ગાતાં દુઃખ ન રેહ રે, લહે રૂપવિજય જસ-
નેહ. મહિં ભવિં ॥ ૯ ॥

તૃતીય ચૈત્યવંદન.

જય જય મહિં જિણુંદ દેવ, સેવા સુરપતિ સારે,
મૃગશિર શુદી એકાદશી, સયમ અવધારે. ॥૧॥ અભ્યં-
તર પરિવારમે, સયતિ ત્રણુશે જસ; ત્રણુશે પદ નર-
સયમે, સાથે વ્રત લીએ ખાસ. ॥૨॥ દેવદુષ્ય ખ ઘે ધરી
એ, વિચરે જિનવર દેવ; તસ પદ પદ્મની સેવના, રૂપ
કહે નિત્ય મેવ. ॥ ૩ ॥

[ઇતિ તૃતીય જોડા]

અથ દેવવંદનનો ચોથો જોડો.

વૈદર્ભદેશ મિથિલાપુરી, કુંભ નૃપતિ કુંભ લાણુ;
પુણ્યવદ્ધી મહિં નમો, લવિયણુ મુહ ઝાણુ. ॥૧॥ પણુ-
વિશ ધનુષની દેહડી, નીલ વરણુ મનોહાર; કુંભ લંછન
કુંભની પરે, ઉતારે ભવ પાર. ॥ ૨ ॥ મૃગશિર શુદી
એકાદશીએ, પામ્યા પયમ નાણુ; તસ પદ પદ્મ વંદન
કરી, પામો શાશ્વત ઠાણુ. ॥ ૩ ॥

દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

પહેલું ચોથું પાંચમું, ચારિત્ર ચિત્ત લાવે; ક્ષપકે
 શ્રેણી જિનજી ચઢી, ધાતિકર્મ ખપાવે. ॥ ૧ ॥ દીક્ષા દિન
 શુભ ભાવથી, ઉપન્યુ કેવલ નાણુ; સમવસરણુ સૂર-
 વર રચે, ચઉવિહ સંધ મંડાણુ. ॥ ૨ ॥ વરસ પંચાવન
 સહસનું એ, જિનવર ઉત્તમ આય; તસ પદ પદ્મ નમ્યા
 થકી, ચિદ્રૂપ ચિત્ત ઠાય. ॥ ૩ ॥

પ્રથમ સ્તુતિ.

નમો મહિ જિણુંદા, જસ નમે દેવ વૃંદ; તિમ
 ચોમઠ ઇંદા, સેવે પાદારવિંદા; દુરગતિ દુઃખ દંદા,
 નામથી સુખકંદા; પ્રભુ સુજસ સુરિંદા, ગાય ભકતે
 નરિંદા. ॥ ૧ ॥ ભવતિ જિનરાયા. શુકલ ધ્યાને સુહાયા;
 સોહં પદ પાયા, ત્યક્ત મદ મોહ માયા; સુર નર ગુણ
 ગાયા, કેવલશ્રી સુહાયા; તે સવિ જિનરાયા, આપજો
 મોક્ષ માયા. ॥ ૨ ॥ કેવલ વર નાણે, વિશ્વના ભાવ જાણે;
 ખાર પરષદ ઠાણે, ધર્મ જિનજી વખાણે; ગણધર
 તિણે ઠાણે, ત્રિપદીએ અર્થ માણે; જે રહે સુહાણે, તે
 રમે આત્મ નાણે. ॥ ૩ ॥ વૈરટયા દેવી, ભક્તિ હિયડે
 ધરેવી ॥ જિન સેવા કરેવી, વિઘ્નનાં વૃંદ ખેવી; સંધ

દુરિત હરેવી, લચ્છી લીલા વરેવી; રૂપવિજય કહેવી,
આપજે મૌજ દેવી. ॥ ૪ ॥

દ્વિતીય સ્તુતિ.

મહિ જિનરાજ, સેવીયે પુણ્ય ભાજ, જિમ
ચઢત દિવાજ, પામિયે સુખ તાજ, કોઇ લોપે ન માજ,^૧
નિત્ય નવા (વ) સુખ સાજ; કોઇ ન કરે જાજ, પુણ્યની
એહ માજ ॥ ૧ ॥ મહિલ નમી નામે, કેવલ જ્ઞાન પામે;
હસ ક્ષેત્ર સુહામે, તિમજ ભિન્ન ભિન્ન નામે; ત્રણ્ય કાલ
નિર્મામે, ધાતિયાં કર્મ વામે; તે જિન પરિણામે, જઈ
વસે સિદ્ધિ ધામે. ॥ ૨ ॥ જિનવરની વાણી, ચાર અનુ-
યોગ ખાણી; નવતત્ત્વ વખાણી, દ્રવ્ય પટમાં પ્રમાણી,
ગણધરે ગુંથાણી, સાંભલે જેહ પ્રાણી; કરી કર્મની હાણી,
જઈવરે સિદ્ધિ રાણી ॥ ૩ ॥ સુર કુખેર આવે, શીશ
જિનને નમાવે, મિથ્યાત ખપાવે, શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ પાવે,
પુણ્ય થોક જમાવે, સઘ ભક્તિ પ્રભાવે, પદ્મવિજય સુ-
હાવે, શિષ્ય તસ રૂપ ગાવે. ॥ ૪ ॥

શ્રી મહિલજિન કેવલજ્ઞાન કેલ્યાણકે સ્તવન.

[સાંભલવે તું સજની મોરી; રજની કિહાં રમી આવીજીરે, એ-દેશી.]

માલ જિનેશ્વર અરચિત કેશર, અલવેસર અવિ-
નાશી જી; પરમેશ્વર પૂરણ પદ ભોક્તા, ગુણરાશી શિવ
વાસી; જિનજી ધ્યાવો જી. ॥૧॥ મહિલ જિણુંદ મુણિંદ,
ગુણ ગણ ગાવો જી. (એ આંકણી.) મૃગશિર શુદ્ધી
એકાદશી દિવસે, ઉપન્યુ કેવલનાણ જી; લોકાલોક
પ્રકાશક ભાસક, પ્રગટયો અભિનવ ભાણ; જિનજી
મહિલ ॥૨॥ મત્યાદિક ચઉ-નાણનું^૧ ભાસન, એહમાં
સકલ સમાય જી; ગ્રહ રહિત તારા ચંદ પ્રભા જિમ,
ઉતરણી તેજમાં જાય. જિનજી મહિલ ॥૩॥ જ્ઞેયભાવ
સવિ જ્ઞાને જાણે, જે સામાન્ય વિશેષ જી; આપ સ્વ-
ભાવે રમણ કરે પ્રભુ, તજી પુદ્ગલ સંકલેશ. જિનજી
મહિલ ॥ ૪ ॥ ચાલીશ સહસ મહામુનિ જેહના, રત્નત્રય
આધારજી. સહસ પંચાવન સાહુણિ જાણે, ગુણમણિ
રચણ ભંડાર. જિનજી મહિલ ॥૫॥ શત સમ^૨ ન્યૂન સ-
હસ પંચાવન, વરસ કેવલ ગુણ ધરતા જી; વિચરે વસુધા
ઉપર જિનજી, બહુ ઉપગારને કરતા. જિનજી મહિલ ॥

॥ ૬ ॥ કેવલનાથ કલ્યાણક જિનનુ, જે ભવિયણ નિત્ય
ગાવે છ; જિન ઉત્તમ પદ પદ્મ પ્રભાવે, શુદ્ધ રૂપ તે પાવે;
જિનજીવ મહિલ ॥ ૭ ॥

તૃતીય ચૈત્યવંદન.

જય નિર્જિત મદ મહા, શલ્યત્રય વર્જિત સ્વામી;
જય નિર્જિત કંદર્પ દર્પ, નિજ આતમ રામી. ॥ ૧ ॥
દુર્જય ધાતિ-કર્મ મર્મ ભંજન વડવીર; નિર્મલ ગુણ
સભાર સાર, સાગર વર ગંભીર. ॥ ૨ ॥ અનત જ્ઞાન
દર્શન ધર એ, મહિ જિણુદ મુણિદ ॥ વદન પદ્મ તસ
દેખતાં, લાહે ચિદ્રૂપ અમદ. ॥ ૩ ॥

॥ ઇતિ ચોથો જોડો ॥

દેવવંદનનો પાંચમો જોડો.

[પ્રથમ ચૈત્યવંદન.]

સકલ સુરાસર ઈંદ વૃંદા, ભાવે કરજોડી; સેવે
પદ પંકજ સદા, જઘન્ય થકી એક ડોડી. ॥ ૧ ॥ જસ
ધ્યાન એક તાન, કરે જે સુરનર ભાવે, સંકટ કષ્ટ હરે
ટલે, શુચિ સ પદ પાવે ॥ ૨ ॥ સર્વ સમિહિત^૧ પૂરવાએ,
સુર તરુ સમ સોહાય; તસ પદ પદ્મ પૂજ્યા થકી, નિશ્ચય
શિવ સુખ થાય. ॥ ૩ ॥

દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

નમો નમો શ્રીનમિ જિનવર, જગનાથ નગીનો;
 પદ યુગ ગ્રેમે જોહના, પૂજે પતિ શચીનો^૧. ॥ ૧ ॥ સિં-
 હાસન આસન કરી, જગ ભાસન જિનરાજ; મધુર
 ધ્વનિ દીયે દેશના, ભવિ જનને હિત કાજ. ॥ ૨ ॥ ગુણ
 પાંત્રીસ અલંકરી એ, પ્રભુ મુખ પદ્મની વાણી; તે
 નમિ જિનની સાંભલી, શુદ્ધ રૂપ લહે પ્રાણી. ॥ ૩ ॥

પ્રથમ સ્તુતિ.

શ્રી નમિજિન નમિયે, પાપ સંતાપ ગમીયે; નિજ
 તત્ત્વમાં રમીયે. સર્વ અજ્ઞાન વમીયે; સવિ વિધનને
 દમીયે, વર્તિએ પાંચ સમીયે; નવિ ભવ વન ભમીયે,
 નાથ આણા ન કમીયે. ॥ ૧ ॥ દશે ખેત્રના ઇશ, તીર્થ-
 પતિ જોહ ત્રીશ; ત્રિહુ કાલ ગણીશ, નેવું જિનવર
 નમીશ; અહંતે પદ ત્રીશ, સાઠ દીક્ષા જપીશ; કેવલી
 જગદીશ, સાઠ સંખ્યા ગણીશ. ॥ ૨ ॥ સગ નય યુત
 વાણી, દ્રવ્ય છક્કે ગવાણી; સમ ભંગી ઠરાણી, નંદ^૨
 તત્ત્વે વખાણી; જે સુણે ભવિ પ્રાણી, શુદ્ધ શ્રદ્ધાન
 આણી; તે વરે શિવરાણી, શાશ્વતાનંદ ખાણી. ॥ ૩ ॥
 દેવી ગંધારી, શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ ધારી; પ્રભુ સેવા કારી,

સંધ ચઉવિહ સંભારી, કરે સેવના સારી, વિદ્ય દૂરે
વિદારી; રૂપવિજયને પ્યારી, નિત્ય દેવી ગંધારી. ॥ ૪ ॥

દ્વિતીય સ્તુતિ.

નમિ જિન જયકારી, સેવિયે ભક્તિ ધારી; મિ-
થ્યાત્વ નિવારી, ધારીએ આણુ સારી; પર ભાવ વિસારી,
સેવિયે સુખકારી, જિમ લહો શિવ નારી, કર્મ મલ
દૂરે ડારી. ॥ ૧ ॥ વર કેવલનાણી, વિશ્વના ભાવ જાણી;
શુચિ ગુણ ગણ ખાણી, શુદ્ધ સત્તા પ્રમાણી; ત્રિભુવ-
નમાં ગવાણી, કીર્તિ કાંતા વખાણી; તે જિન ભવિ
પ્રાણી, વંદીયે ભાવ આણી ॥ ૨ ॥ આગમની વાણી,
સાત નયથી વખાણી, નવતત્ત્વ ઠરાણી, દ્રવ્ય પદ્માં
પ્રમાણી; સગ ભગ ભરાણી, ચાર અનુયોગે જાણી,
ધન્ય તાસ કમાણી, જે ભણે ભાવ આણી. ॥ ૩ ॥ એકા
દશી સારી, મૃગશીર્ષે વિચારી; કરે જે નર નારી, શુદ્ધ
સમ્યક્ત્વ ધારી; તસ વિદ્ય વિદારી, દેવી ગંધારી સારી,
રૂપવિજયને ભારી, આપજો લચ્છી પ્યારી. ॥ ૪ ॥

શ્રી નમિનાથજિન સ્તવન.

[થારા મહોલા ઉપર મેહ ઝમકે વીજટી, મારા લાલ, એ-દેશી]

પરમ રૂપ નિરંજન, જન મન રંજણો; લક્ષ્મીનાં
ભક્તિ-વચ્છલ ભગવંત, પુંભવ ભય ભંજણો; લક્ષ્મીનાં

જગત જ'તુ હિતકારક, તારક જગધણી; લલનાં તુજ
 પદ પંકજ સેવ, હેવ^૧ મુજને ધણી; લલનાં ॥૧॥ આંચો
 રાજ હંજુર, પૂરવ ભગતિ ભરે; લલનાં આપો સેવના
 આપ, પાપ જિમ સવિ દલે; લલનાં તુમ સરિખા મહા-
 રાજ, મહેર જો નહિ કરે; લલનાં તો અમ સરિખા
 જીવનાં, કારજ કિમ સરે. લલનાં ॥૨॥ જગતારક જિ-
 નરાજ, બિરહ છે તુમ તણો; લલનાં આપો સમકિત
 દાન, પરાયા મત ગણો; લલનાં સમરથ જાણી દેવ,
 સેવના મેં કરી; લલનાં તુંહિજ છે સમરથ, તરણ
 તારણ તરી^૨. લલનાં ॥૩॥ મૃગશિરશિત^૩ એકાદશી,
 ધ્યાન શુકલ ધરી; લલનાં ધાતિકરમ કરી અંત કે,
 કેવલ શ્રી વરી; લલનાં જગ નિસ્તારણ કારણ, તીરથ
 થાપીયો; લલનાં આતમ સત્તા ધર્મ, ભવ્યને આપીઓ.
 લલનાં ॥૪॥ અમવેલા કિમ આજ, વિલંબ કરી રહ્યા;
 લલનાં જાણો છો મહારાજ; સેવકે ચરણાં ગ્રહ્યાં; લલનાં
 મન માન્યા વિના માહરં, નવિ છોડું કદા; લલનાં
 સાચો સેવક તેહ જો, સેવ કરે સદા. લલનાં ॥૫॥ વપ્રા
 માત સુજાત, કહાવો રયું ધણું; લલનાં આપો ચિદા-
 નંદ દાન, જનમ સફલો ગણું; લલનાં જિન ઉત્તમ પદ
 પદ્મ, વિજય પદ દીજીએ; લલનાં રૂપવિજય કહે
 સાહિબ, મુજરો લીજીએ. લલનાં ॥ ૬ ॥

તૃતીય ચૈત્યવંદન.

સકલ મંગલ કેલિ કમલા, મંદિરં ગુણસુદરં; વર
કનક વર્ણ સુપર્થ (૧) પતિ જસ, ચરણ સેવે મનહર;
અમરાવતી સમ નયરી મિથિલા, રાજ્યભાર ધુરાધર,
પ્રણમામિ શ્રી નમિનાથ જિનવર, ચરણ પંકજ સુખકરં.
॥ ૧ ॥ ગજ વાજિ સ્યંદન દેશ પુર ધન, ત્યાગ કરી ત્રિ-
ભુવન ધણી; ત્રણશે અઠ્યાશી કોડિ ઉપર, દીએ લખ
એંશી ગણી; દીનાર જનની જનક [નામાં] અકિત,
દીએ ધૃષ્ટિ જિનવર. પ્રણ૦ ॥ ૨ ॥ સહસ્રાત્ર વનમાં
સહસ નર યુત, સૌમ્ય ભાવ સમાચરે; નરક્ષેત્ર સશી
ભાવ વેદી, જ્ઞાનપર્યવ વરે; અપ્રમત્ત ભાવે ધ્યાતિ
ચઉ ખય, લહેકેવલ દિનકરં. પ્રણ૦ ॥ ૩ ॥ તવ સકલ
સુરપતિ ભક્તિ નતિ કરી, તીર્થપતિ ગુણ ઉચ્ચરે, જય
જગત જંતુ જાત કરૂણા-વંત તું ત્રિભુવન શિરે; જય
અકલ અચલ અનત અનુપમ, ભવ્ય જન મન ભયહર;
પ્રણ૦ ॥ ૪ ॥ સપ્તદશ જસ ગણધરા મુનિ, સહસ
વિંશતિ ગુણનીલા, સહસ એકતાલીશ સાહુણી, સોલસે

કેવલી ચેના; જિનરાજ ઉત્તમ પદ્મની પરે, રૂપવિજય
સુહા (હં) કરં. પ્રણામ ॥૫॥

પછી જાંકિયિ નમુત્યુણું કહી જયવીયરાય સંપૂર્ણ કહેવા.

પંડિત શ્રી રૂપવિજયજી વિરચિત મૈન એકાદશી

દેવવંદન સમાપ્ત.

શ્રી જ્ઞાનાવમલસૂરિ વિરચિત:—

મૈન એકાદશીના દેવવંદન.

વિધિ—પ્રથમના મૈન એકાદશીના દેવવંદન પ્રમાણે
સર્વ વિધિ પાંચે જોડામાં ઈહાં પણ જાણી લેવી. માત્ર
એટલોજ ફેરફાર કે જે ચત્યવંદન, સ્તવન અને સ્તુતિ હતાં, તેને
બદલે અહિં જાણાવેલાં ચૈત્યવંદન, સ્તવન અને સ્તુતિઓ લેવી.

[દેવવંદનનો પ્રથમ જોડો.]

પ્રથમ ચૈત્યવંદન.

સયલ સંપત્તિ સયલ, સંપત્તિ તણો દાતાર; શ્રી
અરનાથ જિનેસર, શુદ્ધ દરિસણ જેહ આપે; ભૂપ
સુદર્શન નંદનો, કઠિન કર્મ વન વેલિ કાપે; એહીજ
ચક્રી સાતમો, અદ્વારસમો જિન એહ; જ્ઞાનવિમલ સુખ
સુજસનો, વર ગુણ મણિનો ગેહ. ॥૧॥

દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

કલ્પતરુવર કલ્પતરુવર, આજ મુજ ખાર; ફલ
દલ સંયુત પ્રગટિઓ, કામ કુંભ શુભ સુર-વેલિ પાઈ;
ચિંતામણી કરતલે ચઢિયો, કામધેનુ ધર આજ આઈ;
દોષ અઢાર રહિત પ્રભુ દીકો, સવિ સુખકાર; જ્ઞાન-
વિમલ અરજિન તણા, ગુણ અનંત અપાર. ॥૧॥ ઇતિ.

પ્રથમ સ્તુતિ.

અરનાથ સનાથ કરો સ્વામી, મેં તુમ સેવા પુણ્યે
પામી; કરેં વીનતિ લજિ લજિ શિરનામી, આપો
અવિચલ સુખનો કામી. ॥ ૧ ॥ જિનરાજ સવે
પર ઉપગારી, જિણે ભવની ભાવઠ સવિ વારી; તે
પ્રણમો સહુ એ નર-નારી. ચિત્તમાંહિ શંકા સવિ વારી.
॥૨॥ આગમ અતિ અગમ એ છે દરીયો, બહુ નય પ્રમાણ
રચણે ભરીયો; તેહને જે આવી અનુસરિયો, તે ભવિ
ભવ સંકટ નિસ્તરિયો. ॥ ૩ ॥ શ્રી શાસન સુર રખવા
સિકા, કરે નિત્ય નિત્ય મંગલ માત્રિકા, શ્રી જ્ઞાનવિમલ
પ્રભુ નામ જપે, તે દિન દિન તરણી પેરે તપે. ॥૪॥

દ્વિતીય સ્તુતિ.

અરજિન આરાધો, સયમ માર્ગ સાધો, મનુજ
જનમ લાધ્યો, કામ ક્રોધ ન (નવિ) બાંધો, ચઉગતિ

દુઃખ દાઘો, ન હોયે તસ મોહ ગાધો; સુખ સંપત્તિ વાધો,
 મોહ મિથ્યા ન યાધો. ॥ ૧ ॥ સવિ જિન સુખકારી,
 વિશ્વ વિશ્વાપકારી; ત્રણ જિન ચક્રધારી. શાંતિ કુંથુ-
 ચર જીતારી; મદ મદન નિવારી, વંદીયે પુણ્ય ધારી;
 નમો સવિ નર-નારી, દુઃખ કર્મારિ વારી. ॥ ૨ ॥ સકલ
 નય તરંગા, તૈગમાનેક ભંગા; જિહાં છે અહુરંગા, જેહ
 એકાદશાંગા; વલી દશ દોય અંગા, જૈન વાણી સુચંગા;
 ભવ દવ સમ ગંગા, સાંભલો થઈ સુચંગા. ॥ ૩ ॥ જિન
 ચરણ ઉપાસે, જક્ષણી ધારણી પાસે; જક્ષેંદ્ર સહવાસે,
 નામથી દુઃખ નાસે; જ્ઞાનવિમલ પ્રકાસે, બોધ (ધિ) વાસે
 સુવાસે; અરિ સકલ નિકાસે, હોય સંપૂર્ણ આસે. ॥ ૪ ॥

અરનાથ-જિન સ્તવન.

[આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર, એ-દેશી.]

આદર કરીને અહોનિશ સેવો, શ્રી અરનાથ જિણુંદ
 જી; અનુપમ ફલ દીએ દરિસણ જેહનું કેવલ નાણું,
 દિણુંદ જી ॥ આદર ૦ ॥ ૧ ॥ પાપસ્થાન અઠાર નિવારી,
 રથ શીલાંમને ધારી જી; કિરિયા વિધિ જોગે દેખાડે,
 એહવા સહસ અઠાર જી. આદર ૦ ॥ ૨ ॥ ગજપુર રાય
 સુદર્શન ભૂપતિ, દેવી રાણી નંદજી; રેવતી રિખ મૃગ
 શિર શુદ્ધી દશમી, દિને જાયા સુખકંદજી. આદર ૦

અનુક્રમે ચક્રો થઈ મૃગશિર શુદ્ધિ, એકાદશી દિને દિક્ષા-
 લ; વિજયા શિખિકા સહસનર છઠ તપ, પાછલે પ્રહરે
 શિક્ષાલ; આં ॥ ૪ ॥ મોન રાશિ નંદાવર્ત લંછન, ત્રીશ
 ધનુષ તનુ કણગાલ; આયુ ચોરાશી વરસ સહસનું, કેવલ
 લહી શિવસંગાલ; આં ॥ ૫ ॥ તેત્રીશ ગણ ગણધર
 જસ જાણે, મુનિવર સહસ પચાસ લં; આઠ સહસ
 સુખદાયી સાહણી, પૂરે વાંછિત આશ લ; આં ॥ ૬ ॥ જેહ
 અખંલ અદાર નિવારી, દાખે શિવ-પદ પંથાલ; જ્ઞાનવિ-
 મલ ગુણ પામે અહનિશ, જે નિશ્ચય નિર્ગથાલ; આં ॥ ૭ ॥
 આદર કરીને અહોનિશ સેવા, શ્રીઅરનાથ જિણુંદલ

॥ ઇતિ પ્રથમ દેવવંદન જોડો. ॥

અથ દ્વિતીય જોડો પ્રારંભ.

તત્ર પ્રથમ ચૈત્યવંદન.

ચયણ રાશીપરે જે ગંભીર, મદર ગિરિ ધીર;
 વિધુમંડલપરે નિર્મલા, જિમ શારદ નીર; રાગ દોષ
 દૂષિત નહી, નહીં ભવભય જેહને; ગુણ અનંત ભગવંત,
 તે પ્રણમું હુ તેહને; જ્ઞાનવિમલ ગુણ જેહના એ, કહેતાં નાવે
 પાર; મહિ જિનેશ્વર પ્રણમતાં, લાહિયે ભવજલ પાર ॥ ૧ ॥

દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

અભ્યંતર જસ પર્ષદા, કન્યા ત્રણ શતની; બાહ્ય
પર્ષદા જાણીયે, નૃપ સુત ત્રણ શતની; મૃગશિર શુદ્ધિ
એકાદશી, દીન સંયમ લેવે; સકલ સુરાસુર તિહાં
મલી, જિનના પદ સેવે; દીક્ષા સમયથી ઉપજે એ,
તિમ મણુ પજીવ નાણુ; મલ્લિનાથ કેવલ લહે, જ્ઞાન-
વિમલ મુહ ઝાણુ ॥ ૧ ॥

પ્રથમ સ્તુતિ.

મન મોહન મલ્લિ જિણુંદ જી, જયો કુંભ નરેસર
નંદ જી; ઉપગારી જિન ઓગણીશમો, માહરે મન અહો
નિશ તે રમ્યો. ॥ ૧ ॥ ઋષભાદિક ચઉવીસ જિનવરા,
જેવરતે છે ભવિ સુખકરા; વલી કેવલજ્ઞાન હીવાકરા,
તે વંદે સુરવર નરવરા. ॥ ૨ ॥ મલ્લિ જિનવર દીયે
દેશના, સુણે ભવિ જન બહુવિધ દેશના; દષ્ટિવાદ
મહાશ્રુત વંદીએ, જિમ પાતક દૂર નિકંદીએ. ॥ ૩ ॥
કુખેર દેવ સાનિધ્ય કરે, વૈરટયા સવિ સંકટ હરે; વાણી
સુણવા મન ખંતડી, જ્ઞાનવિમલ તણી સોહામણી. ॥ ૪ ॥

દ્વિતીય સ્તુતિ.

મલ્લિ જિનેશ્વર વાને લીલા, દીયો મુજ સમકિત
લીલા જી; અણુપરણે જિણે સંયમ લીધો, સુધાસંયમ

શીલા જી, તે નરભવમાં પશુ પરે જાણે, જે કરે તુમ
 અવહીલા જી; તુમ પદ પંકજ સેવાથી હોય, યોધિ-
 બીજ વસીલા જી ॥ ૧ ॥ અષ્ટાપદ ગિરિ ઋષભ જિને-
 શ્વર, શિવપદ પામ્યા સાર જી; વાસુપૂજ્ય અંપાએ
 ચદ્રપતિ, શિવ પામ્યા ગિરનાર જી; તિમ અપાપાપુરી
 શિવ પોહોંત્યા, વર્ધ્ધમાન જિનરાય જી; વીશ સમે-
 તશિખર ગિરિ સીધ્યા, ધમ જિન ચઢિવીશ થાય જી
 ॥ ૨ ॥ જીવ અજીવ પુણ્ય પાપ ને આશ્રવ, બધ સંવર
 નિર્જરણા જી; મોક્ષ તત્ત્વ નવ ઘણી પરે જાણે, વલી
 પદ્મવ્ય વિવરણા જી; ધર્મ અધર્મ નભ કાલ ને પુર્જલ,
 એહ અજીવ વિચારો જી; જીવ સહિત પદ્મ વ્ય પ્રકાશ્યા,
 તે આગમ ચિત્ત ધારો જી. ॥ ૩ ॥ વિદ્યા દેવી સોલ કહી
 જે, શાસન સુર સુરી લીજે જી; લોકપાલ ઈંદ્રાદિક
 સઘલા, સમકિતદષ્ટિ ભણીજે જી; જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ
 શાસન ભક્તા, દેખી જિનને રીઝે જી, યોધિબીજ શુદ્ધ
 વાસન દહતા, માસ વિરહ નવિ કીજે જી. ॥ ૪ ॥

શ્રી મલ્લિનાથજિન સ્તવન.

લાછલ દે માત મહાર-એ દેશી

મલ્લિ જિનેશ્વર દેવ, સારે સુર નર સેવ, આજ હો
 જેહનો રે મહિમા મહીમાંહે ગાજતો જી. ॥ ૧ ॥ નીલ
 વરણ જસ છાય, પણ્વોશ ધનુષની કાય, આજ હો

આયુરે પંચાવન વરસ સહસનું જી. ॥ ૨ ॥ કુંભ નરે-
સર તાત, પ્રભાવતી જસ માત, આજ હો દીઠે રે આ-
નંદિત હોયે ત્રિભુવન જનાજી. ॥ ૩ ॥ લંછન મીસી
રહ્યો કુંભ, તારક ગુણથી અદંભ, આજ હો એહવારે
ગુણ વસીયા આવી તેહમાં જી. ॥ ૪ ॥ જ્ઞાનવિમલ ગુણ
નૂર, વાધે અતિ મહપૂર, આજ હો પાવે રે મનવાંછિત
પ્રભુના નામથી જી. ॥ ૫ ॥

તૃતીય ચૈત્યવંદન.

મહિ જિનવર મહિ જિનવર, સયલ સુખ હેતે;
સંયમ ગુણધારી થયા, ભૂપ મિત્ર પદ્ બોધિ આપે;
કંચનમય કરી પુતળી, પૂર્વ પ્રેમ સંકેત થાપે; માયા
તપ પરભાવથી એ, પામ્યા સ્ત્રીનો વેદ; જ્ઞાનવિમલ
ગુણથી થયા, અચલ અરૂપ અવેદ. ॥ ૩ ॥

દેવવંદનનો ત્રીજો જોડો.

પ્રથમ ચૈત્યવંદન.

જયો જિનવર, જયો જિનવર, જીમ જીય લોય જસ
પસર્યો; દહદિસિ ઘણો દૂધ સિંધુ વર ફેણ પંડુર,
લોકિક દેવતણો જિણે; ખપ કીધ પાંખડ ડંખર,
અંખરમણિ જિમ ઝલહલે એ; દિન દિન અધિક

પ્રતાપ, જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ મહિ જિન, ધ્યાને નાસે
પાપ. ॥ ૧ ॥

દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

બુદ્ધિ થોડિય બુદ્ધિ થોડિય જિભ મુખે, એક મહિમા
જસ મહી મંડલે; જલધિ જેમ ગુરુ ગુહિર ગાજે;
ત્રિભુવનમાં ઉપમા ન કો, તુમ્હ સમાન જે વસ્તુ છાજે;
જ્ઞાનવિમલ ગુણ પ્રભુતણા, ભાંખી શકે કહો કોય;
જાણે પણ ન કહી શકે, અક્ષય જ્ઞાન જે હોય. ॥ ૧ ॥

પ્રથમ સ્તુતિ.

સુણો વિનતડી મહિનાથજી, તું મલિયો મુગતિનો
સાથજી, મન મલીયુ પુજશું નિર્મલું, તે કહીએ ન
હોજ્યો વેગજી ॥૧॥ સિત્તરી સો જિનવર વંદિયે, ભવ
સચિત પાપ નિકંદીયે; ત્રણ કાલ નમુ ધરી નેહશું,
ભવ ભવ મન બાંધ્યુ નેહશું [નેહ હેજશું] ॥ ૨ ॥
જિહાં પચ-કલ્યાણુક જિનતણાં, જિનરાજ સયલનાં
જિહાં ભણ્યાં, તે આગમ અતિ હિલટ ધરી, સુણીએ
સવિ કપટ નિરાકરી. ॥૩॥ સમકિતદષ્ટિ પ્રતિપાલિકા,
જિનશાસનની રખપાલિકા; જિનધર્મે નિત્ય દીપાલિકા,
જ્ઞાનવિમલ મહોદય માલિકા. ॥ ૪ ॥

દ્વિતીય સ્તુતિ.

નમું જિનવર મહી, જોહથી ખોધિ વહી; બહુવિધ
ગુણ ફેલી, જાણીએ જૈનશૈલિ; લહે મુગતિ વહેલી,
ભાંજીએ કર્મપહી; ભવ ભેદન ભહી, દુર્મતિ દ્વાર
ખીલી ॥ ૧ ॥ સવિ જિનવર રાજે, કર્મના મર્મ ભાજે,
નમે સુરનર રાજે, તીર્થની ઋદ્ધિ છાજે; સજલ જલદ
ગાજે, દુંદુભિ તેમ વાજે; સવિ ભવિ હિતકાજે, ચાર
નિક્ષેપે રાજે. ॥ ૨ ॥ જિનવર [વર]ની વાણી, દાદશાંગી
રચાણી; ગણિ મતિ [ગુણ ખાણી] ગુંથાણી, પુણ્ય
પીયૂષ પાણી; ભવિ શ્રવણે સુહાણી, ભાવશું ચિત્ત
ચાણી; લહી તિણે શિવરાણી, સાર કરી એહ જાણી;
॥ ૩ ॥ જસ યક્ષ કુખેર, સેવ સારે સવેર; કરે દુશ્મન
જેર, ન હોય સંસાર ફેર; શિવ વધૂ તસ હેર, પુણ્ય
સંપત્તિ પેરે; લહે સમકિત સેરે, જ્ઞાનવિમલાદિ કેરે. ॥ ૪ ॥

શ્રી મંદિલજિન દિક્ષા કલ્યાણક સ્તવન.

શત્રુજય ઋષભ સમોસર્ગ-એ દેશી.

મૃગશિર શુદ્ધ એકાદશી, દિન જાયા રે; ત્રિભુવન
ભયો રે ઉઘોત, સેવે સુર આયા રે. ॥ ૧ ॥ સુખીયા
થાવર નારકી શુભ છાયા રે, પવન થયા અનુકૂલ,
સુખાલા વાયા રે. ॥ ૨ ॥ અનુક્રમે જોવન પામીયા, સુણી
આયા રે; પૂરવના પદ મિત્ર, કહી સમજાયા રે. ॥ ૩ ॥

શુદ્ધિ એકાદશીને દિને, વ્રત પાયા રે; તિથિ દિને કેવ-
લનાણુ, લહે જિનરાયા રે ॥ ૪ ॥ જ્ઞાનવિમલ મહિમા
થકી, સુજસ સવાયા રે; મહિ જિનેસર ધ્યાને; નવ
નિધિ પાયા રે. ॥ ૫ ॥

તૃતીય ચૈત્યવંદન.

મહિ જિનવર મહિ જિનવર, ભવિક સુખદાય;
મિથિલા નયરી ઉપન્યા, કુલરાય કુલ કમલ હસા;
કુલલંછન ઓગણીશમા, પ્રભાવતી કૂખેસર રાજહસા;
ત્રણ કહ્યાણુક જેહનાં એ, જનમ ચરણને નાણુ;
મૃગશિર શુદ્ધિ એકાદશી, જ્ઞાનવિમલ ગુણુખાણુ. ॥ ૩ ॥

દેવવંદનનો ચોથો જોડો.

પ્રથમ ચૈત્યવંદન.

નમો મહિ નમો મહિનાથ શિવ સાથ, હાથ દીયે
ભવિ બૂડતાં એ; અપાર ભવ જલધિ માંહે, પાપ તાપ
વ્યાપે નહી; એહ જિન સુરવૃક્ષ [છાંહે] છાજે, સકલ
સમાહિત પૂરણો; ઓગણીશમો જિનરાજ, જ્ઞાનવિમલ
પ્રભુ નામથી, સિંધ્યાં સઘલાં કાજ. ॥ ૧ ॥

દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

નીલ વાને નીલ વાને, જેહ જિનરાજ; પણુ વીશ
ધનુષ તનુ દીપતો, ઈંદ્રનીલ જિમ રત્ન સોહે; ત્રિગોડે

બેઠા જિનવર, કહે ધર્મ ભવિ ચિત્ત મોહે; જ્ઞાનવિમલ
ગુણથી થયો, લોકલોક પ્રકાશ; મહિ જનવર પ્રણમતાં,
પહોંચે મનની આશ. ॥ ૨ ॥

પ્રથમ સ્તુતિ.

મહિ જિનવરશું પ્રિતડી, તે ભેદ રહિત જુગતિ
જડી; અલગો ન રહું હું એક ઘડી, જિમ ભાતી પટો-
લામાંહિ પડી. ॥ ૧ ॥ સવિ જિનવરના ગુણમાલતણી
કંઠે આરોપો ભવિક ગુણી; શિવસુંદરી વરવા હુંશ કરો,
તો શ્રી જિન-આણા શિર ધરો. ॥૨ ॥ ઉપદેશ અનુપમ
જલધર, વરસે નિત્ય મહિ જિનવર; બોધબીજ
સુભિક્ષ હોય અતિ ધણો, એ મહિમા શ્રી જિનરાજ તણો.
॥ ૩ ॥ શાસન વચ્છલ જે ભવિક જના, જિનધર્મે જે
છે એક મના; તસ સાન્નિધ્ય કરજો સુરવરા, શ્રી જ્ઞાન-
વિમલ ઉદ્યોતકરા ॥ ૪ ॥

દ્વિતીય સ્તુતિ.

કુંભ નરેશ્વર ધર જિન જાયા, મહિ નામે જિન-
વર રાયા, નીલવરણ જસ છાયા; પ્રભાવતી છે જેહની
માયા, પણવીશ ધનુ માને છે કાયા, કુંભ લંછન સુખ-
દાયા; પૂરવ તપની પ્રગટી માયા, સ્ત્રી રૂપે એ અચરિજ

ચાયા, સકલ સુરાસુરે ગાયા; ખાલપણે સુખકાર
કહાયા, ઈંદ્ર ઇંદ્રાણી સવિ મલિ આયા, મેર શિખરે નવ-
રાયા. ॥ ૧ ॥ ચોવીશે જિન સંપ્રતિ કાળે, પ્રણમતાં સવિ
પાતક ગાળે, ભાવજનને પ્રતિપાલે; જેહ અનાદિ
મિથ્યામત ટાળે, કરતાં સમકિત સુખ સુગાલે, નાહાં
દુષ્કૃત દુકાલે; ગ્રંથી ભેદ કરી પક પખાલે, આતમ
અનુભવ શક્તિ સંભાળે, પુણ્ય સરોવર પાલે; અનત
ચોવીશી જનવર માલે, લોકે ચઉ નિક્ષેપ રસાળે, પ્રણમું
તેહ ત્રિકાલે ॥ ૨ ॥ મતિ શ્રુત અવધિ ગ્રહે ત્રણ નાણું,
સંયમથી મણપર્જવનાણું, જિહાં છદ્મસ્થ મંડાણું;
પામે પચમ કેવલનાણું, જાણે ઉદયો અભિનવ ભાણું,
સમવસરણુ ગુણ ખાણું; તિહાં તીર્થ થાપે સુપ્રમાણું,
અર્થ થકી ભાળે પ્રણુ વાણું, સરખી જેયણ પ્રમાણું;
સૂત્રગૂંથે ગણધર જાણું, નય નિક્ષેપ ગમ ભંગ પ્રમાણું,
સમજે જે હોય જાણું ॥ ૩ ॥ મહિ જિનેશ્વર મહિમા
પૂરે, વૈશ્વંતરા સવિ સકટ ચૂરે, દિન દિન અધિક સનૂરે;
યક્ષ કુખેર તે પરતા પૂરે, છત તણાં વણી વાજે
તૂરે, નાસે દુશ્મન દૂરે; પ્રગટે જ્ઞાનવિમલનો નૂર, જાણે
ઉગ્યો અનુભવ સૂર, તેજ પ્રતાપ પડૂર; હર્ષિત હેજે
હોય હનુર, મહિમાદિક ગુણ સવિ મહબૂર, શ્રીજિન
ધ્યાન સનૂર. ॥ ૪ ॥

શ્રી મહિલજિન સ્તવન.

જવડ સમરા ઉદ્ધાર-એ દેશી.

શ્રી મહિ જિનસાર, અડવીશ ગણ ગણધાર;
સહસ ચાલીશ અણુગાર, પંચાવન સહસ સાહુણી સાર.

॥ ૧ ॥ એક લાખ સહસ્ત ચોરાશી, શ્રાવક સમકિત
વાસી; ત્રણ લાખ પાંસઠ સહસ્ત, શ્રાવિકા એહ જગીશ.

॥ ૨ ॥ પણ વીશ ધનુ તનુ માન, અણુપરણ્યા વ્રત
ધ્યાન; સહસ પંચાવન વરીસ, આયુ સકલ ગુણુ ધરીશ.

॥ ૩ ॥ કુળેર શાસન દેવ, વૈરુટયા કરે સેવ; માસ
સંલેષણ કીધ, કાઉસ્સગે થયા સિદ્ધ. ॥૪॥ જે જિન-
વરને આરાધે, જ્ઞાનવિમલ મુખ સાધે; એણીપેરે દેવ
વાંદિજે, માનવ ભવ ફલ લીજે. ॥ ૫ ॥

તૃતીય ચૈત્યવંદન.

ગોત્ર કાશ્યપ ગોત્ર કાશ્યપ, વંશ ઇક્ષાગ [સ્વામ]
ત્યાગ નિર્દેભ જે; કુંભ ભૂપ કુલે જે કુમારી, મયણ મહા
ભડ ભંજ્યો; વય તરુણપણે નિર્વિકારી, સારી સંયમ-
સિરિ વરી; ઓગણીશમા જિન એહ, મહિનાથ નામે
થયા; જ્ઞાનવિમલ ગુણુ ગેહ. ॥ ૩ ॥

દેવવંદનનો પંચમ જોડો.

પ્રથમ ચૈત્યવંદન.

નમો નમિજિન નમો નમિજિન, મુગતિ દાતા

રે; સોવન વાને સોહતો, સકલ લોક જસ સેવા સારે;
સુમતિ સુગતિને આપતો, સકલ કર્મના દોષ વારે;
એકવીશમો જિન પૂજ્યો, જિમ લલિયે ભવ પાર;
જ્ઞાનવિમલસુરિ એમ ભણે, એ પ્રભુ જગદાધાર. ॥ ૧ ॥

દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

ગોત્ર કાશ્યપ, ગોત્ર કાશ્યપ, વશ ઇક્ષ્વાગ;
શ્રી નમિજિનનો જાણીયે, સયલ લોય આણંદ કારણ;
અવની તલમાં ઉપન્યા, માતુ તેહ સવિ ભવિક તારણ,
કારણ એહીજ મુગતિનું, શ્રી જિનવરની સેવ;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા ધણી, આય મલે સ્વયમેવ. ॥ ૨ ॥

પ્રથમ થોય જોડો.

નમિ નાથ નિરંજન દેવતણી, સેવા આહુ (હું)
નિશદિન ધણી; જસ લછન નીલ કમલ સોહે, એક-
વીશમા જિનવર મન મોહે. ॥ ૧ ॥ દોઢસો કલ્યાણક
જિન તણાં, દશ ક્ષેત્રે એહ સોહામણાં; મૃગશિર એકા-
દશી ઉજ્જલી, જિન સેવા પુણ્યે આવી મલી ॥ ૨ ॥
એહ અંગ ઇચ્છાર આરાધિયે, જ્ઞાન ભાવે શિવસુખ
સાધીયે; આગમ દિન કર કર વિસ્તરે, તો મોહ તિમિ-
રને અપહરે. ॥૩॥ સમષ્ટીત દષ્ટિ સુપ્રભાવકા, શાસનની
સાન્નિધ્ય કારકા, કહે જ્ઞાનવિમલ સુરિસર, જગમાંહે
દોગ્ધે જયકર.

દ્વિતીય થાય જોડો.

શ્રી નમિનાથ નિરંજન દેવા, કીજે તેહની સેવા
 જ; એહ સમાન અવર નહિં હીસે, જિમ મીઠા બહુ
 મેવા જ; અહનિશ આતમ માંહિ વસીયા, જિમ ગજને
 મંન રેવા જ; આદર ધરીને પ્રભુ તુમ આણા, શિર
 ધારૂં નિચ સેવા જ. ॥ ૧ ॥ ચોત્રીશ અતિશય પાંત્રીશ
 જાણો, વાણીના ગુણ છાજે જ; આઠ પ્રાતિહારજ
 નિરંતર, તેહને પાસે ધિરાજે જ; જસ વિહારે દશ
 દિશિ કેરા, ધૃતિ ઉપદ્રવ ભાજે જ; તે અરિહંત સકલ
 ગુણ ભરિયા, વાંછિત દેઈ નિવાજે જ. ॥ ૨ ॥ મિથ્યામત
 તત દુષ્ટ ભુજંગમ, તેણે જે જન ડસીયાં જ; આગમ
 નાગમતા પેરે જાણો, તેહથી તે વિષ નસીયાં જ; શ્રી
 જિન વયણ સુણવાને હેતે, ભવિ મધુકર છે રસીયા જ;
 ભાવ ગંભીર અનુપમ ભાંખ્યા, ધન્ય ને જસ ચિત્ત
 વસીયા જ. ॥ ૩ ॥ શ્રી નમિ જિનવર શાસન ભાસન,
 બ્રહ્મદી યજ્ઞ જયકારી જ; પરતા પુરે સંકટ ચૂરે, વર-
 દાઈ ગંધારી જ; જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ આણા ધારે, કુમતિ

૧ નર્મદા નદી, ૨ તીક વિગેરેનું પનન, ૩ વિસ્તાર ૪
 નાગદમની ઔષધી.

કદાચહ વારો જી; ઓધિળીજ વડ ળીજ તણીપરે, હોજો
મુજ વિસ્તારી, જી. ॥ ૪ ॥

શ્રી નમીનાથ જિનસ્તવન.

[રાગ-કાફી]

નમિયે શ્રી નમિનાથનેરે લાલ, વિજય નરેસર
નંદ મેરે પ્યારે રે; અપરાજિતશ્રી આવીયા
રે લાલ, વપ્રા ઉર અરવિદ મેરે પ્યારે રે. નમિયેં ॥ ૧ ॥
મૃગશિર શુદ્ધી એકાદશી રે લાલ, નક્ષત્ર અશ્વિની
સાર મેરે પ્યારે રે; પ્રથમ પ્રહર અધમ તપે રે લાલ,
બકુલ તરુ તલે સાર મેરે પ્યારે રે. નમિયેં ॥ ૨ ॥
ધાતિ કરમ ક્ષયે કેવલી રે લાલ, સત્તર ગણધર જસ
મેરે પ્યારે રે; વીશ સહસ મુનિ સાધવી રે લાલ, સહસ
એકતાલીસ ખાસ મેરે પ્યારે રે; નામયેં ॥ ૩ ॥ શ્રાવક
એક લક્ષ ઉપરે રે લાલ, સત્તરી સહસ્ત ઉદાર મેરે પ્યારે
રે; લાખ વર શ્રાવિકા રે લાલ, અડતાલીશ હજાર મેરે
પ્યારે રે, નમિયેં ॥ ૪ ॥ પન્નર ધનુષ તનુ જેહનું રે લાલ,
દસ સહસ વરસનું આય મેરે પ્યારે રે; નીલ કમલ લાજન
ભલું રે લાલ, સમેતગિરિ સિદ્ધ થાય મેરે પ્યારે રે. નમિયેં

૧ પીંગવિજયજીન મોમાસી દેવ વિજે અગોએ' પ્રાપ્ત
દેવો: છે.

॥ ૫ ॥ એકવીશમે । જન જાણીયેરે લાલ, પ્રણુમતાં
પાતક જાય મેરે પ્યારેરે, જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ સાન્નિધેરે લાલ,
નામે નવનિધિ થાય મેરે પ્યારે રે; નમિયે ॥ ૬ ॥

તૃતીય ચૈત્ત્યવંદન.

દુઃખ દોહગ દુઃખ દોહગ, જાય સવિ દ્વર; દુર્ભતિ
દુર્ગતિ સુપનમાં, તેહ જનની પાસે નાવે; જે શ્રી નમિ-
જિનનું સદા, નામ ધ્યાન એકાગ્ર ધ્યાવે; કરુણા રસનો
કૂપલો, ત્રિભુવનનો આધાર; જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ સેવતાં,
લહીયે લીલા અપાર. ॥ ૩ ॥

છેવટે અગીઆર લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરી બેસીને અગી-
આર નવકાર ગણવા.

ઈતિ શ્રી જ્ઞાનવિમલ-સૂરિ કૃત મૌન એકાદશી

દેવવંદન સમાપ્ત.

શ્રી જ્ઞાનવિમલ-સૂરિ કૃત.

ચૈત્રી પૂનમના દેવવંદનનો વિધિ.

પ્રથમ પ્રતિમા ચાર માડીયે તથા ચૌમુખ હોય તો ચૌમુખ માડીયે, તિહા પ્રથમ ટીકી દશ કરવી, ફૂલના હાર દશ, અગરબત્તી દશ વાર ઉખેવવી, દશ દીવેટનો દીવો કરવો, દશવાર ઘટ વગાડવો, દશવાર ચામર વીંજવા, દશ સાથીયા ચોખાના કરવા, જેટલી જાતિના ફૂલ મળે તે સર્વ જાતિના પ્રત્યેક દશ દશ મૂકવા, સોપારી પ્રમુખ સર્વ દશ દશ મૂકવા, નૈવેદ્ય મધ્યે સાકરીયા ચણા તથા એલચીપાક, દ્રાખ, ખારેક, શિંગોડા નિમજા, પીસ્તા, બદામાદિ મેવા જે જાતિના મળે તે સર્વ જાતિના પ્રત્યેકે દશ દશ વાના મુકવા અખીયાણું—ગોધૂમ અથવા ચોખા શેર ત્રણ, લીલા નાળિયેર ચાર મૂકવા, ઇત્યાદિક વિધિ મેળવાને દેવ વાદવા

દેવવંદન-વિધિ—સ્થાપનાચાર્ય આગળ અથવા નવકાર પચિંદિયવડે પુસ્તકની સ્થાપના સ્થાપીને પ્રથમ ઇચ્છિયાવહીન્તસ્સ ઉત્તરીન્ અન્નત્યન્ કહી એક લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગન્ કરવો અને ન આવડે તો ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહી જામાસમણ દેઈ ઇચ્છાકારેણ મદિસહ્ ભગવન્ ! ચૈત્યવંદન કર્હં ? ઇચ્છ, કહી યોગમુદ્રાએ બેસી નીચે પ્રમાણે ચત્યવંદન કરવું

દેવવંદનનો પ્રથમ જોડો.

પ્રથમ ચૈત્યવંદન.

આદીશ્વર અરિહંત દેવ, અવિનાશી અમલ, અક્ષય સરૂપીને અનુપ, અતિશય ગુણ વિમલ; મંગલ

દ્વિતીય થોય જોડો.

ત્રેશઠ લખ પૂરવ રાજ કરી, લીયે સંયમ અતિ
આણુંદ ધરી; વરસ સહસેં કેવલ લછી વરી, એક
લખ પૂર્વે શિવરમણી વરી. ॥ ૧ ॥ ચોવીશે પહિલા ઋષભ
થયા, અનુક્રમે ત્રેવીશ જિણુંદ ભયા; ચૈત્રી પૂનમ દિન
તેહ નમો, જિમ દુર્ગતિ દુઃખમાં દૂર ગમો. ॥ ૨ ॥ એક-
વીસ એકતાલીસ નામ કહ્યાં, આગમે ગુરુ વયણે તેહ
લહ્યાં; અતિશય મહિમા ધમિ જાણીએ, તે નિશિદિન
મનમાં આણીએ. ॥ ૩ ॥ શત્રુજયનાં સવિ વિધન હરે,
અક્ષેસરી દેવી ભક્તિ કરે; કહે જ્ઞાનવિમલસૂરીસર,
જિનશાસન તે હોજે જયકર. ॥ ૪ ॥

પછી નમુત્યુણું કહી, જાવંતિ ચૈર્ધઆઈં જાવંત કેવિ સાહું
નમોર્હત્ કહી શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન કહેવું. તે નીચે પ્રમાણે—

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

[લાછલદે માતા મલ્હાર, એ-દેશી.]

સિદ્ધાચલ ગુણગેહ, ભવિ પ્રણમો ધરી નેહ, આજ
હો સોહે રે મન મોહે તીરથ રાજ્યો જી. ॥ ૧ ॥ આદી-
શ્વર અરિહંત, મુગતિ વધૂનો કંત, આજ હો પૂરવ
વાર નવાણુ આવી સમોસર્યા જી. ॥ ૨ ॥ સકલ સુરાસુર
રાજ, કિન્નર દેવ સમાજ, આજ હો સેવા રે સારે કર-

જોડી કરી જી. ॥ ૩ ॥ દરશનથી દુઃખ દૂર, સેવે સુખ
ભરપૂર, આજ હો એણે રે કલિકાલે કલ્પતર અછે જી.
॥ ૪ ॥ પુંડરિક ગિરિ ધ્યાન, લહીએ બહુ યશમાન,
આજ હો દીપે રે અધિકી, તસ જ્ઞાન કલા ધણી જી. ॥ ૫ ॥

પછી અર્ધા જયવીયરાય કહીને ખમાસમણુ દર્ધ ચૈત્ય-
વંદનનો આદેશ માગી ત્રીજી ચૈત્યવદન, તે નીચે પ્રમાણે કહેવું,

તૃતીય ચૈત્યવંદન.

પ્રથમ નાથ પ્રગટ પ્રતાપ, જોહનો જગે રાજે; પાપ
તાપ સંતાપ વ્યાપ, જસ નામે ભાંજે; પરમ તત્ત્વ
પરમાત્મ રૂપ, પરમાનંદ દાઈ, પરમ જ્યોતિ જસ
જલહળે, પરમ પ્રભુતા પાઈ; ચિદાનંદ સુખ સ પદા
એ, વિલસે અક્ષય સનૂર; ઋષભદેવ ચરણે નમે, શ્રી
જ્ઞાનવિમલ ગુણસૂર. ॥ ૩ ॥

પછી જ કિચિં નમસ્તુભ્યં કહી, જયવીયરાય સપૂર્ણ
કહેવા [ઇતિ પ્રથમ દેવવદન જોડો] પછી સતિકર કહેવું

સંતિકરં સ્તવનમ્

સતિકરં સંતિજિણુ, જગસરણું જય-સિરિઈ દાયાર;
સમરામિ ભત્ત-પાલગ, નિન્વાણી ગરૂડ કય-સેવ ॥૧॥
ૐ સ નમો વિષ્ણોસહિ, -પત્તાણું સતિસામિ-પાયાણું;
ૐ સ્વાહા મ તેણું, સન્વાસિવ દુરિઅ હરણાણું. ॥ ૨ ॥

ૐ સંતિ નમુક્કારો, ખેલોસહિમાઇ લલિ પત્તાણું;
 સૌં હો નમો સંવોસહિ-પત્તાણું ચ દેઈ સિરિં. ॥૩॥
 વાણી તિહુઅણુ સામિણિ, -સિરિદેવિ જકૂખરાય-
 ગણિ પિડગા;

ગહદિસિપાલ સુરિંદા, સયાવિ રકૂખંતુ જિણુભત્તે. ॥૪॥
 રકૂખંતુ મમ રોહિણી, પન્નતી વજ્જસિંખલા ચ સયા;
 વજ્જકુસિં ચક્કેસરિ, નરદત્તા કાલી મહાકાલી. ॥ ૫ ॥
 ગોરી તહ ગંધારી, મહન્નલા માણવી ચ વઘરૂદા;
 અચ્છુત્તા માણસિયા, મહમાણસિયાઓ દેવીઓ. ॥૬॥
 જકૂખાગોમુહ મહ જકૂખ, તિમુહ જકૂખેસ તુંખર કુસુમો;
 માયંગ વિજયઅજિયા, અંભો મણુઓ સુરકુમારો. ॥૭॥
 છમ્મુહ પયાલ કિન્નર, મરૂલો ગંધંવ તહય જકૂખદો;
 કુખર વરૂણો હિડિડી, ગોમેહો પાસ માયંગો. ॥ ૮ ॥

દેવીઓ ચક્કેસરિ, અજિયા દુરિઆરિ કાલી મહાકાલી;
 અચ્ચુઅ સંતા જ્જલા, સુતારયા સોય સિરિવચ્છા. ॥૯॥
 અંડા વિજયકુસિ, પન્નઘત્તિ નિંવાણિ અચ્ચુઆધરણી;
 વઘરૂદ છુત્ત ગંધારિ, અંખ પડિમાવઘ સિદ્ધા. ॥ ૧૦ ॥

ઈઅ તિથ-રકૂખણુરયા, અન્નેવિ સુરાસુરીય ચઉહાવિ;
 વંતર જોઈણિ પમુહા, કુણંતુ રકૂખં સયા અમ્હં. ॥૧૧॥
 એવં સુદિટ્ટિસુરગણ, સહિઓ સંધરસ સંતિ જિણુઅંદો;
 મંજઝવિ કરેઉ રકૂખં, મુણિસુંદરસૂરિ થુઅમહિમા ॥૧૨॥

ધ્ય સ તિનાહ સમ્મ-દિઠ્ઠી, રક્ષાં સરધ તિકાલં જો;
 સંવોવદવ-રહિઓ, સ લહધ સુહ સ પય પરમં. ॥૧૩॥
 તવગચ્છગયણુ-દિણુયર, જુગવર સિરિસોમસુંદરગુરણુ,
 સુપસાય લક્ષ ગણુહર-વિજ્જસિદ્ધિ ભણુઈ સીસો ॥૧૪॥

પછી દશ નવકાર ગણવા અને ત્યાર પછી ખમાસમણ
 પૂર્વક શ્રી શત્રુજયના એકવીસ નામ લેવા તે નીચે પ્રમાણે—

૧. શ્રી શત્રુજયાય નમઃ	૧૨. શ્રી દદશક્તયે નમઃ
૨ શ્રી પુંડરિકાય નમઃ	૧૩. શ્રી મુક્તિનિલયાય નમઃ
૩. શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રાય નમઃ	૧૪ શ્રી પુષ્પદંતાય નમઃ
૪. શ્રી વિમલોચ્છાયાય નમઃ	૧૫. શ્રી મહાપદ્માય નમ
૫. શ્રી સુરગિરયે નમઃ	૧૬ શ્રી પૃથ્વીપીઠાય નમઃ
૬ શ્રી મહાગિરયે નમઃ	૧૭. શ્રી મુલદ્રાય નમઃ
૭. શ્રી પુણ્યરાશયે નમઃ	૧૮. શ્રી કૈલાસાય નમઃ
૮. શ્રી પદાય નમઃ	૧૯. શ્રી પાતાલમૃત્તાય નમઃ
૯. શ્રી પર્વતેદ્રાય નમઃ	૨૦. શ્રી અકર્મકાય નમઃ
૧૦. શ્રી મહાતીર્થાય નમઃ	૨૧. શ્રી સર્વકામદાય નમઃ
૧૧ શ્રીશાશ્વત પર્વતાય નમઃ	
- પછી બરાબર દોવડો અને દશ ખમાસમણ દર્શ પ્રદક્ષિણાદય દેવી

દેવવંદનનો દ્વિતીય જોડો.

વિષ્ણુ-દેવવંદનના બીજા જોડાની વિષિ પ્રથમ જોડા
 પ્રમાણે જ છે, વન્નુઓ પદ્ય તેજ ચર્ચ ને જગી, પદ્મુ જોડવો

ફેર કે, દશ દશ વસ્તુને ઠેકાણે વીશ વીશ વસ્તુ મૂકવી.
અખીયાણું તેટલુંજ મૂકવું. ખમાસમાણું, નવદાર પ્રદક્ષિણા
વિગેરે વીસ કરવાં અને સંતિકરંને સ્થાનકે નમિઊણ કહેવું.
તેમજ દેવ વાંદવાની વિધિ પણ પ્રથમની પેઠેજ છે.

પ્રથમ ચૈત્યવંદન.

નાભિ નરેસર વંશ મલય. ગિરિચંદન સોહૈ; જસ
પરિમલશું વાસિયો, ત્રિભુવન મન મોહૈ; અપધર રંભા
ઉર્વશી, જોહના અવદાત; ગાયે અહો નિશ હર્ષશું,
મરુદેવી માત; નિરુપાધિક જસ તેજશું એ, સમમય
સુખનો ગેહ; જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા ધણો, અખય અનંતી
જોહ. ॥ ૧ ॥

દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

જિમ ચૈત્રી પુનમ તણો અધિકા વિધુ દીપે; ગ્રહ
ગણ તારાદિક તણા, પરમ તેજને જીપે; તિમ લૌકિકના
દેવ તે, તુમ આગે હીણા; લોકોત્તર અતિશય ગુણે,
રહે સુર નર લીણા; નિવૃત્તિ નગરે જાયવાએ, એહિજ
અવિચલ સાથ; જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ કહે. ભવ ભવ
એ મુજ નાથ. ॥ ૨ ॥

પ્રથમ થાય જોડો.

શ્રી શત્રુંજય મંડળ રિસહ જિણુંદ, પાપ તણો

ઉન્મૂલે કંદ ; મરુદેવી માતાનો નદ, તે વંદ્ધ મન ધરી
આણુદ ॥ ૧ ॥ ત્રણ ચોવીશી બિહુતર જના, ભાવ ધરી
વંદ્ધ એક મના; અતીત અનાગતને વર્તમાન, તિમ
અનંત જિનવર ધરો [ધર્યો] ધ્યાન. ॥ ૨ ॥ જેહમાં પંચ
કહ્યા વ્યવહાર, નય પ્રમાણ તણા વિસ્તાર, તેહના
સુણવા અર્થ વિચાર, જિમ હોય પ્રાણી અટપ સંસાર;
॥ ૩ ॥ શ્રી જિનવરની આણા ધરે, જગ જશવાદ ધણો
વિસ્તરે; શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ સાન્નિધ્ય કરે. શાસનદેવી
સંકટ હરે ॥ ૪ ॥

દ્વિતીય થાય જોડો.

પ્રણમો ભવિયા રિસહ જિણેસર, શત્રુજય કરો રાય
છ; વૃષભ લછન જસ ચરણે સોહો, સોવન વરણી કાય
છ; ભરતાદિક શત પુત્ર તણો, જે જનક અયોધ્યા
રાયછ; ચૈત્રી પુનમને દિન જેહના, મહોટા મહો-
ત્સવ થાય છ. ॥ ૧ ॥ અષ્ટાપદ ગિરિ શિવપદ પામ્યા,
શ્રી રિસહેસર સ્વામીછ; ચ પાયે વાસુપૂજ્ય નરેસર,
નંદન શિવગતિ ગામીછ; વીર અપાપાપુર ગિરનારે
સિદ્ધા નેમ જિણુ દો છ, વીશ સમેતગિરિ શિખરે
પહોંતા, એમ ચોવીશે વદો છ. ॥૨॥ આગમ નાગમતા
પરે જાણો, સવિ વિષનો કરે નારા છ; પાપ તાપ વિષ
દૂરે કરવા, નિશિ દિન જેહ ઉપાસે છ; મમતા કુચુકી

કીજે અલગી, નિર્વિપતા આહરીયે જ; ઇણી પને સહજ
થકી ભવ તરીયે, જિમ શિવસુંદરી વરીયે જ. ॥ ૩ ॥
કવડ જક્ષ પ્રત્યક્ષ થઈને, જોહના પરતા પૂરે જ; દોહગ
દુગતિ દુર્જનનેા ડર, સંકટ સઘળાં ચૂરે જ; દિન દિન
દોલત દીપે અધિકી, જ્ઞાનવિમલ ગુણ નૂર જ; જીત
તણાં નિશાન વળવો, બોધીબીજ ભરપુરજ. ॥ ૪ ॥

શ્રી પુંડરિકગિરિનું સ્તવન.

[નાયકાની-દેશી]

એક દિન પુંડરિક ગણધર રે લાલ, પૂછે શ્રી આદિ-
જીણુંદ સુખકારીરે; કહીયે તે ભવજલ ઉતરીરે લાલ,
પામીશ પરમાનંદ ભવ વારીરે. એકદિનં ॥ ૧ ॥ કહે જિન
ઇણુ ગિરિ પામશેા રે લાલ, જ્ઞાન અને નિર્વાણ જય-
કારી રે; તીરથ મહિમા વાધશે રે લાલ, અધિક અધિક
મંડાણુ નિરધારી રે. એકદિનં ॥ ૨ ॥ એમ નિસુણી
તિહાં આવીયા રે લાલ, ધાતિકમં કર્યા દૂર તમ વારીરે;
પંચ કોડી મુનિ પરિવર્યા રે લાલ, હુવા સિદ્ધિ હજુર
ભવ વારીરે. એકદિનં ॥ ૩ ॥ ચૈત્રી પૂનમ દિન કીજીયે રે
લાલ, પૂજા વિવિધ પ્રકાર દિલ ધારી રે; ફલ પ્રદક્ષિણા
કાઉસ્સગ્ગા રે લાલ, લોગસ્સ થુધ નમુક્કાર નર નારી
રે; એકદિનં ॥ ૪ ॥ દશ વીશ ત્રીશ ચાલીશ ભલા રે

લાલ, પચાસ પુષ્પની માળ અતિસારી રે, નર ભવ લાહે!
લીજીયે રે લાલ, જિમ હોયે જ્ઞાન વિશાલ મનોહારી
રે; એકદિન ॥ ૫ ॥

તૃતીય ચૈત્યવંદન.

અજર અમર અકલંક અરજ, નિરજ અવિનાશી;
સિદ્ધ સરૂપી શકરો, સંસાર ઉદાસી; સુખ સસારે
ભોગવી, નહી ભોગ વિલાસી; જીતી કર્મ કષાયને,
જે થયો જિતકાશી; દાસી આશી અવગણી એ, સમી-
ચીન સર્વાંગ, નય કહે તસ ધ્યાને રહો, જિમ હોય
નમન અંગ ॥ ૧ ॥

નમિઊણુ સ્તોત્રમ્.

નમિઊણુ પણુય સુરગણુ-ચૂડામણિ કિરણુ રતિઅ મુણિણો,
અલણુ જીઅલં મહાભય, -પણુપણુ સથવ વુચ્છ ॥ ૧ ॥
સડિય ઠર-ચરણુ-નક-મુક, નિજુકું નાગા વિવત્ત લાયત્તા,
કુકું મહારોગાનલ, -કુલિંગ નિદ્દર્ઢ મળગા ॥ ૨ ॥
તે તુકું અલણુ ગહણુ-સલિલજલિ સેય વુટ્ટિય-ચાયા,
વણુદવ દટ્ટા ગિરિપા યવવ પત્તા પુણુ લલ્લિ ॥ ૩ ॥
હવાય-ખુભિય જલનિહિ, ઉજ્જલ કલ્લોલ ભીમણાગવે,
સભત ભય વિમહુલ-નિન્નમય મુલ્લ વાવારે ॥ ૪ ॥
અવિદલિઅ લણુવત્તા, ખણુણુ પાવનિ ધનિચિઅ કૂલ,
પાસનિણુ અલણુ જીઅલં, નિચ્ચ ચિઅ જે નમતિ નરા ॥ ૫ ॥

ખરપવાણુદ્રુય વણુદવ-જાલાવલિ મિલિય સયલ દુમગહણે;
 ડજઝંત મુદ્ધ મયવહુ-ભીસણુરવ ભીસણુમિ વણે. ॥ ૬ ॥
 જગણુરણે! કમજુઅલં, નિંવાવિઅ સયલ તિહુઅણુભોઅં;
 જે સંભરંતિ માણુઆ, ન કુણુઈ જલણે! ભયં તેસિં. ॥ ૭ ॥
 વિલસંત ભોગભીસણુ-કુરિઆરણુ નયણુ-તરલજીહાલં;
 ઉગ્ગલુઅંગં નવ જલય-સત્યહં ભીસણુઆચારં. ॥ ૮ ॥
 મજ્ઞંતિ ક્રીડસરિસં, દૂર પરિચ્છેદ વિસમ વિસ વેગા;
 તુહ નામકુખર કુડસિદ્ધ મંતણુરઆ નરા ભોઅે. ॥ ૯ ॥
 અડવીસુ ભિદ્ધે તક્કર,-પુલિંદ સદ્દલ સદ્ ભીમાસુ;
 ભયવિહુર પુન્નકાયર-ઉદ્ભૂરિય પહિય સત્થાસુ. ॥ ૧૦ ॥
 અવિલુત્ત વિહવસારા, તુહ નાહ પણામ મત્ત વાવારા;
 વવગય વિગ્ધા સિગ્ધં, પત્તાહિય ઇચ્છિય ઠાણાં. ॥ ૧૧ ॥
 પજ્જલિઆનલ નયણાં, દૂર વિચારિય મુહં મહાકાયં;
 નહકુલિસઘાય વિઅલિઅ-ગઈદ કુંભતથલા ભોઅં. ॥ ૧૨ ॥
 પણુય સસંભમ પત્થિવ-નહમણિ માણિચ્છે પડિઅપડિમસસ;
 તુહ વયણુ પહરણુધરા, સીહં કુદ્ધંપિ ન ગણુંતિ. ॥ ૧૩ ॥
 સસિ ધવલ દંતમુસલં, દીહ કર્ણલાલ પુર્ણ ઉચ્છાહં;
 મહુપિંગ નયણુજુઅલં, સસલિલ નવ જલહરારાવં. ॥ ૧૪ ॥
 ભીમં મહાગઈદં, અઆસન્નંપિ તે ન વિ ગણુંતિ;
 જે તુચ્છ ચલણુ જુઅલં, મુણિવઈ તુંગં સમદ્વીણા ॥ ૧૫ ॥
 સમરમ્મિ તિક્ખખગ્ગા-ભિગ્ધાયપાવદ્ધ ઉધ્ધુય કખંધે,
 કુંત વિણિભિન્ન કરિકલહ-મુચ્છ સિચ્છાર પઉરંમિ. ॥ ૧૬ ॥
 નિજિજઅ દખ્ખુદ્ધરરિઉ-નરિદ્ધનિવહા ભડા જસં ધવલં;
 પાવંતિ પાવ-પસમિણુ, પાસજિણુ ! તુહપ્પસાવેણુ. ॥ ૧૭ ॥

રોગ-જલ જલણ વિસહર-ચોરારિ-મધદ-ગય-રણુભયાઈ,
 પાસજિણુ-નામસકિત્તણેણુ, પસર્માત સંવાઈ ॥ ૧૮ ॥
 એવ મહા-ભયહર, પાસજિણિદ્વસ્સ સથવ મુઆર,
 ભવિય જિણાણુદયર, ઠહાણુ પરપર નિહાણુ ॥ ૧૯ ॥
 રાયભય-જક્ખ-રક્ખસ્સ,-કુસુમિણુ-હુસ્સલિણુ-રિક્ખાપીડાસુ,
 સંઝાસુ દોસુ પથે, ઉવસગ્ગે તહય રયણીસુ ॥ ૨૦ ॥
 ને પઠઈ ને અ નિસુણુઈ, તાણુ ઠઈણો ય માણુતુગસ્મ,
 પાસો પાવં પસમેઉ, સયલભુવણુગિયયલણો ॥ ૨૧ ॥
 ઉવસગ્ગતે ઠમહા-સુરમ્મિ ઝાણાઓ ને ન સંચલિઓ,
 સુર-નર-ઠિત્તર-જુવઈહિ, સંથુઓ જયઉ પાસજિણો ॥ ૨૨ ॥
 એઅસ્સ મજ્જયારે, અદ્ધારસઅક્ખરેહિં ને મંતો,
 ને જાણુઈ સો ઝાયઈ, પરમ-પયત્વ કુડ પાસં ॥ ૨૩ ॥
 પાસહ સમરણુ ને કુણુઈ, સતુદ્ધે હિયએણુ,
 અદ્ધુત્તરસય વાહિ ભય, નાસઈ તસ્સ દરેણુ ॥ ૨૪ ॥ શ્વિત્તિ

દેવવંદનનો ત્રીજો જોડો

વિધિ—પ્રથમ થોય જોડા પ્રમાણે વિધિ જાણુવી વિશેષમા
 બધી ક્રિયામા દગને ઠેકાણે ત્રીસ ત્રીસ વસ્તુઓ સમજવી
 અને સતિકરને સ્થાને ‘જયતિહુઅણુ સ્તોત્ર’ ઠહેણુ તેમજ
 દેવવાદવાની વિધિ પણ પ્રથમની જેઠે જાણુવી

પ્રથમ ચૈત્યવંદન,

આદિશ્વર જિનરાયનો, પહેલો જે ગણુધર; પુંડ-
 રિક નામ થયો, ભવિ જનને સુખકાર ચૈત્રી પૂનમને દીને,

કેવલસિરિ પામી; ઇણુ ગિરિ તેહથી પુંડરિક, ગિરિ
અભિધા પામી; પંચકોડિ મુનિશું લલાચે, કરી અન-
શન શિવ ઠામ; જ્ઞાનવિમલસૂરિ તેહના, પય પ્રણુમો
અભિરામ. ॥ ૧ ॥

દ્વિતીય ચૈત્યવંદન,

જાઈ જુઈ માલતી, દમણો ને મરુવો; ચંપક
કેતકી કુંદ જાતિ, જસ પરિમલ ગિરુવો; ખોલસિરિ
જસુલવેલી, વાલો મંદાર; સુરભિ નાગ પુત્રાગ અશોક,
વળી વિવિધ પ્રકાર; ગ્રંથિમ વેદિમ ચક્રવિધે એ, ચારુ
રચી વરમાત્ર; નય કહે શ્રી જિન પૂજતાં, ચૈત્રી દિન
મંગલમાલ. ॥ ૨ ॥

પ્રથમ થોય જોડો.

ચૈત્રી પુનમ દિન, શત્રુંજય ગિરિ અહિઠાણુ; પુંડ-
રિક વર ગણુધર, તિહાં પામ્યા નિર્વાણુ; આદીશ્વર
કેરા, શિષ્ય પ્રથમ જયકાર; કેવલ કમલા વર, નાભિ
નારિંદ મલહાર. ॥ ૧ ॥ ચાર જંબૂદ્વીપે, વિચરંતા જિન-
દેવ; અડધાતકીખડે, સુર નર સારે સેવ; અડધુકર
અર્ધે, ઇણિપરે વીશ જિનેશ; સંપ્રતિ એ સોહે, પંચ
વિદેહ નિવેશ. ॥ ૨ ॥ પ્રવચન પ્રવહણુ સમ, ભવજલ
નિધિ (થી)ને તારે; કોહાદિક મહોટા, મત્સ્ય તણા ભય

વારે; જિહ્વાં જીવદયા રસ, સરસ સુધારસ દાખ્યો;
ભવિ ભાવ ધરીને, ચિત્ત કરીને આખ્યો. ॥ ૩ ॥ જિન-
શાસન સાન્નિધ્ય, કારી વિધન વિદારે; સમકિત દષ્ટિ
સુર, મહિમા જસ વધારે; શત્રુજય ગિરિ સેવા, જેમ
પામો ભવ પાર; કવિધીરવિમલનો, શિષ્ય કહે સુખ-
કાર ॥ ૪ ॥

દ્વિતીય થાય જોડો,

વંદુ સદા શત્રુજય તીર્થરાજે, ચુડામણિ આદિ
જિણુ દ ગાળે; હૃદ્ કમ્ભદ્ વિરોધ ભાળે, માતું શિવા-
શહણુ એહ પાળે. ॥ ૧ ॥ દેવાધિદેવા કૃત દેવ સેવા,
સંભારીયે જયું ગજ ચિત્ત રેવા; સંવેવિ તે થુત્તિ થુયા
મહીયા, અણાગયા સંપદ જે અધયા. ॥ ૨ ॥ જે મોહના
યોધ વડા કહાયા, ચત્તારિ દુર્ડા કસિણા કસાયા; તે
જીતીયે આગમ ચક્ષુ પામી, સ સારપારુતરણાય ધામી
॥ ૩ ॥ ચક્રેસરી ગોમુહ દેવજીતા, રક્ષા કરી સેવય
ભાવ પત્તા; દિયો સયા નિમ્મલ નાણુ લચ્છી, હોવે
પસન્ના શિવ સદ્ધિ લચ્છી. ॥ ૪ ॥

શ્રી સિદ્ધગિરિનું સ્તવન,

[શેત્રુ જે જઈએ લલના, એ-દેશીએ]

સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો ભવિકા, સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો, ઘેર
જેઠાં પણ જહુ ફલ પાવો, ભવિકા, ભહુ ફલ પાવો. ॥ ૧ ॥

નંદીશ્વર યાત્રાએ જે ફલ હોવે, તેથી યમણું ફલ તે
કુંડલગિરિ હોવ; ભવિકા કું ૦ ॥ ૨ ॥ ત્રિગણું રુચક
ગિરિ ચઉ ગજદંતા; તેથી યમણેરું ફલ જંખૂ મહંતા
ભવિકા જંખુ ૦ ॥ ૩ ॥ પટગણું ધાતકી ચૈત્ય જુહારે,
છત્રીશ ગણું ફલ પુન્કર વિહારે ભવિકા પુ ૦ ॥ ૪ ॥
તેહથી તેરસ ગણું મેરુ ચૈત્ય જુહારે, સહસ ગણું ફલ
સમ્મેતશિખરે ભવિકા સ ૦ ॥ ૫ ॥ લાખ ગણું ફલ
અંજન ગિરિ જુહારે, દશ લાખ ગણું ફલ
અષ્ટાપદ ગિરનારે; ભવિકા અ ૦ ॥ ૬ ॥ ડોઢી ગણું
ફલ શ્રી શત્રુંજે ભેટે, જેમ રે અનાદિના દુરિત ઉમેટે
ભવિકા દુ ૦ ॥ ૭ ॥ ભાવ અનંતે અનંત ફલ પાવે,
જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ ગુણ ગાવે. ભવિકા અ ૦ ॥ ૮ ॥

તૃતીય ચૈત્યવંદન,

ચૈત્રી પૂનમને દિન, જે ઇણ ગિરિ આવે; આઠ
સત્તર બહુ ભેદશું, જે ભક્તિ રચાવે; આદીશ્વર અરિ-
હંતની, તસ સઘણાં કર્મ; દુર દલે સંપદ મલે, ભાંજે
ભવ ભર્મ; ઇહ ભવ પરભવ ભવ ભવએ, નંદિ વૃદ્ધિ
કલ્યાણ; જ્ઞાનવિમલ ગુણમણિ તણે, ત્રિભુવન તિલક
સમાન. ॥ ૩ ॥

પછી જયતિહૂઅણુ સ્તોત્ર કહેવું તે નીચે પ્રમાણે—

જય-તિહુઆણુ સ્તોત્રમ્,

જય તિહુઆણુ વરકપ્પરુક્ષ્મ । જય જિણુધન્નંતરિ !
 જય તિહુઆણુ કલ્લાણુ કેસ । દુરિચ્છરિ કેસરિ । તિહુ-
 આણુજણુઅવિલંધિઆણુ ભુવણુત્તય સામિચ્ચ ।, કુણુસુ
 સુહાઈ । જણેસપાસ થંભણુપુરદ્ધિચ્ચ ॥ ૧ ॥ તઈ સમર ત
 લહંતિ ઝત્તિ વરપુત્તકલત્તમ્, ધણુ સુવણુ હીરણુપુણુ
 જણુ ભુંજઈ રજ્જઈ મુક્ષ અસ ખ મુક્ષ તુહ પાસ ।
 પસાઈણુ, ધચ્ચ તિહુઆણુવરકપ્પરુક્ષ્મ । મુક્ષઈ કુણુ મહ
 જિણુ ! । ૨ ॥ જરજ્જજરપરિણુણુકણુનટ્ઠુકુક્કિણુ, ચ-
 ક્ખુક્ખીણુ ખચ્ચેણુ ખુણુ નરસલ્લિયસુલિણુ; તુહજિણુ સ
 રણુરસાયણેણુ લહુ હુંતિ પુણુણુવ, જય ધન્ન તરિ પાસ
 મહવિ તુહુ રોગહરો ભવ ॥ ૩ ॥ વિજ્જજ્જનેઈસમંતતંત
 સિદ્ધિ અપયત્તિણુ, ભુવણુઽખભુટિ અદ્ધુવિહ સિદ્ધિ
 સિજ્જઝહિ તુહ નામિણુ, તુહ નામિણુ અપવિત્તઓઽવિ
 જણુ હોઈ પવિત્તિ, તં તિહુઆણુકલ્લાણુકેસ તુહ પાસ
 નિરુત્તિ । ॥ ૪ ॥ ખુદ્ધ પતિત્તમ્ મંતતંત જંતાઈ વિસુત્તમ્,
 ચર ચિરગરલહુગ્ગખગ્ગ રિઉવગ્ગુવિ ગજઈ; દુત્થિય-
 સત્થ અણુત્થ-પત્થ નિત્થારઈ દય કરિ,
 દુરિચઈ હરઉસ પાસ દેઉ દુરિચ્છરિકેસરિ.
 ॥ ૫ ॥ તુહ આણુ થંભેઈ ભીમદપ્પુદ્ધર સુરવર, રક્ષ-
 સજ્જુક્ષ્મણિ દવિંદ ચોરાનલ્લ જલહર; જલથલ ચારિ
 રઉદ્ધ-ખુદ્ધપસુજ્જેઈણિ જ્જેઈય, ધય તિહુઆણુ અવિલં-

ધિઆણુ જય પાસ સુસામિય. ॥ ૬ ॥ પતિય અત્ય
 અણુત્ય તત્ય ભત્તિખર નખર, રોમંચંચિયચારુકાય.
 કિન્નરનર સુરવર; જસુ સેવહિ કમકમલનુયલ પકુખા-
 લિય કલિમલ, સો ભુવણુત્તય સામિ પાસ મહ મદ્દ ઉ રિઉ-
 ખલુ. ॥ ૭ ॥ જય જોધયમણુકમલભયપંજરકુંજર, તિહુ-
 અણુજણુઆણુદયંદ ભુવણુત્તયદિણુયર; જય મધમેધણિ
 વારિવાહ જય જંતુપિયામહ, થંભણુયક્રિયપાસનાહ ના-
 હતણુ કુણુ મહ. ॥ ૮ ॥ બહુ વિહુ વન્નુ અવન્નુ સુન્નુ
 વન્નિઉ છપન્નિહિ, મુકખધમ્મકામત્યકામ નર નિયનિય
 સત્થિહિ, જંઝાયહિ બહુ દરિસણુ ત્યબહુનામ પસિદ્ધઉ,
 સો જોધય મણુ કમલ ભસલ સુહુ પાસ પવદ્ધઉ. ॥ ૯ ॥
 ભય વિખલ રણુઝણિરદસણુ થરહરિયસરીય, તરલિય-
 નયણુ વિસુન્નસુન્ન ગગરગિર કરુણુય, તઠ સહસત્તિ
 સરંત હુંતિ નરનાસિયગુરુદર, મહ વિજ્ઞવિ સિન્નિઝસઠ
 પાસ ભયપંજરકુંજર ॥ ૧૦ ॥ પઠં પાસિ વિયસંતનીત-
 પતંત પવિત્તિય, બાહપવાહપવૂઠરુદ્ધદાહસુપુલધય;
 મન્નઠ મન્નુ સઉન્નુ પુન્નુ અપ્પાણુ સુરનર, ધય તિહુતણુ-
 આણુદ ચંદ જય પાસજિણેસર. ॥ ૧૧ ॥ કલ્લાણુમહેસુઘંટ
 ટંકરવપિલ્લિય, વલ્લિરમલ્લમહલ્લભંતિસુરવરગંનુલ્લિય;
 હલ્લુપ્પલિયપવત્તયંતિ ભુવણેવિ મહુસવ, ધય તિહુઅ-
 ણુઆણુદયંદ જય પાસ સુહખંભવ. ॥ ૧૨ ॥ નિમ્મલં-
 કેવલકિરણુ, નિયરવિહુરિયતમપહયર, દંસિયેસયલેપયં-

ત્ય સત્ય વિત્યરિય પહાયર; કલિક લુસિય જણ ધૂયલોયલો-
 યણહઅગોયર, તિમિરધ નિરુહર પામ નાહ ભુવણત્તય-
 દિણયર. ॥૧૩॥ તુહ સમરણ જલવરિસ સિત્તમાણ્યમધ-
 મેધણિ, અવરાવરસુહુમત્યમોહક દલદલરેહણિ; જયધ
 ફલભરભરિયહરિયદુહદાહઅણોવમ, ધય મધમેધણિવારિ-
 વાહ દિસ પાસ મધમમ ॥૧૪॥ કય અવિકત કલ્લાણ વલ્લિ
 ઉદ્ભૂરિયદુહવણ, દાવિયસગગડપવગગ મગગ દુગગધ ગમ-
 વારણ; જય જ તુહ જણએણ તુલ્લ જ જણિય હિયા-
 વહુ, રમ્મુ ધમ્મુ સો જયઉ પાસ જય જંતુ પિયામહુ.
 ॥ ૧૫ ॥ ભુવણારણ નિવાસ દરિયપરિ દરિસણ દેવય,
 જોધણિપૂયણ ખિત્તવાલ ખુદાસુરપસુવય, તુહ ઉત્તરુ-
 સુનરુ સરુઅ વિસ હુત્તુ ચિટ્ટિહિ, ધય તિહુઅણવણસીહ
 પાસ પાવાઈ પણાસહિ. ॥ ૧૬ ॥ ફણિફણફર કુરતરય-
 ણુકર રંજિય નહયલ, ફલિણીક દલદલતમાલનીત્રુપ્પલ-
 સામલ, કમઠા સુરઉવસગગ વગગ સસગગ અગ જિય, જય
 પચ્ચકૂખ જિણેસ પાસ થભણ્ય પુરાકુય ॥ ૧૭ ॥ મહ
 મણુ તરલુ પમાણુ નેય વાયાવિ વિસ હુલુ, નેય તણુરવિ
 અવિણ્યસહાણુઅલસવિહતં થલુ, તુહ માહપ્પુ પમાણુ
 દેવ ! કારુણ્યા પવિત્તઉ, ધય મધમા અવહીરિ પાસ પા-
 લિહિ વિલવંતઉ ॥ ૧૮ ॥ કિ કિં કપ્પિઉ નેય કલુણુ
 કિ કિ વને જ પિઉ, કિ વન ચિટ્ટિઉ કિટ્ટુ દેવ ! દીણ-
 યમવલખિઉ; કાસુ ન કિય નિપ્પલ્લ લલ્લિ અમ્હે હિ દુહ-

તિહિ, તહવિ ન પત્તઉ તાણું કિંપિ પઘ પહુ પરિચ-
 તિહિ. ॥ ૧૯ ॥ તુહુ સામિઉ તુહુ માય બપ્પુ તુહુ મિત્ત
 પિયંકરુ, તુહૂ ગઘં તુહૂ મઘ તુહૂ જિતાણુ તુહૂ ગુરુ ખેમંકરુ;
 હઉં દુહલરભારિઉ વરાઉ રાઉ નિખભગ્ગહ, દીણઉ તુહ
 કમકમલ સરણુ જિણ પાલહિ ચંગહ. ॥ ૨૦ ॥ પઘ કિવિ
 કયે નીરોયલોય કિવિ પાવિય સુહસય, કિવિ મઘમંત
 મહંત કેવિ કિવિ સાહિયસિવપય; કિવિગંજિયરિઉવગ્ગ
 કેવિ જસધવલિય ભૂયલ, મઘ અવહીરહિ કેણ પાસ સર-
 ણા ગયવચ્છલ !. ॥ ૨૧ ॥ પચ્ચુવયારનિરીહ નાહ નિપ્પન્ન-
 પઓયણુ, તુહ જિણપાસ પરોવયારકરણિઠ્ઠપરાયણુ;
 સંતુમિત્તસમચિત્તવિત્તિનયનિંદયસમમણુ, મા અવહીરિ-
 ચન્નુગ્ગઉડવિ મઘ પાસ નિરંજણુ. ! ॥ ૨૨ ॥ હઉ બહુ-
 વિહદુહતત્તગત્ત તુહ દુહનાસણપર, હઉ સુયણહ કરણિ-
 ઠ્ઠાણુ તુહુ નિરકરુણાયરુ; હઉ જિણપાસઅ સામિ
 સાલુ તુહુ તિહુઅણુ સામિય, જં અવહીરહિ મઘ ઝમત
 ધય પાસ ન સોહિય. ॥ ૨૩ ॥ જુગ્ગાજુગ્ગ વિભાગ નાહ
 નહુ જોયહિ તુહ સમ, ભુવણુવયારસહાવભાવકરુણારસ-
 સત્તમ; સમવિસમઘકિં ઘણુ નિયઘ ભુવિ દાહ સમંતઉ,
 ધય દુહિબંધવ પાસનાહ મઘ પાલ થુણું તઉ. ॥ ૨૪ ॥
 નય દીણહ દીણયું મુયવિ અન્નુવિ કિવિ જુગ્ગય, જં
 જોધવિ ઉવયાર કરહિ ઉવયાર સમુજ્જય, દીણહ દીણુ
 નિહીણુ જોણુ તઘનાહિણુ ચતઉ, તો જુગ્ગઉ અહમેવ

પાસ પાસાહ મઠ ચ ગઉ. ॥૨૫॥ અહ અન્નુવિ જુગ્ગ-
 યવિસેસુ કિવિ મન્નહિ દીણહ, જ પાસિવિ ઉવયારુ કરઠ
 તુહ નાહ સમગ્ગહ, સુચ્ચિય કિલ ક્ષાણુ જેણુ જિણુ
 તુમ્હ પસીયહ, કિ અન્નિણુ ત ચેવ દેવામા મઠ અવ-
 હીરહ. ॥૨૬॥ તુહ પત્થણુ ન હુ હોમ વિહલુ જિણુ જાણુઉ
 કિ પુણુ, હઉ દુકિખય નિરુસત્ત ચત્ત દુખ્ખહુ ઉસ્સુય-
 મણુ; ત મન્નઉ નિમિસેણુ એઉ એઉવિજ્ઞઠ લખ્ખમઠ,
 સચ્ચ જ ભુકિખયવસેણુ કિં ઉભરુ પરચ્ચઠ. ॥૨૭॥ તિહૂ-
 અણુ સામિય પાસ નાહ મઠ અપ્પુ પપાસિઉ, કિન્નજઉ
 જ નિયરૂવ સરિસુ ન મુણુઉ બહુ જ પિઉ, અન્નુ ન
 જિણુ જગ્ગિ તુહ સમોત્તિ દક્ખિન્નુદયાસઉ, જઠ અવગ-
 ન્નસિ તુહ જિણુ અહહ કહ હોસુ હયાસઉ. ॥૨૮॥ જઠ
 તુહ રૂવણુ કિણુવિ પેયપાઠણુ વેલવિયઉ, તુવિ જાણુઉ
 જાણુપાસ તુહિ હઉ અગીકરિઉ, ધય મહ ધચ્છિઉ
 જ ન હોમ સા તુહ ઓહાવણુ રક્ખં ખ તહ નિય કિત્ત-
 ણેય । જુજ્જઞઠ અવહીરણુ. ॥૨૯॥ એહ મહારિય જત્ત દેવ
 ઇહ ન્હવણુ મહૂસઉ, જં અણુલિયગુણુ ગહણુ તુમ્હ
 મુણિજણુ અણિસિદ્ધઉ; એમ પસીય સુપાસહનાહથ ભ-
 ણુપુરટ્ઠિય, ધય મુણિવરુ સિરિ અમય દેઉ વિન્નવઠ આણુ-
 દિય ॥ ૩૦ ॥

દેવવંદનના ચોથો જોડો.

વિધિ-પૂર્વની માફક જાણવી વિશેષમાં સઘળી વસ્તુ અને સઘળી ક્રિયામાં દશને ઠેકાણે ત્રાલીશ જાણવી, અહિંયાં સંતિકરને સ્થાને ‘લક્ષ્મીમર અગર કલ્યાણ-મંદિર’ કહેવું. જે જોડાને અંતે લખેલ છે, તેમજ દેવવંદનની વિધિ પહેલાંની જેઠે જાણવી.

પ્રથમ ચૈત્યવંદન.

શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, પુંડરિક ગિરિ સાયો; વિમલાચલને તીર્થરાજ, જસ મહિમા જાયો; મુક્તિ નિલય શતકૂટ નામ, પુષ્પદંત ભણી જો; મહાપદ્મને સહસ્રપત્ર, ગિરિરાજ કહીજો; ઇત્યાદિક બહુ ભાતિસું એ, નામ જપો નિરધાર; ધીરવિમલ કવિરાજનો, શિષ્ય કહે સુખકાર. ॥ ૧ ॥

દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

રજત કનક મણિ જડિતનાં, ભૂષણ વિરચાવો; તિલક મુકુટ કુંડલ યુગલ, ખેહેરખા બનાવો; રચિર જ્યોતિ મોતિ તણા, કંઠે ઠવો હાર; કંદોરો શ્રીફલ કરે, આપીજો સાર; એણિ પરે બહુવિધ ભૂષણે, શોભાવો જિન દેહ; જ્ઞાનવિમલ કહે તેહને, શિવવધુ વરે ધરી નેહ. ॥ ૧ ॥

પ્રથમ ચોથો જોડો.

રૂપભદ્રેવ નમું ગુણ નિર્મલા, દૂધ માંહે ભેલી સીતોપલા, વિમલશૈલ તણા શણગાર છે, ભવ ભવ મુજ ચિત્તે

તે રૂચે. ॥ ૧ ॥ જોહ અનંત થયા જિન કેવલી. જોહ હશે
:વિચરંતા તે વલી; જોહ અસાસય સાસય ત્રિહુ જગે,
'જિનપડિમા પ્રણમું' નિત ઝગમગે. ॥ ૨ ॥ સરસ આગમ
અક્ષર મહોદધિ, ત્રિપદી ગગ તરગ કરી વધી; ભવિક
દેહ સદા પાવન કરે; દુરિત તાપ રજોમલ અપહરે ॥૩॥
જિનશાસન ભાસન કારિકા, સુરસુરી જિન આણા ધા-
રિકા, જ્ઞાનવિમલ પ્રણુતા દિયે દ પતી, દુરિત દુષ્ટ તણા
ભય છપતી. ॥ ૪ ॥

દ્વિતીય થાય જોડો.

[માલિની-વૃત્ત,]

સવિ મલિ કરી આવો, ભાવના ભવ્ય ભાવો; વિમ-
લગિરિ વધાવો, મોતિયાં થાલ લાવો;જો હોય શિવ જીવો,
ચિત્ત તો વાત ભાવો; નહોયે દુશ્મન દાવો, આદિ પૂજ
રચાવો. ॥ ૧ ॥ શુભ કેશર [ધૂલી] ઘોલી, માંહે કપૂર
ચોલી, પહેરી સિત પટોલી, વાસિયે ગધ ઘોલી; ભરી પુ-
ષ્કર નોલી, ટાલિયે દુઃખ હોલી; સવિ જિનવર ટોલી,
પૂજિયે ભાવ ભોલી. ॥ ૨ ॥ શુભ અગ અગ્યાર, તેમ
ઉપાંગ ખાર; વલી મૂલ સૂત્રિ ચાર, નંદી અનુયોગદ્વાર;
દશ પયના ઉદાર, છેદ પટ વૃત્તિ સાર; પ્રવચન વિસ્તાર
ભાષ્ય નિર્યુક્તિસાર. ॥૩॥ જય જય જયનદા, જૈનદષ્ટિ
સૂરી દા; કરે પરમાનંદા, ટાલતા દુઃખ દદા; જ્ઞાનવિમલ
સૂરી દા, સામ્ય માક દ કદા; વર વિમલ ગિરી દા, ધ્યા-
નથી નિત્ય ભદા ॥૪ ॥

શ્રી સિદ્ધાયલજ્જનું સ્તવન.

[આજ સખી સંજેસરો. એ-દેશી.]

એ ગિરિઓ ગિરિ રાજ્યો, પ્રણમીને ભાવે; ભવ
ભવ સંચિત આકરાં, પાતકડાં જાવે. ॥ ૧ ॥ વજ્રોપ સમ
જે હોવે, તે પણ તસ દૂર; એહનું દર્શન કીજ્યે, ધરી
ભક્તિ પહુરે. ॥ ૨ ॥ ચંદ્રશેખર રાજ થયો, નિજ ભગિ-
ની લુખ્યો; તે પણ એ ગિરિ સેવતાં, ક્ષણ માંહે સિદ્ધ્યો.
॥ ૩ ॥ શુકરાજ જય પામીયો, એહને સુપસાયે, ગૌહ-
ત્યાદિક પાપ જે; તે દૂર પલાયે. ॥ ૪ ॥ અગમ્ય અપેય
અભક્ષ્ય જે, કીધાં જેણે પ્રાણી; તે નિર્મલ ઇણ ગિરિ થયા,
એ જિનવર વાણી. ॥ ૫ ॥ વાઘ સર્પ પ્રમુખા પશુ, તે પણ
શિવ પામ્યા; એ તીરથ સેવ્યા થકી, સર્વ પાતક વામ્યા.
॥ ૬ ॥ ચૈત્રી પૂનમે વંદતાં, ટલે દુઃખ કલેશ; જ્ઞાનવિમલ
પ્રભુતા ઘણી, હોય સુજસ વિશેષ. ॥ ૭ ॥

તૃતીય ચૈત્યવંદન.

ત્રેમે પ્રણમો પ્રથમ દેવ, શત્રુજય ગિરિ મંડન;
ભવિયણ મન આનંદ કરણ, દુઃખ દોહગ ખંડણ; સુર
નર કિન્નર નમે તુજ, ભક્તિશું પાયા; પાવ પંક ફેડે
સમત્ય, પ્રભુ ત્રિભુવન રાયા; જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ તુમ તણે,
ચરણે શરણે રાખો; કરજોડીને વિનવું, મુક્તિ માર્ગ મુજ
દાખો ॥ ૩ ॥ પછી પછી મક્તામર સ્તોત્ર નોવે પ્રમાણે કહેવું.

लक्ष्तामर स्तोत्रम्.

(सप्तमं-स्मरणम्)

लक्ष्तामर प्रशुतमैलिमाणुप्रभाणा-मुद्योतक दलित-
पापतमोवितानम्, सम्यक् प्रशुभ्य जिनपाद्युगं युगादा-
-वाल जनं लवजले पततां जनानाम् ॥ १ ॥ यः संस्तु-
तः सकलवाङ् मयतत्त्वणोधा-दुद्भूतपुद्धिपटुभिः सुर-
लोकनाथैः ॥ स्तोत्रैर्जगत्त्रितययित्त हरैरुदारैः, स्तोत्रे
द्विलाहमपि त प्रथम जिनेन्द्रम् ॥ २ ॥ पुद्गया विनापि
विपुधार्थितपादपीठे, स्तोतुं समुद्यतमतिर्निगतत्रयो-
ऽहम् ; आलं विहाय जलस स्थितमिदुमि ज-मन्यः क
धृच्छति जनः सहसा ग्रीहीतुम् ॥ ३ ॥ वक्तुं गुणान्
गुणसमुद्रा शशाङ्ककांतान्, कस्तेक्ष्मः सुरगुरुप्रतिभोऽपि
पुद्गया; कल्पांतकाक्षपवनोद्धतनक्त्यक, को वा तरीतु-
भक्षमपुनिधिं लुण्ठयाम् ॥ ४ ॥ सोऽहं तथापि तव
लक्षितवशान्मुनीश ! कर्तुं स्तव विगतशक्तिरपि प्रवृत्त ॥
प्रीत्यात्मवीर्यमविचार्य भृगो भृगेन्द्र, नात्येति किं नि-
ज शिशो. परिपालनार्थम् ॥ ५ ॥ अल्पश्रुत श्रुतवतां प-
रिहासधाम, त्वद्भक्तिरेव मुणरीकुङ्कते ज्ञानाम्भाम् ; यत्को-
दिलः किल भयौ भधुरं विरैति, तन्व्याश्चूतकलिकानि-
करैर्दुहेतुः ॥ ६ ॥ त्वत्संस्तवेन लवसंततिसन्निभम्,
पापं क्षायात् क्षयमुपैति शरीरलान्धम् ; आकांतलोकाभ-
सिनीक्षमशेषमाशु, सूर्याशुभिन्नमिव शार्वरभधकारम्

॥ ७ ॥ भित्तेति नाथ ! तव संस्तवनं भयेह-भारह्यते
तनुधियाऽपि तव प्रभावात्; येतो हरिष्यति सतां नलि-
नीहलेषु; मुक्ताक्षलघुतिमुपैति ननूदभिंदुः ॥८॥ आस्तां-
तव स्तवनमस्तसमस्तदोषं, त्वत्संकथापि जगतां दुरा-
तानि हन्ति; दुरे सहस्रकिरणः कुरुते प्रलैव, पद्माकरेषु
जलजनि विकाराभांजि ॥९॥ नात्यहभूतं लुपनभूषण !
भूतनाथ ! भूतैर्गुणैर्लुवि लवन्तमलिष्टवन्तः॥ तुदया ल-
वन्ति लवतो ननु तेन किंवा, भूत्याश्रितं य धि नात्म-
समं करोति ॥ १० ॥ दृष्ट्वा लवन्तमनिमेषविदोऽकनियं,
नान्यत्र तोषमुपयाति जनस्य यक्षुः ॥ पीत्वा पयः शशि-
करघुतिदुग्धसिंधोः, क्षारं जलं जलनिघेरशितुं क ध-
येत् ॥ ११ ॥ यैः शांतरागश्चिभिः परमाणुलिस्त्विं,
निर्मापित स्त्रिलुवनैकललामभूत ! तावन्त एव जलु तेऽ-
प्यणुवः पृथिव्यां, यत्तेसमानमपरं नहि रूपमस्ति ॥१२॥
वक्त्रं क्व ते सुर नरोरग-नेत्रहारि, निःशेषनिर्जितजग-
त्त्रितयोपमानम्; जिह्वं कलंकमलिनं क्व निशाकरस्य,
यदासरे भवति पांडुपलाशकल्पम् ॥ १३ ॥ संपूर्ण-
मंडलशशांककलाकलाप, शुभ्रा गुणा स्त्रिलुवनं तव
लंघयन्ति; ये संश्रिता स्त्रिजगदीश्वरनाथमेकं कस्ता-
न्निवारयति सत्यरतो यथेष्टम् ॥ १४ ॥ चित्रं किमत्र
यदि ते त्रिदशांगनाभि-नीतं मनागपि मनो न विकार-
मार्गम्; कल्पांत-काल-भरता यलिता यत्नेन, किं मंदरा-
द्रिशिखरं यलितं कदाचित् ॥१५॥ निर्धूमवर्तिरपवन्निर्ज-

ततैलपुरः कृत्स्नं जगत्त्रयमिदं प्रगटीकरोषि; गम्यो न
 जतु भर्तां यलिता यलानां, दीपोऽपरस्त्वमसि नाथ!
 जगत्प्रकाशः ॥ १६ ॥ नास्तं कदाचिदुपयासि न राहुग-
 म्यः॥ स्पष्टीकरोषि सहसा युगपज्जगति; नांभोधरोद-
 रनिर्द्ध महांप्रभावः॥ सूर्यातिशायि महिमासि मुनी ६ ।
 लोके ॥ १७ ॥ नित्योदय दलितमोह महांधकारं, गम्यं
 न राहुवदनस्य न वारिहानाम्, विभ्राजते तव मुष्माज्ज-
 मनदपकांति, विद्योतयज्जगदपूर्वशशांकं भिषम् ॥ १८ ॥
 किं शर्वरीषु शशिनाहिनि विवस्वता वा, युष्मन्मुपे द्रुह-
 लितेषु तमस्सुनाथ; निष्पन्नशालि वनशालिनिष्ठवलोके,
 कार्यं कियज्जलधरैर्जलभारनम्रैः ॥ १९ ॥ ज्ञानं यथा त्वयि
 विभाति कृतावकाश, नैव तथा हरिहरादिषु नायकेषु; तेजः
 स्फुरन्मणिषु याति यथा महत्त्व; नैवं तु कायशकले कि-
 रणाकुक्षेऽपि ॥ २० ॥ मन्ये वर हरिहरादय एव दृष्टा,
 दृष्टेषु येषु हृदय त्वयि तोषमेति, किं वीक्षितेन भवता
 भुवि येन नान्यः, कश्चिन्मनो हरति नाथ! भवांतरेऽपि
 ॥ २१ ॥ स्त्रीणां शतानि शतशो जनयन्ति पुत्रान्, नान्या
 सुतं त्वदुपमं जननी प्रसूता; सर्वा दिशो दधति बानि
 सहस्ररश्मि, प्राच्येव दिग्जनयति स्फुरदं शुक्लम् ॥ २२ ॥
 त्वाभाभनन्ति मुनयः परमपुमांस-मादित्यवर्णभमलं
 तमसः परस्तात, त्वामेव सम्यगुपसृत्य जयति मृत्यु,
 नान्य शिवः शिवपदस्य मुनी ६ । पथाः ॥ २३ ॥ त्वाम-

અંભોનિઘૌ ક્ષુભિત લીપણુ નકચક્ર, પાઠીનપીઠભયદો-
 દભણુવાડવાગ્નૌ; રંગત્તરંગશિખરસ્થિતયાનપાત્રા, સ્ના-
 સં વિહાય ભવતઃ સ્મરણાદ્ વ્રજંતિ. ॥ ૪૦ ॥ ઉદ્ભૂત-
 લીપણુજલોદર ભારભુગ્નાઃ, શોઞ્યાં દશામુપગતાશ્ચ્યુત-
 જીવિતાશાઃ ॥ ત્વત્પાદપંકજરજ્જેડમૃતદિગ્ધદેહા, મર્ત્યા
 ભવંતિ મકરં વજ્ર તુલ્યરૂપાઃ ॥ ૪૧ ॥ આપાદકંઠમુરુશ્ચ-
 ખલવેષ્ટિતાંગા, ગાઢં બૃહન્નિગડકોટિનિઘ્નષ્ટજંઘાઃ ॥ ત્વ-
 ન્નામમંત્રમનિશં મનુજઃ સ્મરંતઃ ॥ સઘઃ સ્વયં વિગત-
 બંધલયા ભવાંત. ॥ ૪૨ ॥ મત્તદ્વિપેન્દ્ર મૃગરાજ દવાન-
 લાહિ, -સંગ્રામવારિધિમહોદરબંધનોત્થમ્; તસ્યાશુ ના-
 શ મુપયાતિ ભયં ભિયેવ, યસ્તાવકં સ્તવમિમં મતિ-
 માનધીતે. ॥ ૪૩ ॥ સ્તોત્રસ્રજં તવ જિનેન્દ્ર ! ગુણૈર્નિ-
 બદ્ધાં, ભક્ત્યા મયા રચિરવર્ણ વિચિત્રપુષ્પામ્; ધત્તેજનો
 ય ઇહ કંઠગતામજસ્રં, તં માનતુંગમવશા સમુપૈતિ
 લક્ષ્મીઃ ॥ ૪૪ ॥

દેવવંદનનો પાંચમો જોડો.

વિધિ-અહીંયાં પૂર્વની પેરે સર્વ વસ્તુ દશને બદલે
 પચાસ લેવી, અને સર્વ વિધિમાં દશને ઠેકાણે પચાસ પચાસ
 કરવી, છેવટે ચૈત્યવંદન લાખ્ય કહેવું. અને દેવવંદનની વિધિ
 પણ પ્રથમની પેઠે જાણવી. જે જોડાને અંતે આપેલ છે.

પ્રથમ ચૈત્યવંદન.

શેત્રાંજય શિખરે ચઢિયા સ્વામી, કહીયે હું અર્ચિશુ;
રાયણુ તૈરવર તલે પાય, આણુંદે ચરચિશુ; નહવણુ
વિલેપન પૂજના, કરી આરતી ઉતારીશ; મંગલ દીપક
જ્યોતિ થુતિ, કરી દુરિત નિવારીશ, ધન્ય ધન્ય તે દિન
માહરો એ, ગણીશ સફલ અવતાર; નય કહે આદિશ્વર
નમો, જિમ પામો જયકાર ॥ ૧ ॥

દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

તુજ મૂર્તિને નિરખવા, મુજ નયણાં તરસે; તુમ
ગુણ ગણને ખોલવા, રસના મુઝ હરખે; કાયા અતિ આ
ણુંદ મુજ, તુમ પદ યુગ કરસે; તો સેવક તાર્યા વિના,
કહો કિમ હવે સરશે; એમ જાણીને સાહેબાએ, નેક
નજરે મોહિ જોય; જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ મુનજરથી, તે શુ
જે નવિ હોય. ॥ ૧ ॥

પ્રથમ થોય જોડો.

જિહાં ઓગણ્યોતર કોડાકોડી, તેમ પંચાશી લખ
વલી જોડી, ચુમ્માલીશ સહસ્સ કોડી, સમવસર્યા જિહાં
એતીવાર, પૂર્વ નવાણું એમ પ્રકાર, નાસિ નરિંદ
મહાર. ॥ ૧ ॥ સહસ કૂટ અષ્ટાપદ સાર, જિન ચોવીશ

તણા ગણધાર, પગલાંનો વિસ્તાર; વલી જિનખિંબ
 તણો નહિં પાર, દેહરી થંભે બંહુ આકાર, વંદું વિમ-
 લગિરિ સાર. ॥ ૨ ॥ એંશી સિત્તેર સાઠ પચાસ, બાર
 જ્ઞેયણ માને જસ વિસ્તાર, ધગ દુ તી ચઉ પણ આર;
 માન કહું એહનું નિરધાર, મહિમા એહનો અગમ અ-
 પાર, આગમ માંહે ઉદાર. ॥ ૩ ॥ ચૈત્રી પૂનમ દિન શુભ
 ભાવે, સમકિત દષ્ટિ સુરનર આવે, પૂજા વિવિધ રચાવે;
 જ્ઞાનવિમલ સૂરિ ભાવના ભાવે, દુરગતિ દોહગ દુર ગમાવે,
 બોધિબીજ જસ પાવે. ॥ ૪ ॥

દ્વિતીય થોય જોડો.

શત્રૂંજય સાહેબ પ્રથમ જિણુંદ, નાભિ ભૂપ કુલ
 કમલ દિણુંદ, મરદેવીનો નંદ; જસ મુખ સોહે પુનમ
 અંદ, સેવા સારે ઈંદ નારિંદ, ઉન્મૂલે દુઃખ દંદ; વાંછિત
 પૂરણ સુરતર કંદ, લંછન જેહને સુરેભિ નંદ, ફેડે ભવ
 ભય ફંદ; પ્રણમે જ્ઞાનવિમલ સૂરિંદ; જેહના અહો નિશ
 પદ અરવિંદ, નામે પરમાનંદ. ॥ ૧ ॥ શ્રી સીમંધર
 જિનવર રાજે, મહાવિદેહે બાર સમાજે, ભાળે ઇમ ભાવ
 કાજે; સિદ્ધક્ષેત્ર નામે ગિરિરાજે, એહજ ભરત માંહે એ

છાજે, ભવજલ તરણુ ઝહાજે; અનંત તીર્થવાણી ગાજે,
ભવિ મન કેરા સશય ભાંજે, સેવક જનને નિવાજે;
વાજે તાલ કસાલ પવાજે, ચૈત્રી મહોત્સવ અધિક
દીવાજે, સુર નર સજી બહુ સાજે. ॥ ૨ ॥ રાગ દ્વેષ
વિષ ખીણેણુ મત, ભાંજી ભવ ભય ભાવંક ભાંત, ટાંતે
દુઃખ દુરંત; સુખ સંપત્તિ હોય જે સમરત, ધ્યાયે
અહનિશ સવલા સત, ગાયે ગુણ મહત; શિવસુદરી
વશ કરવા તત, પાપ તાપ ખીણેણુ એ જત, સુણીએ
તે સિદ્ધાંત; આણી મોટી મનની ખત, ભવિયણુ ધ્યાવો
એકણુ ચિત્ત, રાંન વેલાંઉલ્લ હુત. ॥૩॥ આદિ જિનેશ્વર
પદ અનુસરતી, ચતુરગુલ ઉચી રહે ધરતી, દુરિત
ઉપદ્રવ હરતી, સરસ સુધારસ વયણુ ઝરંતી, જ્ઞાનવિ-
મલ ગિરિ સાન્નિધ્ય કરતી, દુશ્મન દુષ્ટ દલતી; દાડિમ
પકવ કલીસમદંતી, જ્યોતિ ગુણ ધહાં રાજી પતી, સમ-
કિત ખીજ વપતી; ચક્કેસરી સુરસુદરી હુતી, ચૈત્રી-
પૂનમ દિન આવતી, જય જયકાર ભણતી ॥ ૪ ॥

શ્રી વિમલગિરિજનું સ્તવન.

તીરથ વાડ્યે તીરથ વાડ, સાંભલજે સો તાડરે;

ભવજલ નિધિ તરવા ભવિજનને, પ્રવહણુ પરે એ તારે
 રે. તીરથં ॥૧॥ એ તોરથનો મહિમા મોટો, નવિમાને
 તે કારે રે; પાર ન પામે કહેતાં કોઈ, પણ કહિયે મતિ
 સારે રે. તીરથં ॥ ૨ ॥ સાધુ અનંતા ઇહાં કણે સિદ્ધા,
 અંત કર્મના કીધા રે; અનુભવ અમૃત રસ જિણે
 પીધા, અભયદાન જગ દીધાં રે. તીરથં ॥ ૩ ॥ નમિ
 વિનમિ વિદ્યાધર નાયક, દ્રવિડ વારિખિલ્લ જાણો રે;
 થાવચ્ચા શુક સેલગ પંથગ, પાંડવ પાંચ વખાણો રે.
 તીરથં ॥૪॥ રામ મુનિને નારદ મુનિવર, શાંખ પ્રદુમ્ન
 કુમારો રે; મહાનંદ પદ પામ્યા તેહના, મુનિવર બહુ
 પરિવારો રે. તીરથં ॥ ૫ ॥ તેહ ભણી સિદ્ધક્ષેત્ર એહનું,
 નામ થયું નિરધાર રે; શત્રુંજયકદપે માહાત્મ્યે, એહનો
 બહુ અધિકાર રે. તીરથં ॥ ૬ ॥ તીરથ નાયક વાંછિત
 હાયક, વિમલાચલ જે ધ્યાવે રે; જ્ઞાનવિમલ સૂરિ કહે
 તે ભવિને, ધર્મ શર્મ ધરે આવે રે. તીરથં ॥૭॥ ઇતિ.

તૃતીય ચૈત્યવંદન.

માદલ તાલ કંસાલ સાર, ભુંગલને ભેરી; ઢોલ
 દદામા (દુંદુભિ) દડવડી, સરણાઈ નફેરી; શ્રી મંડલ
 વીણા રખાવ, સારંગી સારી; તંબુરા કડતાલ શંખ,

ઝલ્લરી ઝણકાર; વાજિંત્ર નવ નવ છ દ શું એ, ગાઓ
જિનગુણ ગીત, જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા લહો, જમ હોય
જગે જસ રીત. ॥ ૧ ॥

^૧અથ ચૈત્યવંદન સાખ્ય પ્રારભ્યતે.

વ દિતુ વ દણિજગે, સગ્ગે ચિઠવંદણાઈ સુવિચાર;
બહુ વિંતભાસચૂણી-સુચાણુ સારેણુ વુચ્છામિ ॥૧॥

૧ દીવાળીના દેવવદન દીવાળી પર્વમા આરાધાય છે
અને તેમા પ્રભુ મહાવીર પરમાત્મા તથા ગોતમગણધર
ભગવતની પર્યુપામના અને શુણાનુવાદ ક્રવામા આવે છે.
જ્ઞાનપથમીના દેવવદનમા પાચજ્ઞાનનું સ્વરૂપ અને તેનું
વર્ણન ક્રવામા આવેલ છે મૌન એકાદશીના દેવવદન મૌન
એકાદશી-માગસર સુદી ૧૧ ના દીવમે આરાધાય છે તેમા મૌન
એકાદશીએ તીર્થંકર ભગવાનોના થયેલા કટ્યાણુકો તેમજ વર્ત-
માન ચૈવીશીના તીર્થંકર ભગવાનોના કટ્યાણુકોના સ્તવન
ચૈત્યવદનો વિગેરે આપવામા આવેલ છે ચૌમામીના દેવવદ-
નમા ચૌવીશે તીર્થંકર ભગવાનોની તથા પ્રસિદ્ધ પ્રસિદ્ધ મહાન
તીર્થોની સ્તવના અને આગધના ક્રવામા આવે છે આ
ઉપગ્ના બધા દેવવદનો નિયત નિયત પર્વ દીવમે ધર્મભાવના
ભાવિત ભક્તવર્ગ અવશ્યમેવ આરેધે છે

પરંતુ આ ચૈત્રીપૂનમના દેવવદનની આગધના તે
પગમપાવન શાશ્વત પર્વ ચૈત્રી અઠ્ઠાઈના અંતિમ દીવમે

દહતિગ અહિગમપણુગં, દુદિસિ તિહુગ્ગહ તિહા ઉ વંદ-
ણુયા; પાણુવાય નમુક્કારા, વણુણા સોલંસયસીયાલા. ૧૨૧
ધગસિધસયં તુ પયા, સમનઉધ સંપયા ઉ પણ
દંડા; ખાર અહિગાર અઉવં-દણિજ્જ સરણિજ્જઅઉહ
જિણા. ૧૨૩ ॥ અઉરો થુધ નિમિત્તદુ-ખારહ હેઉ અ સો-

આરાધાય છે. નવપદપર્વારાધન અતિ મહાન પ્રભાવશાળી છે અને દીવસે દીવસે તેની આરાધના ગલવત્તર રીતે ખુબજ શાસન પ્રભાવના પૂર્વક આરાધાય છે. આ ચૈત્ર માસના નવપદ આરાધનના પર્વનો અંતિમ દીવસ તે સર્વમાં સર્વ-શ્રેષ્ઠ છે ને તે દીવસે ચૈત્રી પૂનમ દેવવંદન આરાધાય છે, આ દેવવંદન સામાન્યરીતે કોઈ વિશિષ્ટ શક્તિ સંપન્ન કરાવે ત્યારે થાય છે. કારણ કે આનો મહિમા મંગલકારી સાથે વિધનનાના શરૂપ છે અને તેની પાછળ શક્તિ મુજબ અર્થ-વ્યય પણ હોય છે.

ઉપરાંત આ ચૈત્રી દેવ વંદનમાં સંતિકરં, નમિઉણુ જ્યતિહુઅણુ લક્તામર અને ચૈત્યવંદનભાષ્ય એ પાંચ મહાત્ર્યમત્કારિક સ્તોત્રોની પણ આરાધના કરવામાં આવે છે.

સંતિકરં સ્તોત્રમાં શાંતિનાથની સ્તુતિદ્વારા શાસનદેવ અને શાસનદેવીઓની આરાધના અને તે દ્વારા શાંતિની પ્રાર્થના છે. નમિઉણુ સ્તોત્ર આનું બીજું નામ મહાભયને નાશ કરનાર સ્તોત્ર છે. આમાં પાર્શ્વનાથની સ્તુતિદ્વારા

લ આગારા; ગુણવીસ દોસ ઉસ્સગ્ગ માણુ થુત્તં ચ
સગ વેલા. ॥૪॥ દસ આસાયણુચાઓ, સંવે ચિધવદ-
ણાઈ ઠાણાઈ, ચઉવીસ દુવારેહિં, દુસહસ્સા હુતિ ચઉ-
સયરા. ॥૫॥ તિન્નિ નિસીહી તિન્નિઉ, પચાહિણા તિન્નિ
ચેવ ચ પણામા, તિવિહા પૂચાય તહા, અવત્થ તિય
ભાવણુ ચેવ. ॥ ૬ ॥ તિદ્દિસિ નિરખ્ખણુ વિરધ, પચ-
ભૂમિ પમજ્જણુ ચ તિક્ખુત્તો; વન્નાઈતિયં મુદ્દા-તિયં
ચ તિવિહં ચ પણિહાણુ. ॥ ૭ ॥ ધર જિણુહર જિણુ-
પૂચા-વાવારચ્ચાચઓ નિસીહિતિગ; અગ્ગદારે મજ્જે,
તધયા ચિધવદણાસમચે ॥૮॥ અંજાલ ઝદ્દે અઘ્ઘે,

અપ્પલયનો નાશ અને વિઘ્નનો નાશ છે આ સ્તોત્ર પણ
અમત્કારિક સ્તોત્ર છે જયતિહુઅણુ આ સ્તોત્ર અપબ્રશ
ભાષામા રચાયેલી પાર્શ્વનાથનું અમત્કારિ સ્તોત્ર છે આની-
દ્વારા અનેક ઉપદ્રવના નાશ માથે લખ્ખિપ્રાપ્તિ સમાયેલ છે
માનતુંગસૂરિકૃત લક્ષ્મીમરસ્તોત્ર પણ પ્રભુના ગુણગાનમાં
તદ્લીન ણનાવનાર ભાવવાહી સ્તોત્ર છે આ ઉપરાત ચૈત્યવદન
ભાળ્ય દ્વારા ચૈત્યની મર્યાદા પ્રભુના દર્શન દેવવદનનો ફલિ-
તાર્થ વિગેરે જણાવ્યું છે આથી આ દેવવદનમાં સ્તવનો
ચૈત્યવદનો ઉપરાત આ પાત્ર વસ્તુ મુકી શાતિકારક અને
ફલદાયક એ બે ઇષ્ટ સિદ્ધિરૂપ આ દેવવદન ખુબજ
આરાધનીય છે

શુઓ અ પંચંગઓ અ તિપણામા; સંવત્થ વા તિ-
 વારં, સિરાઈનમણે પણામતિયં. ॥૬॥ અંગગ ભાવ
 લેયા, પુષ્કાહાર થુધહિં પૂયતિગં; પંચુવચારા અદ્દો, વચાર
 સંચોવચારા વા ॥ ૧૦ ॥ ભાવિજ્જ અવત્થતિયં, પિ
 હત્થ પયત્થ રૂવરહિઅત્તં; છઉમત્થ કેવલિત્તં, સિદ્ધત્તં
 ચેવ તસ્સત્થો ॥ ૧૧॥ ન્હવણુચ્ચગેહિં છઉમત્થ, વત્થ-
 પડિહારગેહિં કેવલિયં; પલિયં કુસ્સગ્ગેહિય, જિણુસ્સ
 ભાવિજ્જ સિદ્ધત્તં ॥ ૧૨॥ ઉઠ્ઠાહો તિરિચ્ચાણુ, તિદિસાણુ
 નિરિક્ખણુ અધજ્જહવા; પચ્છિમ દાહિણુ વામણુ,
 જિણુમુહનત્થ દિદ્ધિ શુઓ. ॥ ૧૩॥ વન્નતિયં વન્નત્થા-
 લંખણમાલંખણું તુ પડિમાઈ; જોગ જિણુ મુત્તાસુત્તી-
 મુદ્દાલેએણુ મુદ્દતિયં. ॥ ૧૪॥ અન્નુત્તંતરિ અંગુલિ-કો-
 સાગારેહિં દોહિં હત્થોહં; પિદ્દોવરિ કુપ્પરિસં-કિએહિં
 તહ જોગ-મુદ્દત્તિ. ॥ ૧૫॥ ચત્તારિ અંગુલાઈ, પુરઓ
 ઉણાઈ જત્થ પચ્છિમઓ; પાયાણું ઉસ્સગ્ગો, એસા
 પુણુ હોઈ જિણુમુદ્દા, ॥ ૧૬॥ મુત્તાસુત્તી મુદ્દા, જત્થ સમા
 દોવિ ગળિસચ્ચા હત્થા; તે પુણુ નિલાડદેસે, લગ્ગા અન્ને
 અલગ્ગત્તિ. ॥ ૧૭॥ પંચંગો પણિવાઓ, થયપાઠો હોઈ
 જોગ મુદ્દાએ, વંદણુ જિણુમુદ્દાએ, પણિહાણું મુત્તસુત્તીએ.
 ॥ ૧૮॥ પણિહાણુતિગં ચેઈઅ-મુણિવંદણુ પત્થણુ સરવં
 વા; મણુ વય કાએગત્તં, સેસ તિંગત્થો ય પયકુત્તિ. ॥ ૧૯॥

સચ્ચિત્તદૃવ મુજઝણ, મચ્ચિત્તમણુજઝણું મણેગત્તં, ધગિ-
 સાડિ ઉત્તરાસ ગ અ જલિ સિરસિ જિણુદિદે. ॥૨૦॥ ધય
 પંચવિહાલિગમો, અહવા મુચ્ચ તિ રાય ચિન્હાઈ; ખગ્ગં
 છત્તો-વાણહ, મઉડં ચમરે અ પ ચમચે. ॥૨૧॥ વદતિ
 જિણે દાહિણુ.-દિસિદ્ધિયા પુરિસ વામદિસિનારી, નવ-
 કર જહન્નુ સદ્ધિ, કર જિદ્ધ મજ્જુગ્ગહો સેસો. ॥૨૨॥
 નમુક્કારેણુ જહન્ના, ચિધવંદણ મજ્જ હંડથુધન્નુઅલા;
 પણુદ ડથુધચ્ચિક્કંગ, થયપણિહાણેહિ ઉકકોસા. ॥૨૩॥
 અન્ને ખિતિ ગેણુ, સક્કથએણુ જહન્ન વદણુયા;
 તદ્દુગતિગેણુ મજ્જા, ઉક્કોસા ચ્ચિક્કિ પચ્ચહિવા.
 ॥૨૪॥ પણિવાઓ પચ્ચગો, દો જાણૂ કરદુગુત્તમ ગચ્ચ;
 સુમહત્થ નથુક્કારા, ધગિ દુગતિગ જાવ અદ્ધસય ॥૨૫॥
 અડસદ્ધિ અદ્ધવીસા, નવ નઉય સય ચ્ચ દુસયસગનઉઆ;
 દોગુણુત્તીસ દુસદ્ધા, દુસોલ અડનઉઅસય દુવન્નસય.
 ॥૨૬॥ ધચ્ચિ નવકાર ખમાસમણુ, ધરિય સક્કથયાધ
 દેડેસુ; પણિહાણેસુ અઅદ્ધુ-ત્ત, વન્ન સોલસય સીયાલા
 ॥૨૭॥ નવ ખત્તીસ તિત્તીસા, તિચ્ચત્ત અડવીસ સોલ
 વીસ પયા, મંગલ ધરિયા સક્કથયાધસુ ધગસીધસય.
 ॥૨૮॥ અદ્ધદ્ધ નવદ્ધ ચ અદ્ધવીસ, સોલસ ચ વીસ વી-
 સામા; કમસો મગલ ધરિયા, સક્કથયાધસુ સગનઉઈ
 ॥૨૯॥ વન્નદ્ધસદ્ધિ નવ પય, નવકારે અદ્ધ સ પયા તત્થ;
 સગ સંપય પય તુલ્લી, સત્તરક્ખર અદ્ધમી દુપયા ॥૩૦॥

પશિવાય અક્રુખાઈ, અડવીસં તહા ચ ધરિયાએ;
 નવનઉય મક્રુખરસયં, દૂતીસપય સંપયાઅદું ॥૩૧॥ દુગ
 દુગ ધગ ચઉ ધગ પણ, ધગાર છગ ધરિય સંપયાઈ પયા;
 ધચ્છા ધરિ ગમ પાણા, જે મે એગિંદિ અભિ તસ્સ
 ॥૩૨॥ અખ્ખુવગમો નિમિત્તં, ઓહેયર હેઉ સંગહે પંચ;
 જીવવિરાહણ પડિક્કમણ, -ભેયઓ તિન્નિ ચૂલાએ ॥૩૩॥
 દુતિ ચઉ પણ પણ પણ દુ ચઉ, તિપય સક્કથય સંપ-
 યાઈ પયા; નમુ આઈગિ પુરિસો, લોગુ અભય ધમ્મ
 ડપ્પ જિણુ સંવં. ॥ ૩૪ ॥ થોઅવ્વ સંપયા ઓહ, ધયિ-
 રહેઉ-વઓગ તદ્દેઉ, સવિસેસુવઓગ સરૂવહેઉ,
 નિયસમફલય મુક્ખે. ॥ ૩૫ ॥ દોસગ નઉઆ વણ્ણા,
 નવસંપય પય તિત્તીસ સક્કથએ; એધયથયદું સંપય,
 તિયત્તપય વણ્ણુ દુસયગુણતીસા. ॥ ૩૬ ॥ દુ છ સગ
 નવ તિય છ ચ્ચઉ, છપ્પય ચિધસિંપયા પયા પદમા.
 અરિહં વંદણ સદ્ધા, અન્ન સુહુમ એવ જ્ઞ તાવ. ॥ ૩૭ ॥
 અખ્ખુવગમો નિમિત્તં, હેઉ ધગ ખહુવયંત આગારા;
 આગંતુગ અગારા, ઉસ્સગ્ગાવહિ સરૂવદું ॥ ૩૮ ॥ નામ-
 થયાઈસુ સંપય, પયસમ અડવીસ સોલ વીસ કમા;
 અદુરત્ત વન્નદોસદું, દુસયસોલહુનઉઅસયં ॥૩૯॥ પશિ-
 હાણિ દુવન્નસયં, કમેણુ સગ તિ ચઉવીસ તિત્તીસા; ગુણુ-
 તીસ અદુંવીસા, ચઉતીસિગતીસ ખારગુરુવણ્ણા. ॥૪૦॥
 પણ હંડા સક્કથય, એધઅ નામ સુઅસિદ્ધથય ઈત્થ, દો;

ઇગ દો દો પ ચ ચ. અહિગારા ખારસ કમેણુ. ॥૪૧॥ નમુ
 નેય ચ અરિહ, લોગ સંવ પુષ્પ તમ સિદ્ધ ને દેવા;
 ઉન્નિજ ચત્તા વેયાવચ્ચગ અહિયાર પઢમપયા. ॥૪૨॥
 પઢમહિગારે વદે, ભાવનિણે ખીયઅમિ દંવનિણે;
 ઇગચેઇય ઇવણનિણે, તઇય ચઉત્થ મિ નામનિણે ॥૪૩॥
 તિહુઅણુ ઇવણનિણે પુણ. પચમચે વિહરમાણુનિણુ
 છદે; સત્તમચે સુયનાણું અઠમચે સર્વસિદ્ધથુઇ ॥૪૪॥
 તિત્થાહિવ વીર થુઇ, નવમે દસમે ચ ઉન્નજયતથુઇ;
 અઠ્ઠાવયાઇ ઇગદિસિ, સુદિહિ સુરસમરણા ચરિમે. ॥૪૫॥
 નવ અહિગારા ઇહ લલિ-અવિત્થરા વિત્તિઆઇ અણુ-
 સારા; તિન્નિ સુયપર પરયા, ખીચો દશમે ઇગારસમે.
 ॥ ૪૬ ॥ આવસસયચુણ્ણીએ, જં ભણિય સેસયા જ-
 હિચ્છાએ; તેણુ ઉન્નિજંતાઇવિ, અહિગારા સુયમયા
 ચેવ. ॥૪૭॥ ખીચો સુઅત્થયાઇ, અત્થચો વન્નિચો તહિં
 ચેવ સક્કત્થય તે પઢિચો, દ્વૈરિહવસરિ પયડત્થો ॥૪૮॥
 અસઠાઇનિણુવન્નં, ગીઅત્થ અવારયતિ મન્નઝત્થા;
 આયરણાવિ હુ આણુ-ત્તિ, વયણુચો સુખહ મન્નતિ.
 ॥ ૪૯ ॥ ચઉ વદણિન્ન નિણુ મુણિ, સુય સિદ્ધા ઇહ
 સુરાય સરણિન્ન, ચઉહ નિણા નામ ઇવણ, દંવ
 ભાવનિણુ ભેએણું. ॥ ૫૦ ॥ નામનિણા નિણનામા,
 ઇવણનિણા પુણ નિણુદ પડિમાચો; દ્વૈનિણાનિણુજ-
 વા, ભાવનિણા સમવસરણત્થા. ॥ ૫૧ ॥ અહિગય-
 નિણુ પઢમ થુઇ, ખીયા સંવાણુ તઇચ નાણુસ્સ; વેયા-
 વચ્ચગરાણું, ઉવચોગત્થં ચઉત્થથુઇ. ॥ ૫૨ ॥

પાવખવણુત્થ ધરિયાધ, વંદણુવત્તિઆઈ છ નિમિત્તા;
 પવયણુ સુર સરણુત્થ, ઉસ્સગ્ગો ધઅ નિમિત્તદુ. ॥૫૩॥
 ચઉત્તસ ઉત્તરીકરણુ-પમુહ સદ્ધાધયા ય પણુ હેણિ; વેયા-
 વચ્ચગરતાઈ, તિન્નિ ધઅ હે ખારસગં. ॥૫૪॥ અન્નત્થયાઈ
 ખારસ, આગારા એવમાધયા ચઉરો; અગણી પણિંદિ
 છીંદણુ, ખોહી ખોભાધ ડક્કેય. ॥ ૫૫ ॥ ઘોડગ લય
 ખંભાઈ, માલુદ્ધી નિચલ મળરિ ખલિણુ વહ્હ; લંબુત્ત-
 ર થણુ સંજઈ ભમુહંગુલિ વાયસ કવિહ્હો. ॥ ૫૬ ॥ સિ-
 રકંપ મૂચ વારુણિ, પેહત્તિ ચઈજ્જ દોસ ઉસ્સગ્ગે;
 લંબુત્તરથણુ સંજઈ, ન દોષ સમણીણુ સવહુસઠ્ઠાણં.
 ॥ ૫૭ ॥ ધરિઉસ્સગ્ગ પમાણું, પણુવીસુસ્સાસ અદ્દ
 સેસેસુ; ગંભીર મહુરસદ્, મહત્થબુત્તં હવઈ થુત્તં.
 ॥ ૫૮ ॥ પડિકમણે ચેધય જિમણુ, ચરમ પડિકકમણુ
 સુઅણુપડિખોહે; ચિધવંદણુ ધઅ જઈણો, સત્તઉ વેલા
 અહોરત્તે. ॥૫૯॥ પડિક્કમચ્છો ગીહિણોવિ હુ, સગવેલા
 પંચવેલ ધયરસ્સ; પૂઆસુ તિસંઝાસુ અ, હોઈતિવેલા
 જહન્નેણું. ॥ ૬૦ ॥ તંખોલ પાણુ ભોયણુ-વાણુહે મેહુન્ન
 સુઅણુ નિદ્દવણું; મુત્તચ્ચારં બુચ્ચં. વજ્જે જિણુનોહ-
 જગધચ્છે. ॥ ૬૧ ॥ ધરિ નમુકાર નમુત્થુણુ, અરિહંત
 થુધ લાગ સન્વ થુધ પુક્ખ; થુધ સિદ્ધા વેચ્ચા થુધ, ન-
 મુત્થુ જાવંતિ થય જયવી. ॥ ૬૨ ॥ સન્વોવાહિ વિસુદ્ધં
 એવં જો વંદચ્છે સયા દેવે; દેવિંદ્રવિંદ મહિચ્ચં, પરમપયં
 પાવઈ લહુ સો. ॥ ૬૩ ॥ ચૈત્યવંદન ભાષ્ય સમાપ્ત.

શ્રી જ્ઞાનવિમલ-સૂરિ વિરચિત- ચતુર્વિંશતિ જિન દેવવંદન.

શ્રી આદિજિન દેવવંદન

સ્થાપનાઆયો [આચાર્યજી]આગળ અથવા નવકાર પ ચિ-
દ્વિય વડે પુસ્તકની સ્થાપના સ્થાપીને ધરિયાવહીયાં તસ્સઉ-
ત્તરીં અન્નત્થં કહી એક લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો અને
ન આવડે તો ચાર નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી પ્રગટ
લોગસ્સ કહી ખમાસમણ દધ ઇચ્છાકારેણુ સદ્ધિસહુ લગવન્!
શ્રીઋષભનાથજિન આરાધનાર્થે ચૈત્યવદન કરે ? ઇચ્છ, કહી
યોગમુદ્રાએ ખેસી નીચે પ્રમાણે ચૈત્યવદન કરવુ

ચૈત્યવદન-પ્રથમ જીનેશ્વર ઋષભદેવ, સંવદ્ધુથી
ચવિયા; વહી ચઉથે આપાઠની, શકે સંસ્તવિયા;
અષ્ટમી ચૈત્રહ વહી તણી, દિવસે પ્રભુ જાયા; દીક્ષા પણ
તિણહિજ દિને. ચઉનાણી થાયા; ફાગુણ વહી ઇગ્યા-
રસેએ, જ્ઞાન લહે શુભ ધ્યાન; મહા વહી તેરસે શિવ
લહ્યા, પરમાનંદ નિધાન. ॥ ૧ ॥

પછી જ ટિચિં નમુત્થુણું અરિહંત ચેઇયાણું = અન્નત્થં
કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી એક થાય કહેવી,
પછી લોગસ્સં સંવલોએ અરિહંત ચેઇયાણું = અન્નત્થં કહી
એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરવો પછી પારી બીજી થાય
કહેવી, પછી પુજખરવરં સુઅસ્સ લગવઓ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગં
અન્નત્થં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પારી ત્રીજી
થાય કહેવી, પછી સિદ્ધાણુ પુદ્ધાણું વેયાવચ્ચગરાણું
અન્નત્થં કહી ચોથી થાય કહેવી તે થાયો આ પ્રમાણે—

થોય-ઋષભ જિન સુહાયા, શ્રીમદ્દેવી માયા;
 કનક વરણ કાયા, મંગલા જસ જાયા; વૃષભ લંછન
 પાયા, દેવ નર નારી ગાયા; પણસય ધનુ છાયા, તે પ્રભુ
 ધ્યાન ધ્યાયા. ॥ ૧ ॥ એ તીરથ જાણી, જિન ત્રેવીશ
 ઉદ્ધાર; એક નેમ વિના સવિ, સમવસર્યા નિરધાર;
 ગિરિકંડણે આવી, પહોંતા ગઢ ગિરનાર; ચૈત્રી પૂનમ
 દિને, તે વંદૂ જયકાર. ॥૨॥ જ્ઞાતાધર્મ કથાંગે, અંતગડ
 સૂત્ર મઝાર; સિદ્ધાચલ સિદ્ધયા, બોલ્યા બહુ અણુ-
 ગાર; તે માટે એ ગિરિ, સવિ તીરથ શિરદાર; જિન
 ભેટે થાવે, સુખ સંપત્તિ વિસ્તાર. ॥ ૩ ॥ ગોમુખ ચક્રે-
 સરી, શાસનની રખવાલ; એ તીરથ કેરી, સાંનિધ કરે
 સંભાલ; ગિરિઓ જસ મહિમા, સંપ્રતિકાલે જસ;
 શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ, નામે લીલ વિલાસ. ॥ ૪ ॥

પછી નમુત્યુણું જાવંતિ ચેઘઆઈં કહી ખમાસમાણુ દધ
 જાવંત કેવિ સાહૂં નમોડહીત્ કહી સ્તવન કહેવું. તે આ પ્રમાણે—

શ્રી ઋષભદેવ જિન સ્તવન.

[લલનાની-દેશી.]

આદિ કરણ અરિહંત જી, એલગડી અવધાર;
 લલના. પ્રથમ જિણેસર પ્રણમીયે, વાંછિત ફલ દાતાર
 લલનાં ॥૧॥ આદિકરણ અરિહંતજી [એ આંકણી]

થોયની પ્રથમ ગાથા માલિની છંદમાં અને બાકીની ૩ પુંડર-
 ગિરિમહિમા, એ દેશીમાં છે.

ઉપગારી અવનીતલે, ગુણ અનત ભગવાન. લલનાં
 અવિનાશી અક્ષય કલા, વરતે અતિશય ધામ. લલનાં
 આદિં ॥૨॥ ગૃહવાસે પણ જોહને, અમૃતફલનો આહાર.
 લલનાં તે અમૃતફલને લહે, એ જુગતુ નિરધાર.
 લલનાં ॥ આદિં ॥ ૩ ॥ વશ ઇક્ષાગ છે જોહનો, ચઢતો રસ
 સુવિશેષ. લલનાં ભરતાદિક થયા કેવલી, અનુભવ ફલ
 રસ દેખ. લલનાં ॥ આદિં ॥ ૪ ॥ નાભિરાયા કુલ મ ડણે,
 મરૂદેવી સર હસ. લલનાં ઋષભદેવ નિત વહિયે, જ્ઞાન-
 વિમલ અવતસ. લલનાં ॥ આદિં ॥ ૫ ॥

પછી જયવીયગય ‘આભવમખ ડા’ સુધી કહેવા ત્યાં પછી
 ખમાસમણ દઈ ઇચ્છાકારેણ સદિસહ ભગવન્ ! શ્રી અજિ-
 તનાથ જિન આરાધનાર્થે ચૈત્યવદન કરૂં ઇચ્છ, કહી ચત્ય-
 વદન કરવું તે આ પ્રમાણે—

શ્રી અજિતનાથ જિન ચૈત્યવંદન.

ચૈત્યવદન—શુદ્ધ વશાખની તેરશે, ચવિયા ૧ વિજ્ઞ-
 યત; માહા શુદ્ધ આઠમ જનમીયા, ખીજા શ્રીઅજિત;
 મહા ૨ શુદ્ધ નવમે મુનિ થયા, પોપી ઇગ્યારસ;
 ઉજ્જવલ ઉજ્જવલ કેવલી, થયા અક્ષય કૃપા-રસ; ચૈત્ર
 (વૈશાખ) શુક્લ પંચમી દિને એ, પચમ ગતિ લહ્યા
 જોહ; ધીરવિમલ કવિરાયનો, નયપ્રણમે ધરી નેહ. ॥૧॥

પછી જંકિંચિં નમુત્યુણું^૦ અરિહંત ચેઈયાણું^૦ અન્નતથં કહી
એક નવકારનો કાઉરસગ્ગ કરી, પારી નીચે પ્રમાણે થોય કહેવી.

થોય-અજિત જિનપતિનો, દેહ કંચન જરીનો;
ભવિક જન નગીનો, જેહથી મોહ ખીનો; હું તુજ પદ
લીનો, જેમ જલ માંહે મીનો; નવિ હોય તે દીનો,
તાહરે ધ્યાને પીનો. ॥ ૧ ॥

આ થોય કહી ઉભા ઉભા જયવીચરાય ‘આભવ-
મખંડા’ સુધી કહેવા. આ પ્રમાણે સર્વ તીર્થંકરોના દેવવં-
દનનો વિધિ જાણવો. એટલે કે સોલમા, ધાવીસમા, ત્રેવી-
સમા અને ચોવીસમા તીર્થંકર પ્રભુના દેવવંદનનો વિધિ
પ્રથમ પ્રભુના વિધિ પ્રમાણે જાણવો અને બાકીના પ્રભુનો
વિધિ બીજા શ્રીઅજિતનાથપ્રભુના વિધિ પ્રમાણે જાણવો.

શ્રી સંભવનાથ જિન દેવવંદન.

ચૈત્યવંદન-સપ્તમ^૧ ગ્રેવેયક થકી, ચવિયા શ્રી
સંભવ; ફાગુણ શુદ્ધી આઠમ દિને, ચઉદસી અભિનવ.
॥ ૧ ॥ મૃગશિર માસે જનમીયા, તિણી પૂનમ સંજમ;
કાર્તિક વદી પંચમી દિને, લહે કેવલ નિરૂપમ. ॥ ૨ ॥
પંચમી ચૈત્રની ઉજલી એ, શિવ પહોંત્યા જિનરાજ;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ પ્રણમતાં, સીઝે સઘલાં કાજ. ॥ ૩ ॥

થોય-જિન સંભવ વાડ, લંછને અશ્વધાર; ભવજલ

નિધિ તારૂં, કામગદ્દ તીવ્ર દારૂં, સુરકરૂં પરિવારૂં, દૂધમા
કાલ મારૂં; શિવસુખ કિરતારૂં, તેહના ધ્યાન સારૂં. ॥૧॥

શ્રી અભિનંદન જિન દેવવંદન

ચૈત્યવંદન-^૧જયત વિમાન થકી ચળ્યા, અભિનં-
દન રાયા; વૈશાખ શુદ્ધી ચોથે, માધ-શુદ્ધી બીજે જાયા;
માહા શુદ્ધી બારસ ગ્રહિય દિક્ષ, પોષ શુદ્ધી ચઉદશ;
કેવલ શુદ્ધી વૈશાખની, આઠમે શિવસુખ રસ; ચઉથા
જિનવરને નમી ઓ, ચઉ-ગતિ ભ્રમણ નિવાર: જ્ઞાન-
વિમલ ગણપતિ કહે, જિનગુણનો નહી પાર. ॥ ૧ ॥

થોય-અભિનંદન વદો, સૌમ્ય માકદ કદો; નૃપ
સંવર નદો, વર્ષિતા-શેષ કદો; તમ તિમિર ફિણદો,
લછને વાનરિદો; જસ આગલ મદો, સૌમ્ય ગુણ
સારદિદો. ॥ ૧ ॥

શ્રી સુમતિનાથ જિન દેવવંદન

ચૈત્યવંદન-શ્રાવણ શુદ્ધી બીજે ચળ્યા, મેહલીને
જયત^૨; પચમી ગતિ દાયક નમુ, પચમજિન સુમતિ;
શુદ્ધી વૈશાખની આઠમે, જનમ્યા તિમ સજમ; શુદ્ધી
નવમી વૈશાખની, નિરૂપમ જસશમ દમ, ચૈત્ર અગ્યા-
રસ ઉજલી ઓ, કેવલ પામે દેવ; શિવ પામ્યા તિણે
નવમીયે, નય કહે કરો તસ સેવ ॥ ૧ ॥

થોય-સુમતિ સુમતિ આપે, દુઃખની કોડિ કાપે;
સુમતિ સુજસ વ્યાપે, યોધિનું ખીજ આપે; અવિચલ
પદ થાપે, જાપ દીપ પ્રતાપે; કુમતિ કદ હી નાવે, જે
પ્રભુ ધ્યાન વ્યાપે. ॥ ૧ ॥

શ્રી પદ્મપ્રભુસ્વામિ જિન દેવવંદન.

ચૈત્યવંદન-નવમા ગ્રૈવેયકથી ચળ્યા, માહા વહી છઠ
દિવસે; કાતિ વહી ખારશે જનમ, સુર નર સવિ હરખે;
વહી તેરસ સંજમ ગ્રહે, પદ્મપ્રભુ સ્વામી; ચૈત્રી
પૂનમ કેવલી, વલી શિવગતિ પામી; મૃગશિર વહી
છગ્યારશે એ, રક્તકમલ સમ વાન; નય લવમલ જિન-
રાજનું, ધરીયે નિર્મલ ધ્યાન. ॥ ૧ ॥

થોય-પદ્મપ્રભુ સોહાવે, ચિત્તમાં નિત્ય આવે;
મુગતિ વધુ મનાવે, રક્ત તનુ કાંતિ ફાવે; દુઃખ નિકટ
નાવે, સંતતિ સૌખ્ય પાવે; પ્રભુ ગુણ ગણ ધ્યાવે, અષ્ટ
મહા સિદ્ધિ થાવે. ॥ ૧ ॥

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિન દેવવંદન,

ચૈત્યવંદન-છટ્ટા ગ્રૈવેયકથી ચવી, જિનરાજ સુપાસ;
ભાદરવા વહી આઠમે, અવતરિયા ખાસ; જેઠ શુક્લ
ખારસે જણ્યા, તસ તેરસે સંજમ; ફાગુણ વહી છટ્ટે
કેવલા, શિવ લહે તસ સત્તમિ; સત્તમ જિનવર નામથી

એ, સાત ઇતિ શમત; જ્ઞાનવિમલ-સૂરિ નિત લહે, તેજ
પ્રતાપ મહત. ॥ ૧ ॥

થોય-ફલે કામિત આશ, નામથી દુઃખ નાશ;
મહિમ મહિમ પ્રકાશ, સાતમા શ્રી સુપાસ; સુર નર
જસ દાસ, સંપદાનો નિવાસ; ગાય ભવિ ગુણ રાસ,
જેહના ધરી ઉક્લાસ ॥ ૧ ॥

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન દેવવંદન

ચૈત્યવદન-ચંદ્રપ્રભ જિન આઠમા, ચંદ્રપ્રભ સમ
દેહ; અવતરીયા વિજયતથી, વદી પંચમી ચૈત્રહ;
પોષ વદી ખારસ જનમીયા, તસ તેરસે સાધ; ફાગુણ
વદીની સાતમે, કેવલ નિરાખાધ; ભાદ્રવ સાતમ શિવ
લહ્યા એ, પૂરી પૂરણ ધ્યાન; અદ્ભુત સિદ્ધિ સપજે,
નય કહ જિન અભિધાન ॥ ૧ ॥

થોય-શુભ નરગતિ પામી, ઉદ્યમે ધર્મધામી;
જિન નમો શિર નામી, ચંદ્રપ્રભ નામ સ્વામી; મુજ
અતર જમી, જેહમાં નહિંય ખામી; શિવગતિ વર-
ગામી, સેવના પુણ્યે પામી. ॥ ૧ ॥

શ્રી સુવિધિનાથ જિન દેવવંદન.

ચૈત્યવદન-ગોરા સુવિધિ જિણંદ, નામ બીજું
પુષ્પદત; ફાગુણ વદી નોમે ચળ્યા. મેહેલી સુર આનત;
મૃગશિર વદી પંચમી જણ્યા, તસ છઠ્ઠે દીક્ષા; કાતિ

શુદ્ધી પોષ છટું લક્ષ્મી, વર નિર્મલ કેવલ; વહી સાતમ
અષાઢતી, પામ્યા પદ અવિચલ; વિમલ જિણેસર
વંદિયે એ, જ્ઞાનવિમલ કરિ ચિત્ત; તેરસમે જિન નિત
દિયે, પુણ્ય પરિગલ વિત્ત. ॥ ૧ ॥

થોય-વિમલ વિમલ ભાવે, વંદતાં દુઃખ જાવે;
નવ નિધિધર આવે, વિશ્વમાં માન પાવે; સુઅર લંછન
કહાવે; ભોમિભર સ્વેદ થાવે, મનુ વિનતિજણાવે, સ્વા-
મીનું ધ્યાન ધ્યાવે. ॥ ૧ ॥

શ્રી અનંતનાથ જિન દેવવંદન.

ચૈત્યવંદન-પ્રાણુત થકી અવિયા ઇહાં, શ્રાવણ વહી
સાતમ; વૈશાખ વહી તેરસી, જનમ્યા અઉદસ વ્રત;
વહી વૈશાખ અઉદશી, કેવલ પુણ્ય પામ્યા; ચૈત્ર શુદ્ધી
પંચમી દિને, શિવ વનિતા કામ્યા; અનંત જિનેશ્વર
અઉદમા એ, કીધા દુશ્મન અંત; જ્ઞાનવિમલ કહે
નામથી, તેજ પ્રતાપ અનંત. ॥ ૧ ॥

થોય-અનંતજિન નમીજે, કર્મની કોટી છીજે;
શિવ સુખ ફલ લીજે, સિદ્ધ લીલા વરીજે; ષોધિખીજ
ભોય હીજે, એટલું કામ કીજે; મુજ મન અતિ રીજે,
સ્વામીનું કાર્ય સીજે. ॥ ૧ ॥

શ્રીધર્મનાથ જિન દેવવંદન.

ચૈત્યવંદન-વૈશાખ શુદ્ધી સાતમે, અવિયા શ્રી ધર્મ;

વિજય થકી માહા માસની, શુદ્ધ ત્રીજે જનમ; તેરસ
માહે ઉજલી, લીયે સંજમ ભાર; પોપી પૂનમે કેવલી,
ગુણના ભંડાર; જેઠી પાંચમ ઉજલી એ, શિવપદ પામ્યા
જેઠ; નય કહે એ જિન પ્રણમતાં, વાધે ધર્મ સનેહ. ॥ ૧ ॥

થોય-ધરમ જિનપતિનો, ધ્યાન રસ માંહે ભીનો;
વર રમણ શયીનો, જેહને વર્ણ લીનો; ત્રિભુવન
સુખ કીનો, લછને વજ દીનો, નવિ હોય તે દીનો,
જેહને-તુ વસીનો. ॥ ૧ ॥

શ્રી શાંતિનાથ જિન દેવવંદન.

ચૈત્યવંદન-ભાદ્રવા વદી સાતમ દિને, સંવત્થી
અવિયા; વદી તેરશે જેઠે જણ્યા, દુઃખ દોહગ સમીયા;
જેઠ અઉદસ વદી દીને, લીયે સંજમ પ્રેમ; કેવલ
ઉજવલ પોષની, નવમી દિને ખેમ; પંચમ અકી પર-
વડા એ, સોલમા શ્રી જિનરાજ; જેઠ વદી તેરશે શિવ
લહ્યા, નય કહે સારો કાજ. ॥ ૧ ॥

થોય-જિનપતિ જયકારી, પચમો અક્રધારી; ત્રિ-
ભુવન સુખકારી, સત્ત ભય ધતિ વારી; સહસ અઉસઠ
નારી, અઉદ રત્નાધિકારી; જિન શાંતિ જિતારિ, મોહ
હસ્તિ મૃગારિ. ॥ ૧ ॥ શુભ કેસર ઘોલી, માહે કપૂર
ચોલી; પેહેરી સીત પટોલી, વાસિયે ગંધધૂલી; ભરી
પુષ્પ પટોલી, ટાલિયે દુઃખ હોલી; સવિ જિનવરટોલી,

પૂજિયે ભાવ ભોલી. ॥ ૨ ॥ શુભ અંગ ઇગ્યાર, તેમ
 ઉપાંગ બાર; વલી મૂલ સૂત્ર ચાર, નંદી અનુયોગદ્વાર;
 દશ પયત્ર ઉદાર, છેદ પટ વૃત્તિ સાર; પ્રવચન વિ-
 સ્તાર, ભાષ્ય નિર્યુક્તિ સાર. ॥ ૩ ॥ જય જય જય નંદા,
 જૈનદષ્ટિ સૂરિંદા; કરે પરમાનંદા, ટાલતા દુઃખ દંદા;
 જ્ઞાનવિમલ સૂરિંદા, સામ્ય માકંદ કંદા; વર વિમલ-
 ગિરિંદા, ધ્યાનથી નિત્ય ભદા. ॥ ૪ ॥

શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન.

[મોતીડાની-દેશી]

સકલ સમિહિત સુરતરુ કંદા, શાંતિકરણ શ્રીશાંતિ
 જિણુંદા; સાહિબા જિનરાજ હમારા, મોહના જિનરાજ
 હમારા. [એ આંકણી] ત્રિકરણ શુદ્ધ ચરણ તુજ
 વલગ્યો, પલક માત્ર ન રહું હવે અલગો. સાહિબાં ॥૧॥
 વલગ્યો તે અલગો કેમ જશે, છંડ્યો પણ તુમ્હે નવિ
 છંડારો; સાહિબાં પ્રભુતુમ્હે કોઈશું નેહ ન લાવો, વીત-
 રાગ કહી સવિ સમજવો. સાહિબાં ॥૨॥ બીજ અવર
 કહો એમ સમજે, પણ છોર દીધાથી રીજે. સાહિબાં
 બાલકના હઠથી નવિ ચાલે, જે માગે તે માવિત્ર ચાલે.
 સાહિબાં ॥૩॥ ભક્તે ખેંચી મન માંહે આણ્યો, સહજ
 સ્વભાવે પણ મેં જાણ્યો. સાહિબાં માહારે એક પ્રતિજ્ઞા
 સાચી, તુમ પદ સેવા એકજ જાચી. સાહિબાં ॥ ૪ ॥

કબજે આન્યા કેમ છટીજે, જેહ મુહ માગે તેહજ દીજે.
સાહિબાં અભેદપણે જે મનમાં મલશે, કબજેથી પ્રભુ
તોયે નીકલશે. સાહિબાં ॥૫॥ અકબજ ભાવનિધિ તુમ
પાસ, આપી દાસને પૂરો આશ. સાહિબાં જ્ઞાનવિમલ
સમકિત પ્રભુ તાઈ, દીધે સાહેબ એહ વડાઈ સાહિબગાદા

શ્રી કુંથુનાથ જિન દેવવંદન.

ચૈત્યવંદન-શ્રાવણ વદી નવમી દિને, સંવદ્ધથી
અવિયા; વદી ચઉદશ વૈશાખની, જિન કુંથુ જણીયા;
વદી પચમી વૈશાખની, લીયે સંયમ ભાગ; શુદી
ત્રીજે ચૈત્રદ તણી, લહે કેવલ સાગ; પડવા દિન વૈશા-
ખની એ, પામ્યા અવિચલ દાણ; છઠ્ઠા ચઢી જયકર,
જ્ઞાનવિમલ સુખખાણ. ॥ ૧ ॥

ઘોચ-જિન કુંથું દયાલા, છાગ લંછન મુહાલા;
જસ ગુણ શુભમાલા, કંઠે પહેરો વિશાલા; નમત ભવિ
ત્રિકાના, મંગલ એણિ માલા; ત્રિભુવન તેજાલા, તાહરે
તેજ માલા. ॥ ૧ ॥

શ્રી અરનાથ જિન દેવવંદન.

ચૈત્યવંદન-સરવારથી આવિયા, કાગળ શુદી(ખીન્ને)
ત્રીન્ને; મૃગશિર શુદી દશમી જણ્યા. અગ્દેવ
નમીન્ને; મૃગશિર શુદી એકાદશી, મંગલ આદરિયો;

ક્રાંતિ ઉજ્જવલ ખારસે, કેવલ ગુણ વરીયો, શુદ્ધ દશમી
મૃગશિર તણી એ, શિવ પદ લહે જિનનાથ; સત્તમ
ચક્રીને નમું, નય કહે જોડી હાથ. ॥ ૧ ॥

થોય-અર જિન એ જુહારં, કર્મનો કલેશ વારં; અહ-
નિશ સંભારં, તાહરં નામ ધારં; કૃત જય જય કાર, પ્રાપ્ત
સંસાર સાર; નવિ હોય તે સાર, આપણો આપ તાર. ૧.

શ્રી મહિલનાથ જિન દેવવંદન.

ચત્યવંદન-ચવ્યા જયંત વિમાનથી, ફાગુણ શુદ્ધી
ચઉથે; મૃગશિર શુદ્ધી ઇગ્યારસે, જન્મ્યા નિર્ગથે;
જ્ઞાન લલા એકણ દિને, કલ્યાણક ત્રીન; ફાગુણ શુદ્ધી
ખારસે લહે, શિવ સદન અહીન; મહિ જિણેસર નીલડા
એ, ઓગણીશમા જિનરાજ; અણુપરણ્યા અણુભૂપપદ,
ભવજલ તરણ ઝહાજ. ॥ ૧ ॥

થોય-જિનમહી મહિલા, વાને છે જેહ નીલા;
એ અચરિજ લીલા, સ્ત્રી તણે નામ પીલા; દુશ્મન
સર્વિ પીડ્યા, સ્વામિ જે છે વસિલા; અવિચલ સુખ
લીલા, દીજીએ સુણી રંગીલા. ॥ ૧ ॥

શ્રી મુનિસુવ્રત જિન દેવવંદન.

ચૈત્યવંદન-અપરાજિતથી આવિયા, શ્રાવણ શુદ્ધી
પૂનમ; આઠમ જેઠ અંધારડી, થયો સુવ્રત જનમ;
ફાગુણ શુદ્ધી ખારસે વ્રત, વહી ખારસે જ્ઞાન; ફાગુણની

તિમ જેઠ નવમી, કૃષ્ણે નિર્વાણ, વર્ણ શ્યામ ગુણ ઉ-
જ્જલા, તિહુયણ કરે પ્રકાશ; જ્ઞાનવિમલ જિનરાજના,
સુર નર નાયક દાસ. ॥ ૧ ॥

ચોય-મુનિસુવ્રત સ્વામી, હુ નમું શીશનામી, મુજ
અંતરયામી, કામ દાતા અકામી; દુષ્ણ દોહગ
વામી, પુણ્યથી સેવ પામી; રામ્યા સર્વદા રામી; રાજ્યતા
પૂર્ણ પામી. ॥ ૧ ॥

શ્રી નમિનાથ જિન દેવવંદન.

ચૈત્યવદન-આસો શુદ્ધ પૂનમ દિને, પ્રાણતથી
આયા; શ્રાવણ વહી આઠમ દીને, નમિજિનવર જાયા;
વહી નવમી આષાઢની, થયા તિહાં અણુગાર; મૃગશિર
શુદ્ધ અગ્યારસે, વર કેવલ ધાર; વહી દશમી વૈશાખ-
નીએ, અખય અનતા સુખ; નય કહે શ્રી જિનનામથી,
નાસે દોહગ દુષ્ણ. ॥ ૧ ॥

ચોય-નમી જિનવર માનો, જેહનહી વિશ્વ છાનો;
સુત વપ્રા માનો, પુણ્ય કેરો ખજનો; કનક કમલ
વાનો, કુંભ છે જે કૃપાનો; સવિ ભુવન પ્રમાનો, તેહ
શુ એક તાનો. ॥ ૧ ॥

શ્રી નેમિનાથ જિન દેવવંદન

ચૈત્યવદન-અપરાજિત આવિયા, કાંતિ વહી ખારસ,
શ્રાવણ શુદ્ધ પચમી જણ્યા, યાદવ અવતંસ, શ્રાવણ

શુદ્ધી છદ્દે સંજમી, આસો અમાવાસ નાણુ; શુદ્ધી આ-
 ષાઢની આઠમે. શિવ સુખ લહે રસાલ; અરિદ્ધુ નેમિ
 આણુપરણીયા એ, રાજિમતીના કંત; જ્ઞાનવિમલ
 ગુણ એહના, લોકોત્તર વૃત્તાંત. ॥ ૧ ॥

થોય-ગયા શસ્ત્રાગારે, શંખ નીજ હાથધારે; કિયો
 શખ્દ પ્રચારે, વિશ્વ કંખ્યા તિવારે; હરિ સંશય ધારે,
 એહનિ કોઈ સારે; જ્યો નેમ કુમારે, બાલથી બ્રહ્મચારે.
 ॥ ૧ ॥ ચ્યાર જંખૂ દીપે, વિચરંતા જિનદેવ; અડ-
 ધાતકી ખંડે, સુરનર સારે સેવ; અડ પુષ્કર અરધે,
 ધણિ પરે વીશ જિનેશ; સંપ્રતિ એ સોહે, પંચ વિદેહ
 નિવેશ. ॥ ૨ ॥ પ્રવચન પ્રવહણુ સમ, ભવજલનિધિને
 તારે; કોહાદિક મહોટા, મચ્છ તણા ભય વારે; જિહાં
 જીવહયા રસ, સરસ સુધારસ દાખ્યો; ભવિ ભાવ ધરીને,
 ચિત્ત કરીને ચાખ્યો. ॥ ૩ ॥ જિન શાસન સાનિધ્ય,
 કારી વિધન વિદારે; સમકિત દષ્ટિ સુર, મહિમા જાસ
 વધારે; શત્રુંજય ગિરિ સેવા, [જિમ] પામો ભવપાર;
 કવિ ધીર વિમલનો, શિષ્ય કહે સુખકાર. ॥ ૪ ॥

શ્રીનેમિનાથ જિન સ્તવન.

રહો રહોરે નેમજી [ચાહવ] દોઢડીયાં; દો ઢડીયાં.
 દો ચાર ઢડીયાં; રહો રહોરે નેમજી [એ આંકણીં]

૧ પ્રથમ થોય માલિનિ છદ્દે, ખીજી, ત્રીજી અને ચોથી થોય 'પુ'ડરગિરિ-
 મહિમા' એ દેશીમાં છે.

મોજ મહિરાણુ સિવાદેવી જાયા, તુમે છો આધાર અડ
વડિયાં. રહોં ॥ ૧ ॥ નાહ વિવાહ આહ કરીએ, કયું
જાવત ફીર રથ ચડિયાં; રહોં પશુય પોકાર સુણિય
કીય કરુણા, છોડી દીએ પશુ પખી ચિડીયાં. રહોં
॥ ૨ ॥ ગોદખિછાઉ મે બલી જાઉં, કરુ વિનતિ ચરણે
પડિયાં; રહોં પીયુ વિણ દીહા તે વરિસ સમો વડુ,
ન ગમે શયનને સેજડિયાં. રહોં ॥ ૩ ॥ વિરહ દિવાની
વિલપતિ જોવન, વાડી વન ધર સેરડીયાં; રહોં અષ્ટ
ભવાંતર નેહ નિવાહત, નવમે ભવ તે વિછડિયાં. રહોં
॥ ૪ ॥ સહસા વન માંહે સ્વામિ સુણીને, રાજુલ રૈવત
ગિરિ ચડિયાં; રહોં પીયુ કર નિજ શિર હાથ દેવા-
વત, આખે આરિત્ર સેલડિયાં. રહોં ॥ ૫ ॥ યાદવવંસ
વિભૂષણ નેમજી, રાજુલ મીઠી વેલડિયાં, રહોં જ્ઞાન-
વિમળ ગુણુદ પતિ નિરખતા, હરખતહોતમેરી આંખ-
ડિયાં. રહોં ॥ ૬ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ—જિન દેવવંદન

ચેત્યવંદન—કૃષ્ણ ચોથ ચૈત્રહ તણી, પ્રાણુતથી આયા;
પોપ વદી દશમી જનમ, ત્રિભુવન સુખ પાયા; પોપ
વદી ઈચ્છારશે, લહે મુનિવર પથ; કમઠાસુર ઉપસ-
ગંનો, ટાટ્યો પક્ષીમંથ; ચૈત્ર કૃષ્ણ ચોથહ દિને એ,
જ્ઞાન વિમલ ગુણુ નૂર; શ્રાવણુ શુદી આઠમે લહ્યા, અવિ-

ચલ સુખ ભરપૂર. ॥ ૧ ॥

થોય-જલધર અનુકારે, પુણ્ય વહ્ની વધારે; કૃત
સુકૃત સંચારે, વિધનને જે વિહારે; નવ નિધિ આગારે,
કષ્ટની કોડિ વારે; મુઝ પ્રાણાધારે, માત વામા મલ્હારે.

॥ ૧ ॥ અર જનમ સુહાવે, વીર ચારિત્ર પાવે; અનુભવ
લય લાવે, કેવલ જ્ઞાન પાવે; પંચ જે કલ્યાણ, સંપ્રતિ
જે પ્રમાણ; સવિ જિનવર ભાણ, શ્રી નિવાસાહી ઠાણ.

॥ ૨ ॥ દશ વિધ આચાર, જ્ઞાનના જિહાં વિચાર; દશ
સત્ય પ્રકાર, પરચક્ષ્ણાણાદિ વિચાર; મુનિ દશ ગુણધાર,
દયા જિહાં ઉદાર; તે પ્રવચન સાર, જ્ઞાનના જે આગાર.

॥ ૩ ॥ દશ દિશિ દિશિપાલા, જે મહા લોગપાલા; સુર
નર મહીપાલા, શુદ્ધદષ્ટિ કૃપાલા; નય વિમલ વિશાલા,
જ્ઞાન લચ્છી મયાલા, જય મંગલમાલા, પાસ નામે
સુખાલા. ॥ ૪ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

[થારે માથે પરચંગી પાગ, સોનેરા છોગલો મારજી, એ-દેશી]

પ્રભુ પાસ જિણેસર ભુવન દીનેસર સંકરો. સાહિ-
બજી; લીલા અલવેસર ધીરમ મંદર ભૂધરો. સાહિબજીં
તું અગમ અગોચર કૃતશુચિ સુંદર સંવરો. સાહેબજીં
॥ ૧ ॥ તું અક્ષય અરૂપી પ્રહ્લ સરૂપી ધ્યાનમાં, સાહેબજીં
ધ્યાયે જે જોગી તુમ ગુણ ભોગી જ્ઞાનમાં; સાહેબજીં વ્ય-

વહાર પ્રકાસી નિશ્ચય વાસી નિજમતે, સાહેબજીં નિજ
 આતમ દરસી અમલ અજેસી નયમતે. સાહેબજીં ॥૨॥
 ૫૬ દરસન ભાસે યુક્તિ નિરાસે શાસને, સાહેબજીં સ્વા-
 દાદ વિશાસે સહજ સમાજે ભાવને; સાહેબજીં તું જ્ઞાનને
 જ્ઞાની આતમ ધ્યાની આતમા, સાહેબજીં પરમાગમ
 વેદી ભેદ અભેદી નહી તમા, સાહેબજીં ॥ ૩ ॥ તું એક
 અનેકે બહુત વિવેકે દેખીયે, સાહેબજીં આતમ તત્ત કામી
 અવગુણ અકામી લેખીયે; સાહેબજીં સવિ ગુણ આરામી
 છો બહુ નામી ધ્યાનમાં, સાહેબજીં આપે ગત નામી
 અતરતમી જ્ઞાનમાં. સાહેબજીં ॥ ૪ ॥ તું અનિયતચારી
 નિયત વિચારી યોગમાં, સાહેબજીં અધ્યાતમ સેલિ એમ
 બહુ ફેલી આગમે; સાહેબજીં તું ધર્મ સન્યાસી સહજ
 વિલાસી સમ ગુણે. સાહેબજીં મોહાગિ વિનાશી તું જિત-
 કાશી કવિભણે. સાહેબજીં ॥ ૫ ॥ જ્ઞાન ફર્શન ખાયક ગુણ
 મણી લાયક નાથ છે, સાહેબજીં દુર્ગતિ દુ ખવાયક ગુણ-
 નિધિ દાયક હાથ છે, સાહેબજીં જિત મનમથ માયક
 ત્રિભુવન નાયક રંજણો, સાહેબજીં અનેકાંતિ એકાંતિ
 તું વેદાંતિ અગંજણો. સાહેબજીં ॥ ૬ ॥ ધ્યાનાનલ
 યોગે પુરગલ ભોગે તે દયા, સાહેબજીં અંતર ગિપુ
 હામીયા મૂલથી ખામીયા નવિગ્યા; સાહેબજીં તોરે તું
 મમીયો મુર વર નમીયો મહુ કહે, સાહેબજીં એ જગથી
 ન્યારે ચરિત્ર તમારે કુનુ કહે. સાહેબજીં ॥ ૭ ॥ એમ

તુમ ગુણ શુણીએ કર્મને હણીએ પલકમાં, સાહેબજી
પણ નવિ અવગણિયે સેવક ગણિયેલલકમાં; સાહેબજી
વામાયે નંદા ત્રિભુવન ઈંદા સંથુણે, સાહેબજી જ્ઞાન
વિમલ સૂરીંદા તુમ પય બંદા ગુણ ભણે. સાહેબજી ૦૮

શ્રીવર્ધ્માન જિન દેવવંદન.

ચૈત્યવંદન—શુદી અષાઠ છઠ દિવસે, પ્રાણતથી
અવિયા; તેરસ ચૈત્રહ શુદી દિને, ત્રિશલાએ જણીયા,
મૃગશિર વદી દશમી દિને, આપે સંયમ આરાધે; શુદી
દશમી વૈશાખની, વર કેવલ સાધે; કાતી કૃષ્ણ અમાવ-
સીએ, શિવગતિ કરે ઉદ્યોત; જ્ઞાનવિમલ ગૌતમ લહે,
પર્વ દીપોત્સવ હોત. ॥ ૧ ॥

થોય—લહો ભવ જલ તીર, ધર્મ કોટીર હીર;
હૂરિત રજ સમીર, મોહ ભૂસારે સીર; હૂરિત દહન તીર,
મેરથી અધિક ધીર; ચરમ શ્રી જિનવીર, ચરણ કલ્પકૃ
કીર. ॥ ૧ ॥ ઇમ જિનવર માલા, પુન્ય નીર પ્રવાલા;
જગ જંતુ દયાલા, ધર્મની સત્રશાલા; કૃત સુકૃત સુગાલા,
જ્ઞાન લીલા વિશાલા; સુરનર મહિપાલા, વંદતા છે
ત્રિકાલા. ॥ ૨ ॥ શ્રીજિનવર વાણી, દ્વદશાંગી રચાણી;
સુગુણ રચણ ખાણી, પુણ્ય પીયુષ પાણી; નવમ રસ
રંગાણી, સિદ્ધિ સુખની નિશાણી; દુહ પીલણ ધાણી,
સાંભલો ભાવ આણી. ॥ ૩ ॥ જિનમત રખવાલા, જે

વલી લોગપાલા, સમકિત ગુણવાલા; દેવ દેવી કૃપાલા,
કરો મગલ માલા, ટાલીને મોહ હાલા; સહજ સુખ
રસાલા, ખોધ દીજે વિશાલા. ॥ ૪ ॥

શ્રીમહાવીર સ્વામીજીનું સ્તવન.

[આજ ગાંધી હું, સમવસગણમા, એ—દેલી]

વદો વીર જિણેસર રાયા, ત્રિસલા માતા જાયાજી.
હરિ લ છન કંચન વન કાયા, મુજ મન મહિર
આયાજી; વદો. ॥ ૧ ॥ દુષમ સમયે શાસન જેહનો,
શીતલ ચદન છાયાજી, જે સેવંતા ભવિજન મધુકર,
હિન હિન હોત સવાયાજી. વદો. ॥ ૨ ॥ તે ધન્ય પ્રાણી
સદ્ગતિ ખાણી, જસ મનમાં જિન આયાજી; વદન
પૂજન સેવન કીધી, તે કાજનની માયાજી. વદો.
॥ ૩ ॥ કર્મ કઠીન ભેદન બલવત્તર, વીર બિરહ જિન
પાયાજી; એકલ મલ અતુલી બલ અરિહા, દુશ્મન
હર ગમાયાજી. વદો. ॥ ૪ ॥ વાંછિત પૂરણ સંકટ
અૂરણ, માત પિતા તુ સહાયાજી; સિહપરે ચારિત્ર
આરાધી, મુજસ નિશાન બજાયાજી. વદો. ॥ ૫ ॥
ગુણ અનંત ભગવંત બિરાજે, વર્દમાન જિનરાયાજી;
ધીરવિમલ કવિ સેવક નય કહે, શુદ્ધ સમકિત ગુણ
દાયાજી. ॥ ૬ ॥

શ્રી શાશ્વતા-અશાશ્વતા જિન દેવવંદન

ચૈત્યવંદન-સકલ મંગલકાર એહી, સિદ્ધ સકલ
 પય ઠાણુ; સ્યાદ્દાદ સાધન પદ એહી, અધ્યાતમ ગુણ
 ઠાણુ; સહીએ નમો જિણાણુ. એ-આંકણી. ॥ ૧ ॥
 બિહુંતેર લક્ષ્મ સગ કોડિ ભવણુવધ, સાસય જિણુહર-
 માણુ. તેરસે નેવ્યાસી કોડી, સગ સદ્દો બિંબહ પરિ-
 માણુ. સહીં ॥ ૨ ॥ મેરૂ વૈતાલ્ય વખારા કંચન; ચમક
 કુંડ દ્રહ જાણુ; એકત્રીશસેં યોગણ્યાસી જિનહર,
 માનવ લોકે વખાણુ. સહીં ॥ ૩ ॥ તિલખ ઇક્યાસી
 સહસ ચારસો, એંશી (ત્રયાસી) અધિક બિંબ જાણુ;
 રચક કુંડલ નંદીસર પ્રમુખે, સુંદર એંસિ ચૈયાણુ,
 સહીં ॥ ૪ ॥ અડશત નવ સહસા ચાલીસા, બિંબ-
 તણુ પરિમાણુ; સરવાલે બત્રીશસેં ગુણસદ્દો, તિર્યંગ
 લોકે ચેઈયાણુ. સહીં ॥ ૫ ॥ પ્રતિમા ત્રણલખ સહસ
 એકાણુ, ચઉસય તેવીસ પરિમાણુ; સાઠ ચોખારા
 અવર તીખારા, રચક કુંડન દ્વિઠાણુ. સહીં ॥ ૬ ॥
 ખાર દેવલોકે નવ ત્રૈવેયકે, અનુત્તર પંચવિમાણુ;
 લાખ ચોરાશી સહસ સત્તાણુ, ત્રવિસ ચેઈ જાણુ. સહીં
 ॥ ૭ ॥ એકસો બાવન કોડી લખ ચોરાણુ, સહસ
 ચુમાલીસ આણુ; સાતસો સાઠ ઉપર ઉર્ધ્વ લોકે,
 જિન પડિમા મન આણુ. સહીં ॥ ૮ ॥ ત્રિભુવનમાંહિ

સાસય જિનહર, સગવન્ન લક્ષ્મ ઇસેં ખ્યાસી; આઠ
 કોડી અથ પ્રતિમા સંખ્યા, સુણુને સમકિત વાસી.
 સહીં ॥ ૯ ॥ પન્નરસે કોડિ ઘેંતાલીસ કોડિ, તિમ
 અઠ્ઠાવન્ન લક્ષ્મા; છત્રીસ સહસ એ સી વલી સાધિક,
 સાસય ઇંખની સખ્યા. સહીં ॥ ૧૦ ॥ એકસો વીસ
 ત્રિખારે પ્રતિમા, ચોમુખે સત ચોવિસ; પાંચ સભા તિહાં
 સાઠ વધારો, એક સત એ સી જગીશ સહીં ॥ ૧૧ ॥
 ઋષભ ચંદ્રાનન ને વર્ધમાન, વારિપેણ ચઉ નામે. વ્યં-
 તર જ્યોતીષી માંહે અસખ્યા, જિનધર પડિમા માને.
 સહીં ॥ ૧૨ ॥ સકલ સુરાસુર ભાવના ભાવે, સમકિત
 ગુણ દીપાવે; પરિત સસાર કરી શિવ જાવે, કુમતિને
 મન નવિ ભાવે. સહીં ॥ ૧૩ ॥ પાતાલે ને તિર્યંગ
 લોકે, પણસય ધણુ પરિમાણુ; કપ્પે સગ કર પણસય
 ધણુમાણુ, સાસય અસાસય જાણુ. સહીં ॥ ૧૪ ॥
 તીર્થ વિશેષ વલી સાસય વિણુ, શેત્રુ બદ્ધિક બહુલાં; તે
 સવિહુને ત્રિવિધે નમતાં, પાતિક જાણે સઘલાં સહીં
 ॥ ૧૫ ॥ જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ નામ જપંતા, લહીએ કોડિ
 કલ્યાણુ; મનહ મનોરથ સઘલા સીજે, જનમ સફલ
 સુવિહાણુ; સહીં ॥ ૧૬ ॥ ભયહર ભગવંતાણુ જય-
 તૂર, નમો જિણાણુ સહીએ, નમો અવિચલ આદિગ-
 રાણુ, સહીએ નમો અરિહતાણુ. સહીં ॥ ૧૭ ॥

ઈહાં એક લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ “ચંદ્રેસુનિમ્મલયરા” સુધી કરવો. એક જણ કાઉસ્સગ્ગ પારી ચાર થોયો નીચે પ્રમાણે કહે.

થે.ય—ઋષભદેવ નમું ગુણનિર્મલા, દૂધમાંહે જિમ ભેતી સીતોપત્તા; વિમલ શિલતણા શાશુગાર છે, ભવ ભવ મુઝ ચિત્તે તે રુચે. ॥ ૧ ॥ જેહ અનંત યયા જિન કેવલી, જેહ હસે વિચરંતા જે વલી; ॥ જેહ અસાસય સાસય ત્રિહું જગે, જિન પડિમા પ્રણમું નિતુ ઝગ મગે. ॥ ૨ ॥ સરસ આગમ ક્ષીરમહોદધિ, ત્રિપદી ગંગ તરંગ કરી વધી; ભવિક દેહ સહા પાવન કરે, દૂરિત તાપ રજેમલ અપહરે. ॥ ૩ ॥ જિનપ શાસન ભાસન કારિકા, સુરસૂરી જિનઆણા ધારિકા; ॥ જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતાયે દીપતા, દૂરિત દુષ્ટતણા ભય જીપતા. ॥ ૪ ॥

અહીંઆં એકજણ મોટી શાંતિ કહે, બીજા સર્વ કાઉસ્સગ્ગમાં સાંભલે. પછી [સર્વે જણા] કાઉસ્સગ્ગ પારીને, પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો, પછી બેસીને ૨૧ નવકાર ગણવા. પછી સર્વેજણ સ્વમુખે શત્રુંજયના એકવીસ નામ નીચે પ્રમાણે કહે.

૧. શ્રી શત્રુંજયાય નમઃ	૭. શ્રી પુણ્યરાશયે નમઃ
૨. શ્રી પુંડરિકાય નમઃ	૮. શ્રીપર્વતાય નમઃ
૩. શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રાય નમઃ	૯. શ્રી પર્વતેન્દ્રાય નમઃ
૪. શ્રી વિમલાચલાય નમઃ	૧૦. શ્રી મહાતીર્થાય નમઃ
૫. શ્રી સુરગિરયે નમઃ	૧૧. શ્રી શાશ્વતાય નમઃ
૬. શ્રી મહાગિરયે નમઃ	૧૨. શ્રી દ્રઢશક્તયે નમઃ

- ૧૩.શ્રીમુક્તિનિલયાયનમઃ ૧૭.શ્રીસૂરભદ્રગિરયેનમઃ
 ૧૪.શ્રી પુષ્પદતાય નમઃ ૧૮.શ્રી કૈલાસગિરયેનમઃ
 ૧૫.શ્રી મહાપદ્માય નમઃ ૧૯.શ્રી પાતાલમૂલાયનમઃ
 ૧૬.શ્રી પૃથ્વીપીઠાયનમઃ ૨૦.શ્રી ચંકર્મકર્ત્રે નમઃ
 ૨૧.શ્રીસર્વકામપૂરણાયનમઃ

આ પ્રમાણે કહી પાચ તીર્થના પાચ સ્તવન કહેવા, તે આ પ્રમાણે—

પ્રથમ શ્રી સિદ્ધાયલજ્જનું સ્તવન.

[સાહેલડિયાની એ-દેશી]

નીલુડી રાયણ તરુતલે, સાહેલડીયાં, પીલુડા
 પ્રભુજના પાય, ગુણમજરીયાં, ઉજ્જવલ ધ્યાને ધ્યા-
 ધયે, સાહેં એહિજ મુગતિ ઉપાય, ગુણં ॥ ૧ ॥
 સીતડી છાયાએ ળેસીયે, સાહેં રાતડો કરી મન
 રગ; ગુણં નાહી ધોધ નિર્મલ થઇ, સાહેં
 પહેરી વસ્ત્રાદિક ચંગ. ગુણં ॥ ૨ ॥ પૂજ્યે સોવન
 લડે, સાહેં નેહ ધરીને એહ, ગુણં તે ત્રીજે
 ભવ શિવ લહે, સાહેં થાયે નિર્મલ દેહ; ગુણં
 ॥ ૩ ॥ પ્રીતધરી પ્રદક્ષિણા, સાહેં દિગ્ધે એહને જે
 સાગ; ગુણં અભગ પ્રીતિ હોય જેહને, સાહેં
 ભવ ભવ તુમ આધાર. ગુણં ॥ ૪ ॥ હંસુમ પત્ર ફલ
 મંજરે, સાહેં શાખા થડ ને મૂળ, ગુણં દેવ
 તણા વાસા અછે, સાહેં તીરથને અનુકૂલ, ગુણં

આવોં [એ-આંકણી.] વિમલ વસહીના પ્રથમ જિણે-
 સર, મુખ નિરખે મુખ પધયે; ચંપક કેતકી પ્રમુખ
 કુમુદ વર, કંઠે દોડર ઠવિયે. આવોં ॥ ૧ ॥ જિમણે
 પાસ લુણગ વસહી, શ્રી નેમીસર નમીયે. રાજિમતિ
 વર નયણે નિરખા, દુઃખ દોહગ સવિ ગમીયે, આવોં
 ॥ ૨ ॥ સિદ્ધાચલ શ્રી ઋષભ જિણેસર, દૈવત નેમ સમ-
 રીયે; અર્ધુદગિરિની યાત્રા કરંતા, ચિહું તીર્થ ચિત્ત
 ધરીયે, આવોં ॥ ૩ ॥ મંડપ મંડપ વિવિધ દોરણી,
 નિરખી હૈયડે ઠરીયે; શ્રી જિનવરના ખિંખ નિહાલી,
 નરભવ સફલો કરીયે. આવોં ॥ ૪ ॥ અવિચલગઢ
 આદિશ્વર પ્રણુમી અશુભ કરમ સવિ હરિયે; પાસશાંતિ
 નિરખી જખ નયણે, મન મોહું ડુંગરીયે. આવોં
 ॥ ૫ ॥ પાજે ચઢતાં ઉજમ વાધે, જેમ ઘોડે પાખરીયે;
 સકલ જિનેસર પૂજી કેસર, પાપ પડલ સવિ હરીયે. આં
 ॥ ૬ ॥ એકણ ધ્યાને પ્રભુને ધ્યાતાં, મનમાંહિ નવિ
 ડરીયે; જ્ઞાનવિમલ કહે પ્રભુ સુપસાય સકલ સંઘ
 સુખ કરીયે. આવોં ॥ ૭ ॥

શ્રી અષ્ટાપદ ગિરિજનું સ્તવન.

અષ્ટાપદગિરિ યાત્રા કરણકું, રાવણ પ્રતિહરિ
 આયા; પુષ્પક નામે વિમાને ખેસી, મદોદરી સુહાયા.
 ॥ ૧ ॥ શ્રી જિન પૂજી લાલ, સમકિત નિર્મલ કીજે;

નયણે નિરખી હો લાલ, નવભવ સફલો કીજે; હૈયડે
હરખી લાલ, સમતા સગ કરીજે. [એ-આંકણી.] ॥૧॥
અઉમુખ અઉ ગતિ હરણુ પ્રાસાદે, અઉવીસે જિન ખેઠા;
અઉદ્દિશિ સિ હાસન સમ નાસા, પૂરવદ્દિશિ દોય જિઠ્ઠા.
શ્રીં ॥ ૨ ॥ સ ભવ આદે દક્ષિણ ચારે, પશ્ચિમ આઠ
સુપાસા; ધર્મ આદિ ઉત્તર દ્વિશિ જાણો, એવ જિન
અઉવીસા; શ્રીં ॥ ૩ ॥ ખેઠા સિ હ તણે આકારે, જિ-
ણુહર ભરતે કીધા; રચણુ બિખ મૂરતિ થાપીને, જગ
જશવાદ પ્રસિદ્ધા; શ્રીં ॥ ૪ ॥ કરે મદોદરી રાણી
નાટક, રાવણુ તાત બબલે; માદલ વીણા તાલ તણુરો,
પગ રવ ઠમ ઠમકાવે. શ્રીં ॥ ૫ ॥ ભક્તિ ભાવે એમ
નાટક કરતાં, ત્રીટી તતી વિચાલે સાધી આપ નસા નિજ
કરની, લઘુ કલાણુ તતકાલે; શ્રીં ॥ ૬ ॥ દ્રવ્ય ભાવણુ
ભક્તિ નખ ડી, તો અક્ષય પદ સાધ્યુ. સમકિત મુરતરૂ
કૃપા પામીને તીર્થ કર પદ બાધ્યુ; ॥ શ્રીં ॥ ૭ ॥ એણિપરે
ભવિજન જે જિન આગે, પદપરે ભાવના ભાવે; જ્ઞાન વિન-
લગુણ તેહના અહનિશ, મુરનરનાયક ગાવે. શ્રીં ॥ ૮ ॥

શ્રી સમેતશિખરજીનું સ્તવન.

સમેતશિખર ગિરિ ભેટીયે રે, મેટવા ભવના પાસ;
આતમ મુખ વરના ભણી રે, એ તીર્થ ગુણ નિવાસ
રે ॥ ૧ ॥ ભવિયા. સેવા તીર્થ એહ, સમેતશિખર

ગુણુ ઝેહરે; ભવિયા સેવા એ-આંકણી. સમેત
 શિખર કદપે કહે રે, વીશ દુકંક અધિકાર; વીશ તીર્થ-
 કર શિવ વર્યારે, બહુ મુનિને પરિવારરે; ભવિયા સેવાં
 ॥ ૨ ॥ સિદ્ધક્ષેત્ર માંહે વસ્યારે, ભાંખે નય
 વ્યવહાર; નિશ્ચય નિજ સ્વરૂપમાંરે, દોય નય પ્રક્ષિણના
 સારરે. ભવિયા સેવાં ॥ ૩ ॥ આગમ વચન વિચારતાંરે,
 અતિ દુર્ગમ નયવાહ; વસ્તુ તત્ત્વ ખિણે જાણીયે રે, તે
 આગમ સ્યાહવાહ રે; ભવિયા સેવાં ॥ ૪ ॥ જયરથ રાય
 તણી પરે રે, જત્રા કરો મનરંગ; ભવ ક્રિષ્ણને દેહ અં-
 જલિ રે, થાય સિદ્ધિવધુનો સંગરે; ॥ ૫ ॥ ભવિયા સેવાં
 સમકિત યુત જત્રા કરે રે, તો શિવ હેતુ થાય; ભવ હેતુ
 કિરિયા ત્યાગથીરે આતમ ગુણુ પ્રગટાય રે ભવિયા સેવાં
 ॥ ૬ ॥ જેહ સમયે સમકિત થયું રે, તેહ સમયે
 હોય નાણુ; જ્ઞાનવિમલ ગુરુ જોખીયારે, આવશ્યક
 ભાખ્યની વાણુ રે. ભ૦ સે૦ ॥ ૭ ॥

॥ ઈતિ શ્રીજ્ઞાનવિમલસરિવચ્ચ વિરચિત શ્રી
 ચોમાસી દેવવંદન સંપૂર્ણમ્ ॥

પડિત શ્રી વીરવિજયજી વિરચિત-

ચૌમાસી-દેવવંદન.

વિધિ-પ્રથમ ઇરિયાવહિ પડિછમી, ખમાસમણુ દેઇ
ઇચ્છાં સદિં ભગવન્ ચૈત્યવદન કરે ? ઇચ્છ કહી નીચે
મુજબ ચૈત્યવદન કહેવું

દુહા-શ્રી સ ખેશ્વર ઇશ્વરં, પ્રણમી ત્રિકરણુ યોગ;
દેવ નમન ચઉમાસીયે, કરશુ વિધિ સયોગ. ॥૧॥
ઋપભાજિત સંભવ તથા, અભિન દનજિનચંદ; મુમતિ
પદ્મપ્રભ સાતમા, સ્વામી સુપાસ જિણુંદ. ॥૨॥ ચક્ર-
પ્રભ મુવિધિ જિન, શ્રી શીતલ શ્રેયાંસ; વામુપૂજ્ય
વિમલ તથા, અનત ધર્મ વર વશ. ॥૩॥ શાંતિ કુંથુ
અર પ્રભુ, મહી સુવ્રત સ્વામ; નમિ નેમીસર પાસ
જિન, વર્ધમાન ગુણધામ ॥૪॥ વર્તમાનજિન વંદતાં
એ, વંદ્યા દેવ ત્રિકાલ; પ્રભુ શુભ ગુણ મુગતા તણી,
વીર રમે વગ માલ. ॥૫॥

અદિ આ જદિ જિં નમુચુજી ૦ દડી અર્ધા જયવિય-
ગાય દોવા પડી ખમાસમણુ દેઈ ઇચ્છાનગેલુ અદિમદ ભગ-
વન્ શ્રી વીરવિજય આ વંદાર્થે જન્યવદન કરે ? ઇચ્છ
દડી નીચે મુજબ નીચે

શ્રી ઋષ

મત્સર્ય જિ

ચૈત્યવંદન.

પા આદિ ત્રિગુંદ;

રાય વનિતા વસે, માનવ ગણુ સુખકંદ. ॥૧॥ યોનિ
નકુલ જિણુંદને, હાયન એક હજાર; મૌનાતીતે કેવલી,
વડ હેડે નિરધાર. ॥ ૨ ॥ ઉત્તરાષાઢા જનમ છે એ,
ધનરાશિ અરિહંત; દશ સહસ પરિવારશું, વીર કહે
શિવકંત. ॥ ૩ ॥

પછી જંકિંચિં નમુત્યુણું કહી અરિહંતચેઈયાણું
અન્નતથં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી એક
થોય કહેવી, પછી લોગસ્સં સંવલોએ અન્નતથં કહી
ખીણ થોય કહેવી, પછી પુકખરવદીં સુઅસ્સ ભગવઓં
અન્નતથં કહી ત્રીણ થોય કહેવી. પછી સિદ્ધાણુંબુદ્ધાણું
વેયાવચ્ચગરાણું અન્નતથ. કહી ચોથી થોય કહેવી તે આ પ્રમાણે—

શ્રી ઋષભદેવ પ્રભુની થોય.

આશી લાખ પૂરવ ધરવાસે, વસીયા પરિકર યુક્તા-
જી; જનમ થકી પણ દેવતરૂ ફલ, ક્ષીરોદ્ધિ જલ ભોક્તા-
જી; મધ સુઅ ઓહિ નાણે સંયુત્ત, નયણ વયણ કજ
ચંદા જી; ચાર સહસશું દીક્ષા શિક્ષા, સ્વામી ઋષભ
જિણુંદાજી. ॥ ૧ ॥ મનઃપર્યવ તવ નાણુ ઉપન્યુ, સંયત
લિંગ સહાવા જી; અઢિય દ્વીપમાં સત્તી પંચેંદ્રિય, જાણે
મનોગત ભાવાજી; દ્રવ્ય અનંતા સૂક્ષ્મ તીર્થાં, અઢા-
રશેં ખિત્ત ઠાયા જી; પલિય અસંખ્ય ભાગ ત્રિકાલિક,
દ્રવ્ય અસંખ્ય પરજ્યા જી. ॥૨॥ ઋષભ જિણેસર
કેવલ પામી, રચણ સિંહાસન ઠાયા જી; અનભિલપ્ય

અભિલપ્પ અનંતા, ભાગ અનત ઉચ્ચરાયાજી, તાસ
અનતમે ભાગે ધારી, ભાગ અનતે સૂત્રેજી; ગણધર
રચિયાં આગસ પૂજી, કરીયે જનમ પવિત્રજી. ॥૩૭॥
ગોમુખ જક્ષ ચક્રેસરી દેવી, સમકિત શુદ્ધ સોહાવે જી;
આદિ દેવની સેવા કરતી, શાસન ગોભ ચઢાવે જી;
શ્રદ્ધા સયુત જે વ્રતધારી, વિવન તાસ નિવારે જી; શ્રી
શુભવીરવિજય પ્રભુ ભગતે, સમરે નિત્ય સવારેજી. ॥૪૦॥

અર્ધી નમસ્તુભુ ૦ જાવતિ ચેઝ્યાઈ ૦ જાવત દેવિસાહુ ૦
નમોઽર્ધતો ૦ કહી સ્તવન કહેવું તે આ પ્રમાણે—

શ્રી ઋપભદ્રેવ પ્રભુનું સ્તવન.

[કપૂર હોય અનિ ઉજ્જો કે એ-દેશી]

જ્ઞાનરયણ રયણાયરૂ રે, સ્વામી ઋપભ જિણ દૂ;
ઉપગારી અરિહા પ્રભુરે, લોક લોકોત્તરાન દ રે; ભવિયાં.
ભાવે ભજ્જે ભગવત, મહિમા અતુલ અનત રે; ભ૦ ભા૦
[એ-આંકણી.] ॥૧॥ તિગ તિગ આરક માગરૂ રે,
કોડોકોડિ અઢાર; યુગલાધર્મ નિવારીયો રે, ધર્મ પ્રવ-
ર્તનદાર રે; ભ૦ ॥૨॥ જ્ઞાનાતિશયે ભગ્યના રે, સશય
છેઠનદાર; દેવ નગ તિરિ સમણ્યા રે, વચનાતિશય
વિચાર રે, ભ૦ ॥૩॥ ચાર ઘને મધવા સ્તવે રે, પૂજાતિ-
શય મદત; પચ ઘને યોજન ટલે રે, કંઈ એ તૂર્થ
પ્રમંત રે. ભ૦ ॥ ૪ ॥ યોગ શ્રેમ કર જિનવરૂ રે, ઉપ-
શમ ગગા નીર; પ્રીતિ ભક્તિપણે કરી રે, નિત્ય નમે
શુભ વીરે. ભ૦ ॥ ૫ ॥

પછી જ્યવિયરાય ‘આલવમખંડા’ સુધી કહેવા. ખમાસ-
મણુ દેઈ ઇચ્છાકારેણુ સંહિસહુ લગવન્ ! શ્રી અજિતનાથ
જિન આરાધનાર્થે ચૈત્યવંદન કરું ? ઇચ્છું, કહી ચત્યવંદન
કરવું તે આ પ્રમાણે--

શ્રી અજિતનાથ જિન ચૈત્યવંદન.

આવ્યા વિજય વિમાનથી, નયરી અયોધ્યા ઠામ,
માનવ ગણુ રિખ રોહિણી, મુનિ જનના વિશ્રામ. ॥ ૧ ॥
અજિતનાથ વૃષ રાશિયે, જનસ્યા જગદ્ધાર; યોનિ
ભુજંગમ ભયહર, જ્ઞાને વર્ષ તે ખાર. ॥ ૨ ॥ સતપરણુ
તર હેઠલે એ, જ્ઞાનમહોત્સવ સાર; એક સહસ્સશું શિવ
વિર્યા, વીર ધરે ખહુ પ્યાર. ॥ ૩ ॥

પછી જંકિંચિં નમુત્યુણું અરિહંત ચેઈં અન્નત્યં
કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી થોય કહેવી.

થોય. [પ્રહ ઉઠી વંદ્. એ-દેશી.]

જખ ગર્ભે સ્વામી, પામી વિજયા નાર; જીતે નિત્ય
પીયુને, અક્ષ કીડન હુંશિયાર; તિણે નામ અજિત છે,
દેશના અમૃત ધાર; મહા જક્ષ અજિતા, વીર વિધન
અપહાર. ॥ ૧ ॥

આ થોય કહી ઉભા ઉભા જ્યવીયરાય ‘આલવમખંડા’
સુધી કહેવા. આ પ્રમાણે સર્વ તીર્થંકરોના દેવવંદનનો વિધિ
જાણવો. એટલે કે સોલમા, ખાવોસમા, ત્રેવીસમા અને ચોવી-
સમા તીર્થંકરપ્રભુના દેવવંદનનો વિધિ પ્રથમ પ્રભુના વિધિ

પ્રમાણે જાણવો અને જાકીના પ્રભુનો વિધિ જીજ્ઞાસી શ્રીઅન્નિ-
તનાથ પ્રભુના વિધિ પ્રમાણે જાણવો

શ્રી સંભવનાથ-જિન ચૈત્યવંદન.

‘સત્તમ ગેવિજ ચવન છે, જનમ્યામૃગશિર માંહિ;
દેવ ગણે સંભવ જિના, નમીયે નિત્ય ઉત્સાહી ॥ ૧ ॥
સાવત્રી પુરી રાજ્યો, મિથુન રાશિ સુખકાર, પન્નગ
ચોની પામીયા, ચોની નિવારણ હાર. ॥ ૨ ॥ ચઉદ
વરસ છદ્મસ્થમાં એ, નાણુ શાલ તરુ સાર; ॥ સહસ
વ્રતીશુ શિવ વર્ધા; વીર જગત આધાર. ॥ ૩ ॥

ગોચ [શાંતિ નિન્નેમઃ સમગ્રીયે એ-દેશ]

સંભવ સ્વામી સેવીયે, ધન્ય સજ્જન દીહા; જિન
ગુણ માલા ગાવતા, ધન્ય તેહની જીહા; વચણ સુગંગ
તરંગમા, નહાતા શિવગેહી; ત્રિમુખ સુર દરિતારિકા,
શુભ વીર સનેહી. ॥ ૪ ॥

શ્રી અભિનંદન સ્વામિનું ચૈત્યવંદન

ચળ્યા જયંત^૧ વિમાનથી, અભિનંદન જિનચક્ર;
પુનર્વ^૨સુમાં જનમીયા, રાશિ મિથુન મુખકદ ॥ ૧ ॥
નયરી અયોધ્યાનો ધણી, ચોનિ વગ મંલર^૩ ॥ ઉગ્ર
વિહારે તપ તપ્યા. ભૂતલ વરમ અદાર. ॥ ૨ ॥ વલી

૧ ‘આનન’ આન્નિ ૨ ‘પ્રીયાન’ પર જોવે ૩ ‘નિત્ય’
ચૌ, ૨ ‘અભિજન’ ચૌ ૩ ‘ઉગ્ર’ જોવે

રાયણુ યાદપતલેએ, વિમલ નાણુ ગણદેવ; મોક્ષ સહસ્ર
મુનિશું ગયા, વીર કરે નિત્ય સેવ. ॥ ૩ ॥

થોચ. [અપા પદસ લંઘન—એ ચાલ.]

અલિનંદન ગુણમાલિકા, ગાવતી અમરાલિકા;
કુમતકી પરબલિકા, શિવ વહુવર માલિકા, લગે ધ્યા-
નકી તાલિકા; આગમની પરનાલિકા, ઇશ્વરો સુરબાલિ-
કા, વીર નમે નિત્ય કાલિકા. ॥ ૧ ॥

શ્રી સુમતિનાથજિન ચૈત્યવંદન.

સુમતિ જ્યંત^૧ વિમા , રહ્યા અયોધ્યા ઠામ;
રાક્ષસ ગણ પંચમ પ્રભુ, સંહ રાશિ ગુણુ ધામ. ॥૧॥
મધા નક્ષત્રે જનમીયા, સૂષક યોનિ જગદીશ; મોહરાય
સંગ્રામમાં, વરસ ગયાં છવીશ (છ વીસ^૨). ॥૨॥ જીત્યો
પ્રિયંગુ તરૂં એ, સહસ્ર મુનિ પરિવાર; અવિનાશી પદવી
વસ્યા, વીર નમે સો વાર. ॥ ૩ ॥

થોચ. [વમશુભાન્યલિનંદનનંદિતા—એ દેશી.]

સુમતિ સ્વર્ગ દિયે અસુમંતને, મમત મોહ નહિ
ભગવંતને; પ્રગટ જ્ઞાન વરે શિવ બાલિકા, તુંબરૂ વીર
નમે મહાકાલિકા. ॥૧॥

શ્રી પદ્મપ્રભજિન ચૈત્યવંદન.

ત્રૈવેયક નવમે થકી, કોસંબી ઘર વાસ; રાક્ષસ-ગણ

નક્ષતર ચિત્રા કન્યા રારા ॥૧॥ વૃશ્ચિકે (વૃકની)^૧ ચોનિ
પદ્મપ્રભ, છન્નસ્થા પદ્ માસ, તર છત્રોધે કેવલી, લોક-
લોક પ્રકાશ. ॥૨॥ ત્રણ અધિક શત આઠશુ, એ પામ્યા
અવિચલ ધામ; વીર કહે પ્રભુ માહરે. ગુણશ્રેણિ
વિશ્રામ. ॥ ૩ ॥

ચોય [નદીશ્વર વર કીપ સલાર-એ ચાલ]

પદ્મપ્રભુ હત છન્ન અવસ્થા, શિવસદ્મે સિદ્ધા અર-
પસ્થા; નાણુને દમણ હોય વિલાસી, વીર કુસુમ શ્યામા
જિનુપાસી. ॥ ૧ ॥

સુપાસજિન ચૈત્યવંદન.

ગેવોજ છઠ્ઠી ચવ્યા, વાણારસી પુરી વાસ; તુલા
વિશાખા જન્મીયા, તપ તપીયા નવ માસ. ॥૧॥ ગણ
રાક્ષસ વૃક^૨ ચોનિયે, શોભે સ્વામી સુપાસ; શિરિષ તરુ
તલે કેવલી, જોય અનંત વિલાસ. ॥૨॥ મહાન દ પદવી
લહીએ, પામ્યા ભવનો પાર; શ્રી શુભ વીર કહે પ્રભુ,
પત્ર સયા પરિવાર. ॥૩॥

ચોય [ત્રાવણુ શુદ્ધિ દિન પચમી એ-એ દેશી]

અષ્ટ મહાપરિહારશુ એ, શોભે સ્વામી સુપાસ તો;
મહાભાગ્ય અરિહા પ્રભુ એ, મુરનર જેહના દાસ તો;
ગુણ અતિશય વરણુવ્યા એ, આગમ ગ્રંથ મોઝાર તો,
માત ગ શાંતા સુરસુરી એ; વીર વિવન અપહાર તો.

શ્રી ચંદ્રપ્રભાજિન ચૈત્યવંદન.

ચંદ્રપ્રભ ચંદ્રાવતી, પુરિ ચવિયા વિજયંત; અનુ-
રાધાયે જનમીયા, વૃશ્ચિક રાશિ મહંત. ॥૧॥ મૃગયોનિ
ગણુ દેવનો, કેવલ વિણ ત્રિક માસ; પામ્યા ના^૧ગ તરુ
તલે, નિર્મલ નાણુ વિલાસ. ॥૨॥ પરમાનંદ પદ પામી-
યા એ, વીર કહે નિરધાર; સાથે સહુણા શોભતા,
મુનિવર એક હજાર. ॥૩॥

જોય. [શાંતિ જિનેસર સમરીયે—એ દેશી.]

ચંદ્રપ્રભ સુખ ચંદ્રમા, સખિજેવા જઈએ; દ્રવ્ય
ભાવ પ્રભુ દરિસણે, નિર્મલતા (લ) થઈએ; વાણી સુધા-
રસ વેલડી, સુણીએ તતખેવ; ભજે ભહંત ભકુટિકા,
વીરવિજય તે દેવ. ॥ ૧ ॥

શ્રીસુવિધિનાથ ચૈત્યવંદન.

સુવિધિનાથ સુવિધે નમું, શ્વાન^૨ યોનિ સુખકાર;
આવ્યા આણુ^૩ત સ્વર્ગથી, કાકંદી અવતાર. ॥ ૧ ॥
રાક્ષસ ગણુ ગુણવંતને, ધનરાસિ રિખ ચૂલ; ॥ વર^૪સ
ચાર છવ્રસ્થમાં, કર્મ શશક શાહૂલ ॥ ૨ ॥ મ^૫દ્વી તરુ
તલ કેવલી એ, સહસ મુનિ સંધાત, ॥ બ્રહ્મ મહોદય પદ
વર્ધા. વીર નમે પરભાત. ॥ ૩ ॥

૧ પુન્નાગ ચં ૨ 'વાનર' જોલે ૩ વિજયંત ચં ૪ 'માસ'
ચં જોલે ૫ 'શાલી' ચં 'માલુર' જોલે.

ચોથ [પાસજિણુદા વામાનદા એ દેશી]

સુવિધિ સેવા કરતા દેવા, તજી વિષય વાસના;
શિવ સુખ દાતા જ્ઞાતા ત્રાતા, હરે દુઃખ દાસના; નય
ગમ ભગે રગે ચગે, વાણી ભવહારિકા; અમર અતી
તે મોહાતીતે, વિરચ સુતારિકા. ॥ ૧ ॥

શ્રીશીતલનાથ ચૈત્યવંદન.

દશામા સ્વર્ગથકી ચળ્યા, દશામા શીતલનાથ;
ભદ્રિલપુર ધનરાશિએ, માનવગણુ શિવસાથ. ॥ ૧ ॥
વાનર^૧ચોનિ જિણુદને, પૂર્વાષાઢા જાત; તિગ વરસાં
તર કેવલી, પ્રિયંગુ^૨ વિખ્યાત ॥ ૨ ॥ સંયમધર સહસે
વર્યાએ, નિરૂપમ પદ નિર્વાણુ; વીર કહે પ્રભુજી ધ્યાનથી,
ભવ ભવ કોડિ કલ્યાણુ. ॥ ૩ ॥

ચોથ [પ્રહ ઉઠી વદ એ દેશી]

શીતલ પ્રભુ દર્શન, શીતલ અગ ઉવગે, કલ્યાણુક
પચે, પ્રાણી ગણુ સુખ મંગે, તો વચન સુણુ તાં, શીતલ
કિમ નહિ લોકા; શુભ વીર તે બ્રહ્મા, શાસનદેવી
અશોકા ॥ ૧ ॥

શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચૈત્યવંદન.

^૧અન્યુતથી પ્રભુ ઉતર્યા, સિંહપુર શ્રેયાંમ; ચોનિ

૧ 'દામ્પ' જોલે, ૨ 'નકુવ' જોલે ૩ 'મામ' ચ૦ જોલે ૪
પિપ્પવ ચ૦ ૫ 'મદાશુક ચ૦

જનમ્યા પ્રભુ, મીનરાશી સુખકાર ॥ ત્રણ વરસ છન્ન-
સ્થમાં, નહિ પ્રજ્ઞાદિ ઉચ્ચાર ॥ ૨ ॥ 'ધી'પલ વૃક્ષે પામીયા
એ, કેવલ લક્ષ્મી નિધાન; સાત સહસશું શિવ વર્યા,
વીર કહે બહુમાન ॥ ૩ ॥

જોય. [વસંતતિલકાવૃત્તમ્]

જ્ઞાનાદિકા ગુણવરા નિવસંત્યનંતે વળી સુપર્વ
મહિતે જિનપાદપદ્મે; ગ્રંથાણુંવે મતિવરાઃ પ્રણુતિસ્મ
ભક્ત્યા, પાતાલ ચાંદુશિસુરી શુભ વીર દક્ષાઃ ॥ ૧ ॥

શ્રી ધર્મનાથજિન ચત્યવંદન.

૧ વિજય વિમાન થકી ચળ્યા, રત્નપુરે અવતાર;;
ધર્મનાથ ગણ દેવતા, કર્કરાશિ મનોહાર; જનમ્યા
પુણ્ય નક્ષત્રમાં, યોનિ છાગ વિચાર ॥ દોય વરસ છન્ન-
સ્થમાં, વિચર્યા ધર્મ દયાલ ॥ ૨ ॥ દધિ પણધો કેવલી,
વીર વર્યા બહુ નૈદ્ધ; કર્મ ખપાવીને હુવા, અડસય
સાથે સિદ્ધ ॥ ૩ ॥

જોય. શંખેશ્વર પાસળ પૂજ્યે, એ દેશી]

સખિ ધર્મ જિણેસર પૂજ્યે, જિન પૂજે મોહને
ધ્રુજ્યે; પ્રભુ વચણ સુધારસ પીજ્યે, કિન્નર કદમ્બ્યા
રીજ્યે ॥ ૧ ॥

શ્રી શાંતિજિન ચત્યવંદન.

સર્વારથ સિદ્ધે થકી, ચવીયા શાંતિ જિનેશ; હસ્તી
નાગપુર અવતર્યા, યોનિ હસ્તિ વિશેષ ॥ ૧ ॥ માનવ
ગણુ ગુણુવ તને; મેષરાશિ સુવિલાસ, ભરણી એ જન-
મ્યા પ્રભુ, છદ્મસ્થા ધગ વાસ. ॥ ૨ ॥ કેવલનંદી તરુ-
તલે એ; પામ્યા અતર ઝાણુ; વીર કરમને ક્ષય કરી,
નવ શતશું નિરવાણુ ॥ ૩ ॥

જોય [શાંતિ જિનેસર સમગીયે એ દેસી ॥]

શાંતિ સુહ કર સાહિબો, સયમ અવધારે, સુમતિ
(સુમિત્ર)ને ધરે પારણુ, ભવપાર ઉતારે; વિચરતા
અવનીતલે, તપ ઉચ્ચ વિહારે; જ્ઞાન ધ્યાન એક તાન-
થી તિર્યંચને તારે. ॥ ૧ ॥ પાસ વીર વાસુપૂજ્યને, નેમ
મહી કુમારી; રાજ્ય વિહુણા એ થયા, આપે વ્રતધારી,
શાંતિનાથ પ્રમુખા સવિ, લહી રાજ્ય નિવારી; મહી
નેમ પરણ્યા નહિ, બીજા ધરખારી ॥ ૨ ॥ કનક કમલ
પગલાં હવે, જગ શાંતિ કરીજે, રચણુ સિદ્ધાસન ખેસીને
ભલી દેશના દીજે; યોગાવંચક પ્રાણીયા, ફક્ત લેતાં
રીજે; પુષ્કગવર્તના મેવમાં; મગશેલ ન ભીજે. ॥ ૩ ॥
કોધવદન શુકરાકુટો, સ્યામરૂપે ચાર ॥ હાથ બીજેરું
કમલ છે, દક્ષિણ કર સાર; જક્ષ ગરુડ વામ પાણીએ,

નકુલાક્ષ વખાણે; નિર્વાણીની વાત તો; કવિ વિર તે
જાણે. ॥ ૪ ॥

શ્રી શાંતિજિન સ્તવન

[રાગ ખૂવી]

ક્ષણ ક્ષણ સાંભરો શાંતિ સલુણા, ધ્યાન ભુવન
જિનરાજ પરણા. ક્ષણ૦ શાંતિ જિનંદકા નામ અમીસેં,
ઉલ્લસિત હોત હમ રોમ વપુનાં. ॥ ક્ષ૦ ॥ ભવ યોગા-
નમેં ફિરતે પાએ, છોરત મેં નહિં ચરણ પ્રભુનાં. ક્ષણ૦
॥ ૧ ॥ છીક્ષરમેં રતિ કબહુ ન પાવે, જે ઝીલે જલ
ગંગ યમુનાં. ક્ષણ૦ તુમ સમ શિર નાથ ન થાશે,
કર્મ અધુના દૂના ધુના, ક્ષણ૦ ॥ ૧૨ ॥ મોહ લરાઈમેં
તેરી સહાઈ; તો ક્ષણમેં છિન્ત છિન્ત કટુના, ક્ષણ.
નાહં ઘટે પ્રભુ આના કુના, અચિરા સુત પતિ મોક્ષ
વધુના. ક્ષણ૦ ॥ ૩ ॥ ઓરકી પાસ મેં આશ ન
કરતેં; ચાર અનંત પસાય કરુના ક્ષણ૦ કચુંકર
માગત પાસ ધતૂરે, યુગલિક યાચક કલ્યતરુનાં,
ક્ષણ૦ ॥ ૪ ॥ ધ્યાન ખડ્ગવર તેરે આસંગે, મોહ ડરે
સારી ભીક ભરના. ક્ષણ. ॥ ધ્યાન અરૂપી તો સાંઈ
અરૂપી, ભકતે ધ્યાવત તાના તુના. ક્ષણ. ॥ ૫ ॥ અનુ-
ભવ રંગ વધ્યો ઉપયોગે, ધ્યાન સુપાનમેં કાથા ચના.
॥ ક્ષણ૦ ॥ ચિદાનંદ ઝકઝોલ ઘટાસેં, શ્રી શુભ વીર-
વિજય પડિપુના. ॥ ક્ષણ૦ ॥ ૬ ॥

શ્રી કુંથુનાથજિન ચૈત્યવંદન.

લવસત્તમ સુરભવ તજી, ગજપુર નયર નિવાસ;
ગક્ષસગણ કૃતિકા જની, કુંથુનાથ વૃષગણિ. ॥ ૧ ॥
ચોક્ક વરસ છઠ્ઠસ્થમાં, જિનવર ચોનિ છાગ; ધાતીકર્મ
ધાતે કરી, તિલક તલે વીતરાગ. ॥ ૩ ॥ રૌલેશીકરણે
કરી એ, એક સહસ પરિવાર; શિવમદિર સિંધાવતાં, વીર
ધણું હુણિયાર. ॥ ૩ ॥

જોડ—ત્રોટક છઠ [ટિંગજ મુળી એ દેશી]

વશીકુંથુવ્રતી તિલકા જગતિ, મહિમા મહતી નત
ઈદ્રતતી; પ્રથિતાગમ જ્ઞાનગુણા વિમલા, શુભ વીર
મતાં ગાંધર્વ ળલા. ॥ ૧ ॥

શ્રી અરનાથજિન ચૈત્યવંદન.

હાણ 'મન્વદ્' થકી ચળ્યા, નાગપુરે અગ્નાથ;
રેવતી જન્મ મહોત્સવા, કરતા નિર્જર નાથ. ॥ ૧ ॥
જયકર ચોનિ ગજવડ, ગણિ મીન ગણદેવ; વ્રજ્ય
વગમમાં ચિર થઈ, દાસે મોહની ટેવ. ॥ ૨ ॥ પામ્યા
આંખ તડે તલે એ, ખાચિકભાવે નાણું, મદસ મુનિવર
માથશુ. વીર કહે નિર્વાણ. ॥ ૩ ॥

॥ થોય [ત્વમશુમાન્યભિનંદન નંદિતા એ દેશી]

અરવિ ભૂર્ણવ ભૂતલ ઘોતકં, સુમનસા મન-
સાર્થિત પંકજં; જિનગિરા ન ગિરા પરતારિણી, પ્રણુત
યક્ષ પતિ વીર ધારિણી. ॥ ૧ ॥

શ્રી મહિનાથજિન ચૈત્યવંદન.

મહ્ની^૧ જ્યંત વિમાનથી, મિથિલા નયરી સાર; અશ્વ-
ની યોનિ જ્યંકરૂ, અશ્વિનીયે અવતાર. ॥ ૧ ॥ સુર ગણ
રાશિ મેષ છે, વંદિત સ્વર્ગો^૨ લોક; છન્નસ્થ અહો રાતિ-
ની, કેવલ વૃક્ષ અશોક. ॥૨॥ સમવસરણે બેસી કરી એ,
તીર્થ પ્રવર્તનહાર; વીર અચલ સુખને વર્ધા, અપંચસયા
પરિવાર. ॥૩॥

થોય [નંદીશ્વર વર દ્વીપ સંભાળું. એ દેશી]

મહિનાથ મુખ ચંદ્ર નિહાલું, અરિહા પ્રણુમી પાતક
ઘાલું, જ્ઞાનાનંદ વિમલપુર સેર, ધરણ પ્રિયા શુભ વીર
કુબેર. ॥ ૧ ॥

શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામિનું ચૈત્યવંદન.

સુવ્રત અપરાજિતથી, રાજગૃહો રહેઠાણ; વાનર
યોનિ રાજતી, સુંદર ગણ ગિ [નિ]ર્વાણ. ॥૧॥ શ્રવણ

૨ 'વૈજ્યંત' ચ૦ ૨ 'પ૦૦ સાધુ અને પ૦૦ સાધ્વી' ચ૦

નક્ષત્રે જનમીયા; સુરવર જય જયકાર, મકરરાશિ છવ-
સ્થમાં, મૈન માસ અગીયાર. ॥૨૧॥ ચ પક હેઠે ચાંપીયાં
એ, જે ધનધાતિ ચાર; વીર વડો જગમાં પ્રભુ, શિવપદ
એક હજાર. ॥ ૩ ॥

ચોચ [પાસ જિહ્વુદા વામા નદા એ દેશી]

સુવ્રત સ્વામી આતમરામી, પૂજે ભવિ મનરૂલી;
જિનગુણ થુણીએ પાતક હણીએ, ભાવસ્તવ સાંકલી,
વચને રહીએ જૂઠું ન કહીએ, ટલે ફલ વંચકો; વીરજિહ્વુ
પાસી (સુરી) નરદત્તા, વરૂણ જિનાર્યકો. ॥ ૧ ॥

શ્રી નમિનાથજિન ચૈત્યવંદન.

દશમા 'પ્રાણુત સ્વર્ગથી, આવ્યા શ્રી નમિનાથ,
મિથિલા નયરી રાણ્યો, શિવપુર કેરો સાથ. ॥ ૧ ॥
ચોનિ અશ્વ અત્ત કરી, અશ્વની ઉદ્યો ભાણ, મેષરાશિ
સુર ગણુ નમુ, ધન્ય તે દિન સુવિહાણ. ॥ ૨ ॥ નવ
માસાંતર કેવલીએ, ઝકુલ તલે નિરધાર; વીર અનુપમ
મુખ વર્યા, મુનિ પરિત હજાર. ॥ ૩ ॥

ચોચ [શ્રાવણુ શુદ્ધિ દિન પચમી એ એ દેશી]

શ્રી નમિનાથ સોહામણા એ, તીર્થપતિ સુલતાન
તો, વિશ્વભર અરિહા પ્રભુ એ, વીતરાગ ભગવાનતો;
રત્નત્રયી જસ ઉજલી એ, ભાંખે પદ દ્રવ્ય જ્ઞાન તો;

ભૃકુટી સુર ગંધારિકા એ, વીર હૃદય બહુમાન તો. ॥ ૧ ॥

શ્રી નેમિનાથજિન દેવવંદન.

ચૈત્યવંદન-નેમિનાથ બાવીસમા, અપરાજિતથી
આય; સૌરીપુરમાં અવતર્યા, કન્યારાશિ સુહાય. ॥ ૧ ॥
ચોનિ પ્વાધ વિવેકીને, રાક્ષસ ગણ અદ્ભૂત, રિખ ચિત્રા
ચોપન દિન, મૈનવતા મનપૂત. ॥ ૨ ॥ વેતસ હેઠે
કેવલીએ, પંચ સયા છત્રીશ, વાચંચમશું શિવ વર્યા, વીર
નમે નિશ દીશ. ॥ ૪ ॥

થોય [કનક તિલકભાલે. એ દેશી]

દુરિત ભયનિવારં, મોહ વિધ્વંસકારં; ગુણુવત મવિ-
કારં, પ્રાપ્તસિદ્ધિસુદારં; જિનવરજયકારં, કર્મ સંકલેશ-
હારં; ભવજલ નિધિતારં, નૌમિ નેમિકુમારમ્. ॥ ૧ ॥ અડ-
જિનવર માતા, સિદ્ધિસૌધે પ્રયાતા; અડ જિનવર માતા,
સ્વર્ગ ત્રીજે વિખ્યાતા; અડ જિનવર માતા, પ્રાપ્ત
માહેંદ્ર શાતા; ભવ ભયજિન ત્રાતા, સંતને સિદ્ધિદાતા.
॥ ૨ ॥ ઋષભ જનક જાવે, નાગસુર ભાવ પાવે; ઇશાન
સગ કહાવે, શેષ કાંતા સભાવે; પદ્મભાસન સુહાવે, નેમ
આદંત પાવે; શેષ કાઉરસગ્ગ ભાવે, સિદ્ધિસૂત્ર પઠાવે.
॥ ૩ ॥ વાહન પુરુષ જાણી, કૃષ્ણ વર્ણ પ્રમાણી; ગોમેધને
ષટ પાણી, સિંહ ખેઠી વરાણી; તનુ કનક સમાણી,

અ બિકા ચાર પાણી, નેમ ભગતિ ભરાણી, વીરવિજયે
વખાણી. ॥ ૪ ॥

શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન.

[મહીનાથ વિના દુ ખ કોણ ગમે, એ દેશી]

રહો રહો રે યાદવ દો ધડીયાં, રહોં દો ધડીયાં દો
ચાર ધડીયાં, રહો રહો રે યાદવ દો ધડીયાં. શિવા માત
મલહાર નગીને, ક્યૂ ચલીએ હમ વિછડીયાં, રહોં યાદવ
વ શ વિભૂષણ સ્વામી, તુમે આધાર છો અડવડીયાં રહોં
॥૧॥ તો બિન ઓરસે નેહ ન કીનો, ઓર કરનકી આખ-
ડીયાં, રહોં ઇતિને બિચ હમ છોડ ન જઈએ, હોત
બુચઈ લાજડીયાં. રહોં ॥૨॥ પ્રીતમ પ્યારે કેહ કર
જનાં, જે હોત હમ શિર બાંકડિયાં, રહોં હાથસેં હાથ
મિલાદે સાધ, પુલ બિછાઉ સેજડીયાં. રહોં ॥ ૩ ॥
પ્રેમકે પ્યાલે બહુત મસાલે, પીવત મધુરે સેલડીયાં, રહોં
સમુદ્રવિજય કુલ તિલક નેમકુ, રાજુલ ઝરતી આંખડીયાં.
રહોં ॥૪॥ રાજુલ છોર ચલે ગિરનારે, નેમ યુગલ કેવલ
વરીયા. રહોં રાજિમતી પણ દીક્ષા લીની, ભાવના
રગ રસે ચડીયાં રહોં ॥૫॥ કેવલ લઈ કરી મુગતિ
સિધારે દ પતી મોહન વેલડીયાં, રહોં શ્રી શુભ વીર
અચલ ભઈ જોડી, મોહ રાય શિર લાકડીયાં. રહોં ॥૬॥

શ્રી પાર્શ્વનાથજિન દેવવંદન,

ચૈત્યવંદન-નયરી વાણારસીયે થયા, પ્રાણુતથી પર-
મેશ; યોની વ્યાધ સુહંકરી, રાક્ષસગણ સુવિશેષ. ॥૧॥
જન્મ વિશાખાએ થયો, પાર્શ્વપ્રભુ મહા રાય, તુલારાશી
છદ્મસ્થમાં, ચોરાશી દિન જાય. ॥૨॥ ધવ તરુ પાસે
પામીયા એ, ખાચિક દુગ ઉપયોગ; મુનિ તેત્રીશે શિવ
વર્ચા, વીર અખય સુખ ભોગ. ॥ ૩ ॥

જોય [સુવિધિ સેવા. એ દેશી]

પાસ જિણુંદા વામાનંદા, જળગરભે ફલી; સુપનાં
દેખે અર્થ વિશેષે, કહે મધવા મલી; જિનવર જાયા સુર
હુલરાયા, હુઆ રમણી પ્રિયે; નેમિ રાજ ચિત્ર વિરાજ;
વિલોકિત વ્રત લીયે. ॥૧॥ વીર એકાકી ચાર હજારે,
દીક્ષા ધૂર જિનપતિ; પાસને મક્ષી ત્રય શત સાથે, ધીજ્ઞ
સહસે વ્રતી; ૫૮ શત સાથે સંયમ ધરતા, વાસુપૂજ્ય
જગ ધણી; અનુપમ લીલા જ્ઞાન રસીલા, દેજે મુજને
ધણી. ॥૨॥ જિનમુખ દીઠી વાણી મીઠી, સુરતર વેલડો;
દ્રાખ વિહાસે ગઢ વનવાસે, પીલે રસ સેલડો; સાકર
સેંતી તરણાં લેતી, મુખે પશુ ચાવતી; અમૃત મીઠું
સ્વર્ગે દીઠું, સુરવધુ ગાવતી. ॥ ૩ ॥ ગજમુખ દક્ષો
વામન યક્ષો, મસ્તકે ફણાવલી; ચાર તે બાંહી કચ્છપ
વાહી, કાયા જસ શામલી, ચઉકર પ્રૌઢા નાગારૂઢા, દેવી

પદ્માવતી; સોવન કાંતિ પ્રભુ ગુણ ગાતી, વીર ધરે.
આવતી. ॥૪॥

શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

[જિજ્ઞાસુ હે એ દેશી]

આજ શ ખેશ્વર જિન ભેટીએ, ભેટતાં ભવ દુઃખ
નાસો, સાહેબ મોરારે; જયો અશ્વસેન કુલ ચ દ્રુમા, માતા
વામા સુત પાસ. સાં આજં ॥૧॥ ભક્તિવત્સલ
જન ભયહરે, હસતાં હણીયા પટ હાસ્ય ॥સાં॥ દાના-
દિક પાંચને દુહળ્યા, ફરી નાવે પાસની પાસ ॥ સાં ॥
આજં ॥૨॥ કરી કામને કારમી કમકમી, મિથ્યાત્વને
ન દીડે સાન ॥સાં॥ અવિગતિને રતિ નહિ એક ઘડી,
અગુણી અલગુ અજાન ॥ સાં આજં ॥૩॥ નિદક
નિદ્રાને નાસવી, મૃત રાગને રોગ અપાર ॥ સાં ॥ એક
ધક્કે દેષને ઢાલીયો, એમ નાઠા દોષ અઢાર. સાં આજં
॥૪॥ વલી મત્સર મોહ મમત ગયો, અરિહા નિરિહા
નિરદોષ; સાં ધરણે દ્રુ કમઠ સુર મિહું પોરે, તુસ
માત્ર નહી તોસ રોષ. સાં આજં ॥ ૫ ॥ અચરિજ
સુણુજો એક તિણે સમે, શત્રુને સમકિત દાય; સાં ચ દન
પારસ ગુણ અતિ ઘણા અક્ષર થોડે ન કહાય; સાં
આજં ॥૬॥ બગરણ દશા ઉપર ચઢ્યા, ઉબ્બગરણે
વીતરાગ. સાં આલંબન ધરતાં પ્રભુતણું પ્રભુતા સેવક

સાભાગ્ય. સાંઆજાં ॥૭૥ ઉપાદાન કારણ કારજ સધે,
અસાધારણ કારણ નિત્ય. સાં જો અપેક્ષા કારણ ભવિ
લહે, ફલદા કારણ નિમિત્ત. સાં આજાં ॥૮૥ પ્રભુ ત્રાયક
સાયકતા ધરી, હાયક નાયક ગંભીર. સાંનિજ સેવક જાણી
નિવાળ્યે, તુમ ચરણે નમે શુભ વીર. સાંઆજાં ॥૯૥

શ્રી વર્ધ્ધમાન જિન દેવવંદન.

ચત્યવંદન-ઉર્ધ્વલોક દશમા થકી, કુંડપુરે મંડાણ;
વૃષભ થોનિ ચઉવીશમા, વર્ધ્ધમાન જિન ભાણ. ॥૧૥
ઉત્તરાશ્વિનુની ઉપન્યા, માનવ ગણ સુખદાય; કન્યા-
રાશિ છદ્ધસ્થમાં, બાર વરસ વહી જાય. ॥ ૨ ॥ શાલ
વિશાલ તરુ તલે એ, કેવલ નિધિ પ્રગટાય; વીર બરહ
ધરવા ભણી, એકાકી શિવ જાય. ॥ ૩ ॥

થોય [ગૌતમ બોલે ગ્રંથ સંભાલી. એ દેશી]

વીર જગતપતિ જન્મજ થાવે, નંદન નિશ્ચિત
શિખર રહાવે, આઠ કુમારી ગાવે; અડ ગજહંતા હેઠે
વસાવે, રુચકગિરિથી છત્રીશ જાવે, દ્વીપ રુચક ચઉ-
ભાવે; છપ્પન દિગકુમરી હુલરાવે, સૂતીકરમ કરી નિજ
ધર પાવે, શક સુધોષા વજાવે; સિંહનાદ કરી જ્યોતિષી
આવે, ભવન વ્યંતર શાંખ પડહે મિલાવે, સુરગિરિ
જન્મ મહાવે. ॥ ૧ ॥ ઋષભ તેર શશિ સાત કહીજે,
શાન્તિનાથ ભવ બાર સૂણીજે, મુનિસુવ્રત નવ કીજે,
નવ નેમીશ્વર નમન કરીજે, પાસ પ્રભુના દશ સમરી

જે, વીર સત્તાવીશ લીજે; અજિતાદિક જિન શેષ રહીજે,
 ત્રણ ત્રણ ભવ સઘલે ઠવીજે, ભવ સમકિતથી ગણી
 જે; જિન નામળાધ નિકાચિત કીજે; ત્રીજે ભવ તપ
 ખતી ધરીજે, જિનપદ ઉદયે સિજે. ॥ ૨ ॥ આચારાંગ
 આદે અગ અગ્યાર, ઉવવાઈ આદે ઉપાંગ તે બાર,
 દશ પચસા સાર; છ છેદ સૂત્ર વિચિત્ર પ્રકાર, ઉપગારી
 મૂલ સૂત્ર તે ચાર, નદી અનુયોદ્ધાર; એ પીસ્તાલીશ
 આગમ સાર, સુણુતાં લહીયે તત્ત્વ ઉદાર, વસ્તુ સ્વભાવ
 વિચાર; વિપય ભુજ ગિની વિપ અપહાર, એ સમો મંત્ર
 ન કે સંસાર, વીરશાસન જયકાર. ॥ ૩ ॥ નકુલ
 ખીન્નેઈ દોય કર આલી, માત ગ મુર શામ કાંતિ તેજલી,
 વાહન ગજ શુભાલી, મિહ ઉપર બેઠી રઢીયાલી,
 મિદાગિકા દેવી લટકાલી, હરિતાભા ચાગ બૂજલી,
 પુસ્તક અભયા જિમણે આલી, માતુલિગને વીણા
 રસાલી, વામ ભુજ નહિ ખાલી; શુભ ગુરુ ગુણ પ્રભુ
 ધ્યાન ધરાલી, અનુભવ નેહુનું દેતી તાલી, વીર વચન
 દંડશાલી. ॥ ૪ ॥ ઇતિ;

તીર્થપતિ શ્રીવર્ધમાનજિન સ્તવન.

(ગગ બગાલ)

ત્રિગજાનંદન ચંદન શીત, દર્શન અનુભવ કરીયે
 નિત્ય. સ્વામીએ સેવોએ; તુમ દગ્ધનથી અલગા બેલ,

વલગ્યા કર્મ પિશાચને છોડ; સ્વામી સેવીયે ॥ ૧ ॥ હું
 પણ ભમીયો આ સંસાર, દર્શન દીઠા વિણ નિરધાર
 ॥ સ્વાં ॥ અબ તુમ દર્શન દીઠું રત્ન, નિજ ઘરમાં
 રહી કરશું યત્ન ॥ સ્વાં ॥ ૨ ॥ દર્શનથી જે દર્શન થાય,
 તે આણુંદ તો [તિ] જગત ન માય ॥ સ્વાં ॥ ભવ
 ભ્રમણાદિક દૂરે જાય, ભવ ચિતિ ચિંતન અદ્ય ઠરાય;
 ॥ સ્વાં ॥ ૩ ॥ તસ લક્ષણ પ્રગટે ઘટમાંહિ, વૈશાલિક
 પ્રભુ તુઠો ઉછાહી ॥ સ્વાં ॥ અમૃત લેશ લહે એકવાર
 રોગ નહિં ફરી અંગ મોઝાર ॥ સ્વાં ॥ ૪ ॥ દર્શન
 ફરશન હોવે તાસ, સંવેદન દર્શનનો નાશ ॥ સ્વાં ॥
 પણ જે જાય પસાંદુ પાસ, તો મહ મહકે વાસ ઘરાસ.
 ॥ સ્વાં ॥ ૫ ॥ દેવ કુદેવની સેવા કરંત, ન લલ્લું દ-
 ર્શન શ્રી ભગવંત ॥ સ્વાં ॥ એક ચિત્ત નહિં એકની
 આશ, પગ પગ તે દુનિયાના હાસ ॥ સ્વાં ॥ ૫ ॥ વેશ
 ખાટ પરે ક્ષીણ કેઈ ઘાટ, તસ સુ[મુ]ખ દર્શન દૂરે હાટ
 ॥ સ્વાં ॥ લોક કહે ત્રિગ ચિત્ત ઉચ્ચાટ, ધર ધર ભટકે
 તે ખારે વાટ ॥ સ્વાં ॥ ૬ ॥ તિણવિધ ભટકયો કાલ
 અનંત, મલિયા કલિયા નહિ અરિહંત ॥ સ્વાં ॥ તે
 દિન દર્શન તો પ્રતિપક્ષ, હવે દર્શન ફલશે પ્રત્યક્ષ
 ॥ સ્વાં ॥ ૮ ॥ પ્રીતિ ભક્તિયે ચોલનો રંગ, ગુણદર્શને
 ગયો રંગ પતંગ ॥ સ્વાં ॥ આણુમલવે હુવે મન ઉત્કંઠ,
 મલવે દુઃખ કરે વિરહે ઉલ્લંઠ ॥ સ્વાં ॥ ૯ ॥ અનુભવ

દર્શને બિહુ દુ ખ નાસ, રાતી દિવસ રહો હઠડા પાસ;
 ॥ સ્વાં ॥ ક્ષય ઉપશમ ગુણ ખાયક દાય, ગર્ભવતિ
 પ્રિયા પુત્ર જણાય ॥ સ્વાં ॥ ૧૦ ॥ ર ગ મહોલમાં ઉ-
 ત્સવ થાય, મોહ કુંદળ તે રોતુ જાય ॥ સ્વાં ॥ શ્રી
 શુભવિજય મુણે જગદીશ, વીર કહે પછે દેજે આશિષ.
 સ્વાં ॥ ૧૧ ॥

શાશ્વતા અશાશ્વતા જિન દેવવદન.

ચૈત્યવદન-અતુર્વિશતીહાર્દતા, વહિતાશ્ચાડધુના,
 સસ્તવિષ્યે ત્રિલોકે વિલોકાઃ, 'અતુર્ધાભિધાઃ સદ્ગુણા
 લકૃતેભ્યો, નમામિ મુદ્ધા શાશ્વતાડશાશ્વતેભ્યઃ ॥ ૧ ॥
 સુધર્માદિકે તાવિષે ચૈત્યમાલા, તથા આંતિમે નુત્ત
 રેડ્દિશાલા; વસુર્વદન દર્ષિ બદ્ધિત્રિકેભ્યો-॥ નમામિં
 ॥ ૨ ॥ ગભસ્ત્યાલયે શીતરશ્મિ નિવાસે, ગ્રહે તારકે
 ચોડુની ચૈત્યગેહા; અસ ખ્યા જિને દ્રા વિતે દ્રા કૃતેભ્યો.
 નમામિં ॥ ૩ ॥ વસુદ્ધિકૃતે વ્યતરેડસ ખ્યચૈત્યેડસુરાધા
 દશાનાં જિનૌકા સ્મૃતાશ્ચ; ગ્રહાંકામિતા પારગા સતિ
 તેભ્યો ॥ નમામિં ॥ ૪ ॥ સુરાદૌ નગે નૈપથે નીલવતે,

૧ ઋષભ ચદ્રાનન વાગિણેણ વર્ધમાન નામવાળા = ચવર્ગ
 નવસુ વિજેરે સખ્યાવાચક ગખ્દો અદિઆ દક્ષિણાનર્ત ગણુવા
 સામાન્ય રીતે વામાવર્ત-અવળા ગણાય છે (૮૪૯૭૦૩ થાય)
 ૩ સૂર્ય વિમાને ૪ વસુ ૮૪૨=૧૬

મોટી, પડિમા લઘુ સાત હાથ; મણિપીઠે દેવછંદે,
 સિંહાસન ઝેઠા નાથ; છત્ર ધરે એક ચામર, ધારી
 પડિમા દોય; નાગ ભૂઆવલી જડખા, કુંડધરા દોય
 દોય. ॥ ૪ ॥ જોઈસ વ્યંતર કદપ, નિવાસી ભવણ
 નિકાય; ઉપપાતી અભિષેકાડલંકારા વ્યવસાય;
 સભા સુધર્મા પંચમી, મંડપ પટકે જુત્ત ॥ પ્રત્યેકે તિ-
 દુવારાં, જિનધર જિન અદ્ભૂત ॥ ૫ ॥ જોઈસાદિક
 માંહિ, શુભ પ્રત્યેકે ખાર ॥ પ્રત્યેકે પ્રતિમા નતિ, કરીયે
 નિત્ય સવાર; શૂભ સભાશું ગણતાં, સાસય પડિમા
 સાઠ ॥ ચેઈઅ જિંબ મિલંતાં, ભવણે અસિ સો પાઠ
 ॥ ૬ ॥ શત પંચાસ બહુત્તેર, ચોજન કહીયે જોહ ॥
 લાંબાં પહોલાં ઉંચાં, અનુક્રમે મવિએ તેહ ॥ સ્વર્ગ
 નંદીશ્વર કુંડલ, રચકે ભવન પ્રમાણ ॥ ત્રીસ કુલ ગિરિ
 દશ કુર, મેરૂવને અસિઆણ ॥ ૭ ॥ અયસી વડખારે
 જિન ધર; ગજહંતાયે વીશ; મણુઅ નગે ઇડખારે, ચાર
 ચાર સુજગીશ; પૂર્વાવિહિત પરિમાણથી, અર્ધ પ્રમાણે
 જાણ; તેહથી અર્ધપ્રમાણે, નાગાદિ પરિમાણ ॥ ૮ ॥
 તેથી વ્યંતર અરધા, આલીશ દિગ્ગજ સાર ॥ અયસી દ્રહે
 કંચનગિરિ, દેહરાં એક હજાર ॥ સિત્તેર મહાનંદ દીર્ઘ,
 વૈતાળયે એકસો સિત્તેર ॥ ત્રણશે અયસી કુંડે, જિન
 વિચને નહિ ફેર. ॥ ૯ ॥ વીશ જંમગ પંચ ચૂલા,
 જિનધર પડિમા [પેર] ધેર, જંબુ પમુહ દશ તરુએ,

અગિયારસે સિત્તર; વૃત વૈતાલ્યે વીશ કોશાં, દીહ અર્ધ
વિત્યાર, ધણુમય ચઉદશ ચાલીશ, ઉચપણે અવધાર
॥ ૧૦ ॥ ન હીશ્વરવિદિશે સક્ષી-શાણુ પ્રિયા આઠ આઠ;
તસ નયરે તીર્થે સવિ; [ખત્તી] દુત્રીસ સય ગુણુ સાઠ,
ત્રિભુવન માંહે દેહરાં, સગવન લખ અડ કોડિ, દોયસે
ખ્યાસી હવે સુણો, ખિખ નમુ કરજોડી ॥ ૧૧ ॥ તેરશે
નેખ્યાસી કોડિ, સાઠ લાખ અસુગાઈ જાણુ; તિગ લગ
સહસ એકાણુ, ત્રણશે વીશ તીર્થે પ્રમાણુ; એકસો
ખાવન કોડિ, ચોરાણુ લાખ સમેત; સહસ ચુંઆલીસ
મગ સય, સાઠ વિમાનિક ચૈત્ય. ॥ ૧૨ ॥ પદ્મગશે, દુચત્ત
કોડી, અડવત્ત લાખ મુહાય, છત્રીશ સહસ ને અયસી,
ત્રિભુવન ખિંખ દહાય; ચઉમાસી દિન ચિતિએ, ચતુ-
રાખિધ નિજ ચિત્ત; જો હોત વિદ્યા લખિધ તો, વીર-
વિજય નમે નિત્ત. ॥ ૧૩ ॥

પત્રી નયવિયગય મ પૂર્ણ કહી ખમામખણુ દેઈ ઇંછાન
જોજુ મદિસ્રક બગનનું । ગાંધિના અગાંધિતા નિન આરા-
ધનાર્થ કાઉસ્મગ્ગ કદ ? ઇંચ । કહેમિ કાઉસ્મગ્ગ અન્નત્ય
અગ્નિએજાંઈ કહી પૂર્ણ ચાગ લોગન્નનો કાઉસ્મગ્ગ કદી
મોટી ગાનિ સાખલી પાત્રીને એક લોગન્ન પ્રગટ કહેવો પત્રી
તેં વાગ નવકાગ ગણી 'શ્રી નિદ્ધાયલ મિદ્ધમેવ, અષ્ટાપદ
આદીંચર પુહીક ગાગ્ધર બગવાનને નમોનિગાણુ'
એ પાઠ તેં વખાન (ખમામખણુ પૂર્વક) કહેવો પત્રી
જેમીને તીર્થના પાગ અવનો કહેવા તે આ પ્રમાણે—

તિર્થાધિરાજ શ્રીસિદ્ધાયલજ્જનું સ્તવન.

[શીતલ જિન સહજનંદી. એ દેશી]

વિમલાચલ વિમલા પાણી, શીતલ તર ધાયા
ઠરાણી, રસવેધક કંચન ખાણી, કહે ઇંદ્ર સુણે ઇંદ્રાણી.
॥ ૧ ॥ સનેહી સંત એ ગિરિ સેવો, ચઉદ દેવમાં તીર્થ
ન એવો, સં છહરી પાલી ઉલ્લસીએ, છૂં અદ્ભુ
કાયા કસીએ; મોહ મલ્લની સામા ધસીએ, વિમલાચલ
વેગે વસીએ. સં ॥૨॥ અન્ય સ્થાનક કર્મ જે કરીએ,
તે હિમગિરિ હેઠે હરીએ, પાછલ પ્રદક્ષિણા ફરીએ,
ભવજલધિ હેલા તરીએ. સં ॥૩॥ શિવ મંદિર ચઢવા
કાજે, સોપાનનિ પંકિત વિરાજે; ચઢતાં સમકિતી
છાજે, દૂર ભવ્ય અભવ્ય તે લાજે. સં ॥ ૪ ॥
પાંડવ પમુહા કેઈ સંતા, આદીશ્વર ધ્યાન ધરંતા, પર-
માતમ ભાવભજંતા, સિદ્ધચલ સિદ્ધા અનંતા. સં ॥૫॥
ષટ્માસી ધ્યાન ધરાવે, શુક રાજનું રાજ્ય નિપાવે,
અહિરંતર શત્રુ હરાવે, શત્રુજય નામ ધરાવે. સં ॥૬॥
પ્રણિધાને ભજે ગિરિ જયો, તીર્થ કર નામનિકાચો; મોહ-
રાયને લાગે તમાચો, શુભવીર વિમલગિરિ સાચો. સં ॥૭॥

શ્રી ગીરનારજ્જનું તીર્થ સ્તવન.

[જત્રા નવાણું કગીએ વિમલગીરી એ દેશી]

સહસાવન જઈ વસિએ, ચાલોને સખી સહસાવન
જઈ વસીએ, ધરનો ધંધો કબુચ ન પૂરો, જે કરિએ
અહો નિશિએ, ચાલોના પીયરમાં સુખ ધડીય ન દીઠું,

ભય કારણ ચઉ દિશિયે ॥ આત્રો ॥ ૧ ॥ નાક વિહુણા
 સયલ કુટુંબી, લજ્જા કિમપિ ન પસિયે ॥ આ ॥ ભેલાં
 જમીએ ને નજર ન હીસે, રહેણું ધોર તમસીએ ॥ આત્રો ॥
 ॥ ૨ ॥ પીયર પાછલ છલ કરી મહેલ્યું, સાસરીએ સુખ
 વસીએ ॥ આ ॥ સાસુડી તે ધર ધર ભટકે, લોકને ચટકે
 ડસીએ ॥ આ ॥ ૩ ॥ કહેતાં સાસુ આવે હાંસુ, ભુશીએ
 મુખ લેઈ મશીએ ॥ આ ॥ કંત અમારો બાત્રો ભોત્રો,
 જાણે ન અસિ મસિ કસીએ ॥ આ ॥ ૪ ॥ જુઠા બોલી
 કલહણ શીલા, ધર ધર શુની જ્યૂ ભસીએ ॥ આ ॥ એ
 દુઃખ દેખી હઈદુ મૂઝે, દુર્જનથી દૂર ખસીએ ॥ આ ॥
 ॥ ૫ ॥ રૈવતગિરિનું ધ્યાન ન ધરીયું, કાલ ગયો હસ
 મસીએ ॥ આ ॥ શ્રી ગિરનારે ત્રણ કલ્યાણક, નેમિ
 નમન ઉલ્લસીએ ॥ આ ॥ ૬ ॥ શિવ વરશે ચોવીશ જિ-
 નેશ્વર, અનાગત ચઉવીશી એ ॥ આ ॥ કૈલાશ ઉજ્જ-
 યંત રૈવત કહીએ, શરણ ગિરિને ફરસીએ ॥ આ ॥ ૭ ॥
 ગિરનાર નંદમદ એ નામે, આરે આરે છબ્રવિશિએ
 ॥ આ ॥ દેખી મહીતજ મહિમા મહેટો, પ્રભુ ગુણ જ્ઞાન
 વરસિયે ॥ આ ॥ ૮ ॥ અનુભવ રગ વધે તેમ પૂજે,
 કેશર ધસી આરશીએ ॥ આ ॥ ભાવસ્તવ સુત કેવલ
 પ્રગટે, શ્રી શુભવીર વિલસીએ ॥ આ ॥ ૯ ॥

શ્રી અર્ધુદગિરિતીર્થ સ્તવન.

[ચિત્ત ચેત્તો રે એ દેશી]

આદિ જિણેસર પૂજતા દુ ખ મેટા રે, આખૂગઢ હઠ ચિત્ત,

ભવિષ્ઠ જઈ ભેટા રે ॥ દેલવાડે દેહરાં નમી ॥ દુઃખ ॥ ચાર
 પરિમિત નિત્ય ॥ ભવિં ॥ ૧ ॥ વીશ ગજ બલ પદમાવતી
 ॥ દુઃખં ॥ ચક્રેસરી દ્રવ્ય આણુ ॥ ભવિં ॥ શંખ દીપે અં-
 બીસુરી ॥ દુઃખં ॥ પંચ દોશ વહે ખાણુ ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥
 ચાર પાદશાહ જીતીને ॥ દુઃખં ॥ વિમલ મંત્રી આદહાદ
 ॥ ભવિં ॥ દ્રવ્ય ભરી ધરતી કીચો ॥ દુઃખં ॥ ઋષભદેવ
 પ્રાસાદ ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥ બિહુત્તેર આધિકાં આઠશે ॥ દુઃખં ॥
 બિંબ પ્રમાણુ કહાય ॥ ભવિં ॥ પન્નરશે કારીગરે ॥
 દુઃખં ॥ વરસ ત્રિંક તે થાય ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥ દ્રવ્ય અનુપમ
 ખરચિયો ॥ દુઃખ ॥ લાખ ત્રેપન્ન ખારઢોડી ॥ ભવિં ॥ સં-
 વત દશ અઢાશીઓ ॥ દુઃખં ॥ પ્રતિષ્ઠા કરી મન હોડી
 ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥ દેરાણી જઠાણીના ગોખલા ॥ દુઃખં ॥ લાખ
 અઢાર પ્રમાણુ ॥ ભવિં ॥ વસ્તુપાલ તેજપાલની ॥ દુઃખં ॥
 એ દાય કાંતા જાણુ ॥ ભવિં ॥ ૬ ॥ મૂલ નાયક નેમીસર
 ॥ દુઃખં ॥ ચારશે અડસદ્દ બિંબ ॥ ભવિં ॥ ઋષભ ધાતુમય
 દેહરે ॥ દુઃખં ॥ એકસો પીસ્તાલીશ બિંબ ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥
 ચઉમુખ ચૈત્ય જુહારી એ ॥ દુઃખં ॥ કાઉસ્સગીયા ગુણવંત
 ॥ ભવિં ॥ ખાણું મિત્ત તેહમાં કહું ॥ દુઃખં ॥ અગન્યાસી
 અરિહંત ॥ ભવિં ॥ ૮ ॥ અચલગઢે પ્રભુજી ધણુ ॥ દુઃખ ॥ જત્રા
 કરો હુંશિયાર ॥ ભવિં ॥ ઢોડી તપે ફલ જે લહે ॥ દુઃખં ॥ તે
 પ્રભુ ભક્તિ વિચાર ॥ ભવિં ॥ ૯ ॥ સાલંબન નિશલંબને ॥
 ॥ દુઃખં ॥ પ્રભુધ્યાને ભવપાર ॥ ભવિં ॥ મંગલ લોલા પામીયે

॥૬:ખ૦॥ વીરવિજય જયજયકાર ॥ભવિ૦॥૧૦॥

શ્રી અષ્ટાપદગિરિ મહાતીર્થ સ્તવન.

[કુવગ ગભારે નજરે દેખતાજી ॥ એ દેશી]

ચઉ અઠ દશ દોય વદીયેજી, વર્તમાન જગદીશને ॥

અષ્ટાપદ ગીરિ ઉપરે જી, નમતાં વાધે જગીશ રે ॥ ચઉ૦ ॥

॥૧॥ ભરત ભરતપતિ જિનમુખેજી, ઉચ્ચરીયા પ્રત ખારરે ॥

દર્શન શુદ્ધિને કારણે જી, ચોવીશ પ્રભુનો વિહારરે ॥ ચઉ૦ ॥

॥૨॥ ઉચપણે દાશ તિગ કહ્યોજી, યોજન એક વિસ્તારરે ॥

નિજ નિજ માન પ્રમાણુ ભરાવીયાં જી, જિ બ સ્વપર ઉપગારરે

॥ચઉ૦॥૩॥ અનિતાદીક ચઉ દાહિણેજી, પરિચમે પહોમાઈ

આઠરે ॥ અનત આદે દશ ઉત્તરે જી, પૂરવે ઋપભવીર

પાઠરે ॥ ચઉ૦ ॥ ૪ ॥ ઋપભ અજીત પુર્વે રહ્યા જી, એ

પણુ આગમ પાઠરે ॥ આતમ શકને કરે જાનરાજી, તે ભવ

મુક્તિ વરે હણી આઠરે ॥ ચઉ૦ ॥ ૫ ॥ દેખો અચળો શ્રી

ત્રિદ્વાયજેજી, હુવા અસખ્ય ઉદ્ધાર રે ॥ આજ દીને પણ ઈણે

ગિરિ જી, ઝગમગ ચૈત્ય ઉદ્ધારે ॥ચઉ૦॥૬॥ રહેશે ઉત્સર્પિણી

લગેજી, દેવ મહિમા ગુણ દાખરે ॥ સિંહનિપદાદિક ચિરપણે

જી, વસુદેવહિંકની સાખ રે ॥ ચઉ૦ ॥ ૭ ॥ ઠેવલી જિનમુ-

ખમે સુણ્યે જી, ઈણ વિધે પાઠ પઠાય રે ॥ શ્રીશુભચીર

વચન રમેજી, ગાયો ઋપભ શિવ ઠાય રે ॥ ચઉ૦ ॥ ૮ ॥

શ્રી સમ્મેતશિખર ગિરિતીર્થ સ્તવન

નામ સુણત શીતલ શ્રવણા, જસ દર્શન ગીતલ નયનાં ॥

સ્તવન કરત શીતલ વયણારે ॥ ૧ ॥ સમેત શિખર ભેટણુ

ચલજો, મુજ મન ખહુ ભવિ સાંભલજો રે ॥ અનુભવ મિત્ર
 સહિત મલજોરે ॥ સ૦ ॥ ૨ ॥ જંખૂ દ્વીપદાહિણુ ભરતે, પૂરવ
 દેશે અનુસરતે, સમ્મેતશિખર તીરથ વરતે રે ॥ સ૦ ॥ ૩ ॥
 જસ દર્શન ધન કર્મ દહે દિનકર તાપ ગગન વહે, શશી વરી
 પદ્મ વિનાશ લહેરે ॥ સ૦ ॥ ૪ ॥ અજિતાદિક દશ શિવ
 વરીયા, વિમલાદિ નવ ભવ તરિયા, પાર્શ્વનાથ એમ વીશ
 મલીયારે ॥ સ૦ ॥ ૫ ॥ મુક્તિ વર્યા પ્રભુ ધણુ ઠામે, વીશે
 દુકે અભિરામે, વિશ જિનેશ્વરને નામેરે ॥ સ૦ ॥ ૬ ॥ ઉત્તર
 દિશ ઐરવત માંહિ, શ્રી સુપ્રતિષ્ઠ ગિરિ જ્યાંહિ, સુચંદ્રાદિક
 વીશ ત્યાંહિરે ॥ સ૦ ॥ ૭ ॥ ઈમ દશ ક્ષેત્રે વીશ લલા, એક
 એક ગિરિવર સિદ્ધ થયા, તીર્થોગાલી પયન્ને કહ્યારે ॥ સ૦ ॥
 ॥ ૮ ॥ રત્નત્રયી જહથી લહીએ, ભવજલ પાર તે નિરવહીએ,
 સજજન તીરથ તસ કહિયેરે ॥ સ૦ ॥ ૯ ॥ કલ્યાણુક એક
 જિહાં થાય, તે પણ તીરથ કહેવાય, વીશ જિનેશ્વર શિવ જાય
 રે ॥ સ૦ ॥ ૧૦ ॥ તેણે એ ગિરિવર અભિરામ, મુનિવર
 ઠાડિ શિવ ઠામ, શિવ વહૂ ખેલાણુ આરામ રે ॥ સ૦ ॥ ૧૧ ॥
 મુનિવર સૂત્ર અરથ ધારી, વિચરે ગગન લખિધ ખ્યારી, દેખી
 તીરથ પયચારીરે ॥ સ૦ ॥ ૧૨ ॥ સમ્મેતશિખર સુપ્રતિષ્ઠ
 તણી, ઠવણા પૂજન દુઃખ હરણી, ઘેર બેઠાં શિવ નિસરણી રે
 ॥ સ૦ ॥ ૧૩ ॥ દર્શન જસ દર્શન વરીએ, લહી શુભ સુખ
 દુઃખડાં હરીએ, વીરવિજય શિવ મંદીરીયેરે ॥ સ૦ ॥ ૧૪ ॥
 ઇતિ પાંડત વીરવિજયકૃત ચૌમાસી દેવવંદન.

શ્રી પદ્મવિજયજીવિરચત
ચૈમાસી દેવવંદન.

પ્રથમ તીર્થપતિ શ્રીઆદિજિન દેવવંદન^૧.

ચૈત્યવદન-વિમલ કેવલજ્ઞાન કમલા, કલિત ત્રિભુ-
વન હિતકર ॥ સુરરાજ સ સ્તુત ચરણપકંજ નમો આદિ
જિનેશ્વરં ॥ ૧ ॥ વિમલ ગિરિવર શ્રગ મંડણ, પ્રવર
ગુણગણભૂધર ॥ સુર અસુર કિન્નર કૌડિસેવિત ॥ નમો ॥
॥ ૨ ॥ કરતી નાટક કિન્નરીગણ. ગાય જિન ગુણ મન-
હર ॥ નિર્જરાવલી નમે અહનિશ ॥ નમો ॥ ૩ ॥ પુક-
રિક ગણપતિ સિદ્ધિ સાધિત, કોડિ પણ મુનિ મનહર ॥
શ્રી વિમલગિરિવરશૃંગસિદ્ધા ॥ નમો ॥ ૪ ॥ નિજ-
સાધ્ય સાધન સુર મુનિવર, કોડિન ત એ ગિરિવર ॥ મુ-
ગતિ રમણી વર્યા રગે ॥ નમો ॥ ૫ ॥ પાતાલનર સુર
લોકમાંહે વિમલ ગિરિવર તો પર ॥ નહિ અધિક તીરથ
તીર્થપતિ કહે ॥ નમો ॥ ૬ ॥ ઇમ વિમલ ગિરિવર શિખર
મંડણ, દુઃખ વિહંણ ધ્યાઈએ ॥ નિજ શુદ્ધ સત્તા સા-
ધનાર્થ, પરમ જ્યોતિ નીપાઈએ ॥ ૭ ॥ જિત મોહ કોહ
વિછોહ નિદ્રા, પરમપદસ્થિતજયકર. ગિરિરાજ સેવા
કરણ તત્પર, પદ્મવિજય સુહિતકરં ॥ ૮ ॥

૧ વિવિ-પદ્મિન શ્રીવિગિનિત્યજી વિગિનિ ચૈમાસી દેવવંદનની
વિધિ પ્રમાણે નાખે

ચૈત્યવંદન-આદિદેવ અલવેસર, વિનીતાનો રાય ॥
 નાભિ રાયા કુલ મંડણે, મરદેવા માય ॥ ૧ ॥ પાંચશે
 ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમદયાળ ॥ ચોરાશીલખ પૂર્વનું
 જસ આયુ વિશાલ ॥ ૨ ॥ વૃષભ લંછન જિન વૃષધર એ,
 ઉત્તમ ગુણુમણિખાણ ॥ તસપદ પદ્મ સેવન થકી, લહીએ
 અવિચળ ઠાણ ॥ ૩ ॥

થોય-આદિ જિનવર રાયા, જસ સોવન કાયા ॥ મર-
 દેવી માયા, ધોરી લંછન પાયા ॥ જગત સ્થિતિ નિપાયા
 મુદ્ધ ચારિત્ર પાયા ॥ કેવલ સિરિ રાયા, મોક્ષનગરે સધાયા
 ॥ ૧ ॥ સવિજિન સુખકારી, મોહ મિથ્યા નિવારી ॥ દુ-
 ગતિ દુઃખ ભારી, શોક સંતાપ વારી ॥ શ્રેણી ક્ષપક
 સુધારી, કેવલાનંત ધારી ॥ નમીયે નર નારી, જેહ વિશ્વો
 પકારી ॥ ૨ ॥ સમોસરણે બેઠા, લાગે જે જિનજી મીઠા ॥
 કરે ગણુપઠઠા, ઇંદ્ર ચંદ્રાદિ દીઠા ॥ દ્વાદશાંગી વરિઠા ગું-
 થતાં ટાલે રિઠા ॥ ભવિજન હોય હિઠા, દેખી પુણ્યે ગ-
 રિઠા ॥ ૩ ॥ સુર સમકિતવંતા, જેહ રુદ્ધે મહંતા ॥ જેહ
 સજ્જન સંતા, ટાલિયે મુજ ચિંતા જિનવર સેવંતા
 વિઘ્ન વારો દૂરંતા ॥ જિન ઉત્તમ શુણંતા, પદ્મને સુખ
 દિંતા ॥ ૪ ॥

સ્તવન-પ્રથમ જિણેસર પ્રણમીયે, જસ મુગંધી રે
 કાય ॥ કલ્પવૃક્ષ પરે તાસ, ઇંદ્રાણી નયન જે, ભૂંગપરે
 લપટાય ॥ ૧ ॥ રોગ ઉરગ તુજ નવિ નડે, અમૃત જે

આસ્વાહ ॥ તેહથી પ્રતિહત તેહ, માનુ કોઈ નવિ કરે,
જગમાં તુમશુ રે વાદ ॥ ૨ ॥ વિગર ધોઈ તુજ નિરમલી
કાયા ક અન વાન ॥ નહિ પ્રસ્વેદલગાર, તારે તુ તેહને,
જેહ ધરે તાહરું રે ધ્યાન ॥ ૩ ॥ રાગ ગયો તુજ મન
થકી, તેહમાં ચિત્ર ન કોઈ ॥ રુધિર આમિપથી, રાગ
ગયો તુજ જન્મથી, દૂધ સહોદર હોય ॥ ૪ ॥ શ્વાસોશ્વાસ
કમલ સમો, તુજ લોકોત્તર વાત ॥ દેખે ન આહાર નિહાર
ચરમચક્ષુ ધણી, એહવા તુજ અવદાત ॥ ૫ ॥ ચાર
અતિશય મૂલથી, ઓગણીશ દેવના કીધ ॥ કર્મ ખધ્યાથી
અગ્યાર, ચોત્રીશ એમ અતિશયા, સમવાયાંગે પ્રસિદ્ધ
॥ ૬ ॥ જિન ઉત્તમ ગુણગાવતાં, ગુણ આવે નિજ અગ;
॥ પદ્મ વિજય કહે એહ સમય, પ્રભુ પાલજો, જિમ થાઉ
અખય અભગ ॥ ૭ ॥

શ્રી અજિતનાથ જિન દેવવદન

ચૈત્યવદન-અજિતનાથ પ્રભુ અવતર્યો, વીનિતાનો
સ્વામી ॥ જિતશત્રુ વિજયા તણો, નદન શિવગામી
॥ ૧ ॥ બહોંતેર લાખ પૂરવ તણુ, પાદ્યુ જિણે આય;
ગજ લ છત લ છત નહિ, પ્રણમે સુરરાય ॥ ૨ ॥ સાડા
ચારશે ધનુષની એ, જિનવર ઉત્તમ દેહ, પાદ પદ્મ
તસ પ્રણમીયે, જિમ લહીયે શિવજેહ ॥ ૩ ॥

થોય-વિજયા મુત વદો, તેજથી જ્યુ દિણદો,
શીતસતાએ ચદો, ધીરતાએ ગિરીદો ॥ મુખ જિમે

અરવિંદો, જસ સેત્રે સુરીંદો ॥ લહો પરમાણુંદો, સેવના
સુખ કંદો ॥ ૧ ॥

શ્રી સંલવનાથજિન દેવવંદન.

ચૈત્યવંદન-સાવત્રી નયરી ધણો, શ્રી સંલવનાથ ॥
જિતારિ નૃપ નંદનો, ચલવે શિવ સાથ ॥ ૧ ॥ સેના
નંદન ચંદને, પૂજો નવ અંગે ॥ આરશે ધનુષનું દેહમાન
પ્રણમો મનરંગે ॥ ૨ ॥ સાઠ લાખ પૂરવતણું એ જિન-
વર ઉત્તમ આય ॥ તુરગ લંછન પદ પદ્મને નમતાં શિવ
સુખ થાય ॥ ૩ ॥

થાય-સંલવ સુખદાતા, જેહ જગમાં વિખ્યાતા, ષટ્
જીવિના ત્રાતા, આપતા સુખસાતા ॥ માતાને બ્રાતાકેવલ
જ્ઞાન જ્ઞાતા, દુઃખ દોહગ પ્રાતા, જસ નામે પલાતા ॥ ૧ ॥

શ્રી અભિનંદનજિન દેવવંદન.

ચૈત્યવંદન-નંદન સંવર રાયનો, ચોથા અભિનંદન
કપિ લંછન વંદન કરો, લવદુઃખ નિકંદન ॥ ૧ ॥
સિદ્ધારથા જસ માવડી, સિદ્ધારથ જિન રાય ॥ સાડાત્રણશે
ધનુષમાન, સુંદર જસ કાય ॥ ૨ ॥ વિનિતા વાસી વંદીયે
એ, આયુ લખ પંચાસ ॥ પૂરવ તસ પદ પદ્મને, નમતાં
શિવપુર વાસ ॥ ૩ ॥

થાય-સંવર સુત સાચો, જસ સ્વાદાહ વાચો, થયો
હીરો જાચો, મોહને દેહ તમાચો ॥ પ્રભુ ગુણગણ માચો

એહને ધ્યાને રાચો, જિનપદ સુખ સાચો, લબ્ય પ્રાણી
નિકાચો ॥ ૨ ॥

॥ શ્રી સુમતિનાથજિન દેવવંદન ॥

ઐત્યવદન-સુમતિનાથ સુહકર, કોસલા જસ નયરી
॥ મેઘરાય મગલા તણો, નદન જિતવયરી ॥ ૧ ॥ કૈંચ
લછન જિન રાજિયો, ત્રણશે ધનુષની દેહ ॥ ચાલીસ
લાખ પૂરવતણુ, આયુ અતિ ગુણુગેહ ॥ ૨ ॥ સુમતિ
ગુણે કરી જે ભર્યા એ, તર્યા સ સાર અગાધ ॥ તસ પદ
પદ્મ સેવા થકી, લહો સુખ અબ્યાખાધ ॥ ૩ ॥

થોય-સુમતિસુમતિદાયા મગલા જસ માર્ઠ, મેરુને
વલીરાધ, ચોર એહને તુલાઈ ॥ ક્ષય કીધાં ઘાઘ, કેવલ-
જ્ઞાન પાઠ, નહિ ઊણિમ કાંધ, સેવિયે તે સદાઈ ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી પદ્મપ્રભજિન દેવવંદન ॥

ઐત્યવદન-કોસળીપુર રાજિયો, ધર નરપતિ તાય
॥ પદ્મપ્રભ પ્રભુતામયી, સુસિમા જસ માય ॥ ૧ ॥ ત્રીસ
લાખ પૂરવ તણુ જિન આયુ પાત્રી ॥ ધનુષ અઢીશે
દેહડી સવિ કર્મને ટાલી ॥ ૨ ॥ પદ્મ લછન પરમેશ્વરે,
જિનપદ પદ્મની સેવ ॥ પદ્મવિજય કહે કીજિયે, ભવિ-
જન સહુ નિતમેવ ॥ ૩ ॥

થોય-અઢીશે ધનુષ કાયા, ત્યજ્ઞ મદ મોહ માયા
સુસીમા જસ માયા, શુકલ જે ધ્યાન ધ્યાયા ॥ કેવલવર

પાયા, આમરાદિ ધરાયા, સેવે સુર રાયા, મેક્ષનગરે
સધાયા ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી સુપાસજિનદેવવંદન ॥

શ્રી સુપાસ જિણુંદ પાસ, ટાલ્યો ભવ ફેરો ॥ પૃથિવી
માત ઉરે જ્યો, તે તાય હમેરો ॥ ૧ ॥ પ્રતિષ્ઠિત સુત
સુંદર વાણારસી રાય ॥ વીશ લાખ પૂરવ તણું, પ્રભુ-
જનું આય ॥ ૨ ॥ ધનુષ ખસે જિન દેહડી એ, સ્વ-
સ્તિક લાંછન સાર ॥ પદ પદ્મે જસ રાજતો, તાર તાર
ભવ તાર ॥ ૩ ॥

થાય-સુપાસ જિન વાણી સાંભલે જેહ પ્રાણી,
હૃદયે પહેંચાણી, તે તર્યા ભવ્ય પ્રાણી ॥ પાંત્રીશ ગુણ-
ખાણી, સૂત્રમાંજે ગુંથાણી, ૫૮ દ્યોયશું જાણી, કર્મ-
પીલે જ્યું વાણી ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી ચંદ્રપ્રભજિન દેવવંદન ॥

ચૈત્યવંદન-લક્ષ્મણા માતા જનમીયો, મહસેન જસ
તાય ॥ ઉડુપતિ લાંછન દીપતો, ચંદ્રપુરીનો રાય ॥ ૧ ॥
દશ લાખ પૂરવ આઉણું, દોઢશો ધનુષની દેહ ॥ સુર-
નરપતિ સેવા કરે, ધરતા અતિ સસનેહ ॥ ૨ ॥ ચંદ્ર-
પ્રભુ જિન આઠમા, એ, ઉત્તમ પદ દાતાર ॥ પદ્મવિજય
કહે પ્રણમીયે, મુજ પ્રભુ પાર ઉતાર ॥ ૩ ॥

થાય-સેવે સુરવર વૃંદા, જસ ચરણારવિંદા, અંકુશ

જિન ચ દા, ચ દ વણે સોહ દા ॥ મહસેન નૃપ નંદા, કાપતા
દુઃખ દ દા ॥ લ છન મિષ ચ દા, પાય માનુ સેવિ દા ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી સુવિધિનાથ દેવવંદન ॥

ચૈત્યવંદન-સુવિધિનાથ નવમા નમુ, સુગ્રીવ જસ
તાત ॥ મગર લ છન ચરણે નમુ, રામા રૂડી માત ॥ ૧ ॥
આયુ ખે લાખ પૂરવતણુ, શત ધનુષની કાય ॥ કાક દી
નયરી ધણી, પ્રણમુ પ્રભુ પાય ॥ ૨ ॥ ઉત્તમ વિવ્રિ
જેહથી લહો એ, તેણે સુવિધિ જિન નામ ॥ નમતાં તસ
પદ પદ્મને, લહિયે શાશ્વત ધામ ॥ ૩ ॥

થાય-નરદેવ ભાવદેવો, જેહની સારે સેવો, જેહ
દેવાધિદેવો, સાર જગમાં જયુ મેવો ॥ જોતાં જગ એ-
હવો, દેવ દીઠો ન તેહવો, સુવિધિ જિન જેહવો, મોક્ષ દે
તતખેવો ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી શીતલનાથજિન દેવવંદન ॥

ચૈત્યવંદન-ન દા દહરથ ન દનો, શીતલ શીતલનાથ
॥ રાજ ભદિસપુરતણો, ચલવે શિવ સાથ ॥ ૧ ॥ લાખ
પૂરવતુ આઉખુ, નેવું ધનુષ પ્રમાણ ॥ કાળ માયા ટા-
લીને, લલ્યા પચમ નાણ ॥ ૨ ॥ શ્રીવત્સ લ છન સુદર
એ, પદ પદ્મ રહે જસ ॥ તે જિનની સેવા થકી, લહીયે
લીલ વિજ્ઞાસ ॥ ૩ ॥

થાય-શીતલ જિન સ્વામી, પુણ્યથી સેવ પામી,

પ્રભુ આતમરામી, સર્વ પરભાવ વામી ॥ જે શિવગતિ
ગામી, શાશ્વતાનંદ ધામી, ભવિ શિરમુખકામી પ્રભુ-
મીયે શીશનામી ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી શ્રેયાંસનાથજિન દેવવંદન ॥

ઐત્યવંદન-શ્રીશ્રેયાંસ અગ્યારમા, વિષ્ણુ નૃપ તાય
॥ વિષ્ણુ માતા જેહની, એંશી ધનુષની કાય ॥ ૧ ॥
વરસ ચોરાશી લાખનું, પાદ્યું જેણે આય ॥ ખડ્ગી
લંછન પદકજે, સિંહપુરીનો રાય ॥ ૨ ॥ રાજ્ય તણ
દીક્ષા વરીએ, જિનવર ઉત્તમ જ્ઞાન ॥ પામ્યા તસ પદ
પદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન ॥ ૩ ॥

થોય-વિષ્ણુ જસ માત, જેહના વિષ્ણુ તાત, પ્રભુના
અવદાત, તીન ભુવનમેં વિખ્યાત ॥ સુરપતિ સંઘાત જસ
નિકટ આયાત, કરી કર્મનો ઘાત, પામીયા મોક્ષ સાત ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી વાસુપૂજ્યજિન દેવવંદન ॥

ઐત્યવંદન-વાસવ વંદિત વાસુપૂજ્ય, ચંપાપુરી
ઠામ ॥ વાસુપૂજ્ય કુલ અંદમા, માતા જ્યા નામ ॥ ૧ ॥
મહિષ લંછન જિન ખારમા, સિત્તેર ધનુષ પ્રમાણ ॥
કાયા આયુ વરસ વલી, ખહોંતેર લાખ વખાણ ॥ ૨ ॥
સંઘ ચતુર્વિધ થાપીને એ, જિનઉત્તમ મહારાય ॥ તસ
મુખ પદ્મ વચન મુણી, પરમાનંદી થાય ॥ ૩ ॥

થોય-વિશ્વના ઉપગારી, ધર્મના આદિકારી ॥ ધર્મના

દાતારી. કામક્રોધાદિ વારી ॥ તાર્યા નરનારી, દુઃખ
દોહગ હારી ॥ વાસુપૂજ્ય નિહારી જાઉં હું નિત્ય
વારી ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી વિમલનાથજિન દેવવંદન ॥

ચૈત્યવદન-કપિલપુર વિમલપ્રભુ, શ્યામા માત
મહાર ॥ કૃતવર્મા નૃપ કુલ નભે. ઉગમીયો દિનકાર
॥ ૧ ॥ લછન રાજે વરાહનુ, સાઠ ધનુષની કાય ॥ સાઠ
લાખ વરસાં તણુ, આયુ સુખદાય [સુખ સમુદાય] ॥ ૨ ॥
વિમલ વિમલ પોતે થયા એ, સેવક વિમલ કરેહ ॥
તુજ પદ પદ્મ વિમલ પ્રતિ, સેવુ ધરી સસનેહ ॥ ૩ ॥

થાય-વિમલજિન જીહારો, પાપસંતાપ વારો ॥ શ્યા-
માંખ (એહમાં છે) મહારો, વિશ્વ કીર્તિ વિકારો ॥ યોજન
વિસ્તારો, જાસ વાણી પ્રસારો ॥ ગુણગણ આધારો,
પુણ્યના એ પ્રકારો ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી અનંતનાથજિન દેવવંદન ॥

ચૈત્યવદન-અનંત અનંત ગુણ આગર, અયોધ્યા
વાસી ॥ સિહસેન નૃપ નદનો, થયો પાપ નિકાસી ॥ ૧ ॥
સુજસા માતા જનમીયો, ત્રીશ લાખ ઉદાર ॥ વરસ-
આઉંખુ પાલીયુ, જિનવર જયકાર ॥ ૨ ॥ લછન સિં-
આણા તણુ એ, કાયા ધનુષ પચાસ ॥ જિન પદ પદ્મ
નમ્યા થકી, લહિયે સહજ વિલાસ ॥ ૩ ॥

થાય-અનંત અનંતનાણી, જસ મહિમા ગવાણી
 ॥ સુરનર તીરિ પાણી, સાંભલે જસ વાણિ ॥ એક વચન
 સમજાણી, જેહ સ્યાદ્વાદ જાણી ॥ તર્યા તે ગુણ ખાણી,
 પામીયા સિદ્ધિ રાણી ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી ધર્મનાથજિન દેવવંદન ॥

ઐત્યવંદન-ભાનુવંદન ધર્મનાથ, મુમ્તતા ભટ્ટી
 માત ॥ વજ્ર લંછન વજી નમે, ત્રણ ભુવન વિખ્યાત
 ॥ ૧ ॥ દશ લાખ વરસનું આઉખું, વપુ ધનુ પીસ્તા-
 લીશ ॥ રત્નપુરીનો રાજ્યો, જગમાં જસ જગીશ ॥ ૨ ॥
 ધર્મ મારગજિનવર કહીએ, ઉત્તમ જન આધાર ॥ તેણે
 પુજ પાદ પદ્મ તણી, સેવા કરું નિરધાર ॥ ૩ ॥

થાય-ધરમ ધરમ ધોરો, કર્મના પાસ તોરી ॥ કેવલ
 શ્રી જોરી, જેહ ચોરે ન ચોરી ॥ દર્શન મદ્યોરી, જાય
 ભાગ્યાસોરી ॥ નમે સુરનરકોરી, તે વરે સિદ્ધિગોરી ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી શાંતિનાથજિન દેવવંદન ॥

ઐત્યવંદન-શાંતિ જિનેસર સોલમા, અચિરા સુત
 વંદો ॥ વિશ્વસેન કુલ નભમણિ, ભવિજન મુખ કંદો
 ॥ ૧ ॥ મૃગ લંછન જિન આઉખું, લાખ વરસ પ્રમાણ ॥
 હતિણાઉર નયરી ધણી, પ્રભુજ ગુણ મણિ ખાણ ॥ ૨ ॥
 આલીશ ધનુષની દેહડી એ, સમ ચંદિરંસ સંઠાણ ॥ વહન
 પદ્મ જ્યું અંદલો, દિઠે પરમ કલ્યાણ ॥ ૩ ॥

દોય-વદો જિન શાંતિ, જસ સોવન કાંતિ, ટાલે
ભવ પ્રાંતિ, મોહ મિથ્યાત્વ શાંતિ, દ્રવ્ય ભાવ અરિ પાંતિ;
તાસ કરતા નિકાંતિ, ધરતા મન ખાંતિ, શોક સંતાપ
વાંતિ ॥ ૧ ॥ દોય જિનવર નીલા, દોય ઘોલા સુશીલા,
દોય રક્ત રંગીલા, કાઢતા કર્મ ઝીલા ॥ ન કરે કોઈ હીલા,
દોય શ્યામ સલીલા ॥ સોલ સ્વામીજી પીલા, આપન્તે
મોક્ષ લીલા ॥ ૨ ॥ જિનવરની વાણી, મોહવદ્ધી કૃપાણી,
સૂત્ર દેવાણી, સાધુને યોગ્ય જાણી ॥ અરથે ગુથાણી,
દેવ મનુષ્ય પ્રાણી ॥ પ્રણમે હિત આણી, મોક્ષની એ
નિશાણી ॥ ૩ ॥ વાઘેસરી દેવી, હર્ષ હિયડે ધરેવી; જિનવર
પય સેવી, સાર શ્રદ્ધા વરેવી ॥ જે નિત્ય સમરેવી, દુઃખ
તેહનાં હરેવી, પદ્માવજય કહેવી, ભવ્ય સ તાપ ખેવી ॥ ૪ ॥

॥ શ્રી શાંતિનાથજિન સ્તવન ॥

॥ જગ્જો ડોણને કેગલ્યો ટે નદણના લાલ કે દેશી ॥

સોલમા શાંતિ જિનેશ્વર દેવ કે, અચિરાના નદરે ॥
જેહની સારે સુરપતિ સેવકે ॥ અં ॥ તિરિ નર સુર સમુ-
દાય કે ॥ અં ॥ એક યોજન માંહે સમાય કે ॥ અં ॥
॥ ૧ ॥ તેહને પ્રભુજીની વાણી કે ॥ અં ॥ પરિણમે
સમજે ભવિ પ્રાણી કે ॥ અં ॥ સહુ જીવના સશય ભાંજે
કે ॥ અં ॥ પ્રભુ મેઘવ્રતિ એમ ગાજે કે ॥ અં ॥ ૨ ॥
જેહને જોયણ સવાસો માન કે ॥ અં ॥ જે પૂર્વના રોગ
તોણે થાન કે ॥ અં ॥ સવિ નાશ થાયે નવા નાવે કે ॥

॥ અં ॥ ૫૬ ॥ માસ પ્રભુ પરભાવે કે ॥ અં ॥ ૩ ॥
 જિહાં જિનજી વિચરે રંગ કે ॥ અં ॥ નવિ સૂષક શલભ
 પતંગ કે ॥ અં ॥ નવિ કોઈને વચર વિરોધ કે ॥ અં ॥
 અતિવૃષ્ટિ અનાવૃષ્ટિ રોધ કે ॥ અં ॥ ૪ ॥ નિજ પરચક
 નો ભય નાસે કે ॥ અં ॥ વળી મરણી નાવે પાસ કે ॥ અં ॥
 પ્રભુ વિચરે તિહાં ન દુકાલ કે ॥ અં ॥ જયે ઉપદ્રવ સવિ
 તતકાલ કે ॥ અં ॥ ૫ ॥ જસ મસ્તક પૂઠે રાજે કે ॥
 અચિં ॥ ભામંડલ રવિપરે છાજે કે ॥ અચિં ॥ કર્મ-
 ક્ષયથી અતિશય અગીયાર કે ॥ અચિં ॥ માનું યોગ્ય
 સામ્રાજ્ય પરિવાર કે ॥ અચિં ॥ ૬ ॥ કબ દેખું ભાવ
 એ ભાવે કે ॥ અચિં ॥ એમ હોંશ ધણી ચિત્ત આવે
 કે ॥ અચિં ॥ શ્રી જિન ઉત્તમ પરભાવે કે ॥ અચિં ॥
 ॥ કહે પદ્મવિજય બની આવે કે ॥ અચિં ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી કુંથુનાથજિનદેવવંદન ॥

ચૈત્યવંદન-કુંથુનાથ કામિત દીયે, ગજપુરનો રાય
 ॥ સિરિ માતા ઉર અવતર્યો, શૂર નરપતિ તાય ॥ ૧ ॥
 કાયા પાંત્રીશ ધનુષની, લંછન જસ છાગ ॥ કેવલ
 જ્ઞાનાદિક ગુણો, પ્રણમો ધરી રાગ ॥ ૨ ॥ સહસ પંચાણુ
 વરસનું એ, પાલી ઉત્તમ આય ॥ પદ્મવિજય કહે
 પ્રણમીયે, ભાવે શ્રી જિનરાય ॥ ૩ ॥

થાય-કુંથુજિનનાથ, જે કરે છે સનાથ, તારે ભવ-

પાથ, જે ગ્રહી ભવ્ય હાથ ॥ એહનો તજે સાથ, ખાવલ
દીયે ખાથ ॥ તરે સુર નર સાથ, જે સુણે એક ગાથ ॥૧॥

॥ શ્રી અરનાથજિનદેવવંદન ॥

ચૈત્યવંદન-નાગપુરે અર જિનવર, સુદર્શન નૃપ
નંદ ॥ દેવી માતા જનમીયો, ભવિ-જન સુખકંદ ॥ ૧ ॥
લંછન નંદાવર્તનું, કાયા ધનુષદ્ ત્રીશ ॥ સહસ ચોરાશી
વરષનું, આયુ જસ જગીશ ॥૨॥ અરુણ અજર અજ
જિનવર એ, પામ્યો ઉત્તમ ઠાણ ॥ તસ પદ પદ્મ આલ-
ખતાં, લહીયે પદ નિરવાણ ॥ ૩ ॥

થોય-અર જિનવર રાયા, જેહની દેવી માયા, સુદ-
ર્શન નૃપ તાયા, જસે સુવર્ણ કાયા ॥ નંદાવર્ત પાયા,
દેશના શુદ્ધ દાયા, સમવસરણ વિરચાયા, ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી
ગાયા ॥ ૧ ॥

॥ શ્રીમહિનાથજિનદેવવંદન ॥

ચૈત્યવંદન-મહિનાથ ઓગણીશમા, જસ મિથિલા
નયરી ॥ પ્રભાવતી જસ માવડી, ટાલે કર્મ વયરી ॥૧॥
તાત શ્રી કુંભ નરેસર, ધનુષ પચવીશની કાય ॥ લંછન
કલશ મંગલકર, નિર્મમ નિરમાય ॥ ૨ ॥ વરસ પંચા-
વન સહસનું એ, જિનવર ઉત્તમ આય ॥ પદ્મવિજય
કહે તેહને, નમતાં શિવસુખ થાય ॥ ૩ ॥

થોય-મહિજિન નમીયે, પૂરવલાં પાપ ગમીયે, દ્વિધ્ય

ગણ દમિયે, આણ જિતની ન કમીયે ॥ ભવમાં નવિ
ભમીયે, સર્વ પરભાવ વમીયે, જિત ગુણમાં રમીયે, કર્મ
મલ સર્વ ધમીયે ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી મુનિસુવ્રતજિનદેવવંદન ॥

। ચત્યવંદન-મુનિસુવ્રત જિન વીશમા કચ્છપનું
લંછન ॥ પદ્મા માતા જેહની, સુમિત્ર નૃપ નંદન ॥ ૧ ॥
રાજગૃહી નયરી ધણી, વીશ ધનુષ શરીર ॥ કર્મ નિકા-
ચિત રેણુ વ્રજ, ઉદામ સમીર ॥ ૨ ॥ ત્રીશ હજાર વર-
સતણું એ, પાત્રી આયુ ઉદાર, પદ્મવિજય કહે શિવ
લહ્યા, શાશ્વત સુખ નિરંધાર ॥ ૩ ॥

થોય-મુનિસુવ્રત નામે, જે ભવિ ચિત્ત કામે ॥
સવિ સંપત્તિ પામે, સ્વર્ગનાં સુખ જામે ॥ દુર્ગતિ દુઃખ
વામે, નવિ પડે મોહ ભામે ॥ સવિ કર્મ વિરામે, જઈ
વસે સિદ્ધિ ધામે ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી નમિનાથજિનદેવવંદન ॥

ચૈત્યવંદન-મિથિલા નયરી રાણ્યો, વપ્રાસુત સાયો
॥ વિજયરાય સુત છોડીને, અવર મત માયો ॥ ૧ ॥
નીલકમલ લંછન ભદ્રું, પત્તર ધનુષની દેહ ॥ નમિ
જિતવરનું સોહતું, ગુણ ગણ મણિગેહ ॥ ૨ ॥ દશ
હજાર વરસ તણું એ, પાલ્યું પરગટ આય ॥ પદ્મવિજય
કહે પુણ્યથી, નમીયે તે જિતરાય ॥ ૩ ॥

થાય-નમિયે નમિ નેહ, પુણ્ય થાયે જ્યુ દેહ ॥ અથ
સમુદય જેહ, તે રહે નાંહી રેહ ॥ લહે કેવલ તેહ, સેવના
કાર્ય એહ ॥ લહે શિવપુર ગેહ, કર્મનો આણી છેહ ॥ ૧ ॥

॥ શ્રી નેમિનાથજિનદેવવદન ॥

ચૈત્યવદન-નેમિનાથ બાવીસમા, શિવાદેવીમાય ॥
સમુદવિજય પૃથિવીપતિ, જે પ્રભુના તોય ॥ ૧ ॥ દશહ
ધનુપની દેહડી, આયુ વરસ હજાર ॥ શ ખ લ છ ન ધર
સ્વામીછ, તછ રાજુલ નાર ॥ ૨ ॥ સૌરોપુર નયરો
ભડી એ, બ્રહ્મચારી ભગવાન ॥ જિન ઉત્તમ પદે પદ્મને
નમતાં અવિચલ ઠાણ ॥ ૩ ॥

થાય-રાજુલ વર નારો; રૂપથી રતિ હારી ॥ તેહના
પરિહારી, બાલથી બ્રહ્મચારી ॥ પશુઆ ઉગારો, હુઆ
ચારિત્રધારી ॥ કેવલશ્રી સારી, પામીયા વ્રતિ વારી ॥ ૧ ॥
વ્રણ જ્ઞાન મયુક્તા માતની કૂખે હુતા ॥ જનમે પુરહુતા,
આવી સેવા કરતા ॥ અનુક્રમે વ્રત કરતા, પંચ મમિતિ
ધરંતા ॥ મહિયલ વિચરંતા, કેવલશ્રીવરતા ॥ ૨ ॥
સવિ મુગ્ધર આવે, ભાવના ચિત્ત લાવે ॥ ત્રિગુણ સો-
દાવે, દેવછદો બનાવે ॥ મિહાસન હાવે, સ્વામીના ગુણ
ગાવે ॥ તિહાં જિનવર આવે, તત્ત્વવાણી મુલાવે ॥ ૩ ॥
શાસનમુગી સારો, અજિકા નામ ધારી ॥ જે સમક્રિતિ
નર નારી, પાપ મંતાપ વારી ॥ પ્રમુસેવાકારી, જાપ
જપીયે સવારી, સવદ્ધરિત નિવારી, પદ્મને જેહ પ્યારી ॥ ૪ ॥

॥ શ્રી નેમિનાથજિનસ્તવન ॥

॥ આવો જમાઈ પ્રાહુણા, જયવંતાણ ॥ એ દેશી

નિરખ્યો નેમિ જિણુંદને, અરિહંતાણ ॥ રાજિમતી
કર્યો ત્યાગ. ભગવંતાણ ॥ બ્રહ્મચારી સંયમ ગ્રહ્યો ॥
॥ અરિં ॥ અનુક્રમે થયા વીતરાગ ॥ ભગં ॥ ૧ ॥ આ-
મર ચક્ર સિંહાસન ॥ અરિં ॥ પાદપીઠ સંયુક્ત ॥ ભગના
છત્ર ચાલે આકાશમાં ॥ અરિં ॥ દેવદુંદુભિ વર ઉત્ત ॥
॥ ભગં ॥ ૨ ॥ સહસ્ર જ્વેણુ ધ્વજ સોહતો ॥ અરિં ॥
પ્રભુ આગલં ચલંત ॥ ભગં ॥ કનક કમલ નવ ઉપરે
॥ અરિં ॥ વિચરે પાય ઠવંત ॥ ભગં ॥ ૩ ॥ ચાર
મુખે દીયે દેશના ॥ અરિં ॥ ત્રણ ગઢ ઝાકઝમાળ ॥
॥ ભગં ॥ કેશરોમ રમશ્રુ નખા ॥ અરિં ॥ વાઘે નહિં
કોઈ કાલ ॥ ભગં ॥ ૪ ॥ કાંટા પણ ઉંધા હોય ॥
॥ અરિં ॥ પંચવિષય અનુકુલ ॥ ભગં ॥ પદ્મકુટુ સમ-
કાલે ફલે ॥ અરિં ॥ વાયુ નહિં પ્રતિકૂલ ॥ ભગં ॥ પા-
પાણી સુગંધ સુર કુસુમની ॥ અરિં ॥ વૃષ્ટિ હોય સુર-
સાલ ॥ ભગં ॥ પંખી દીયે સુપ્રદક્ષિણા ॥ અરિં ॥
વૃક્ષ નમે અસરાલ ॥ ભગં ॥ ૬ ॥ જિન ઉત્તમ પદ
પદ્મની ॥ અરિં ॥ સેવ કરે સુર કોડી ॥ ભગં ॥ ચાર
નિકાયના જવંત્યથી ॥ અરિં ॥ ચૈત્યવૃક્ષ તેમ જોડી ॥
॥ ભગં ॥ ૭ ॥

॥ શ્રી-પાર્શ્વજિન દેવવંદન ॥

ચૈત્યવંદન—આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી, ત્રોડે ભવ પાસ
 હા વામા માતા જનમીયા, અહિ લ છન જસ ॥ ૧ ॥
 અશ્વસેન સુત સુખકર, નવ હાથની કાયા ॥ કાશી દેશ
 વાણારશી, પૂણ્યે પ્રભુ આયા ॥ ૨ ॥ એકસો વરસનું
 આઉખુ એ, પાળી પાસ કુમાર ॥ પદ્મ કહે મુકતે ગયા,
 તમતાં સુખ નિરધાર ॥ ૩ ॥

થોય—શ્રી પાસ જિણુદા, મુખ પૂનમ ચદા ॥ ૫૬
 યુગ અરવિદા, સેવે ચોસઠ ઈંદા ॥ લ છન નાગિંદા, જસ
 પાયે સોહદા ॥ સેવે ગુણી વૃદ્ધા, જેહથી સુખ કદા ॥ ૧ ॥
 જનમથી વર ચાર, કર્મ નાસે અગ્યાર ॥ ઓગણીશ નિ-
 રધાર, દેવે કીધા ઉદાર ॥ સવિ ચોત્રીશ ધાર, પુણ્યના
 એ પ્રકાર ॥ નભિયે નર નાર, જેમ સ સાર પાર ॥ ૨ ॥
 એકાદશ અગા, તેમ ખારે ઉવગા ॥ ૫૬ છેદ સુચગા,
 મૂલ ચારે સુરગા ॥ દશ પદ્મ સુસગા, સાંભલો થઈ
 એક ગા ॥ અનુયોગ બહુ ભગા, નદીસૂત્ર પ્રસંગા ॥ ૩ ॥
 પાસે યજ્ઞ પાસો, નિત્ય કરતો નિવાસો ॥ અડતાલીશ
 જસો, સહસ પરિવાર ખાસો ॥ સહુએ પ્રભુ દાસો, મા-
 ગતા મોક્ષ વાસો ॥ કહે પદ્મ નિકાસો, વિધનના વૃદ્ધ
 ખાસો ॥ ૪ ॥

॥ શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન ॥

॥ મહારા પાસજી રે લો એ દેશી ॥

જિનજી ત્રેવીશમે જિન પાસ, આશ મુજ પૂરવે રે
 લો ॥ મહારા નાથજી રે લો ॥ જિનના ઇહ ભવ પરભવ
 દુઃખ, દોહગ સવિ ચૂરવેરે લો ॥ માહં ॥ જિનં ॥
 આઠ પ્રતિહાર્યશું, જગમાં તું જયો રે લો ॥ માહં ॥
 જિનં ॥ તાહરા વૃક્ષ અશોકથી શોક દૂરે ગયો રે લો ॥
 ॥ માહં ॥ ૧ ॥ જિનં ॥ જનુ પ્રમાણુ ગીર્વાણ, કુસુમ-
 વૃષ્ટિ કરે રે લો ॥ માહં ॥ જિનં ॥ દિવ્યધ્વનિ સુર
 પૂરે કે, વાંસલીયે સ્વરે રે લો ॥ માહં ॥ જિનં ॥ આ-
 મર કેરી હાર ચલંતી; એમ કહે રે લો ॥ માહં ॥ જિનં
 ॥ જે નમે અમર પરે તે ભવિ, ઉર્ધ્વગતિ લહે રે લો ॥
 ॥ માહં ॥ જિનં ॥ ૨ ॥ પાદપીઠ સિંહાસન, વ્યંતર
 વિરચિયે રે લો ॥ માહં ॥ જિનં ॥ તિહાં બેસી જિન-
 રાજ, ભવિક દેશના દિયે રે લો ॥ માહં ॥ જિનં ॥
 ભામંડલ શિર પૂઠે, સૂર્ય પરે તપે રે લો ॥ માહં ॥
 જિનં ॥ નિરખી હરખે જેહ, તેહનાં પાતક ખપે રે લો
 ॥ માહં ॥ જિનં ॥ ૩ ॥ દેવદુહિનો નાદ, ગંભિર ગાજે
 ધણો રે લો ॥ માહં ॥ જિનં ॥ ત્રણ છત્ર કહે તુજ કે,
 ત્રિભુવન પતિપણો રે લો ॥ માહં ॥ જિનં ॥ એ ઠકુરાઈ
 તુજ કે, બીજે નવિ ઘટે રે લો ॥ માહં ॥ જિનં ॥
 રાગી દેષી દેવ કે, તે ભવમાં અટે રે લો ॥ માહં ॥

॥ જિનં ॥ ૪ ॥ પૂજક નિંદક દોય કે, તાહરે સમપણે
 રે લો ॥ માહં ॥ જિનં ॥ કમડ ધરણુપતિ ઉપર,
 સમ ચિત્ત ગણે રે લો ॥ માહં ॥ જિનં ॥ પણ ઉત્તમ
 તુજ પાદ, પદ્મ સેવા કરે રે લો ॥ માહં ॥ જિનં ॥ તેહ
 સ્વભાવે ભવ્ય કે, ભવસાયર તરે રે લો ॥ માહં જિનં ૫ ॥

॥ શ્રી વર્ધ્ધમાનસ્વામિદેવવંદન ॥

ચૈત્યવદન-સિદ્ધારથ સુત વદિયે, ત્રિશક્તિનો જાયો
 ॥ ક્ષત્રિકુંડમાં અવતર્યો, સુર નરપતિ ગાયો ॥ ૧ ॥
 મૃગપતિ લછન પાડિયે, સાત હાથની કાયા ॥ ખહોંતેર
 વરસતું આઉંખુ, વીર જિનેશ્વર રાયા ॥ ૨ ॥ ખિમા-
 વિજય જિન રાયના એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત ॥ સાત
 ખોલથી વર્ણવ્યા, પદ્મવિજય વિખ્યાત ॥ ૩ ॥

થોય--મહાવીર જિણુ દા, રાય સિદ્ધાર્થ નદા ॥ લછન
 મૃગેંદા, જસ પાયે સોહદા ॥ સુર નર વર ઈદા, નિત્ય
 સેવા કરદા, ટાલે ભવ રૂદા, સુખ આપે અમદા ॥ ૧ ॥
 અડ જિનવર માતા, મોક્ષમાં મુખ શાતા ॥ અડ જિન-
 ની (જનની) ખ્યાતા, સ્વર્ગ ત્રોજે આખ્યાતા ॥ અડ
 જિનપ જનેતા, નાક માહેદ્ર યાતા, સવિ જિનવર નેતા,
 શાશ્વતાં મુખ દેતા ॥ ૨ ॥ મહી નેમિ પાસ. આદિ
 અકુમ ખાસ ॥ કરી એક ઉપવાસ, વાસુપૂજ્ય સુવાસ ॥
 શેષ છઠ્ઠ મુવિલાસ, દેવલજ્ઞાન જસ ॥ કરે વાણી પ્રકાશ,
 જેમ અજ્ઞાન નાશ ॥ ૩ ॥ જિનવર જગદીશ, જસ

મહોટી જગીશ, નહિં રાગ ને શીશ, નામીયે તાસ શીશ
 ॥ માતંગ સુર ધ્રુશ, સેવતો રાતિ દિસ, ગુરુ ઉત્તમ
 અધિશ, પદ્મ ભાંખે સુશિષ ॥ ૪ ॥

॥ શ્રીવર્ધ્ધ માનજિનસ્તવન ॥

॥ ગેખર સાગરી પાલ, ઉભી દોય નાગરી મારા લાલ, એ દેશી ॥
 શાસન નાયક શિવસુખ દાયક જિનપતિ ॥ મારા
 લાલ ॥ પાયક જસ સુરાસુર ચરણે નરપતિ ॥ મારાના
 સાયક કંદર્પ કેરાં, જેણે નવિ ચિત્ત ધર્યાં ॥ મારાં ॥
 હાયક પાતક વૃંદ, ચરણ અંગીકર્યાં ॥ મારાં ૧ ॥
 ક્ષાયિકભાવે કેવલ, જ્ઞાનદર્શન ધરે ॥ મારાં ॥ જ્ઞાયક
 લોકાલોકના, ભાવશું વિસ્તરે ॥ મારાં ॥ ધાયક
 ધાતિકર્મ, મર્મની આપદા ॥ મારાના ॥ લાયક અતિશય
 પ્રાતિહાર્યની સંપદા ॥ મારાં ॥ ૨ ॥ કારક ષટ્ક થયાં
 તુજકે, આતમ તત્ત્વમાં ॥ મારાં ॥ ધારક ગુણ સમુદાય
 સયલ એકત્વમાં ॥ મારાં ॥ નારક નર તિરિ દેવ,
 ભ્રમણથી હું થયો ॥ મારાં ॥ કારક જેહ વિભાવ, તેણે
 વિપરીતભયો ॥ મારાના ૩ ॥ તારક તું ભવિ [સવિ] જીવને,
 સમરથ મેં લહ્યો ॥ મારાં ॥ કારક કરુણારસથી, ક્રોધા-
 નલ દહ્યો ॥ મારાં ॥ વારક જેહ ઉપાધિ, અનાદિની
 સહચરી ॥ મારાં ॥ કારક જિન ગુણ ઋદ્ધિ, સેવકને
 અરાબરી ॥ મારાં ॥ ૪ ॥ વાણી એહવી સાંભળી, જિન
 આગમ તણી ॥ મારાં ॥ જાણી ઉત્તમ આશ, ધરી

મનમાં ધણી ॥ મારાં ॥ ખાણી ગુણની તુજ, પદ,
પદ્મની ચાકરી ॥ મારાં ॥ આણી હૈયડેહેજ, કરં નિજ
પદ કરી ॥ મારાં ॥ ૫ ॥

પછી જયવીરાય પૂરા કહેવા

॥ શ્રીશાશ્વતા અશાશ્વતા જિનદેવવદન ॥

ચૈત્યવદન-કોડી સાતને લાખ બોહાંતેર વખાણું,
ભુવનપતિ ચૈત્ય સખ્યા પ્રમાણુ ॥ એ શો સો જિન-
બિંબ એક ચૈત્ય ઠામે, નમો સાસય જિનચરા મોક્ષ કામે
॥ ૧ ॥ કોડી તેરશે ને નેવ્યાશી વખાણે, સાઠ લાખ ઉપર
સવિ બિંબ જાણે ॥ અસંખ્યાત વ્યંતર તણા નગર
નામે ॥ નમો ॥ ૨ ॥ અસંખ્યાત તિહાં ચૈત્ય તેમ
જ્યોતિષીયે, બિંબ એકશત એ શી ભાંખ્યાં ઋષિયે ॥
નમે તે મહા (ઋદ્ધિ) સિદ્ધિ નવનિધિ પામે ॥ નમો ॥
॥ ૩ ॥ વક્ષી બાર દેવત્રોકમાં ચૈત્ય સાર, ઐવેક નવ
માંહિ દેહરાં ઉદાર ॥ તિમ અનુત્તરે દેખીને મ પડો ભામે
॥ નમો ॥ ૪ ॥ ચોરાશી લાખ તેમ સત્તાણુ સહસ્સા ॥
ઉપર ત્રેવીશ ચૈત્ય શોભાયે સરસા ॥ હવે બિંબ સંખ્યા
કહું તેહ ધામે ॥ નમો ॥ ૫ ॥ સો કોડીને બાવન કોડી
જાણો. ચોરાણું લખ સહસ ચૈત્યાત્ર આણો ॥ સય
સાત તે સાઠ ઉપરે પ્રકામે ॥ નમો ॥ ૬ ॥ મેરૂ રાજ-
ધાની ગંજદંત સાર, જમક ચિત્ર વિચિત્ર કાંચન વખાર

॥ ઈષ્ઠ્યુકારને વર્ષધર નામ ઠામે ॥ નમો ॥ ૭ ॥ વલી
 દીર્ઘ વૈતાલ્યને વૃત્તજેહ, જંબૂ આદિ વૃક્ષે દિશા ગજ
 છે તેહ ॥ કુંડ મહાનદી દ્રહ પ્રમુખ ચૈત્ય ગ્રામે ॥ નમો
 ॥ ૮ ॥ માનુષોત્તર નગવરે જેહ ચૈત્ય, નંદીસર સુચક
 કુંડલ છે પવિત્ર ॥ તિર્થલોકમાં ચૈત્ય નમિયે સુઠામે ॥
 નમો ॥ ૯ ॥ પ્રભુ ઋષભ ચંદ્રાનન વારિષેણ, વલિ
 વર્ધ્ધમાનાભિધે ચાર શ્રેણ ॥ એહ શાશ્વતા બિંબ સવિ-
 ચાર નામે ॥ નમો ॥ ૧૦ ॥ સવિ કોડિ સય પનર
 ખાયાસ ધાર, અઠાવન લખ સહસ છત્રીશ સાર, એંશી
 જેઠશ વણુ વિના સિદ્ધિ ધામે ॥ નમો ॥ ૧૧ ॥ અશા-
 શ્વત જિનવર નમો પ્રેમ આણી, કેમ ભાંખિયે ॥ તેહ
 જાણી અજાણી ॥ બહુ તીર્થને ઠામે, બહુ ગામ ગામે
 ॥ નમો ॥ ૧૨ ॥ એમ જિન પ્રણમી જે, મોહ નૃપને
 દમી જે, ભવ ભવ ન ભમી જે, પાપ સર્વે ગમી જે ॥
 પરભાવ વમીજે, જે પ્રભુ અહમી જે, પદ્મ વિજય નમીજે,
 આત્મતત્ત્વે રમીજે ॥ નમો ॥ ૧૩ ॥

અહીં જંઙિયિ નમુત્યુણં કહીને એક લોગસ્સને
 કાઉસ્સગ્ગ. “અંદેસુ નિમ્મલયરા” સુધી કરવો. એક જણે
 કાઉસ્સગ્ગ પારી ચારે થોઈ સાથે કહેવી તે આ પ્રમાણે—

થોય-ઋષભ ચંદ્રાનન વંદન કીજે, વારિષેણ દુઃખ
 વારે ૭ ॥ વર્ધ્ધમાન જિનવર વલી પ્રણમો, શાશ્વત
 નામ એ ચારે ૭ ॥ ભરતાદિક ક્ષેત્રે મલી હોવે, ચાર

નામ ચિત્ત ધારે ॥ તેણે ચારે એ શાશ્વત જિનવર,
 નમિયે નિત્ય સવારે ॥ ૧ ॥ ઉધ્વ અઘો તિર્છા લોકે
 થઈ, કોડિ પન્નરસે જાણો ॥ ઉપર કોડી બહેતાલીશ
 પ્રણામો, અડ વન લખ મન આણો ॥ છત્રીશ સહસ્ર
 અસી તે ઉપરે, બિ બ તણો પરિમાણો ॥ અસ ખ્યાત
 વ્ય તર જ્યોતિષીમાં, પ્રણમુ તે સુવિહાણો ॥ ૨ ॥
 રાયપસેણી જીવાભિગમે, ભગવતી સૂત્રે ભાખી ॥
 જ છુદ્ધીપ પન્નતિ ઠાણાંગે, વવરીને ઘણુ દાખી ॥
 વક્ષી અશાશ્વતિ જ્ઞાતાકલ્પમાં, વ્યવહાર પ્રમુખ આખી
 ॥ તે જિનપ્રતિમા લોપે પાખી, જિહાં બહુ સૂત્ર છે
 સાખી ॥ ૩ ॥ એ જિનપૂજથી આરાધક, ઇશાન
 ઇદ્ર કહાયા ॥ તેમ સૂરિયાભ પ્રમુખ બહુ સૂરવર,
 દેવી તણા સમુદાયા ॥ ન દિશ્વર અદ્વાઈ મહોત્સવ, કરે
 અતિ હર્ષ ભરાયા ॥ જિન ઉત્તમ કલ્યાણક દિવસે
 પદ્માવજ્ય નમે પાયા ॥ ૪ ॥

અહીંયા લગતીજ મહોટી શાંતિ એક જણે કહેવી
 અને ણીન્ત સર્વ કાઉન્મગ્ગ પારીને પ્રગટ એક લોગન્સ પૂર્ણ
 કહે. પછી ખેત્રીને સર્વ જણ તેજ નવકાગ ગણે ત્યાગ પછી
 જામાનમણપૂર્વક 'શ્રીસિદ્ધાગલ સિદ્ધક્ષેત્ર, આપદ આદિ-
 શ્વર, પુઠરિક ગણધર્મ નમોનમ' ॥ એ પાઠ તેજ વખત
 સર્વ જનોએ કહેવો પછી પાચ તીર્થના પાંચ સ્તવન
 કહેવા, તે આ પ્રમાણે

પ્રત્યેક ॥ સુખં ॥ તેમ મંદનકારક વલી રે લો, વસ્તુપાલ એ
 વિવેક ॥ બલીં ॥ આપું ॥ ૫ ॥ દોરણી ધોરણી તિહાં કરી રે
 લો, દીઠે બને તે વાત ॥ સુખં ॥ પણ નવિન્નય મુખે કહી રે
 લો, સુર ગુર સમ વિખ્યાત ॥ બલીં ॥ આપું ॥ ૬ ॥ ત્રણે વરસે
 નીપન્યો રે લો, તે પ્રાસાદ ઉત્તંગ ॥ સુખં ॥ બારકોટી ત્રેપન
 લક્ષને ને રે લો, ખરચ્યા દ્રવ્ય ઉછરંગ ॥ બલીં ॥ આપું
 ॥ ૭ ॥ દેરાણી જઠાણીના ગોખલા રે લો, દેખતાં હરખ તે થાય
 ॥ સુખં ॥ લાખ અઢાર ખરચીયા રે લો, ધન્ય ધન્ય એહની
 માય ॥ બલીં ॥ આપું ॥ ૮ ॥ મૂલ નાયક નેમીશ્વર રે લો,
 જન્મ થકી પ્રલયાર ॥ સુખં ॥ નિજ સત્તા રમણી થયો રે
 લો, ગુણ અનંત આધાર ॥ બલીં ॥ આપું ॥ ૯ ॥
 ચારશેને અડસઠ લલા રે લો, જિનવર બિંબ વિશાલ
 ॥ સુખં ॥ આજ લલેરે ભેટીયા રે લો, પાપ ગયાં પાયાલ ॥
 બલીં ॥ આપું ॥ ૧૦ ॥ ઋષલ ધાતુમયી દેહરે રે લો,
 એકસો પીસ્તાલીશ બિંબ ॥ સું ॥ ચૌમુખ ચૈત્ય જુહારીયે રે
 લો, મરૂધરમાં જમ અંબ ॥ બલીં ॥ આપું ॥ ૧૧ ॥ બાણું
 કાઉરસંગીઆં તેહમાં રે લો, અગન્યાસી જિનરાય ॥ સું ॥
 અચલગઢે બહુ જિનવરા રે લો, વંદું તેહના પાય ॥ બલીં
 ॥ આપું ॥ ૧૨ ॥ ધાતુમયી પરમેશ્વરા રે લો, અદ્ભુત જસ
 સ્વરૂપ ॥ સું ॥ ચૌમુખ મુખ્ય જિન વંદતાં રે લો, થાયે નિજ
 ગુણ ભૂપ ॥ બલીં ॥ આપું ॥ ૧૩ ॥ અઢારશે ને અઢારમાં
 રે લો, ચૈતર વદી ત્રીજ દીન્ન ॥ સું ॥ પાલણપુરના સંઘશું
 રે લો, પ્રણમી થયો ધન અન્ન ॥ બલીં ॥ આપું ॥ ૧૪ ॥ તિમ

શાંતિ જગદીશરૂંરે લો, યાત્રા કરી અદ્ભૂત ॥ સુ૦ ॥ જો દેખી
જિન સાંભરે રે લો, સેવા કરે પુરહૂત ॥ ખલી૦ ॥ આપુઆપા ॥
એમ જાણી આપુતણી રે લો, જોત્રા કરશે જહ ॥ સુ૦ ॥ જિન
ઉત્તમ પદ પામશે રે લો, પદ્મવિજય કહે તેહ ॥ ખલી૦ ॥
આપુ૦ ॥ ૧૬ ॥

॥ શ્રી અષ્ટાપદગિરિવર રતવન ॥

અષ્ટાપદ અરિહંતજી, મહારા બહાલાજી રે આદીશ્વર અવ-
ધાર નમીયે નેહશુ ॥ મહા૦ ॥ દશહજર મુણિદશુ ॥ મહા૦ ॥
વરિયા શિવવત્ સાર ॥ નમીયે૦ ॥ ભરત ભૂપ ભાવે કર્યો
॥ મહા૦ ॥ ચઉમુખ ચૈત્ય ઉદાર ॥ ન૦ ॥ જિનવર ચો-
વીશે જિહાં ॥ મહા૦ ॥ યાપ્યા અતિ મનોહાર ॥ ન૦ ॥
॥ ૨ ॥ વરણ પ્રમાણે ખીરાજતા ॥ મહા૦ ॥ લજનને
અલંકાર ॥ ન૦ ॥ સમ નાસાયે શોભતા ॥ મહા૦ ॥ ચિહ્ન
દિશે ચાર પ્રકાર ॥ ન૦ ॥ ૪ ॥ મંદોદરી રાવણુ તિહા, નાટક
કરતાં વિચાર ॥ ન૦ ॥ ત્રૂટી તાત તવ રાવણુ ॥ મહા૦ ॥ નિજ
કર વીણા તતકાલ ॥ ન૦ ॥ ૪ ॥ કરી બજવી તિણે સમે
॥ મહા૦ ॥ પાલુ નવિ ત્રોડયુ તે તાન ॥ ન૦ ॥ તીર્થકર પદ
ખાંધીયુ ॥ મહા૦ ॥ અદ્ભૂત ભાવશુ ગાન ॥ ન૦ ॥ ૫ ॥
નિજ લખ્ધે ગૌતમ શુરૂ ॥ મહા૦ ॥ કરવા આવ્યા તે જાતે
॥ ન૦ ॥ જગચિંતામણિ તિહાં કર્યું ॥ મહા૦ ॥ તાપસ ધોવ
વિખ્યાત ॥ ન૦ ॥ ૬ ॥ એ ગિરિ મહિમા મોટકો ॥ મહા૦ ॥
તેણે પામે જ સિદ્ધિ ॥ ન૦ ॥ ૭ ॥ નિજ લખ્ધે જિન નમે
॥ મહા૦ ॥ પામે શાશ્વત ઋદ્ધિ ॥ ન૦ ॥ ૭ ॥ પદ્મવિજય કહે
એહના ॥ મહા૦ ॥ દેતાં કરૂં રવખાણુ ॥ ન૦ ॥ વીર સ્વમુખે

॥ મુનિવર્ય શ્રી દાનવિજયજી કૃત ॥

॥ ચૈત્રી પુનમના દેવવંદન ॥

વિધિ-પ્રથમ ચૌમુખ પ્રતિમા સ્થાપી સ્નાન લણાવવું, પછી પ્રભુને દશ તિલક કરવા, કુલના હાર દશ ચઢાવવા, દશ વખત અગરબત્તી ઉઘેવવી, દશ વખત આમર વીજવા, દશ હીવેટનો હીવો કરવો, પછી દશ વખત ઘટ વગાડવો, ચોખાના સાથીયા દશ કરવા, તે સાથીયાની ઉપર દશ બદામો મૂકવી, ચૌમુખજીને ચારે પાસે ચાર શ્રીફલ મૂકવા, અખિયાણું ગોધૂમ શેર ત્રણ મૂકવું, તેની ઉપર એક શ્રીફલ મૂકવું, નૈવેદ્ય-મધ્યે સર્વે જાતિના પક્ષવાન દશ દશ મુકવા પછી જે જે જાતિનાં ફળ મલે તે તે સર્વ જાતિના દશ ફલ મૂકવા, પરંતુ તે સર્વ ફળ ઉત્તમ જાતિના લેવા પછી દેવ વાદીયે

॥ દેવવંદનનો પ્રથમ જોડો ॥

વિધિ-પ્રથમ હનિયાવહિ પડિછમી એક લોગસસનો કાઉ-સસગ કરી, પારી પછી પ્રગટ લોગસસ કહીને ચૈત્યવંદન કરીયે, તે આ પ્રમાણે—

॥ પ્રથમ ચૈત્યવંદન ॥

નાલિ નરેસર વંશ ચંદ, મરુદેવા માત ॥ સુર રમણી રમણીય જાસ, ગાયે અવદાત ॥ કંચન વણું સમાન ક્રાંતિ, કમનીય શરીર ॥ સુંદર ગુણગણ પૂર્ણ ભવ્ય-જન મન તરુ કીર ॥ આદીશ્વર પ્રભુ પ્રણમીયે

એ, પ્રણત સુરાસુર વૃંદ ॥ મન મોદે મુખ દેખતાં
દાન મિટે દુઃખ દંદ ॥

પછી નમુત્યુણું કહી અડધા જયવીયરાય કહેવા. પછી
ખીનું ચૈત્યવંદન કહેવું તે આ પ્રમાણે—

॥ દ્વિતીય ચૈત્યવંદન ॥

પૂર્ણચંદ્ર ઉપમાન જસ, વદનાંબુજ દીઠે ॥ ભવ
ભવ સંચિત પાપ તાપ, તે સઘલાં નીઠે ॥ ભવિજન
નયન ચકોર (ચક્ર) ચંદ્ર, તવ હરખિત થાય ॥ અંધકાર
અજ્ઞાન તિમ, નિર્વિષયી જય ॥ સમતા શીતલતા વધે
એ. પૂર્ણ જ્યોતિ પરકાશ ॥ ઋષભ દેવ જિન સેવતાં,
દાન અધિક ઉદ્ધાસ ॥

પછી જંકિંચિં નમુત્યુણું અરિહંત ચેઘ્યાણું વિગેરે
કહી અનુક્રમે થાયો કહેવી તે આ પ્રમાણે—

॥ પ્રથમ થાય જોડો ॥

સિરિ શત્રુંજય ગિરિ મંડણો, દુઃખ દોહગ દુરિય
વિહંડણો ॥ ચૈત્રી પૂનમે સિરિ રિસહેસરુ, પૂજો પુંડ-
રીક ગણિ સુંદરુ ॥ ૧ ॥ અતીત અનાગત વર્તમાન,
જિનવર આવી અનંત તાન ॥ ચૈત્રીપુનમે દિવસે સમો-
સર્યા, તે ધ્યાયી મુક્તિ વધૂ વર્યા ॥ ૨ ॥ વિમલાચલ

મહિમા ભાખિયો, જિનવર ગણુધર તિહાં દાખીયો ॥ તે
આગમ સમરો ધરિય ભાવ, દુસ્તર ભવસાગર સાર નાવ
॥ ૩ ॥ ચક્કેસરી દેવી સુરવરા, જિનવર પય સેવે હિત-
કરા ॥ વિમલાચલ ગિરિ રખવાલિકા, વરદાન દેળે ગુણ-
માલિકા ॥ ૪ ॥

પછી નમુચ્ચુણ ૦ અરિહંત ચેઘ્યાણ વિગેરે ઠહી પૂર્વની
માફક ચાર થોથો ઠહેવી.

॥ થોથ જોડો ખીજે ॥

વિમલાચલ બૂપણ, ઋષભ જિનેશ્વર દેવ ॥ તસ આણ
લહીને, ઋષભસેન ગણુ દેવ ॥ તે તીરથ મડપ, [તીરથમાં
મુખ્ય] પરણી શિવ વહુ સાર ॥ ચૈત્રી પૂનમદિન આણી
હર્ષ અપાર ॥ ૧ ॥ વિમલાચલ મહિમા, જિનવર કોડી અનંત
॥ ઉપદેસે પંડિત, પરિપદ માંહિ અનંત તે જિનવર
દેળે, મંગલમાલો ઋદ્ધિ ॥ ચૈત્રી પૂનમ તપ, આરાધકને
સિદ્ધિ ॥ ૨ ॥ અષ્ટાપદ પમુહા, તીરથ કોડી અનેકા
તેહમાં એ રાજા, એમ કહે આગમ છેક ॥ તે આગમ
નિસુણો, આણી હૃદય વિવેક ॥ ચૈત્રી પૂનમદિન, જિમ
હોય પ્રપ્ત્ય વિવેક ॥ ૩ ॥ ચક્કેસરી દેવી, જિનશાસન
રખવાલી ॥ સિંહાસન બેઠી, સિંહલકી લટકાલી ॥
ચૈત્રીપૂનમતપ, વિધન હરને માય ॥ શ્રી વિજય રાજમુરિ,
દાન માન વગ્દાય ॥ ૪ ॥

પછી નમુત્યુણું જાવંતિ ચેઈઆઈં જાવંત ડેવિસાહૂં ॥
નમોડહંતં કહી સ્તવન કહીયે તે નીચે મુજબ. ॥

॥ શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન ॥

॥ એકવીશાની દેશી ॥

સુખકારી રે, સિદ્ધાચલ ગુણ ગેહ રે ॥ ભવિ પ્રણમો
રે, હૃદય ધરી બહુ નેહ રે ॥ ત્રુટક ॥ બહુ નેહ આણી
એહ જાણી, સકલ તીરથ સેહરો ॥ શ્રી ઋષભદેવ
જિણુંદ પૂજી, પૂર્વ સવિ દુષ્કૃત હરો ॥ અસુર સુરમુનિ-
રાજ કિન્નર, જાસ દરસન આહલસે ॥ જેહનું ફરસન
કરી ભવિજન, મુગતિ સુખમાં ઉલ્લસે ॥ ૧ ॥ ઢાલ ॥
આદીશ્વર રે, વિહરંતા જગમાંહિ રે ॥ સિદ્ધાચલ રે,
આવી સમોસર્યા ત્યાંહિ રે ॥ ત્રુટક ॥ ત્યાંહિ ગણધર પુંડ-
રિકને, ભુવન ગુરુ એમ ઉપદિસે ॥ તુમ નામથી એ
તીર્થ કેરો, અધિક મહિમા વાધરો ॥ કર્મ સવિ તોડી મોહ
મોડી, લહી કેવલ નાણુરે ॥ ચૈત્રી પુનમ દિવસે ઇણું
ગિરિ, પામશે નિર્વાણુ રે ॥ ૨ ॥ ઢાલ ॥ ઇમ નિમુણિ રે,
શ્રી ગણધર પુંડરીક રે ॥ ભવજલથીરે, અલગું જિમ પુંડ-
રિક^૧ રે ॥ ત્રુટક ॥ પુંડરીક^૨ પરે જે ભય ન પામે, પરીસહ
ઉપસર્ગથી ॥ ક્રોધને મદ માન માયા, જાસ ચિત્તે રતા

નથી ॥ પંચ કોડિ મુનિવર સંઘાતે, તિહાં અણુસણ
ઉચ્ચરે ॥ અડકર્મ જાણી દોષ ટાળી, સિદ્ધ મંદિર અનુ
સરે ॥ ૩ ॥ ઢાલ ॥ તે દિનથી રે, એ ગિરિનું અતિ ઋણ
રે ॥ પુંડરિક ધતિ રે, નામ થયું (સુ) પ્રસિદ્ધ રે ॥ ત્રુટક
॥ સુપ્રસિદ્ધ મહિમા ચૈત્રી પુનમ, દિને જેહનો જાણીયે ॥
બહુ ભાવ આણી સાર જાણી, સુગુણ જસ વખાણીયે ॥
દશ વીસ ત્રીસ ચાલીશને; પચાસ પુષ્પની માલ રે ॥
લોગસસ તે તો કાઉસસગ્ગ થુધ, નમુસ્કાર રસાલ રે ॥ ૪ ॥
ઢાલ ॥ ફલ તેતારે, હોય તેતી પ્રદક્ષિણા ॥ ચૈત્રી પૂજ
રે, ધણિ વિધ કીજે વિચક્ષણા ॥ ત્રુટક ॥ વિચક્ષણા જિ-
નરાજ પૂજ, પુંડરિક હિયડે ધરો ॥ શત્રુજય ગિરિવર
આદિ જિનવર, નમી ભવસાયર તરો ॥ ઈમ ચૈત્રીપૂનમ
તણે આચ્છવ, જે કરે ભવિ લોય રે ॥ શ્રી વિજયરાજ
સૂરી દ વિનયી, દાન શિવમુખ હોય રે ॥ ૬ ॥

પછી જયવીયરાય આભવમખડા સુધી કહેવા. પછી
ત્રીનુ ચૈત્યવંદન કહેવું તે આ પ્રમાણે—

॥ તૃતીય ચૈત્યવંદન ॥

ચૈત્રી પૂનમનો અખંડ, શગીધર હમ દીપે ॥
અંગારક આદિ અનેક, ગ્રહ ગણને હપે ॥ તિમ પર
તીર્થા દેવધી, જેહ અધિક વિરાજે ॥ લોકોત્તર અતિશય

અનંત, દીપંત દિવાળે ॥ ચૈત્રી પૂનમને દિને એ, ભજો
એહ લગવંત ॥ શ્રી વિજયરાજ સૂરીદનો, દાન સકલ
સુખ હુંત ॥ ૩ ॥

પછી અહીંયાં નમુત્યુણું તથા જયવીરાય સંપૂર્ણ કહેવા.

પછી સંતિકરં સ્તોત્ર કહીયે, પછી શ્રી શત્રુંજયનાં એકવીશ
નામ [દશવખત] લેવાં તે એકવીશ નામ આ પ્રમાણે—

૧ શ્રી વિમલાચલાય નમઃ

૨ શ્રી પુંડરીકગિરયે નમઃ

૩ શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રાય નમઃ

૪ શ્રી સુરાચલાય નમઃ

૫ શ્રી મહાચલાય નમઃ

૬ શ્રી શ્રીપદગિરયે નમઃ

૭ શ્રી પર્વતેન્દ્રાય નમઃ

૮ શ્રી પુણ્યરાશયે નમઃ

૯ શ્રી દઢશક્તયે નમઃ

૧૦ શ્રી મુક્તિધરાય નમઃ

૧૧ શ્રી મહાતીર્થાય નમઃ

૧૨ શ્રી અકર્મણે નમઃ

૧૩ શ્રી શાશ્વતગિરયે નમઃ

૧૪ શ્રી સર્વકામદાય નમઃ

૧૫ શ્રી પુષ્પદંતાય નમઃ

૧૬ શ્રી મહાપદ્માય નમઃ

૧૭ શ્રી પૃથ્વીપીઠાય નમઃ

૧૮ શ્રી પ્રભુપદગિરયે નમઃ

૧૯ શ્રી પાતાલમૂલાય નમઃ

૨૦ શ્રી કૈલાસપર્વતાય નમઃ

૨૧ શ્રી ક્ષિતિમંગલપર્વ-

તાય નમઃ

એ એકવીશ નામ [દશવાર] કહીને, પછી દશ નવકાર
ગણીયે, પછી ખમાસમણ દશ દેધએ, પછી લંડાર દેધયે,
એટલે તિહાં યથાશક્તિયે રૂપાનાણું મૂકીયે, પછી પ્રદક્ષિણ

દશ દેધએ, એ રીતે દેવવંદનના પ્રથમ જોડામા સર્વ ઢાવવા અને નૈવેદ્ય, દીવેટ, ટીલી, ચામર, આરતી, ચોખાના સાથીયા પ્રમુખ સર્વ દશ દશ કરવા તેમજ ખીજા જોડામા વીશ, ત્રીજા જોડામા ત્રીસ, ચોથા જોડામા ચાલીશ અને પાચમા જોડામા પચાસ એમ અનુક્રમે વસ્તુ મૂકવી ॥

॥ દેવવંદનનો ખીજો જોડો ॥

વિધિ-ખીજા જોડાની વિધિ પણ શરૂઆતના જોડાની વિધિમા દર્શાવેલી છે ત્યાથી જોઈ લેવી

॥ પ્રથમ ચૈત્યવંદન. ॥

શ્રી શત્રંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, સિદ્ધાચલ સાચો ॥ આદીસર જિનરાયનો, છઠાં મહિમા જાયો ॥ ઇહાં અનંત ગુણવંત સાધુ, પામ્યા શિવવાસ ॥ એ ગિરિ સેવાથી અધિક, હોય લીલ વિલાસ ॥ દુષ્કૃત સવિ હરે હરે એ, બહુ ભવ સચિત જેહ ॥ સકલ તીર્થ શિર સેહરો, દાન નમે ધરી નેહ ॥ ૧ ॥

॥ દ્વિતીય ચૈત્યવંદન ॥

આદીસર જિનરાયનો, ગણધર ગુણવંત ॥ પ્રગટ નામ પુડરીક જસ, મહી માંહે મહત ॥ પચ કોડી સાચે મુણીંદ્ર, અણસણ તિહાં કીધ ॥ શુકલધ્યાન ધ્યાતાં

અસૂલ, કેવલ તિહાં લીધ ॥ ચૈત્રી પૂનમને દિન એ,
પામ્યા પદ મહાનંદ ॥ તે દિનથી પુંડરિક ગિરિ, નામ
દાન મુખકંદ ॥ ૨ ॥ ઇતિ ॥

॥ પ્રથમ થોય જોડો ॥

શ્રી શત્રુજય ગિરિવર વાસવ, વાસવ સેવિત પાય
જી ॥ જયવંતા વરતો તિહું કાલે, મંગલ કમલા દાયજી ॥
સિરિ રિસહેસર શિષ્ય શિરોમણિ, પુંડરિકથી તે સાધ્યો
જી ॥ ચૈત્રી પૂનમ આ ચોવીસી, મહિમા જોહનો વાધ્યો
જી ॥ ૧ ॥ અનંત તીર્થંકર શત્રુજય ગિરિ, સમોસર્યા
અહુવાર જી ॥ ગણધર મુનિવરશું પરવરિયા, તિહુઅ-
ણના આધાર જી ॥ તેજિનવર પ્રણમો ભવિ ભાવે, તિહુ-
અણ સેવિત ચરણા જી ॥ ભવ ભય ત્રાતા મંગલ દાતા,
પાપ રજોભર હરણાજી ॥ ૨ ॥ શ્રી આદીસર વચન
મુણીને, પુંડરીક ગણધાર જી ॥ આગમ રચના કીધી
(મો) પોઠી, નય નિક્ષેપા ધાર જી ॥ ચૈત્રી પૂનમને દિન
આગમ, આરાધો ભવિ પ્રાણીજી ॥ આતમ નિર્મલતા
વર ભાવો, કતક ફલે જિમ પાણી જી ॥ ૩ ॥ શત્રુજય
સેવાનો રસિયો, વસિયો ભવિ જન ચિત્તે જી ॥ ચઉવિહ
સંઘનાં વિધન હરેવા, ઉદ્યત અતિશય નિત્તે જી ॥ કવડ
યક્ષ જિન શાસન મંડપે, મંગલવેલિ વધારો જી ॥ શ્રી
વિજય રાજ સૂરીશ્વર સેવક, સફલ કરો અવતારો જી ॥ ૪ ॥

॥ દ્વિતીય થાય જોડો ॥

શત્રુંજય મહાજી, મોહ જડણ, નાભિ નદન દેવ ॥
 વાર પૂર્વ નવાણું આળ્યા, સહિત ગણધર દેવ ॥ રાયણ
 હેઠે ઠવી આસન, સુણત પર્ષદ બાર ॥ શત્રુંજય મહિમા
 પ્રગટ કીધો, લોકને હિતકાર ॥ ૧ ॥ વિમલ ગિરિવર
 સેવનાથી, પાપના ભડવાય ॥ તમઘટા જિમ સૂર દેખી,
 દૂર દહદિશિ જાય ॥ ચૈત્રીપૂનમ ઉપદિશિ ઇમ, તીર્થકરની
 કોડી ॥ સેવિયે-ભવિકા તેહ જિનવર, નિત્ય નિજ
 કરજોડી ॥ ૨ ॥ સાત છઠ્ઠને એક દોય અદ્ભુત, જાપ
 વિધિશું મેલિ ॥ શત્રુંજય ગિરિ આરાધી ઇમ, વાઘે ગુણની
 કેલી ॥ ઇમ કહે આગમ વિધિ વિધિશું, કર્મ ભેદ
 ઉપાય ॥ તે સમય નિસુણો ભક્તિ આણી, દલિત દુર્ભતિ
 દાય ॥ ૩ ॥ ગોમુખ સુંદર ચક્ષુ ગોમુખ, ચક્ષુ વર્ગ પર-
 ધાન ॥ જૈન તીરથ વિધન વારણ, નિપુણ બુદ્ધિ નિધાન
 ॥ શ્રી નાભિન દો શિષ્ય મુનિવર, પુંડરિક ગણધાર ॥ શ્રી
 વિજયરાજસૂરીંદ સંવને, કરો કુશલ વિસ્તાર ॥ ૪ ॥

॥ શ્રી શત્રુંજયગિરિવરનું સ્તવન ॥

॥ ચોખાઈની દેશી ॥

શ્રી શત્રુંજય તીરથ સાર, પ્રણમો આણી ભગતિ
 ઉદાર ॥ નંદીશ્વર યાત્રાએ ફલ જોહ, કુંડલગિરિ જમણું

હોય તેહ ॥ ૧ ॥ તેહ ત્રમણું સુચકાયલ જોય, તેહ ગજ-
 દંતે ચઉગુણું હોય ॥ તેહથી ખમણું જંબૂવૃક્ષ, ચૈત્ય-
 વંદતાં હોય પ્રત્યક્ષ ॥ ૨ ॥ ચત્ય જેઠાતંત્રીખંડ મઝાર,
 છ ગુણું તેહ ફલ નમતાં સાર ॥ છત્રીશ ગુણું ફલ તેહથી
 હોય, પુષ્કરવર જિન નમતાં જોય ॥ ૩ ॥ મેરુ ચૂડાના
 જિન પ્રણમંત, તેહથી તેરગુણું ફલ હુંત ॥ તેહથી સહ-
 સગુણું ફલ થાય, સમેતશિખર જે યાત્રા જાય ॥ ૪ ॥ તે
 લખગુણું અંજનગિરિજાણ, તે દશલખ ગુણ રૈવત ઠાણ
 ॥ અષ્ટાપદ વંદે મન ભાય, તેહને પણ એહિજ ફલ થાય
 ॥ ૫ ॥ પુંડરગિરિ પ્રણમી ગહ ગહે, તેહથી કોડીગુણું
 ફલ લહે ॥ ભાંખ્યું એહ ફલ પરિમાણ, ભાવથી જન અ-
 ધિક મન આણ ॥ ૫ ॥ પુંડરિક ગણધર જિહાં સિદ્ધ,
 પુંડરિક ગિરિ તેહ પ્રસિદ્ધ ॥ વંદિ એહ ગિરિ લહિ
 સંપદા, દાનવિજય ભાંખે એમ મુદા ॥ ૭ ॥

॥ તૃતીય ચૈત્યવંદન ॥

સકલ સુહંકર સિદ્ધક્ષેત્ર, સિદ્ધાચલ મુણિ એ ॥
 સુર નર નરપતિ અમુર ખેચર, નિકરે જે શુણીએ ॥
 ॥ સકલ તીરથ અવતાર સાર, બહુ ગુણ ભંડાર ॥
 પુંડરિક ગણધાર જામ, પામ્યા ભવપાર ॥ ચૈત્રી પૂતમને
 દિન એ, કર્મ મર્મ કરી દૂર ॥ તે તીરથ આરાધિયે, દાન
 સુયશ ભરપૂર ॥ ૩ ॥ ઇતિ.

અહિ જંકિયિં નમત્યુણં તથા જયવીરાય પૂર્ણ
 કહી નમિઉણ કહેવું. જુઓ પાનું ૮૬

॥ દેવવંદનનો ત્રીજો જોડો ॥

પ્રથમ ચૈત્યવંદન

એ તીરથ ઉપર અનંત તીર્થકર આળ્યા ॥ વલી
અનંતા આવશે, સમતારસ લાળ્યા ॥ આ ચોવીશી
માંહિ એક, નેમીશ્વર પાળે ॥ જન ત્રેવીશ સમોસર્યા,
એમ આગમ લાળે ॥ ગણધર મુનિવર કેવલો, સમોસર્યા
ગુણવંત ॥ પ્રેમે તે ગિરિ પ્રણમતાં, હરખે દાન હસંત ॥૧॥

॥ દ્વિતીય ચૈત્યવંદન. ॥

એ તીરથના ઉપરે, થયા ઉદ્ધાર અસંખ્ય ॥ તિમ
પ્રતિમા જિનરાયની, થઇ તાસ નવિ સંખ્ય ॥ અજિત શાંતિ
જિનરાજ ધત્ય, રહ્યા ચૈમાશી ॥ એ તીરથે મુનિ અનંત,
હુઆ શિવપુર વાસી ॥ ચૈત્રી પુત્રમને દિને એ, મહિમા
જસ મહાન ॥ એ તારથ સેવન થકી, દાન વધે ખડુ વાન ॥૨॥

॥ પ્રથમ થોય જોડો ॥

વિમલાચલ સિહર શિરોમણિ, તનુ તેજે નિર્જિત
દિનમણિ ॥ શ્રી નાભેય જિન જગગૃહમણિ, જયો તિહુ
અણ વાંછિત સુરમણિ ॥૧॥ એકરાત અડ સાનુ^૧ સોહા-
મણા, નિપંથાદિક છે ગુણે^૨ વામણા ॥ શિખરે શિખરે ખડુ
જિનવરા, આવી સમોસર્યા ગુણ સાયરા ॥ ૨ ॥ પુંડ-

રિક [કે] તપોવિધ ભાંખિયો, મધુરાકારે શત્રુંજય સાખીયો
 ॥ સુહ ગુરુ સંઘ પૂજા જિહાં કહી, તે આગમ અભ્યાસે
 ગહગહી ॥ ૩ ॥ શશી વયણી કમલ વિલોચના, ચક્કેસરી
 દેવી વિરોચના ॥ રિસહેસર ભક્તિ વિધાયિકા, વરદાન
 દેને સુપ્રભાવિકા ॥ ૪ ॥

॥ દ્વિતીય થાય જોડો ॥

[સતી] ચરુદેવી ઉર સરોવર હંસ, નૃપ નાભિ કુલાં
 ખર [જે] વર હંસ ॥ સિરિ રિસહેસર સેવા સદા, ચૈત્રી
 પૂનમ લહો સંપદા ॥ ૧ ॥ ઔરવત વિદેહને ભરતે જેહ,
 તે જિન પ્રશંસે તીરથ એહ ॥ તે તાર્થકર ભવ ભયહરો,
 ભવિયણ ચૈત્રી તપ અનુસરો ॥ ૨ ॥ તીરથ યાત્રા તે
 દુઃખ હરે, એ કરણીથી શિવસુખ વરે ॥ ઇમ ઉપદેશે
 ગણધર દેવ, ચત્રી તપ કરો નિત્યમેવ ॥ ૩ ॥ શ્રુત દેવી
 સિત^૧ કમલે રહી, વિમલાચલ સેવા ગહગહી ॥ ચૈત્રી
 તપ સાન્નિધ્ય કરે માય, [જિમ] દાન સકલ દુઃખમાં
 દૂર જાય ॥ ૪ ॥

॥ શ્રીપુંડરિકગિરિનું સ્તવન ॥

॥ રસીયાની દેશી ॥

પ્રણમો પ્રેમે પુંડરિક [ગિરિ] રાજ્યો, ગાજ્યો

જગમાં રે એહ ॥ સોભાગી ॥ યાત્રાંચે જાતાં પગે પગે
 નિર્જરે, બહુ ભવ સચિત એહ ॥ સોભાગી ॥ પ્રણં
 ॥ ૧ ॥ પાપ હોય વજ્રલેપ સમોવડ, તેહ પણ જાય રે
 દૂર ॥ સોં ॥ જે એહ ગિરિનું દર્શન કીજીએ, ભાવ
 ભગતિ ભરપૂર ॥ સોં ॥ પ્રં ॥ ૨ ॥ ગૌહત્યાદિક હયા
 પંચ છે, કારક તેહના જે હોય ॥ સોં ॥ તે પણ એ ગિરિ
 દર્શન જે કરે, પામે શિવગતિ સોય ॥ સોં ॥ પ્રં
 ૩ ॥ ॥ શ્રી શુકરાજ નૃપતિ પણ ઇણ ગિરિ, કરતો જિન
 વર ધ્યાન ॥ સોં ॥ ષટ માસે રિપુ વિલય ગયા સવે,
 વાંધો અધિક તસ વાન ॥ સોં ॥ પ્રં ૪ ॥ ॥ ચંદ્રશે-
 ખર નિજ ભગિની ભોગવી. કીધુ પાપ મહત ॥ સોં ॥
 તે પણ એ તિરથ આરાધતાં, પામ્યો શુભગતિ સંત ॥
 સોં ॥ પ્રં ॥ ૫ ॥ મોર સર્પને વાધ પ્રમુખ ભહુ, જીવશે
 જે વિકરાલ ॥ સોં ॥ તે પણ એ ગિરિદર્શન પુણ્યથી ॥
 પામે સુગતિ વિશાલ ॥ સોં ॥ પ્રં ॥ ૬ ॥ એહવો મહિમા
 એ તીરથ તણો, ચૈત્રી પૂનમે વિશેષ ॥ સોં ॥ શ્રી વિજ-
 યરાજ સૂરીશ્વર શિષ્યને, દાન ગયાં દુઃખ લેશ ॥ સોં
 ॥ પ્રં ॥ ૭ ॥

તૃતીય ચૈત્યવંદન.

અષ્ટાપદ આદિ અનેક, જગ તીરથ મોટાં ॥ તેહથી

અધિકું સિદ્ધક્ષેત્ર, એહ વચન નવિ ખોટાં ॥ જે મોટે એ
તીર્થ સાર, સાસય પ્રતિરૂપ ॥ જેહ અનાદિ અનંત
શુદ્ધ, ઈશ કહે જિન ભૂપ ॥ કલિકાલ પણ જેહનો એ,
અહિમા પ્રબલ પ્રકુર ॥ શ્રી વિજયરાજસૂરીંદથી, દાન
વધે બહુ તૂર ॥ ૩ ॥

આ જોડા પછી તિજયપહુત્તમ કહેવું ॥ અહિઆં પૂર્વની
પરે વિધિ ત્રિગુણ કરવો.

દેવવંદનનો ચોથો જોડો.

॥ પ્રથમ ચૈત્યવંદન ॥

જેયણ 'શત પરિમાણ એક, જે પહિલે આરે ॥ બીજે
આરે જેયણ જેહ. એ'શી વિસ્તારે ॥ તમ ત્રીજે જેયણ
સાઠ, ચોથે પચાસ ॥ પાંચમે આરે બાર સાર, વિસ્તાર
છે જસ ॥ છઠ્ઠાને અંતે હુશે એ-એક હસ્ત જસમાન ॥
એહ અવસ્થિત છે સદા, તે પ્રણમે મુનિ દાન ॥ ૧ ॥

દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

ભરત નરેસર ભરત ક્ષેત્ર, ચક્રી ધણ ઠામે ॥ આગ્યો

૧ જ્ઞાનવિમલસરિકૃત ચૈત્રીપૂતમના દેવવંદનમાં તેમજ અન્યત્ર
સ્થલે પ્રથમ દ્વિતીય આરે અનુક્રમે ૮૦, ૭૦, ચોળન માન-દર્શાવ્યું છે.

સઘ સજી સનૂર, મન આણુંદ પામે ॥ કંચનમય પ્રાસાદ
કીધ, ઉત્તંગ ઉદાર ॥ મંડપ તોરણુ વિવિધ જલ, માલિત
ચઉ ખાર ॥ ધણુ પણસય મિત્ત મણિતણિ એ, થાપી
ઋષભની મૂર્તિ ॥ દાન દયાકર તીર્થથી, પ્રસરી જગ
જસ કીર્તિ ॥ ૨ ॥

પ્રથમ થાય જોડો.

ચૈત્રી તપ તીરથ ભાવતો, અનુભવમાં આતમ રાખ
(આવ) તો ॥ રિસહેસર જિન ભવિ ભજો, જિમ થાયે
ભવજલગું ત્યજો ॥ ૧ ॥ જયવતા વરતો જિનવરા, તિહુ
અણુ વર ભવિયણુ હિતકર ॥ પુંડરિક તપોવિધિ જાણતા,
ચૈત્રીપૂનમ દિવસ વખાણતા ॥ ૨ ॥ નય ગમ પર્યાયે
પૂરિયો, નવિ પાખંડીયે ચૂરિયો ॥ જિનવરનો આગમ
મન ધરો, જિમ દુર્મતિ દુષ્કૃત પરિહરો ॥ ૩ ॥ જિન-
શાસન દેવી ચક્કેસરી, જિન હેતે દાન દો ઇશ્વરી ॥
જિનશાસન ઉદય વધારજો, ચૈત્રી તપ વિધન નિવા-
રજો ॥ ૪ ॥

દ્વિતીય થાય જોડો.

શત્રુજય મહિમા, પ્રગટયો - જોડથી સાર ॥ ચૈત્રી

પૂનમ દિન ઓપ્યો એહ ઉદાર ॥ રિસહેસર સેવા, શિર
 વહો ધરી આણુ : તહુઆણુ ભવિકૈરવ, વિપિન વિકા-
 શન અંદ ॥ ૧ ॥ જિનવર ઉપદેશે, ભરતાદિક નૃપ છેક
 શત્રુજય શિખરે, ચૈત્ય કરાવ્યાં અનેક ॥ તે જિન
 આરાહો, ભક્તિ ધરી અતિ છેક ॥ આતમ અનુભાવી,
 વાધે બુદ્ધિ વિશેષ ॥ ૨ ॥ શત્રુજય સિહરે, સમોસર્યા
 જિનરાજ ॥ આગમ ઉપદેશે, પ્રતિબોધી સુસમાજ ॥
 તે આગમ નિસુણી, ચૈત્રી તપ કરો સાર ॥ પુંડરિક
 મુનીસર પરે, લેહશોજયજયકાર ॥ ૩ ॥ ગોમુખ ચક્કેસરી,
 શાસનચિંતાકારી ॥ રિસહેસર સેવા, રસિક વસે મુખ-
 ધારી ॥ વિમલાચલ સેવક, વિધન નિવારો માઇ ॥ શ્રી
 વિજરાજસૂરિ. શિષ્ય કહે ચિત્ત લાઇ ॥ ૪ ॥

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

॥ વેલની દેશી ॥

શ્રી સિદ્ધાચલ શત્રુજય. સિદ્ધક્ષેત્ર અભિરામ ॥ દર્શન
 કરતાં દુરગતિ ત્રૂટે, છૂટે બંધ નિદાન ॥ શ્રી રિસહેસર
 પદ્મ ધૂરંધર, અસંખ્યાત નરરાય ॥ શ્રી આદિત્યચાથી
 ચાવત-અજિત જિનેશ્વર તાય ॥ ૧ ॥ અઉદશ ઇગઇગ
 અઉ દસ ઇણુ નિધ, થઇ શ્રેણિ અસંખ્યાત ॥ સિદ્ધદંડિકા
 માંહે સધલો, એહ અછે અવદાત ॥ સર્વાર્થસિદ્ધનેશિવ-

ગતિ વિણ, ત્રીજી ગતિ નવિ પામી ॥ તિણે પણ એ
તીરથ ફરસ્યો, વ દો ભવિ શિર નામી ॥ ૨ ॥ નમિ વિનમિ
વિદ્યાધર નાયક, દો કોડી મુનિ સંધાતે ॥ એ ગિરિ સે-
વ્યાથી શિવગતિ પામ્યા, સકલ કર્મ નિપાતે ॥ શ્રી આદિ-
શ્વર સુતના નંદન, દ્રાવિડ વારાખલજાણુ ॥ કાતિ પૂનમ
દિન હશકોડી, ઋષિ યુત લહે નિર્વાણુ ॥ ૩ ॥ અષ્ટાદશ
'અક્ષોહિણી દલના, ચૂરક જે બલવંત ॥ ગોત્ર નિક દન
કરીને સ ર્યો, જેણે પાપ અન ત ॥ તે પણ એહજ તી-
રથ ઉપરે, કરી અણસણુ ઉચ્ચાર ॥ ઉત્તમ નર તે પાંચે
પાંડવ, પામ્યા ભવજન પાર ॥ ૪ ॥ ત્રણ કોડીને લાખ
એકાણુ, ઋષિયુત રામ મુણી દ ॥ તિમ નારદાદિક સાધુ
અન તા. પામ્યા પદ મહાનંદ ॥ તે માટે એ ગિરિનું
સાચું, સિદ્ધક્ષેત્ર ઇતિ નામ ॥ શ્રી વિજયરાજસૂરીશ્વર
વિનયી, દાન કરે ગુણગ્રામ ॥ ૫ ॥

તૃતીય ચૈત્યવંદન.

ઋષભની પ્રતિમા મણિમયી, ભરતેશ્વર કીધી ॥ તે
તે પ્રતિમા છે ઇણુ ગિરિ; એહ વાત પ્રસિદ્ધિ ॥ દેખે દરિ-
સણુ કોય જાસ, માનવ ઇણુ લોકે ॥ ત્રીજે ભંવે જે મુક્તિ
યોગ્ય, નર તેહ વિલોકે ॥ સ્વર્ણગુફા પશ્ચિમ દિશે એ, એ

૧ એક અક્ષોહિણીમા ૨૧૮૭૦ ગ્ય, ૨૧૮૭૦ હાથી, ૬૫૬૧૦

અથ, ૧૦૯૩૫૦ પાવદળ

છે જસ અહિઠાણુ ॥ દાન સુહંકર વિમલ ગિરિ, તે પ્ર-
ણમું હિત આણુ ॥ ૩ ॥

॥ અહીંઆં ભક્તામર સ્તોત્ર કહીને જે પૂર્વે વિધિ લખ્યો
છે, તેથી ચોગુણો વિધિ કરવો. ભક્તામર માટે જુઓ પાનું ૧૦૩

દેવવંદનનો પાંચમો જોડો.

॥ પ્રથમ ચૈત્યવંદન ॥

સગરાદિક નરપતિ અનેક, ઇણે પર્વત આગ્યા ॥
વિવિધ વિચિત્ર વિરાજમાન. પ્રાસાદ કરાવ્યા ॥ ભક્તિ
ધરી જિનવર તણી, બહુ પ્રતિમા થાપી ॥ તિણે મહિય-
યલમાં તેહની, કીરાત અતિ વ્યાપી ॥ સુરપતિ નરપતિના
થયા એ, ઇહાં બહુ ઉદ્ધાર ॥ તે શત્રુંજય સેવિયે, દાન
સકલ સુખકાર ॥ ૧ ॥

દ્વિતીય ચૈત્યવંદન.

એહ ગિરિ ઉપર આદિ દેવ, પ્રભુ પ્રતિમા વંદો ॥
રાયણ હેઠે પાદુકા, પૂજી આણુંદો ॥ એહ ગિરિનો માહ-
મા અનંત, કુણુ કરે વખાણુ ॥ ચૈત્રી પુનમને દિવસે,
તેહ અધિકો જાણુ ॥ એહ તીરથ સેવો સદા એ, આણી
ભક્તિ ઉદાર ॥ શ્રી શત્રુંજય સુખદાયકો, દાનવિજય
જયકાર ॥ ૨ ॥

પ્રથમ ચોથો જોડો.

પરમ સુખ વિલાસી, શુદ્ધ ચિદ્રૂપલાસી ॥ સહજ
રાય વિકાસી, મોક્ષ આવાસ વાસી ॥ મદમદન નિવાસી,

વિશ્વથી જે ઉદાસી ॥ ઋષભ જિન અનાસી, વદીયે તે
નિરાસી ॥ ૧ ॥ જીનવર હિતકારા, પ્રાપ્ત સંસાર પારા ॥
કૃત કપટ વિહારા, પૂર્ણપુણ્ય પ્રચારા ॥ કલિમલ મલ-
હારા, મર્દિતાનગ ચારા ॥ દુઃખ વિપિન કુઠારા, પૂજ્યે
પ્રેમધારા ॥ ૨ ॥ પ્રબલ નયન પ્રકાશા, શુદ્ધ નિલેપ
વાસા ॥ વિવિધ નય વિલાસા, પૂર્ણ નાણાવલાસા ॥
પરિહરિત કદાસા, દત્ત દુર્વાદિ વાસા ॥ ભવિજન મુણી
ખાસા, જૈનવાણી જ્યાસા ॥ ૩ ॥ સકલ સુર વિશિષ્ટા,
પાલિતાનેકશિષ્ટા ॥ ગરિમગુણુગરિષ્ટા, નાસિતાશેષરિષ્ટા
॥ જનમ મરણુનિષ્ટા, દાન લીલાપદિષ્ટા, હરતુ સકલ
દુષ્ટા દેવી ચઠાં વરિષ્ટા ॥ ૪ ॥

દ્વિતીય થોય જોડો.

વિમલાચલ તીરથ મુદરુ, એકાશત અડનામ મુહ-
કરુ ॥ ધતિ ઉપદ્રવ સંહરુ, જસ નામેલહીએ સુખવરુ ॥
તમુ સિહરે શ્રી રિસહેસરુ, મૂરતિ છે મહિમા સાયરુ ॥
જપતાં જસ નામ ગુણાયરુ, પામી જે શિવસ પદતરુ
॥ ૧ ॥ આ ચઉવીશી જિનવરા, એક નમિ વિના ત્રેવીશ
વરા ॥ વિમલાચલ આવ્યા સાદરા, જસ સેવે સુરનર
કિન્નરા ॥ વલી કોણકોડી મુનીશ્વરા, અણસણ કરી
નિર્વૃત્તિધરા ॥ એ તીરથ ફરસો ભવિ નરા, ચૈત્રી
પૂનમ દિનગતડરા ॥ ૨ ॥ ઉપદેશી વાણી જિનેશ્વરે, તે
શ્રુતિપથ આણી ગણધરે ॥ તે અગાદિક રચના કરે,

જિહાં જીવાદિક ભાંખ્યા વિવરે ॥ તે નિસુણિ ભવિ
 ઉચ્છાહ ધરે, પુરંરિકાદિક તપ આદરે ॥ તે આગમ
 જગ દુરમતિ હરે, શિવનારી મેલો દઢ કરે ॥ ૩ ॥ વજ્ર-
 સેન સૂરીશ્વરની વાણી, સાંભલીને મન મમતા નાણી
 ॥ પરચખખાણુ કર્યું તિણુ શુભ જાણી, તેહથી થયો વ્યંતર
 સુર નાણી ॥ તેહ યક્ષ કપદીં બહુમાણી, મુજ દુઃખ
 દોહગ નાંખો તાણી ॥ શ્રી વિજયરાજ ગુરુ ગુણખાણી,
 એમ દાન કહે સુણો ભવિ પ્રાણી ॥ ૪ ॥

॥ શ્રીસિદ્ધગિરિનું સ્તવન ॥

॥ રાગ ગોડી ॥ મન લાગ્યો ॥ એ દેશી ॥

ભાવ ભગતિ ભવિજન ધરી, ભેટો એ ગિરિરાય રે
 ॥ એ તીરથ વાર ॥ અતિશય ગુણુ એ ગિરિ તણા
 એક મુખે ન કહેવાય રે ॥ એ તીરથ વાર ॥ ૧ ॥ જોયણ
 દશ જસચુલિકા, પચાસ જોયણ વિસ્તાર રે ॥ એ ॥
 આઠ જોયણ ઉન્નતપણે, એહ માન રુષભને વારે રે ॥
 એ ॥ ૨ ॥ ઇણ ઠામે આદિસર, સાથે બહુ પરિવાર રે
 ॥ એ ॥ રાયણ રૂખ સમોસર્યા, પૂર્વ નવાણુ વાર રે ॥
 એ ॥ ૩ ॥ થાવચ્યા સુત મુનિવર, તિમ શુકરાજ
 મુનીશ રે ॥ એ ॥ પંથગ શેક્ષગ ઇણ ગિરિ, આપ થયા
 જગદીશ રે ॥ એ ॥ ૨ ॥ શાંખ પ્રધુમ્ન આદિ જિહાં,
 અસંખ્યાત મુનિરાય રે ॥ એ ॥ શાશ્વત સુખ પામ્યા
 સહી, વંદું તેહના પાય રે ॥ એ ॥ ૫ ॥ સીમંધર સ્વામી

ઉપદિશે, પરપદ ખાર મઝાર રે ॥ એ૦ ॥ ઇંદ્ર પ્રતે કહે
ભરતમાં, એક શત્રુજય સાર રે ॥ એ૦ ॥ ૬ ॥ ઇમ
નિમુણી એ ગિરિ નમી, આઠ્યા કાલિકસુરિ પાસ રે ॥
॥ એ૦ ॥ પૂછી વિચાર નિગોદના, વાત કહી તવ ખાસ
રે ॥ એ૦ ॥ ૭ ॥ પ્રતિમા ચૈત્ય થયાં ઇહાં, તિમ અસ ખ્ય
ઉદ્ધાર રે ॥ એ૦ ॥ ચૈત્રી પૂનમ દિન એહનો, મહિમા
ભાંખ્યો અપાર રે ॥ એ૦ ॥ ૮ ॥ ચૈત્રી ઉત્સવ જે કરે, તે
લહે ભવદુઃખ ભંગ રે, ॥ એ૦ ॥ શ્રી વિજયરાજસૂરી-
સર, દાન અધિક ઉચ્છરંગ રે ॥ એ૦ ॥ ૯ ॥

॥ તૃતીય ચૈત્યવંદન ॥

ચૈત્રી પુનમને દિવસ, શત્રુજય ભેટે ॥ ભક્તિ ધરે
જે ભવ્યલોક, તે ભવ દુઃખ મેટે ॥ આદીશ્વરજિનની
અમૂલ, પૂજા વિરચાવે ॥ ઇતિ ભીતિ સઘસી ટળે, સુખ
સંપદ પાવે ॥ પરમાતમ પરકાશથી એ, પ્રગટે પરમા
નંદ ॥ શ્રી વિજયરાજસૂરીશ્વર, દાન અધિક આણંદ ૩

પછી નમુશ્ચુણ ૦ જયવીયરાય સપૂર્ણ કહી દેવવદન
ભાષ્ય કહીને અને વિધિ પૂર્વ લખ્યો છે તેથી પાઠ્ય શુદ્ધો કરીયે.
દેવવદન ભાષ્ય માટે જુઓ પાનું ૧૧૪

॥ ઇતિ મુનિરાજશ્રી દાનવિજયજી વિરચિત
ચૈત્રીપૂનમના દેવવંદન સમાપ્ત ॥

ચૈત્રીપૂનમની કથા

તીર્થરાજં નમસ્કૃત્ય, શ્રીસિદ્ધાચલસંજ્ઞકમ્ ॥

ચૈત્રશુક્લપૂર્ણિમાયાઃ, વ્યાખ્યાનં ક્રિયતે મયા ॥ ૧ ॥

અર્થ:—અહો ભવ્ય જીવો ! હું શ્રીસિદ્ધાચલ નામે તીર્થાધિરાજ પ્રત્યે નમસ્કાર કરી ચૈત્ર સુદ પૂર્ણિમાનું વખાણ લખું છું. સર્વ પૂર્ણિમા મધ્યે ચૈત્રી પૂનમ અત્યંત પુણ્યની વૃદ્ધિ કરનારી છે. કારણકે શ્રીવિમલાચલ તીર્થને વિષે અનેક વિદ્યાધર, ચક્રવર્તી આદિક મોટા પુરુષો સિદ્ધિને પામ્યાછે. વક્ત્રી શ્રીઋષભદેવજીના એ પુત્ર નમિ અને વિનમિ મોક્ષગતિ પામ્યા છે, તથા શ્રીસિદ્ધાચલને વિષે ઋષભદેવસ્વામીના પ્રથમ ગણધર જે શ્રીપુંડરિક નામે મુનીશ્વર, તે ચૈત્રી પૂનમને દિવસે પાંચ કોડી સાધુના પરિવારે મોક્ષે પહોંચ્યા છે. માટે એ પૂનમનો દિવસ સર્વમાં મોટો કહ્યો છે. તેથી એ દિવસને ઉત્તમ પર્વ જાણીને તેનું આરાધન કરવું. ઇહાં પ્રથમ નમિ વિનમિનો સંબંધ કહીને પછી શ્રી પુંડરિક ગણધરજીનો સંબંધ કહીશું.

અયોધ્યા નગરીનું રાજ્ય ભરતને આપી અને તક્ષશિલાનું રાજ્ય ગાહુણલને આપી તથા બીજા પુત્રોને યથાયોગ્ય દેશોનું રાજ્ય આપી શ્રીઋષભદેવ ભગવાને દીક્ષા લીધી. પણ તે વખત નમિ અને વિનમિ કોઈ કાર્યનિમિત્તે દેશાંતર ગયા હતા, તેથી ભગવાન્ પણ નમિ વિનમિને રાજ્ય આપવું ભૂલી ગયા. પછી કેટલેક દિવસે જ્યારે તે પરદેશથી ફરી આવ્યા તે વારે ભરતને આવી પૂછવા લાગ્યા કે આપણા પિતા ક્યાં ગયા છે ? એમ પૂછવાથી તેમને ભરતે ઉત્તર

આખો કે આપણા પિતાએ તો દીક્ષા લીધી છે, માટે તમે હવે મારી સેવા કરો અને હું તમોને કોઈક દેશનું રાજ્ય આપીશ પણ તેમણે ભરતની કહેલી વાત ન માની અને રાજ્ય લેવા સાડે ભગવાન પાસે આવ્યા તિહા ભગવાન જિહા જિહા વિચરે, તે તે સ્થાનકે કાટા કાકરા વેગળા કરી ભૂમિ શુદ્ધ કરે તથા ભગવાન જે વારે કાઉસ્સગધ્યાને ઉભા રહે, તે વારે તેના ઉપરથી ડામ મચ્છર ઉડાડે અને પ્રભાતમા સધ્યાકાલમા, ભગવાનને વાદીને વિનંતિ કરે કે મહારાજ ! અમને રાજ્ય આપો એમ નમિ વિનમિ ભગવતની પાછલ વિચરે છે એકદા ધરણેદ્ર ભગવાનને વાદવા આવ્યા, તેણે નમિ વિનમિને સેવા કરતા જોઇને તેમની ઉપર પ્રસન્ન થઈ અઝતાદીશ હજાર સિદ્ધવિદ્યા આપી, સોલ વિદ્યાદેવોઓનું આરાધન બતાવ્યું અને વૈતાલ્ય પર્વતની દક્ષિણ મેખલાએ રથપુર ચક્રવાલ પ્રમુખ પચાસ નગર વસાવી આખ્યાં તથા ઉત્તર મેખલાને વિષે ગંગનવલ્લભ પ્રમુખ સાઠ નગર વસાવી આખ્યા તથા વિદ્યાને બંદે કરી તિહા લોકોની વસ્તીપણુ કરી આપી પછી તે દિશાને વિષે નમિ અને વિનમિ એ બેહુ ભાઈ રાજ્ય પાળવા લાગ્યા અતે બેહુ ભાઈ પોતપોતાના પુત્રને રાજ્યપાટે સ્થાપી પોતે સસાર ત્યાગી દીક્ષા ગ્રહણ કરી શ્રીવિમલાચલતીર્થે આવી શ્રીઋષલદેવ ભગવાનને નમસ્કાર કરી તેહિજ પર્વત ઉપર સાધુની બે કોડી સાથે મોક્ષે પહોંતા એ નમિ વિનમિનો મળધ કહ્યો.

હવે શ્રીઋષલદેવસ્વામીના થયેલા ગણધર શ્રીપુડગિક્ષિ ચૈત્રીપૂનમને દિવસે એ પર્વત ઉપર મોક્ષે ગયા જેથી એ પર્વતનું નામ પણ પુડરિક્ષિગિ કહેવાય છે, માટે તે પુડરિક્ષિગણધરની કથા કહે છે

શ્રીઋષભદેવસ્વામી છદ્મસ્થપણે વિહાર કરતાં પુરિમતા-
 લની સમીપે શુકલમુખ ઉદ્યાન માંહે આવ્યા. તિહાં પ્રભુને
 કેવલજ્ઞાન ઉપન્યુ તે વારે સર્વ ઈન્દ્રાદિક દેવોએ મલી સમોવ-
 સરણુની રચના કરી. સેવકે આવી ભરત રાજને પ્રભુને
 થયેલા કેવલજ્ઞાનની વધામણી આપી. તે સાંભલી ભરત
 રાજ ઘણો હર્ષ પામ્યો થકો ખેઠો છે એટલામાં વલી ખીજો
 સેવક આવ્યો, તેણે પણ આવી વધાઈ આપી કે હે મહા-
 રાજ ! આયુધશાલાને વિષે તેજપુંજે કરી વિરાજમાન એવું
 ચક્રરત્ન ઉપન્યુ છે ? તે સાંભલી ભરતજીએ મનમાં વિચા-
 રું જે બેહુ વધાઈ સાથે આવી તો હવે પ્રથમ મહોત્સવ
 કેનો કરીએ ? જે માટે ચક્રરત્નનો મહોત્સવ તો કેવલ કર્મ-
 બંધનું કારણ અને આ ભવનો અર્થ સાધક છે, અને
 તીર્થીકરના કેવલજ્ઞાનનો મહોત્સવ જે કરવો, તે તો ઈહલવ
 પરલવ સંબંધા સર્વ અથનો સાધક છે, માટે પ્રથમ કેવ-
 લજ્ઞાનનો મહોત્સવ કરવો. એમ નિર્ધારી ચતુરંગિણી સેના
 લઈ મરૂદેવા માતાની સાથે હાથી ઉપર ચડી અનેક પ્રકારનાં
 વાજિત્ર વાજતે જેવામાં અયોધ્યા થકી બહાર નીકલી પ્રભુની
 સમીપ જાય છે. તેવામાં પ્રભુ આગળ દેવકુંડુભિનો ધ્વનિ
 થાય છે, તે સાંભલી માતા મરૂદેવાજીએ હર્ષવંત થઈ પૂછયું
 જે હે પુત્ર ! એ વાજિત્રધ્વનિ કયાં થાય છે ? તે વારે ભરતે
 કહ્યું, હે માતાજી ! તમારા પુત્રની આગલ ધ્વનિ થાય છે.
 વલી આ તમારા પુત્રની ત્રણ ગઠ પ્રમુખની રચના આદિક
 ઋદ્ધિતો જૂઓ ! એવાં ભરતનાં વચન સાંભલીને તે દેખવા
 માટે મરૂદેવાજી પોતાની આંખોને મસલવા લાગ્યાં તેમાંથી
 હર્ષનાં આંસુ આવ્યાં તેથી આંખનાં પડલ ઉતરી ગયાં.

તે વારે સમોવસરણી શોભા દીઠી, પણ પુત્ર તો માતાને
ખોલાવતો નથી, તેથી વૈરાગ્ય પામી ક્ષપકશ્રેણિ આરોહણ
કરી કેવલજ્ઞાન પામી તત્કાલ તે મોક્ષે પહોંતાં તે વારે ભરત
રાજા માતાના શરીરને ક્ષીરસમુદ્રમાં પરઠવી શોક નિવારીને
ભગવાન પાસે જઈ, પચાસિગમ સાચવી ત્રણ પ્રદક્ષિણા
દઈ વિધિએ વદના કરી યથાયોગ્ય સ્થાનકે ખેઠા તિહા ભગ-
વાને ધર્મોપદેશ દીધો, તે સાલણી ભરત રાજાએ શ્રાવકનો
ધર્મ આદર્યો, અને ભરતનો પુત્ર જે ઋષભમેન તેનુંજ ખીન્તુ
નામ પુરુષિક તેણે ઘણા પુત્ર પૌત્રાદિક સાથે ચારિત્ર લીધુ
ભગવાને ચતુર્વિધ સઘની સ્થાપના કરી ચૌરાશી ગણધર
સ્થાપ્યા, તેમાં પ્રથમ ગણધર શ્રીપુરુષિકાને યાખ્યા

હવે પુરુષિક ગણધર શ્રીઋષભદેવણી સાથે શુદ્ધ
ચારિત્ર પાલતા વિચરે છે, કેટલાએક કાલ પછી ભગવાન
સર્વ પરિવાર સહિત શ્રીસિદ્ધાચલતીર્થે રાયણવૃક્ષ તલે
સમોવસર્યા તિહા ઇદ્રાદિક દેવતા વાદવા આવ્યા તેમની
આગલ તથા પુરુષિકાદિક મુનીશ્વરોની આગલ શ્રી શત્રુજય
તીર્થનો મહિમા કહ્યો તથા એ તીર્થ ઉપર પુરુષિક ગણધરને
મોક્ષપ્રાપ્તિ થશે તે વખાણીને વલી કહ્યું કે હે ભવ્ય જીવો !
એ તીર્થ અનાદિ કાલનું શાશ્વતુ છે ઇહા અનતા તીર્થકર
અનતા મુનીશ્વર કર્મ ખપાવી સિદ્ધ પામ્યા છે અને અનતા
પામશે અભવ્ય જીવ તો પ્રાય એ તીર્થને નજરે પણ ન
દેખે વલી આ અવસર્પિણીમાં એ તીર્થ વિશેષપણે પુરુષિક
એવે નામે પ્રગટ થશે ઇત્યાદિક તીર્થનો મહિમા કહીને
ભગવાને વિહાર કર્યો.

હવે પુંડરિકજી પાંચ કોડી સાધુના પરિવારે વિચરતા
 ગ્રામાનુગ્રામ વિહાર કરતા સોરઠ દેશે આવ્યા. તિહાં તેમને
 વાંદવાને અનેક રાજા, શેઠ, સેનાપતિ પ્રમુખ ઘણાક લોકો
 આવ્યા. ગુરૂએ પણ યથાયોગ્ય ધર્મદેશના આપી. તે અવસ-
 રમાં કોઈક સ્ત્રી ચિંતાતુર થકી મહા દુઃખી એવી પોતાની
 વિધવા પુત્રીને સાથે લઈને તિહાં આવી. પુંડરિક ગણધરને
 નમસ્કાર કરી અવસર પામી પૂછવા લાગી કે હે મહારાજ !
 આ કન્યાએ પૂર્વભવમાં શું પાપ કર્યું હશે. કે જે થકી
 એનો વિવાહ કરતાં હાથ મેળવવાની વખતેજ એનો ભરતાર
 સરણ પામ્યો ? એવું પૂછે થકે ચાર જ્ઞાનના ધરતાર ગણ-
 ધરજી કહેવા લાગ્યા કે હે મહાનુભાવ ! અશુભ કર્મનું અશુ-
 ભજ ફલ થાય. સર્વ જીવ પોતાનાં પૂર્વકૃત શુભાશુભ કર્મનાંજ
 ફલ પામે છે, પરંતુ બીજા તો નિમિત્તમાત્ર છે, માટે એના
 પૂર્વલા ભવ હું કહું છું, તે સાંભળ.

જંબૂદ્વીપે પૂર્વ મહાવિદેહે ચંદ્રકાંતા નામની નગરીનો
 સમરથસિંહ નામે રાજા છે. તેને ધારણી નામે રાણી છે
 તેજ નગરમાં એક મહા ધનવંત પરમશ્રાવક ધનાવહ નામે
 શેઠ રહે છે. તેની એક ચંદ્રશ્રી અને બીજી મિત્રશ્રી એવે
 નામે બે સ્ત્રીઓ છે. એક દિવસે ચંદ્રશ્રી કામવિકારને વશ
 થઈ થકી મર્યાદા મૂકી પોતાની શોકચ મિત્રશ્રીનો પતિ
 પ્રાસે જવાનો વારો હતો તેને ઉદ્વેગન કરી પોતે ભરતાર
 પ્રાસે આવી, તે વારે તેને ભરથારે કહ્યું કે આજ તો તારો
 વારો નથી, માટે મર્યાદા મૂકીને કેમ આવી ? તે સાંભળી
 ચંદ્રશ્રી કામવશ થકી કહેવા લાગી કે એમાં શાની મર્યાદા ?
 તે વારે શેઠે કહ્યું કે કુલવંતને મર્યાદા છોડવી. ચુક્ત નહીં.

તે સાલલી ચદ્રશ્રી સતોષ રહિત થઈ રોષે ભરાણી થકી મલિન પરિણામે મુખ વિલખુ કરીને મિત્રશ્રી ઉપર ઘણાજ દ્વેષ ધરવા લાગી કેટલાએક દિવસ પછી તે ચદ્રશ્રીએ પોતાના પિતાને ઘેર આવીને મત્ર, યત્ર, તત્ર, કામણ, દુમણ કરીને મિત્રશ્રીના શરીરમા ડાકણનો પ્રવેશ કરાવ્યો, તેથી મિત્રશ્રીના શરીરની શોભા સર્વ જતી રહી, તે જોઈ ભરતાર પણ મિત્રશ્રીને ત્યાગી ચદ્રશ્રીને વશ થઈ ગયો. પાછલથી ભરતારે પણ કેટલાએક દિવસે તે સ્વરૂપ બાણ્યું, તેથી તે ચદ્રશ્રીને ત્યાગી દીધી હવે ચદ્રશ્રી શ્રાવકધર્મ-પાલતી થકી પણ તે પાપ આલોચા વિનાજ મરણ પામીને આ તારી પુત્રીપણે આવી ઉપની છે એણે પૂર્વ ભવમા મિત્રશ્રીને પતિનો વિયોગ પાડ્યો તેથી એ વિષકન્યા થઈ છે એને ભરતારનો સ્પર્શ તો દૂર રહ્યો, પણ ભરતાર એનું મુખ જોવાની પણ ચાહના ન કરે એવું કર્મ એને ઉદય આવ્યું છે એ પૂર્વકૃત કર્મના ઉદયથી હુ ખિયારી થઈ છે માટે કર્મની ગતિ વિચિત્ર છે તે વારે ફરી તેની માતાએ કહ્યું કે હે સ્વામી ! ભરતારના વિરહથી પીડાણી થકી આજે એને વૃક્ષની ડાલને વિષે ફાસી ખાઈને મરવા માડયું હતું, તેને ફાસી છોડાવીને હું આપની પાસે લઈ આવી છું, માટે આપ કૃપા કરીને એને સર્વ હુ ખથી વિમુક્ત કરનારી એવી દીક્ષા આપો ગુરૂ જોલ્યા કે આ તારી પુત્રી દીક્ષા લેવાને અયોગ્ય છે તે વારે માતાએ કહ્યું કે હે મહારાજ ! એને જે ધર્મ કરવા યોગ્ય હોય તે બતાવો ગુરૂ જોલ્યા કે હે ભદ્રે ! એને ચૈત્ર શુદ્ધિ પૂનમનું આરાધન કરાવો, કે જે થકી એના અશુભ કર્મનો નિલય થાય પછી કન્યાએ કહ્યું કે હે મહા-

તીર્થ ઉપર લગવાનની પૂજા કરવાથી થાય. જે મનુષ્ય અન્ય સ્થાનકે રહ્યો થકો પણ ચત્રી પૂનમને દિવસે શ્રીઋષભદેવજીની તથા પુંકરિક ગણધરની પૂજા કરે, તે દેવતાની પદવી પામે. અને જે વિમલાચલ ઉપર રહ્યો થકો, ભક્તિ કરે, તો ઘણુંજ ફલ પામે; તેમાં તો કહેવુંજ શુ ? તથા ચૈત્રી પૂનમને દિવસે જે દાન આપીએ, તપસ્યા કરીએ, ધ્યાન ધરીએ, સામાયિક કરીએ, જિનપૂજા કરીએ, તે સર્વ ધર્મકાર્ય, પાંચ કોડી ગુણાં ફલનાં આપનાર થાય. જે પ્રાણી શુદ્ધ વિધએ ચૈત્રી પૂનમનું આરાધન કરે તે જીવ પોતાને સ્થાનકે બેઠો થકો ભાવના ભાવતો પણ તીર્થયાત્રાનું ફલ પામે ॥ ઇતિ ચૈત્રી પૂનમનું વ્યાખ્યાન સંપૂર્ણ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત-

॥ અગીઆર ગણધરના દેવવંદન ॥

વિધિ-પ્રથમ સ્થાપના સ્થાપી ઇરિયાવહી પડિછમીને ચૈત્યવંદન કહેવું તે આ પ્રમાણે--

॥ ગણધર શ્રી ગૌતમસ્વામિનું ચૈત્યવંદન ॥

બિરૂદ ધરી સર્વજનું, જિન પાસે આવે ॥ મધુરે વચને વીરજી. ગૌતમ બોલાવે ॥ પંચભૂતમાંહે થકી, જે એ ઉપજ વિણસે ॥ વેદ અરથ વિપરીતથી, કહો કિમ ભવ તરસે ॥ દાન દયા દમ ત્રિહું પદે એ, જાણે તેહજ જીવ ॥ જ્ઞાનવિમલ ધન આતમા, સુખ ચેતનાં સદૈવ ॥ ઇતિ ॥ પ્રથમ ચૈત્યવંદનસમાપ્ત ॥

પછી જંકિચિં નમુચ્ચુણું અરિહંતચેઈયાણું અ-
ત્યં કહી, એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરી પારી નમો
અરિહંતાણું કહી પછી થાય કહેવી, અનુક્રમે ચારે થોથો કહેવી
તે આ પ્રમાણે--

પ્રથમ ગણધર શ્રી ગાતમ સ્વામીની થોય

૧૥ માલિની વૃત્ત ॥ કનક તિલક ભાલે ॥ એ દેશી ॥
 ગુરુ ગણપતિ ગાઉં, ગૌતમ ધ્યાન ધ્યાઉં ॥ સવિ સુકૃત સખાહું,
 વિશ્વમાં પૂજ્ય થાઉં, જગજીત ખજાઉં, કર્મને પાર જાઉં, નવ
 નિધિ ઋદ્ધિ પાઉં, શુદ્ધ સમકિત ઠાઉં ॥ ૧ ॥ સવિ જિનવર કેરા,
 સાધુ માંહે વડેરા ॥ દુગવન અધિકેરા, ચઉદ સય સુભલેરા ॥
 દ્વયા દુરિત અધેરા, વંદીયે તે સવેરા ॥ ગણધર ગુણ ધેરા,
 (નામ) નાથ છે તેહ મેરા ॥ ૨ ॥ સવિ સશય કાપે, જૈન આ-
 રિત્ર છાપે ॥ તવ ત્રિપદી આપે, શિષ્ય સૌભાગ્ય વ્યાપે ॥ ગણ-
 ધર પદ થાપે, દ્વાદશાંગી સમાપે ॥ ભવદુઃખ ન સતાપે
 દાસને ઈષ્ટ આપે ॥ ૩ ॥ કરે જિનવર સેવા, જહ
 ઇંદ્રાદિ દેવા ॥ સમકિત ગુણ સેવા, આપતા નિત્યમેવા ॥
 ભવજલનિધિ તરેવા, નૌસમી તીર્થ સેવા ॥ જ્ઞાનવિમલ લહેવા,
 લીલ લમ્છી વરેવા ॥ ૪ ॥

ઈહા નમુશ્ચુણં જાપતિં જાપતં અને નમોઽર્હતં
 કહીને સ્તવન કહેવું તે આ પ્રમાણે—

૧૥ પ્રથમ ગણધર શ્રી ગૌતમસ્વામીનું સ્તવન ॥

૧૥ આજ સખી સખેસરે, મે નયણે નિરખ્યો એ દેશી ॥
 સકલ સમીહિત પૂરણો ગુરુ ગૌતમ સ્વામિ ॥ ઈંદ્રભૂતિ
 નામે ભલો, પ્રણમુ શિર નામી ॥ હારે પ્રણમુ શિરનામી ॥
 ૧૧૥ મગધ દેશમાં ઉપન્યો, ગોખર ઇતિ ગામ ॥ વસુભૂતિ
 દ્વિજ પૃથિવીતણો, નદન ગુણ ધામ ॥ ૨ ॥ જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રે

જાણ્યો, સોવન વન દેહ ॥ વરસ પચાસ ધરે વસી, ધર્યો વી-
રથું નેહ ॥ ૩ ॥ ત્રીશ વરસ છદ્મસ્થનો, પર્યાય આરાધે ॥
ખાર વરસ લગે ઠેવલી. પછી શિવસુખ સાધે ॥૪॥ વીરમોક્ષ
પહોંત્યા પછી, લલ્લા ઠેવલ મુક્તે ॥ રાજગૃહે તે પામીયા,
સવિ લખિધની શક્તે ॥ ૫ ॥ ખાણું વરસ સવિ આઉણું. થયા
માસ સંલેખે ॥ જહને શિર નિજ કર દીયે, તે ઠેવલ દેખે ॥૬॥
પંચ સયા મુનિનો ધણી, સવિ શ્રુતનો દરિયો ॥ જ્ઞાનવિમલ
ગુણથી જણે, તાર્યો નિજ પરિયો ॥ ૭ ॥

પછી અહીંયાં જયવીરરાય સંપૂર્ણ કહીયે પછી
“ગૌતમસ્વામી સર્વજ્ઞાય નમઃ” એ પાઠ અગીયાર વાર ગણવો.
પછી અગીયાર નવકાર ગણવા, પછી ઉભા થઈને શ્રી ગૌત-
મસ્વામી ગણુધરઆરાધનાર્થ કરેમિ કાઉસ્સગ્ગ વંદણવત્તિ-
આએઽ અન્નતથ કહી અગીયાર લોગસ્સનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, એક
લોગસ્સ પ્રગટ કહીયે, આ પ્રમાણે પ્રથમ ગણુધરદેવને વાંદ-
વાનો વિધિ સંપૂર્ણ થયો. એજ રીતે બીજા દશ ગણુધરોને
પણ વાદવા પરંતુ પ્રત્યેક ગણુધરનું નામ, નમસ્કાર, ચૈત્યવંદન,
સ્તુતિ અને સ્તવન એ ચાર બુદ્ધાં કહેવાં. તેમાં વલી ચાર
થોયો માંહેલી પાછલી ત્રણ થોયો તો તેજ કહેવી અને એક
પ્રથમ થોય પ્રત્યેક ગણુધરની જૂદી કરેલી છે, તે કહેવી
આ રીતે સર્વત્ર વિધિ જાણવો.

॥ ૨ ગણુધર શ્રી અગ્નિભૂતિજ દેવવંદન ॥

॥ ચૈત્યવંદન ॥

કર્મતણો સંશય ધરી, જિન ચરણે આવે ॥ અગ્નિભૂતિ

નામે કરી, તવ તે બોલાવે ॥ એક સુખી એક છે દુખી, એક
 ફિકર સ્વામી ॥ પુરુષોત્તમ એકે કરી, કેમ શક્તિ પામી ॥ કર્મ
 તણા પરભાવથી એ, સકલ જગત મંડાણ ॥ જ્ઞાનવિમલથી
 બળીયે વેદારથ સુપ્રમાણ ॥ ૧ ॥ ઈતિ ચૈત્યવદન ॥

થોય [માલિનીવૃત્ત]

અગ્નિભૂતિ બોલાવે, જહ બીજે કહાવે ॥ ગણધરપદ પાવે
 બધુને પક્ષ આવે ॥ મન સશય બંધે, વીગ્ના શિષ્ય થાવે ॥
 સુર નર ગુણ ગાવે, પુષ્પવૃષ્ટિ વધાવે ॥ ૧ ॥

આ પ્રથમ થોય કહી બાકીની ત્રણે થોય પ્રથમ ગણ-
 ધરદેવના વદનમા જે 'સવિ જિનવર કેગ' એ ત્રણ થોય છે
 તે અહીં દહેવી એ રીતે દરેક ગણધરોની સ્તુતિમાં જાણવું.

॥ ૨ ગણધર શ્રી અગ્નિભૂતિછનું સ્તવન ॥

॥ હાલ ॥ લલનાની દેશી ॥

બીજે ગણધર ગાઇએ, અગ્નિભૂતિ ઈતિ નામ ॥ લલના
 ॥ વસુભૂતિ દ્વિજ પૃથિવી માયનો, નદન ગુણ અભિરામ ॥
 લ૦ ॥ બી૦ ॥ ૧ ॥ ગોખર ગામ મગધદેશે, ગૌતમ ગોત્ર ગતત્ર
 ॥ લ૦ ॥ દૃતિકા નક્ષત્રે જનમિયો. સશય કર્મનો (મર્મ) મન્ન
 ॥ લ૦ ॥ બી૦ ॥ ૨ ॥ વગસ છે તાલીશ ધર વર્યા, વ્રતપર્યાયે
 ખાગ ॥ મોલ વગસ દેવળ પર્ણ પચ સાયાં પરિવાર ॥ લ૦ ॥
 બી૦ ॥ ૩ ॥ ચિદુત્તર વરસનુ આહુત્ય, પાલી પામ્યાં સિદ્ધિ
 ॥ ૪૦ ॥ માસ વાકત સલેખણા, પૂર્ણ ચરિ સમૃદ્ધિ ॥ લ૦ બી૦ ॥

॥૪॥ વીરથકાં શિવ પામીયા, રાજગૃહી સુખકાર ॥૬૦॥ કંચન
કાંતિ ઝલહલે, જ્ઞાનવિમલ ગુણધાર ॥ ૬૦ ॥ ખી૦ ॥ ૫ ॥

તૃતીય ગણધર શ્રી વાયુભૂતિજી દેવવંદન ॥

॥ ચૈત્યવંદન ॥

વાયુભૂતિ ત્રીજો કલ્હો, તસ સંશય એહ ॥ જીવ શરીર
એહુ એક છે, પણ ભિન્ન ન દેહ ॥ ૧ ॥ બ્રહ્મજ્ઞાન તપે કરી,
એ આતમ લહીયે ॥ કર્મ શરીરથી વેગતો, એ વેદ સદહિયે
॥ ૨ ॥ જ્ઞાનવિમલ ગુણ ધન ધણી એ, જડમાં કેમ હોય
એક ॥ વીર વયણેથી તે લલ્હો, આણી હૃદય વિવેક ॥૩॥

થોય [માલિની વૃત્ત]

વાયુભૂતિ વલી ભાધ, જેહ ત્રીજો સહાર્થ ॥ જિણે ત્રિપદી
પાર્થ, જીતભંભા વળર્થ ॥ જિનપદ અનુયાયી, વિશ્વમાં કીર્તિ
ગાર્થ ॥ જ્ઞાનવિમલ ભલાર્થ, જેહને નામ પાર્થ ॥ ૧ ॥

તથા “સવિ જિનવર કેરા” ઈત્યાદિ ત્રણ થોય પૂર્વની
ચેરે કહેવી ॥

॥ તૃતીય ગણધર શ્રી વાયુભૂતિજીનું સ્તવન ॥

॥ મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સોહામણું ॥ એ દેશી ॥

ત્રીજો ગણપતિ ગાર્થએ, વસુભૂતિ પૃથિવી નંદ લાલ રે ॥
સ્વાતિ નક્ષત્રે જાધઓ, ગૌતમ ગોત્રે અમંદ ॥ લા૦ ॥ ત્રી૦ ॥
૥૧॥ મગધદેશ ગામ ગોબરે, સગા સહોદર ત્રીજા ॥ લા૦ ॥ વરસ

બેતાલીશ ધરે વસ્યા, પછે જિનચરણે લીન ॥ લાં ત્રીં ॥
 ॥ ૨ ॥ છન્નસ્થ દશ વરસની, ક્વલી વરસ અઢાર ॥ લાં ॥
 કચન વર્ણુ સવિ આહુનું, સિત્તેર વરસ હદાર ॥ લાં ॥ ત્રીં ॥
 ॥ ૩ ॥ રાજગૃહીએ શિવ પામીયા, માસ જગત સુખકાં ॥
 ॥ લાં ॥ પાંચશે પરિકર સાધુનો, સવિ શ્રુતનો બહાર ॥
 લાં ॥ ત્રીં ॥ ૪ ॥ વીર છતે યયા અણુસણી, લખિ મિહિ
 દાતાર ॥ લાં ॥ જ્ઞાનવિમલ ગુણુ આગર, વાયુભૂતિ અણુગાર
 ॥ લાં ॥ ત્રીં ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

॥ અતુર્થ ગણુધર શ્રી વ્યક્તજી દેવવદન ॥

॥ ચૈલવદન ॥

પચભૂતનો સશયી, ચોથો ગણુ વ્યક્ત ॥ ઈંદ્રજલપરે
 જગ કલ્પો, તો કિમ તસ સક્ત ॥ ૧ ॥ પૃથિવી પાણી દેવતા,
 ઈમ ભુતની સત્તા ॥ પણ અધ્યાતમ ચિતને, નહિ તેહની
 મમતા ॥ ૨ ॥ ઈમ સ્યાદ્વાદ મતે કરી એ, ટાલ્યો તસ સ દેહ,
 જ્ઞાનવિમલ જિન ચરણુથુ, ધરતા અધિક સનેહ ॥

ચોથ [માલિની વૃત્ત]

ચોથો ગણુધર વ્યક્ત, ધર્મ કર્મે સુસક્ત ॥ સુર નર જસ
 સક્ત, સેવતા દિવસ નક્ત ॥ જિનપદ અનુરક્ત, મૂઢતા વિ-
 મુક્ત ॥ કૃત કરમ વિમુક્ત, જ્ઞાનલીલા પ્રસક્ત ॥ ૧ ॥

તથા ‘સવિ જિનવર કેશ’ એ ત્રણ ચોથો કહેવો.

॥ ચતુર્થગણધર શ્રી વ્યકતજનું સ્તવન ॥

॥ ઝુંબખડાની દેશી ॥

ચોથો ગણધર ચોંપશું રે, વંદૂ ચિત્ત ધરી ભાવ ॥ સહુણે
સાજનાં ॥ ઢાક્ષાગ સન્નિવેશે થયો રે, પામ્યો ભવજલ નાવ
॥ સ૦ ॥ ૧ ॥ ધનમિત્ર દ્વિજ વારુણી પ્રિયારે, નંદન દિયે
આણુંદ ॥ સ૦ ॥ શ્રવણનક્ષત્રે જનમિયો રે બારદ્વાજ ગોત્ર
અમંદ ॥ સ૦ ॥ ૨ ॥ વરસ પચાસ ધરે રહ્યા રે, બાર છઉ-
મત્થ પર્યાય ॥ સ૦ ॥ વરસ અઢારહુ ઠેવલી રે, વરસ એંશી
સવિ આય ॥ સ૦ ॥ ૩ ॥ પાંચશેં શિષ્ય કંચન વને રે, સંપૂર્ણ
શ્રુત લખિધ ॥ સ૦ ॥ માસ ભક્ત રાજગૃહે રે, વીર થકે લહ્યા
સિદ્ધિ ॥ સ૦ ॥ ૪ ॥ પદમ સંધયણ સંસ્થાન છે રે, વીર તણો
એ શિષ્ય ॥ સ૦ ॥ જ્ઞાનવિમલ તેજ કરી રે, દીપે અધિક
જગીશ ॥ સ૦ ॥ ૫ ॥

॥ પંચમ ગણધર શ્રી સુધર્માજી દેવવંદન ॥

॥ ચૈત્યવંદન ॥

સોહમસ્વામીને મંત્રે, છે સંશય એહવો ॥ જ ઈહાં હોય
જહવો, પરભવ તે તેહવો ॥ ૧ ॥ શાલિ થકી શાલિ નીપજ, પણ
ભિન્ન ન થાય ॥ સુણી એહવો નિશ્ચય નથી, ઈમ કહે જિનરાય
॥ ૨ ॥ ગૌમયથાં વિંછી હોયે એ, એમ વિસદશ પણ હોય ॥
જ્ઞાનવિમલ મંત્રિયું કરી, વેદારથ શુદ્ધ જોય ॥ ૩ ॥

થોથ [માલિની વૃત્ત]

ગણધર અસિરામ, સોહમ સ્વામિ નામ ॥ જત દુર્જય
હામ, વિશ્વમાં વૃદ્ધિ મામ ॥ દુષ્પસહ ગણિ જમ, તિહાં લગે
પદ્મ હામ ॥ બહુ દોલત હામ, જ્ઞાન (વિજ્ઞાન) વિમલ ધામ ॥૧॥

તથા ' મવિ જિનવર કેરા, ઈત્યાદિ ત્રણ થોથ કહેવી

॥ પચમ ગણધર શ્રી સુધર્માશ્રીનું રતવન ॥

॥ દેશી નાયકાની ॥

સોહમ ગણધર પાંચમા રે લાલ, અગ્નિ વેસાચન ગોત્ર ॥
સુખકાગી રે ॥ ઠાણાગ સન્નિવેશે થયો રે લાલ, ભદ્રિલા ધર્મિભ
પુત્ર ॥ સુ૦ ॥ સો૦ ॥ ૧ ॥ ઉત્તરાકાલ્યુનીયે જણ્યો રે લાલ,
પંચસયા પરિવાર ॥ સુ૦ ॥ વરસ પચ્ચાસ ધરે રઘ્વા રે લાલ,
મન બેતાલીશ સાગ ॥ સુ૦ ॥ સો૦ ॥ ૨ ॥ આઠ વગસ ઢેવલી
પણે રે લાલ, એક શત વગસનુ આય ॥ સુ૦ ॥ વાપે પદ્મ-
ગંપરા રે લાલ, આજ લગે જસ થાય ॥ (યાવત દુષ્પમહ ગય)
॥ સુ૦ ॥ સો૦ ॥ ૩ ॥ સપૂગણ શ્રુતનો ધણી રે લાલ, સર્વ
લખિંધ ભડાગ ॥ સુ૦ ॥ વીરા વગ્ગ જિનથી પછી રે લાલ,
શિવ પામ્યા જયકાર ॥ સુ૦ ॥ સો૦ ॥ ૪ ॥ ઉદય આંધક
કચન વને રે લાલ, શત શાખા વિરતાગ ॥ સુ૦ ॥ નામ ચક્રી
નવિનિધિ લહે રે લાલ, જ્ઞાનવિમલ ગણધાર ॥ સુ૦ ॥ પાસો૦ ॥

॥ ષષ્ઠ ગણધર શ્રી મંડિતજી દેવવંદન ॥

॥ ચૈત્યવંદન ॥

છઠ્ઠો મંડિત ખંભણો, ખંધ મોક્ષ ન માને ॥ વ્યાપક વિ-
ગુણ જે આતમા, તે કિમ રહે છાને ॥ ૧ ॥ પણ સાવરણ થકી
નહોય, કેવલ ચિદ્રૂપ ॥ તેહ નિરાવરણ થઈ, હોય જ્ઞાન સરૂપ
॥ ૨ ॥ તરણિ કિરણ જેમ વાદલે એ, હોય નિસ્તેજ સતેજ ॥
જ્ઞાન ગુણે સંશય હરી, વીર ચરણે કરે હેજ ॥ ૩ ॥

॥ થોય ॥ માલિની વૃત્ત ॥

ગણિ મંડિત વારૂ, જેહ છઠ્ઠો કરારૂ ॥ ભવ જલનિધિ તારૂ,
દીસતો જે દિદારૂ ॥ સકલ લખિંધ ધારૂ, કામગદ તીવ્ર દારૂ ॥
દુશમન ભય વારૂ, તેહને ધ્યાન સારૂ ॥ ૧ ॥

તથા ‘ સવિ જિનવર કેરા ’ ઇત્યાદિ ત્રણ થોય કહેવી.

॥ ષષ્ઠ ગણધર શ્રી મંડિતજી સ્તવન ॥

॥ જી હો જાણ્યું અવધિ પ્રયુંજીને ॥ એ દેશી ॥

જી હો છઠ્ઠો મંડિત ગણધર, જી હો મોરી સન્નિવેશ ગામ
જી હો વિજયા માતા જેહની, જી હો ધનદેવ જનકનું નામ ॥ ૧ ॥
ભવિકજન, વંદો ગણધર દેવ ॥ જી હો વીરતાણી સેવા કરે,
જી હો ભાવ ધરી નિત્યમેવ ॥ ભગ ॥ એ આંકણી ॥ જી હો જન્મ
નક્ષત્ર જેહનું મધા, જી હો વરસ ત્રેપન ધરવાસ ॥ જી હો ચૌદ
વરસ છન્નસ્થમાં, જી હો કેવલ સોલહ વાસ ॥ ભગ ॥ ૨ ॥ જી હો

લાશી વરસ સવિ આઉણુ, જહો સયલ લખિ આવાસ ॥
જહો સમૂરણુ શ્રુતનો ધણી, જહો કચન વરણે ખાસ ॥ ૭૦
॥ ૩ ॥ જહો માસ તણી સલેખણા, જહો આરાધી અતિ
સાર ॥ જહો વીર છતે શિવ પામીયા, જહો ઉડુંસયા પરિવાર
॥ ૭૦ ॥ ૪ ॥ જહો વશિષ્ઠગોત્ર સોહામણુ, જહો નામ થકી
સુખ થાય ॥ જહો જ્ઞાનવિમલ ગણધર તણા, જહો વાધે સુ-
જશ સવાય ॥ ૭૦ ॥ ૫ ॥

॥ સુપ્તમ ગણધર શ્રીભૈર્યપુત્ર દેવવદન ॥

॥ ચૈત્યવદન ॥

સાતમો ભૈર્યપુત્ર જ, કહે દેવ ન દીસે ॥ વેદ પદે જ
ભાખિયા, તિહાં મન નવિ હીસે ॥ ૧ ॥ યજ્ઞ કરતો લહે સર્ગ,
એ વેદની વાણી ॥ લોકપાલ ઈંદ્રાદિક, સત્તા કિમ જાણી
॥ ૨ ॥ ઈંમ સદેહુ નિરાકરી રે, વીંગ વચણથી તેહ ॥ જ્ઞાન
વિમલ જિનને કહે, હુ તુમ પગની ખેહ ॥ ૩ ॥

થોય [માલિની વૃત્ત]

ભૈર્યપુત્ર ગણીશ, સાતમો વીંગ ગિધ્ય ॥ નદિંગ ગગને
રીંગ, જગતી છે જગીશ ॥ નમે સુગ્ગર ઈશ, અગ લક્ષણુ
દુતીશ ॥ જ્ઞાનવિમલ અરીશ, સયુગે ગતિ દીશ ॥ ૧ ॥

તથા 'અવિ જિનવર દેવ' ઈત્યાદિ ત્રય થોયો દ્રહેવો.

॥ સપ્તમ ગણધર શ્રી મૈર્યપુત્રજીનું સ્તવન ॥

॥ કર્મ ન છટે રે પ્રાણીયા ॥ એ દેશી ॥

મૈર્યપુત્ર ગણ સાતમો, મૈર્ય સન્નિવેશ ગામ, દેવી વિ-
જયા રે માડલી, મૈરીય જનકનું નામ ॥ ૧ ॥ વંદો ગણધર
ગુણનીલો ॥ એ આંકણી ॥ રોહિણી નક્ષત્ર જોહનું, જનમ
ચંદ્રશુંભેગ ॥ પાંસઠ વરસ ધરે રહ્યા, દશ ચંદ્ર છંદમત્યે ભેગ
॥ વં ૦ ॥ ૨ ॥ સોલ વરસ લગે કેવલી, વરસ પંચાણું રે
આય ॥ ઉઠસંચ મુનિવર જોહને પરિવારે સુખદાય ॥ વં ૦ ॥ ૩ ॥
સંપૂર્ણ શ્રતનો ધણી, કંચન કામલ ગાત્ર ॥ લલિધ સયલના
રે આગર, કાશ્યપ ગોત્ર વિખ્યાત ॥ વં ૦ ॥ ૪ ॥ વીર છતે
શિવ સુખ લલો, માસ સંલેખણ લીધ ॥ રાજગૃહે ગુણ ના
ધણી, જ્ઞાનવિમલ સુખ દીધ ॥ વં ૦ ॥ ૫ ॥

॥ અષ્ટમ ગણધર શ્રી અકંપિતજી દેવવંદન ॥

॥ ચૈત્યવંદન ॥

અકંપિત દ્વિજ આઠમો, સંશય છે તેહને ॥ નારક હોય
પરલોકમાં, એ મિથ્યાજનને ॥ ૧ ॥ જ દ્વિજ શૂદ્રાસન કરે.
તસ નારક સત્તા ॥ દાખી વેદે નવિ કહે, એ તુજ ઉન્મત્તા ॥ ૨ ॥
મેરૂ પરે શાશ્વત કલે એ, પ્રાયિક એહવી લાખી ॥ તે સંશય
દૂરે કર્યો જ્ઞાનવિમલ જિન સાંખી ॥ ૩ ॥

થોય (માલિની વૃત્ત)

અકપિત નમી જ, આઠમો જ કહીજે, તસ ધ્યાન
ધરીજે, પાપ સતાપ છીજે ॥ સમકિત સુખ દીજે, પ્રહ સમે
નામ લીજે, દુશમન સવિ ખીજે, જ્ઞાન લીલા લહીજે ॥ ૧ ॥

તથા 'સવિ જિનવર કેશ' ઇત્યાદિ ત્રણ થોય કહેવી

અષ્ટમ ગણુધરશ્રી અકપિતજીનું સ્તવન.

॥ વાડી ફૂલી અતિ લલી મન ભમરા રે ॥ એ દેશી ॥

અકપિત નામે આઠમો ॥ ભવિ વંદો રે ॥ ગણુધર
ગુણુની ખાણ ॥ સદા આણુદોરે ॥ મિથિલા નગરી દીપતી
॥ ભૃં ॥ ગૌતમ ગોત્ર પ્રધાન ॥ સૃં ॥ ૧ ॥ દેવ નામે
જહનો પિતા ॥ ભૃં ॥ જયતિ જસ માત ॥ સૃં ॥ ઉત્ત-
રાષાઢાયે જણુયા ॥ ભૃં ॥ આતુર્વેદી કહાય ॥ સુૃં ॥
॥ ૨ ॥ વરસ અડતાલીશ ધર રઘા ॥ ભૃં ॥ છદ્મરથે નવ-
વાસ ॥ સૃં ॥ એકવીશ વરસ લગે કેવલી ॥ ભૃં ॥ વીર ચર-
ણુકજ વાસ ॥ સૃં ॥ ૩ ॥ વરસ અઠયોતેર આઉખુ ॥ ભૃં ॥
ત્રણુસય મુનિ પરિવાર ॥ સૃં ॥ રાંપૂરણુ શ્રુતકેવલી ॥ ભૃં ॥
લખિંવતણુ ભડાર ॥ સૃં ॥ ॥ ૪ ॥ કચન વન માસ અણુ-
સણી ॥ ભૃં ॥ વીર છને ગુણુગેહ ॥ સૃં ॥ રાજગૃહે શિવ
પામિયા ॥ ભૃં ॥ જ્ઞાન ગુણુ નવ મેહ ॥ સૃં ॥ ૫ ॥

નવમ ગણધરશ્રી અચલભ્રાતજી દેવવંદન.

ચૈત્યવંદન

અચલભ્રાતને મન વશ્યો, સંશય એક ખોટો ॥ પુણ્ય
પાપ નવ દેખિયે, એ અચરિજ મોટો ॥ ૧ ॥ પણ પ્રત્યક્ષ દેખીએ
સુખ દુઃખ ઘણેરાં ॥ બીજની પેરે દાખીયાં, વેદપદ બહોતેરાં
॥ ૨ ॥ સમજવીને શિષ્ય કર્યો એ, વીરે આણી નેહ ॥ જ્ઞાન
વિમલ પામ્યા પછી, ગુણ પ્રગટયો તસ દેહ ॥ ૩ ॥

થોય (માલિની વૃત્ત)

નવમો અચલભ્રાત, વિશ્વમાં જે વિખ્યાત ॥ સુત નંદા
માત, ધર્મ કુંદાવદાત ॥ કૃત સંશય પાત, સંયમે પારિજાત ॥
હલિત દૂરિત પ્રાત, ધ્યાનથી સુખશાત ॥ ૧ ॥

તથા 'સવિ જિનવર કેરા' ઇત્યાદિ ત્રણ થોય કહેવી.

નવમ ગણધર શ્રીઅચલભ્રાતજીનું સ્તવન.

॥ નમો રે નમો શ્રી શત્રુજય ગિરિવર ॥ એ દેશી ॥

નવમો અચલભ્રાત કહીજે, ગણધર ગિરિઓ જાણો રે ॥
કોશલા નગરીએ ઉપનો હારિય ગોત્ર વખાણો રે ॥ ૧ ॥ ભાવ
ધરીને ભવિયણ વંદો ॥ એ આંકણી ॥ નંદા નામે જહની
માતા વસુદેવ જનક કહીજે રે ॥ મૃગશિર નક્ષત્ર જન્મ તાણું
જસ, કંચન કાંતિ ભણી જ રે ॥ ભા૦ ॥ વરસ છંતાલીશ

ધરમાં વસીયા, રસીયા વ્રતે વરસ ખાર રે ॥ ચઉદ વરસ ઠેવલ
પર્યાયે, તીન સયા પરિવાર રે ॥ ભા૦ ॥ ૩ ॥ બહોત્તર વરસ
આઉ પરિમાણે, લબ્ધિ સિદ્ધિ સુવિલાસી રે ॥ સપૂરણુ
શ્રુતધર ગુણવતા, વીર ચરણ નિતુ વાસી રે ॥ ભા૦ ॥ ૪ ॥
વીર છતે રાજગૃહી નગરે, માસ ભક્તે શિવ પામ્યા રે ॥ જ્ઞાન
વિમલ ગુણથી સવિ સુરવર, આવી ચરણે નામ્યા રે ॥ ભા૦ ॥ ૫ ॥

દશમગણધર શ્રીમેતાર્યજી દેવવદન

॥ ચૈત્યવદન ॥

પરભવનો સદેહ છે, મેતાર્ય^૧ ચિત્તે ॥ ભાંખે પ્રભુ તવ
તેહને, દાખી બહુ જુગતે ॥ ૧ ॥ વિજ્ઞાન ધન પદ તણો, એ
અર્થ વિચારે ॥ પરલોકે ગમનાગમે મન નિશ્ચય ધારે ॥ ૨ ॥
પૂર્વારથ બહુપરે કહીએ, છેધો સશય તાસ ॥ જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ
વીરને, ચરણે થયો તે દાસ ॥ ૩ ॥

થોય (માલિનીવૃત્ત)

દશમ ગણધર વખાણો, આર્ય મેતાર્ય જાણો ॥ લલ્યો
શુભ ગુણકાણો, વીર સેવા મડાણો ॥ અછે એહિજ ટાણો,
કર્મને વાજ આણો, એ પરમ દુઝાણો, જ્ઞાનગુણ ચિત્ત આણો ॥ ૧ ॥

તથા 'સવિ જિનવર કેરા' ઇત્યાદિ ત્રણ થોય કહેવી

દશમગણુધર શ્રીમેતાર્યજીનું સ્તવન

॥ આદર જીવ ક્ષમાગુણ આદર ॥ એ દેશી ॥

મેતારજ આરજ ગણી દશમો, સુપ્રભાતે નિત્ય નમીયે રે ॥
 વતસભૂમિ તુંગિય સન્નિવેશે, તેહને ધ્યાને રમિએ રે ॥ ૧ ॥
 ગણુધર ગુણવંતાને વંદો ॥ એ આંકણી ॥ વરુણદેવા જેહને છે
 માતા-દત્ત જનક જસ કહીયે રે ॥ કોડિનગોત્રનક્ષત્ર જન્મનું,
 અશ્વિની નામે લહીયે રે ॥ ગ૦ ॥ ૨ ॥ વરસ છત્રીશ રહ્યા
 ધરવાસે, છદ્મસ્થ દસ વરિસાજી ॥ સોલ વરસ કેવલી પર્યાયે,
 ત્રણશેં મુનિવર શિષ્યા જી ॥ ગ૦ ॥ ૩ ॥ બાસઠ વરસ સવિ
 આહુષું પાલી, ત્રિપદીના વિસ્તારી જી ॥ કનક કાંતિ સવિ
 લબ્ધિસિદ્ધિના, જ્ઞાનાદિક ગુણુધારી જી ॥ ગ૦ ॥ ૪ ॥ માસ
 સંલેખણ રાજગૃહીમાં, વીર થકે શિવ લહિયાજી ॥ જ્ઞાનવિમલ
 ચરણાદિકના ગુણ, કિણુહી ન જાયે કહિયાજી ॥ ગ૦ ॥ ૫ ॥

એકાદશ ગણુધરશ્રી પ્રભાસજી દેવવંદન.

॥ ચૈત્યવંદન ॥

એકાદશમ પ્રભાસ નામ, સંશય મન ધારે ॥ ભવ નિર્વાણ
 લહે નહિ, જીવ ઇણે સસારે ॥ ૧ ॥ અગ્નિહોત્ર નિત્યે કરે,
 અજરામર પામે, વેદારથ ઈમ દાખવે, તસ સંશય વામે ॥ ૨ ॥
 વીર ચરણનો રાગીયો એ, તેહ થયો તતકાલ ॥ જ્ઞાનવિમલ
 જિન ચરણુતણી, આણ વહે નિજ ભાલ ॥ ૩ ॥

થોય (માલિનીવૃત્ત)

એકાદશ પ્રભાસ, પૂરતો વિશ્વ આશ ॥ સુરનર જસ દાસ,
વીર ચરણે નિવાસ ॥ જગ સુજસ સુવાસ, વિસ્તર્યો જ્યુ
ખરાસ ॥ જ્ઞાનવિભક્ત નિવાસ, હું જપું નામ તાસ ॥ ૧ ॥

તથા ‘ સવિ જિનવર કેરા ’ ઇત્યાદિ ત્રણ થોય કહેવી

એકાદશ ગણધરશ્રી પ્રભાસજીનુ સ્તવન

॥ કનક કમલ પગલા ઠવે ॥ એ દેશી ॥

ગણધર જે અગ્યારમો એ, આશ પૂરણ પ્રભાસ ॥ નમો
ભવિ ભાવશુ એ ॥ કોડિન ગોત્ર છે જહનુ એ, રાજગૃહે જસ
વાસ ॥ ન૦ ॥ ૧ ॥ અતિ ભદ્ર જસ માવડી એ બલભદ્ર
નામે તાય ॥ ન૦ ॥ પુષ્પ નક્ષત્રે જન્મીયા એ, ધર ધર ઉત્સવ
થાય ॥ ન૦ ॥ ૨ ॥ સોલ વરસ ધરમા વસ્યા એ, આઠ વરસ
મુનિરાય ॥ ન૦ ॥ સોલ વરસ રહ્યા કૃવલી એ, ચાલીસ વરસ
સવિ આય ॥ ન૦ ॥ ત્રણ શય મુનિ પરિકર ભલો એ, સ પૂરણ
શ્રુતધાર ॥ ન૦ ॥ લખિંધ નિધાન કચન વને એ, કરતા ભવિ
ઉપગાર ॥ ન૦ ॥ ૪ ॥ વીર છતે શિવ પામીયા એ, માસ સ લે-
ખન જસ ॥ ન૦ ॥ જ્ઞાનવિભલ કીરતિ ધણી એ, સુદર જિમ
કંઈલાસ ॥ ન૦ ॥ ૫ ॥

॥ ઇતિશ્રી એકાદશ ગણધર દેવવંદન સ પૂર્ણ ॥

અહિં પ્રથમ ગણુધરના દેવવંદનમાં ચાર ગાથાની ચાર થોઈ અને પછીના દશ ગણુધરના દેવવંદનમાં એકેક ગાથાની એકેક થાય મલીને ચૌદ ગાથાનું (માલિની છંદે કમલબંધ) સ્તવન પણ થાય છે, તેમજ અગિયાર ચૈત્યવંદનનું પણ સ્તવન થાય છે.

વલી ઉપર એક અધિક ચૈત્યવંદન કહી સર્વ ગણુધરનું એક દેવવંદન પણ થાય છે, એ રીતે પણ વિધિ કહ્યો છે. તે આ પ્રમાણે--

અગ્યાર ગણુધરોનું સાધારણ ચૈત્યવંદન

એહ ગણુધર એહ ગણુધર, થયા અગ્યાર ॥ વીર જિનેસર પયકમલે, રહી ભંગ પરે જહ લીણા ॥ સંશય ટાલી આપણા થયા તેહ જિનમત પ્રવીણા ॥ ઈંદ્ર મહોત્સવ તિહાં કરે એ, વાસક્ષેપ કરે વીર ॥ લખિંધ સિદ્ધિ દાયક હોજે, જ્ઞાનવિમલ ગુણુ ધીર ॥ ૧ ॥

સર્વ ગણુધરોનું સાધારણ ચૈત્યવંદન

સયલ ગણુધર સયલ ગણુધર, જહ જગ સાર, સકલ જિને સર પયકમલે, રહી ભંગપરે જહ લીણા ॥ જિનમતની ત્રિપદી લહી, થયા જહ સ્યાદ્રાદ પ્રવીણા ॥ વાસક્ષેપ જિનવર કરે એ, ઈંદ્ર મહોત્સવ સાર ॥ ઉદય અધિક દિન દિન હુવે, જ્ઞાનવિમલ ગુણુધાર ॥ ૩ ॥

સર્વ ગણધરોની સાધારણ થોય

ઐકસયાં ખાવન ગણધાર, સવિ જિનવરનો એ પરિવાર ॥
ત્રિપદીના કીધા વિસ્તાર, શાસન સુર સવિ સાન્નિધ્યકાર ॥૧॥
આ થોય આર વાગ કહેવો

સર્વ ગણધરોનું સાધારણ સ્તવન

॥ સકલ સદા ફલ પાસ એ દેશી ॥

વદ્ સવિ ગણધાર, સવિ જિનવરના એ સાગ ॥ સમય-
ઉરસસ ઠાણુ, સવિને પ્રથમ સ ધયણુ ॥૧॥ ત્રિપદીને અનુસારે,
વિરથે વિવિધ પ્રકારે સ પૂરણુ શ્રુતના ભરિયા, સવિ ભવજલનિધિ
તરિયા ॥ ૨ ॥ કનક વર્ણુ જસ દેહ, લખિં સકલ-ગુણગેહ ॥
ગણધર નામકર્મ ફરસી, અજર અમર થયા હરસી ॥૩॥ જનમ
જરા ભય વામ્યા, શિવસુ દરી સવિ પામ્યા ॥ અખય અનલ
સુખ વિલસે, તસ ધ્યાને સવિ મલશે ॥ ૪ ॥ પ્રહ સમે લીજ
એ નામ, મનવાંછિત લહી કામ ॥ જ્ઞાનવિમલ ધણુ નુર,
પ્રગટે અધિક સનુર ॥ ૫ ॥ સકલ સુરાસુર કોડી, પાય નમે
કરજોડી ॥ ગુણવ તના ગુણુ ઠહીયે, તો શુદ્ધ સમકિત લહિયે ॥૬॥

॥ ઇતિશ્રી જ્ઞાનવિમલમુરિવચ્ચ વિરચિત શ્રી
એકાદશ ગણધર દેવવંદન સંપૂર્ણમ્ ॥

દેવ વંદન માલા

સમાપ્ત
